

**STUDIUM UWARUNKOWAŃ I KIERUNKÓW
ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO GMINY
MIEDŹNA**

**UWARUNKOWANIA ROZWOJU,
KIERUNKI ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO,
SYNTEZA USTALEŃ STUDIUM I UZASADNIENIE PRZYJĘTYCH ROZWIĄZAŃ**

MARZEC 2022 r.

ZESPÓŁ SPORZĄDZAJĄCY OPRACOWANIE:

- mgr inż. arch. Mirella Ruczka - główny projektant
- mgr inż. arch. Wiesław Chmielewski - projektant sprawdzający
- mgr inż. Mateusz Węgrzyk - projektant sprawdzający
- mgr inż. Piotr Mocek
- mgr Grażyna Skotarczyk
- techn. bud. Adam Piórecki
- mgr Michał Pazgan "Wektor" Doradztwo ekonomiczne i środowiskowe

SPIS TREŚCI

WPROWADZENIE	8
I. PODSTAWA OPRACOWANIA	10
1.1 PODSTAWA FORMALNO-PRAWNA	10
1.2 PODSTAWA MERYTORYCZNA	10
CZĘŚĆ A	
II. UWARUNKOWANIA ROZWOJU	11
2.1 DANE OGÓLNE - DEMOGRAFIA, POŁOŻENIE, WYTYCZNE Z KONCEPCJI PRZESTRZENNEGO ZAGOSPODAROWANIA KRAJU 2030, PLANU ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO WOJEWÓDZTWA ŚLĄSKIEGO I STRATEGII ROZWOJU GMINY	11
2.2 UWARUNKOWANIA WYNIKAJĄCE Z DOTYCHCZASOWEGO PRZEZNACZENIA, ZAGOSPODAROWANIA I UZBROJENIA TERENU	15
2.2.1 Stan użytkowania, zagospodarowania i zainwestowania terenów	15
2.2.2 Infrastruktura techniczna	17
2.2.3 Struktura własnościowa	26
2.2.4 Określenie granic jednostki osadniczej	26
2.2.5 Kliny napowietrzające gminę	27
2.3 UWARUNKOWANIA WYNIKAJĄCE ZE STANU ŁADU PRZESTRZENNEGO I WYMOGÓW JEGO OCHRONY	29
2.4 UWARUNKOWANIA WYNIKAJĄCE ZE STANU ŚRODOWISKA, W TYM STANU ROLNICZEJ I LEŚNEJ PRZESTRZENI PRODUKCYJNEJ, WIELKOŚCI I JAKOŚCI ZASOBÓW WODNYCH ORAZ WYMOGÓW OCHRONY ŚRODOWISKA, PRZYRODY, KRAJOBRAZU, W TYM KRAJOBRAZU KULTUROWEGO	30
2.4.1 Położenie fizyczno-geograficzne	30
2.4.2 Budowa geologiczna	31
2.4.3 Wody powierzchniowe i zagrożenie powodziowe	35
2.4.4 Wody podziemne	41
2.4.5 Klimat i warunki topoklimatyczne	45
2.4.6 Powierzchnia ziemi	47
2.4.6.1 Ukształtowanie terenu, zjawiska osuwiskowe	47
2.4.6.2 Gleby	52
2.4.7 Zasoby naturalne	58
2.4.8 Przyroda ożywiona	60
2.4.9 Obszary chronione na podstawie ustawy z 16 kwietnia 2004 r.	62
2.4.10 Krajobraz	68

2.4.11	Jakość środowiska	71
2.4.11.1	Jakość powietrza	71
2.4.11.2	Jakość wód powierzchniowych	72
2.4.11.3	Jakość wód podziemnych	73
2.4.11.4	Klimat akustyczny	73
2.4.11.5	Jakość gleb	74
2.4.11.6	Pola elektromagnetyczne	75
2.5	UWARUNKOWANIA WYNIKAJĄCE ZE STANU DZIEDZICTWA KULTUROWEGO I ZABYTEKÓW, DÓBR KULTURY WSPÓŁCZESNEJ ORAZ REKOMENDACJI I WNIOSEK ZAWARTYCH W AUDYCIE KRAJOBRAZOWYM LUB OKREŚLENIA W AUDYCIE KRAJOBRAZOWYM GRANIC KRAJOBRAZÓW PRIORYTETOWYCH	76
2.5.1	Zarys historii rozwoju gminy	76
2.5.2	Obiekty zabytkowe wpisane do rejestru zabytków województwa śląskiego	78
2.5.3	Obiekty zabytkowe ujęte w gminnej ewidencji zabytków	82
2.5.4	Archeologia	85
2.5.5	Dobra kultury współczesnej i krajobrazy priorytetowe określone przez audyt krajobrazowy	87
2.6	UWARUNKOWANIA WYNIKAJĄCE Z WARUNKÓW I JAKOŚCI ŻYCIA MIESZKAŃCÓW, W TYM OCHRONY ICH ZDROWIA	87
2.6.1	Rynek pracy, zatrudnienie, stan bezrobocia	87
2.6.2	Dostępność infrastruktury technicznej	89
2.6.3	Dostępność komunikacji	91
2.6.4	Dostępność telekomunikacji	92
2.6.5	Dostępność oświaty	92
2.6.6	Dostępność usług medycznych	94
2.6.7	Świadczenia socjalne	95
2.7	UWARUNKOWANIA WYNIKAJĄCE Z ZAGROŻENIA BEZPIECZEŃSTWA LUDNOŚCI I JEJ MIENIA	95
2.8	UWARUNKOWANIA WYNIKAJĄCE Z POTRZEB I MOŻLIWOŚCI ROZWOJU GMINY ...	96
2.8.1	Analiza sytuacji ekonomicznej, środowiskowej i społecznej	96
2.8.2	Prognozy demograficzne	98
2.8.3	Bilans terenów przeznaczonych pod zabudowę	105
2.8.3.1	Zapotrzebowanie na nową zabudowę	105
2.8.3.2	Szacunek chłonności obszarów	107
2.8.3.3	Porównanie zapotrzebowania na nową zabudowę z szacunkami chłonności obszarów przeznaczonych pod zabudowę	110

2.8.3.4	<i>Możliwość finansowania wykonania sieci komunikacyjnej i infrastruktury technicznej, a także infrastruktury społecznej służących realizacji zadań własnych gminy związanych z lokalizacją nowej zabudowy – potrzeby inwestycyjne wynikające z konieczności realizacji tych zadań</i>	112
2.9	UWARUNKOWANIA WYNIKAJĄCE ZE STANU PRAWNEGO GRUNTÓW	115
2.10	UWARUNKOWANIA WYNIKAJĄCE Z WYSTĘPOWANIA OBIEKTÓW I TERENÓW CHRONIONYCH NA PODSTAWIE PRZEPISÓW ODRĘBNYCH	116
2.11	UWARUNKOWANIA WYNIKAJĄCE Z WYSTĘPOWANIA OBSZARÓW NATURALNYCH ZAGROŻEŃ GEOLOGICZNYCH	117
2.12	UWARUNKOWANIA WYNIKAJĄCE Z WYSTĘPOWANIA UDOKUMENTOWANYCH ZŁOŻ KOPALIN ORAZ ZASOBÓW WÓD PODZIEMNYCH ORAZ UDOKUMENTOWANYCH KOMPLEKSÓW PODZIEMNEGO SKŁADOWANIA DWUTLENKU WĘGLA	117
2.13	UWARUNKOWANIA WYNIKAJĄCE Z WYSTĘPOWANIA TERENÓW GÓRNICZYCH WYZNACZONYCH NA PODSTAWIE PRZEPISÓW ODRĘBNYCH	118
2.14	UWARUNKOWANIA WYNIKAJĄCE ZE STANU SYSTEMÓW KOMUNIKACJI I INFRASTRUKTURY TECHNICZNEJ, W TYM STOPNIA UPORZĄDKOWANIA GOSPODARKI WODNO-ŚCIEKOWEJ, ENERGETYCZNEJ ORAZ GOSPODARKI ODPADAMI	118
2.14.1	<i>Komunikacja</i>	118
2.14.2	<i>Zaopatrzenie w wodę</i>	119
2.14.3	<i>Gospodarka ściekowa</i>	119
2.14.4	<i>Zaopatrzenie w energię elektryczną</i>	120
2.14.5	<i>Zaopatrzenie w gaz</i>	121
2.14.6	<i>Zaopatrzenie w ciepło</i>	121
2.14.7	<i>Telekomunikacja</i>	122
2.14.8	<i>Odpady komunalne</i>	122
2.14.9	<i>Urządzenia wytwarzające energię z odnawialnych źródeł energii o mocy przekraczającej 100 kW</i>	122
2.15	UWARUNKOWANIA WYNIKAJĄCE Z ZADAŃ SŁUŻĄCYCH REALIZACJI PONADLOKALNYCH CELÓW PUBLICZNYCH	122
2.16	UWARUNKOWANIA WYNIKAJĄCE Z WYMAGAŃ OCHRONY PRZECIWPOWODZIOWEJ	122

CZĘŚĆ B

III.	KIERUNKI ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO	123
3.1	KIERUNKI ZMIAN W STRUKTURZE PRZESTRZENNEJ GMINY ORAZ W PRZEZNACZENIU TERENÓW - Warianty koncepcji projektu studium	123
3.2	KIERUNKI I WSKAŹNIKI DOTYCZĄCE ZAGOSPODAROWANIA ORAZ UŻYTKOWANIA TERENÓW, W TYM TERENY PRZEZNACZONE POD ZABUDOWĘ	

ORAZ TERENY WYŁĄCZONE SPOD ZABUDOWY - OBSZARY URBANIZACJI ORAZ POZA OBSZARAMI URBANIZACJI	126
3.2.1 <i>Ustalenia ogólne dotyczące kierunków i wskaźników zagospodarowania oraz użytkowania terenów</i>	129
3.2.2 <i>Ustalenia dotyczące przeznaczeń i wskaźników zagospodarowania i użytkowania terenów poszczególnych obszarów stref funkcjonalnych</i>	129
3.3 OBSZARY ORAZ ZASADY OCHRONY ŚRODOWISKA I JEGO ZASOBÓW, OCHRONY PRZYRODY, KRAJOBRAZU, W TYM KRAJOBRAZU KULTUROWEGO	142
3.4 OBSZARY I ZASADY OCHRONY DZIEDZICTWA KULTUROWEGO I ZABYTKÓW ORAZ DÓBR KULTURY WSPÓŁCZESNEJ	146
3.4.1 <i>Strefy ochrony konserwatorskiej</i>	146
3.4.2 <i>Zasady ochrony obiektów wpisanych do rejestru zabytków</i>	148
3.4.3 <i>Zasady ochrony obiektów wpisanych do Gminnej Ewidencji Zabytków</i>	149
3.4.4 <i>Dobra kultury współczesnej i krajobrazy priorytetowe</i>	149
3.5 KIERUNKI ROZWOJU SYSTEMÓW KOMUNIKACJI I INFRASTRUKTURY TECHNICZNEJ	150
3.5.1 <i>Komunikacja - wskaźniki miejsc parkingowych</i>	150
3.5.2 <i>Zaopatrzenie w wodę</i>	154
3.5.3 <i>Gospodarka ściekowa</i>	154
3.5.4 <i>Zaopatrzenie w gaz</i>	156
3.5.5 <i>Zaopatrzenie w ciepło</i>	156
3.5.6 <i>Zaopatrzenie w energię elektryczną</i>	157
3.5.7 <i>Telekomunikacja</i>	157
3.5.8 <i>Gospodarka odpadami komunalnymi</i>	157
3.5.9 <i>Obszary rozmieszczenia urządzeń wytwarzających energię z odnawialnych źródeł energii o mocy przekraczającej 100 kW oraz strefy ochronne związane z ograniczeniami w zabudowie oraz zagospodarowaniu i użytkowaniu terenu</i>	158
3.6 OBSZARY, NA KTÓRYCH ROZMIESZCZONE BĘDĄ INWESTYCJE CELU PUBLICZNEGO O ZNACZENIU LOKALNYM	159
3.7 OBSZARY, NA KTÓRYCH ROZMIESZCZONE BĘDĄ INWESTYCJE CELU PUBLICZNEGO O ZNACZENIU PONADLOKALNYM, ZGODNIE Z USTALENIAMI PLANU ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO WOJEWÓDZTWA I USTALENIAMI PROGRAMÓW, O KTÓRYCH MOWA W ART. 48 UST. 1 USTAWY O PLANOWANIU I ZAGOSPODAROWANIU PRZESTRZENNYM	160
3.8 OBSZARY, DLA KTÓRYCH OBOWIĄZKOWE JEST SPORZĄDZENIE MIEJSCOWEGO PLANU ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO NA PODSTAWIE PRZEPISÓW ODRĘBNYCH, W TYM OBSZARY WYMAGAJĄCE PRZEPROWADZENIA SCALEŃ I PODZIAŁU NIERUCHOMOŚCI, A TAKŻE	

OBSZARY ROZMIESZCZENIA OBIEKTÓW HANDLOWYCH O POWIERZCHNI SPRZEDAŻY POWYŻEJ 2000 M ² ORAZ OBSZARY PRZESTRZENI PUBLICZNEJ	160
3.9 OBSZARY, DLA KTÓRYCH GMINA ZAMIERZA SPORZĄDZIĆ MIEJSCOWY PLAN ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO, W TYM OBSZARY WYMAGAJĄCE ZMIANY PRZEZNACZENIA GRUNTÓW ROLNYCH I LEŚNYCH NA CELE NIEROLNICZE I NIELEŚNE	161
3.10 KIERUNKI I ZASADY KSZTAŁTOWANIA ROLNICZEJ I LEŚNEJ PRZESTRZENI PRODUKCYJNEJ	162
3.11 OBSZARY SZCZEGÓLNEGO ZAGROŻENIA POWODZIĄ ORAZ OBSZARY OSUWANIA SIĘ MAS ZIEMNYCH	163
3.12 OBIEKTY LUB OBSZARY, DLA KTÓRYCH WYZNACZA SIĘ W ZŁOŻU KOPALINY FILAR OCHRONNY	164
3.13 OBSZARY POMNIKÓW ZAGŁADY I ICH STREF OCHRONNYCH ORAZ OBOWIĄZUJĄCE NA NICH OGRANICZENIA PROWADZENIA DZIAŁALNOŚCI GOSPODARCZEJ, ZGODNIE Z PRZEPISAMI USTAWY Z DNIA 7 MAJA 1999 R. O OCHRONIE TERENÓW BYŁYCH HITLEROWSKICH OBOZÓW ZAGŁADY	164
3.14 OBSZARY WYMAGAJĄCE PRZEKSZTAŁCEŃ, REHABILITACJI, REKULTYWACJI LUB REMEDIACJI ORAZ OBSZARY ZDEGRADOWANE	164
3.15 GRANICE TERENÓW ZAMKNIĘTYCH I ICH STREF OCHRONNYCH	164
3.16 INNE OBSZARY PROBLEMOWE ORAZ OBSZARY FUNKCJONALNE O ZNACZENIU LOKALNYM	164

CZĘŚĆ C

IV. SYNTEZA USTALEŃ STUDIUM I UZASADNIENIE PRZYJĘTYCH ROZWIĄZAŃ	166
4.1 SYNTEZA USTALEŃ STUDIUM	166
4.2 UZASADNIENIE PRZYJĘTYCH ROZWIĄZAŃ	168
V. BIBLIOGRAFIA	170

WPROWADZENIE

Niniejszy dokument jest II edycją Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Miedźna.

Edycja ta zastąpi w całości I edycję Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Miedźna, które przyjęte zostało uchwałą Nr XXIV/193/2000 Rady Gminy Miedźna z dnia 11 lipca 2000 r.

W przeprowadzonej analizie aktualności obowiązującego studium, Rada Gminy Miedźna w uchwale Nr LIV/335/2018 z dnia 25 września 2018 r. stwierdziła, iż dokument studium wymaga aktualizacji w zakresie kierunków zagospodarowania przestrzennego oraz w zakresie dostosowania do obowiązujących przepisów prawa.

Ponadto potrzeba sporządzenia nowej edycji studium wynika między innymi z następujących przesłanek:

- zaistniałych zmian w zagospodarowaniu przestrzennym gminy,
- wniosków mieszkańców dotyczących zmiany studium i planów miejscowych,
- konieczności aktualizacji zagrożeń powodziowych gminy wynikających z obowiązujących map zagrożenia powodziowego,
- konieczność przeprowadzenia zgodnie z obowiązującą ustawą o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym analiz ekonomicznych, środowiskowych i społecznych, prognoz demograficznych, bilansów terenów przeznaczonych pod zabudowę oraz możliwości finansowania przez gminę infrastruktury technicznej i społecznej. Istotnym działaniem w tym zakresie będzie sporządzenie bilansu faktycznych potrzeb gminy w perspektywie najbliższych 30 lat dotyczących powierzchni terenów dla zabudowy mieszkaniowej, usługowej i produkcyjnej.

Studium określa politykę przestrzenną gminy, wskazuje lokalne zasady gospodarowania przestrzenią przy uwzględnieniu zasad określonych w koncepcji przestrzennego zagospodarowania kraju, strategii rozwoju województwa, planie zagospodarowania przestrzennego województwa i strategii rozwoju gminy. Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego pełni zatem trzy podstawowe funkcje:

- stanowi akt polityki przestrzennej gminy określając politykę rozwoju przestrzennego gminy,
- wpływa na zasady kształtowania przestrzeni określane w miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego koordynując ich ustalenia,
- studium może również stanowić ofertę dla przyszłych inwestorów, będąc jednym z ważniejszych elementów programu rozwoju gminy.

Studium, określając ogólne kierunki i zasady rozwoju przestrzennego gminy jest kompromisem pomiędzy polityką rozwoju prowadzoną przez władze gminy, oczekiwaniami mieszkańców oraz obiektywnymi potrzebami i wymaganiami funkcjonalnymi danej jednostki osadniczej.

Dokument studium składa się z trzech części:

- A – uwarunkowania rozwoju,
- B – kierunki zagospodarowania przestrzennego,
- C – synteza ustaleń studium i uzasadnienie przyjętych rozwiązań.

Integralną częścią studium są rysunki:

- Rysunek Nr 1 - Uwarunkowania rozwoju - Stan istniejący użytkowania terenów, Uwarunkowania infrastruktury komunikacyjnej i technicznej - skala 1:10 000 - załącznik Nr 3 do uchwały,
- Rysunek Nr 2 - Uwarunkowania rozwoju - Uwarunkowania przyrodnicze - skala 1:10 000 - załącznik Nr 4 do uchwały,
- Rysunek Nr 3 - Uwarunkowania rozwoju - Uwarunkowania kulturowe - skala 1:10 000 - załącznik Nr 5 do uchwały,
- Rysunek Nr 4 - Ustalenia studium - skala 1:10 000 - załącznik Nr 6 do uchwały.

Część A studium – „Uwarunkowania rozwoju” stanowi podstawę merytoryczną ustaleń polityki przestrzennej gminy, zapisanej w części B dokumentu studium – „Ustalenia studium”.

Uwarunkowania uwzględnia się w studium, natomiast ich się nie ustala. Zbiór uwarunkowań zagospodarowania przestrzennego gminy nie zawiera wytycznych ani ustaleń wiążących przy sporządzeniu planów miejscowych.

Uwarunkowania te należy jednak uwzględniać w rozwiązaniach proponowanych w planach miejscowych.

I. PODSTAWA OPRACOWANIA

1.1 PODSTAWA FORMALNO-PRAWNA

Podstawę prac nad studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Miedźna stanowią:

- Ustawa z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym ze zmianami,
- Rozporządzenie Ministra Infrastruktury z dnia 28 kwietnia 2004 r. w sprawie zakresu projektu studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy,
- Uchwała Nr XLVI/325/2014 Rady Gminy Miedźna z dnia 29 kwietnia 2014 r. w sprawie przystąpienia do sporządzenia studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Miedźna.

Zgodnie z powyższą uchwałą Rady Gminy oraz jej uzasadnieniem, dokument będzie sporządzony w granicach administracyjnych gminy Miedźna.

Zgodnie z art. 3 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym kształtowanie i prowadzenie polityki przestrzennej na terenie gminy, w tym uchwalenie studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego, należy do zadań własnych gminy.

Oznaczenia pokazane poza granicami administracyjnymi gminy Miedźna mają charakter wyłącznie informacyjny, obrazujący powiązania funkcjonalno - przestrzenne gminy z sąsiednimi terenami.

1.2 PODSTAWA MERYTORYCZNA

Podstawę merytoryczną stanowią:

- Plan zagospodarowania przestrzennego województwa śląskiego 2020+,
- Strategia rozwoju gminy Miedźna na lata 2016 - 2023,
- Lokalny Program Rewitalizacji dla Gminy Miedźna Na Lata 2017-2023
- Program rozwoju gminy Miedźna na lata 2008 - 2015,
- Gminna Ewidencja Zabytków,
- Program opieki nad zabytkami na terenie Gminy Miedźna – Gminna Ewidencja Zabytków na lata 2018-2022,
- opracowanie ekofizjograficzne dla Gminy Miedźna - listopad 2019 r.,
- wnioski o zmianę studium,
- wnioski instytucji i organów złożone w procedurze sporządzania studium,
- inwentaryzacja urbanistyczna, jako materiał planistyczny wykorzystany przy sporządzeniu części graficznej studium.

CZĘŚĆ A - II. UWARUNKOWANIA ROZWOJU**2.1 DANE OGÓLNE - DEMOGRAFIA, POŁOŻENIE, WYTYCZNE Z KONCEPCJI PRZESTRZENNEGO ZAGOSPODAROWANIA KRAJU 2030, PLANU ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO WOJEWÓDZTWA ŚLĄSKIEGO I STRATEGII ROZWOJU GMINY**

Gmina Miedźna położona jest w południowo-wschodniej części województwa śląskiego w odległości około 44 km od Katowic będącego stolicą województwa śląskiego. Wschodnia część granicy gminy stanowi granicę administracyjną między województwem śląskim i małopolskim, która stanowi również granicę regionów historyczno - kulturowych.

Miedźna graniczy z następującymi jednostkami administracyjnymi:

- od północy z gminą Bojszowy (powiat tyski),
- od wschodu z miastem i gminą Brzeszcze oraz z gminą Oświęcim (powiat oświęcimski województwa małopolskiego),
- od południa z gminami Bestwina i Wilamowice (powiat bielski),
- od zachodu z miastem i gminą Pszczyna (powiat pszczyński).

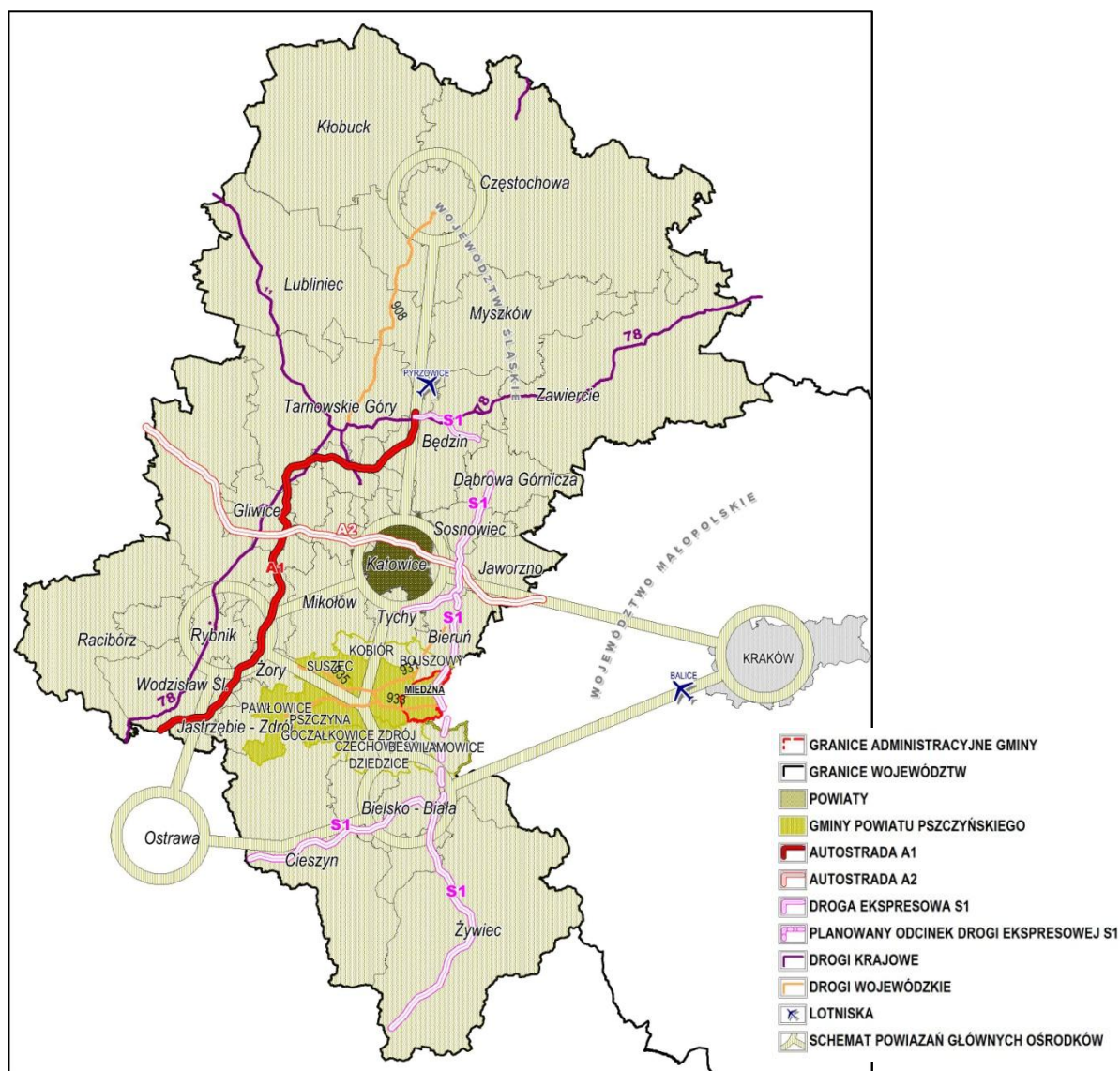
Gmina Miedźna wchodzi w skład powiatu pszczyńskiego, który obejmuje sześć jednostek samorządowych stopnia podstawowego: miasto i gminę Pszczyna oraz gminy Goczałkowice Zdrój, Kobiór, Miedźna, Pawłowice i Suszec.

Tabela 1 - pozycja gminy Miedźna w powiecie pszczyńskim

Gmina	Powierzchnia (km ²)	Odsetek ogólnej powierzchni powiatu	Ludność (osoby)	Odsetek ogólnej liczby ludności powiatu	Gęstość zaludnienia (osoby/km ²)
Miedźna	50	10,6	16 590	14,9	331
miasto i gmina Pszczyna	175	37,2	52 770	47,3	302
Goczałkowice Zdrój	47	10,0	6 755	6,1	143
Kobiór	48	10,2	4 905	4,4	102
Pawłowice	76	16,1	18 172	16,2	240
Suszec	75	15,9	12 347	11,1	164
powiat pszczyński	471	100	111 539	100	237

Centralny obszar gminy położony jest w następujących odległościach od istotnych elementów układu osadniczego województwa:

- od Katowic około 44 km,
- od Tychów około 20 km,
- od Bielska - Białej około 28 km
- od lotnisk w Pyrzowicach lub w Balicach około 75 km.

Schemat Nr 1 - Położenie gminy Miedźna w układzie województwa

Gmina wg danych Urzędu Statystycznego w Katowicach charakteryzują następujące dane (dane z 2019 r. dotyczące większości dziedzin obejmują okres do 2017 r.):

- powierzchnia gminy - 50 km²,
- powierzchnia gruntów leśnych w gminie - 894 ha, w tym lasów publicznych - 787 ha,
- ludność gminy ogółem - 16 590 osób (w powiecie pszczyńskim - 111 539 osób),
 - ludność w wieku przedprodukcyjnym - 3 393 osób - ok. 3,0 % (w powiecie pszczyńskim 23 020 osób - 20,6 %),
 - ludność w wieku produkcyjnym - 11 071 osób - ok. 9,9 % (w powiecie pszczyńskim 69 282 osób - 62,1 %),
 - ludność w wieku poprodukcyjnym - 2 126 osób - ok. 1,9 % (w powiecie pszczyńskim 19 237 osób - 17,2 %),

- gęstość zaludnienia gminy - 331 osoby/km² (w powiecie pszczyńskim - 237 osoby/km²),
- liczba mieszkań oddanych do użytkowania na 10 tys. ludności w gminie:
 - w roku 2017 - 32 mieszkań,
 - w roku 2019 - 39 mieszkań,
- liczba osób pracujących (bez podmiotów gospodarczych o liczbie pracujących do 9 osób oraz gospodarstw indywidualnych w rolnictwie) - 2 040 osób,
- bezrobocie w gminie (2019 r.) - 143 osoby - 0,9 % (w powiecie pszczyńskim 1 189 - 1,1 %, w województwie śląskim 94 687 - 5,1 %).

Powiązania komunikacyjne gminy z układem zewnętrznym realizowane są poprzez:

- drogę wojewódzką DW 933 - Rzuchów - Chrzanów.

Przez obszar gminy przebiegają odcinki tras rowerowych oraz "Szlak architektury drewnianej".

Zgodnie z art. 9 ust. 2 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym Wójt Gminy sporządza studium zawierające część tekstową i graficzną uwzględniając zasady określone w koncepcji przestrzennego zagospodarowania kraju, ustalenia strategii rozwoju i planu zagospodarowania przestrzennego województwa oraz strategii rozwoju gminy.

Dla formułowania zapisów dokumentu studium gminy Miedźna istotne są następujące zapisy wynikające z powyższych dokumentów.

W Koncepcji Przestrzennego Zagospodarowania Kraju 2030 - zawarte są zapisy dotyczące zasad planowania przestrzennego i kształtowania ładu przestrzennego, które wymagają stosowania w projekcie studium:

- intensyfikacja procesów urbanizacyjnych na obszarach już zdegradowanych, tak aby minimalizować ekspansję zabudowy na nowe tereny,
- w przypadku rozwoju obszarów miejskich podstawową zasadą będzie maksymalne wykorzystanie obszarów już zdegradowanych, podczas, gdy zagospodarowanie nowych obszarów dopuszczone będzie jedynie wtedy, gdy wyczerpią się zasoby obszarów możliwych do ponownego zagospodarowania, kompensowanych w ramach układów lokalnych.

W zapisach planu zagospodarowania przestrzennego województwa śląskiego - 2020+ istotne dla planowania rozwoju przestrzennego gminy Miedźna są następujące zapisy (zgodnie z pismem Urzędu Marszałkowskiego Województwa Śląskiego Nr PP-RPP.KW-51/19 z dnia 29.02.2019 r.):

- uwzględnienie celów i kierunków polityki przestrzennej województwa w zakresie:
 - promocji gospodarczego wzrostu i innowacji,
 - zrównoważonego wykorzystania zasobów środowiska naturalnego i kulturowego,
 - infrastrukturalnego powiązania regionu,
- uwzględnienie zasad zagospodarowania obszarów funkcjonalnych:
 - jako lokalnego ośrodka rozwoju,
 - występowania terenów zamkniętych,
 - występowania obszarów narażonych na niebezpieczeństwo powodzi,

- występowania obszarów cennych przyrodniczo, ochrony krajobrazów kulturowych,
 - występowania obszarów ochrony zasobów wodnych i udokumentowanych złóż kopalin,
 - występowania obszarów wymagających rewitalizacji,
- uwzględnienie zadań samorządowych służących realizacji inwestycji celu publicznego t.j.:
- budowa drogi ekspresowej S-1,
 - przebudowa drogi wojewódzkiej DW 933,
 - budowa sieci dróg rowerowych,
 - budowa centrów przesiadkowych,
 - budowa stacji i linii 400/220 kV,

W strategii rozwoju gminy Miedźna na lata 2016 - 2023 zawarte są następujące zapisy wymagające uwzględnienia przy planowaniu rozwoju przestrzennego gminy:

- „Podstawowym, najogólniejszym sensem funkcjonowania gminy Miedźna jest zapewnienie wysokich standardów jakości życia jej mieszkańcom oraz stworzenie młodemu pokoleniu możliwości rozwoju osobistego i zawodowego. Odbywać się to będzie dzięki trwałemu rozwojowi gospodarczemu i społecznemu gminy. Źródłem tego rozwoju jest nowoczesne lokalne rolnictwo z przetwórstwem rolno-spożywczym oraz firmy zarówno te założone przez rdzennych mieszkańców, jak i utworzone dzięki kapitałowi zewnętrznych inwestorów, zapewniające dobre jakościowo miejsca pracy. Prężnie rozwija się budownictwo jednorodzinne. Rozwój gminy odbywa się z poszanowaniem środowiska naturalnego, a poczynione inwestycje nie prowadzą do jego degradacji. Władze gminy stwarzają warunki przyjazne rozwojowi biznesu poprzez wsparcie rozwoju lokalnego i inwestycje infrastrukturalne. Dzięki atrakcyjnym warunkom naturalnym i odpowiedniemu ich wykorzystaniu gmina stanowi ponadlokalny ośrodek rekreacji. Tu chętnie odpoczywają jej mieszkańcy, a także sąsiednich gmin i powiatów. Rozwija się też agroturystyka z ponadlokalną ofertą usług. Gmina zapewnia wysoki poziom usług edukacyjnych i ochrony zdrowia. Lokalne placówki oświatowe i zdrowotne cieszą się dobrą renomą w całym powiecie pszczyńskim. Mieszkańcy gminy Miedźna utożsamiają się z nią i chętnie podejmują oddolne inicjatywy służące poprawie jakości życia wszystkich mieszkańców, dbając jednocześnie o utrzymanie integracji społeczności lokalnej.”

W planowaniu rozwoju gminy Miedźna należy uwzględnić zapisane w powyższej "Strategii ..." cele operacyjne bezpośrednio lub pośrednio wpływające na planowanie przestrzenne:

- I.2 Rozwój oferty kulturalnej i rekreacyjno-sportowej,
- II.1 Rozwój infrastruktury technicznej i komunalnej,
- II.2 Poprawa jakości i dostępności komunikacyjnej Gminy,
- II Wzrost konkurencyjności gospodarki gminy i tworzenie nowych miejsc pracy,
- III.1 Rozwój terenów inwestycyjnych gminy.

W zakresie kierunków działań i celów operacyjnych zapisanych w strategii rozwoju, a mających swoje odniesienie do planowania przestrzennego należy wskazać:

- wzrost liczby nowych przedsiębiorstw i utworzenie nowych trwałych miejsc pracy,
- zbudowanie produktu turystycznego Miedźnej i wzrost ruchu turystycznego,

- poprawa drogowych połączeń komunikacyjnych wewnątrz gminy,
- kreowanie przestrzeni publicznej służącej zagospodarowaniu czasu wolnego i integracji lokalnej społeczności.

W planowaniu przestrzennym rozwoju gminy należy również uwzględnić wskazania z Lokalnego Programu Rewitalizacji dla gminy Miedźna na lata 2017 - 2023, a w szczególności:

- wybranego obszaru rewitalizacji, w którym wskazano tereny sołectwa Wola, a główny cel w ramach wdrażania Lokalnego Programu Rewitalizacji to poprawa warunków i jakości życia społeczności lokalnej poprzez rozwój kapitału ludzkiego oraz odnowę przestrzeni publicznej.
- wizji i celów strategicznych w powyżej wskazanym obszarze rewitalizacji, a mających swoje przełożenie na planowanie przestrzenne:
 - wizja obszaru sołectwa Wola, jako miejsca atrakcyjnego dla mieszkańców, przedsiębiorców i turystów odznaczającego się wysokimi standardami rozwoju przestrzennego,
 - podniesienie poziomu funkcjonalności obszaru rewitalizacji poprzez:
 - rozwój mieszkalnictwa socjalnego,
 - wykreowanie przestrzeni publicznej.

2.2 UWARUNKOWANIA WYNIKAJĄCE Z DOTYCHCZASOWEGO PRZEZNACZENIA, ZAGOSPODAROWANIA I UZBROJENIA TERENU

2.2.1 Stan użytkowania, zagospodarowania i zainwestowania terenów

Na rysunku studium Nr 1 - " Uwarunkowania rozwoju - stan istniejący użytkowania terenów, uwarunkowania infrastruktury komunikacyjnej i technicznej - skala 1:10000", pokazano stan przeznaczenia i zagospodarowania terenów gminy w podziale na następujące rodzaje:

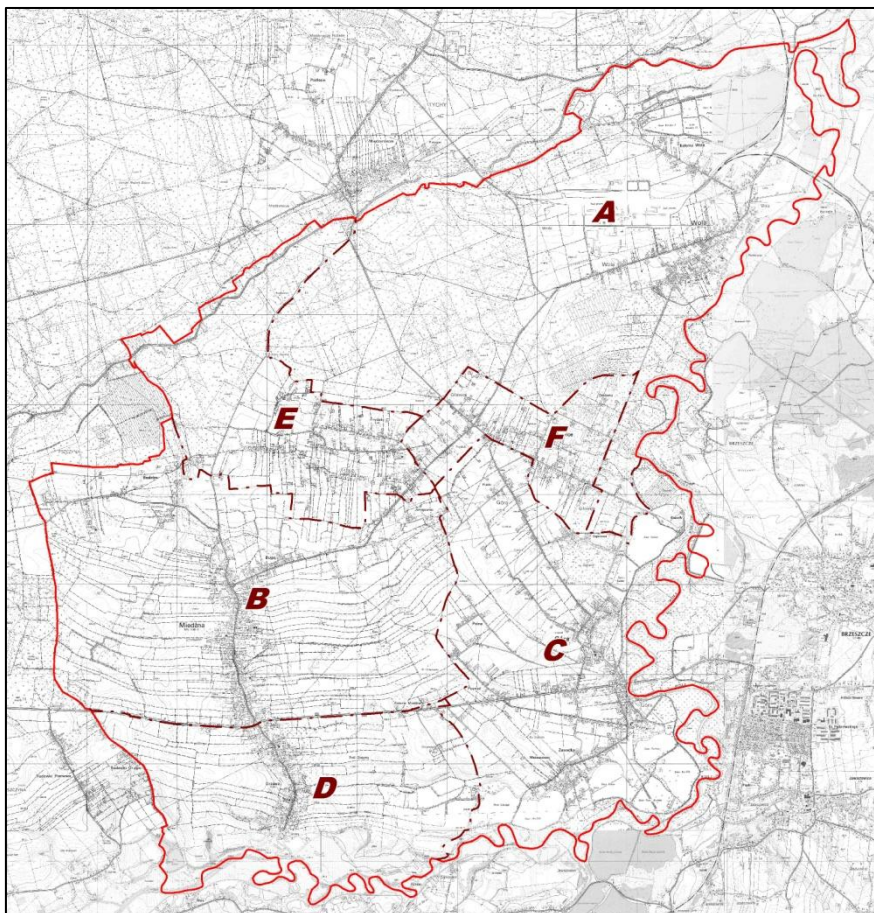
- tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej,
- tereny zabudowy zagrodowej,
- tereny zabudowy mieszkaniowej wielorodzinnej,
- tereny zabudowy mieszkaniowo - usługowej,
- tereny zabudowy usługowej,
- tereny zabudowy sportowo - rekreacyjnej,
- tereny zabudowy produkcyjnej, baz, magazynów, składów,
- tereny obsługi produkcji w gospodarstwach rolnych i rybackich,
- tereny rolnicze,
- tereny lasów,
- tereny zadrzewień,
- tereny z przewagą zieleni niskiej,
- tereny cmentarzy,
- tereny ogrodów przydomowych,

- tereny ogrodów działkowych,
- tereny parków,
- tereny rzek, cieków i zbiorników wodnych, baz, magazynów, składów,
- tereny urządzeń hydrotechnicznych,
- tereny infrastruktury technicznej,
- tereny parkingów,
- tereny garaży.

Gmina podzielona jest na sołectwa w ujęciu podziału administracyjnego:

- A - WOLA
- B - MIEDŹNA
- C - GÓRA
- D - GRZAWA
- E - FRYDEK
- F - GILOWICE

Podział gminy na powyższe sołectwa pokazano na schemacie Nr 2.

Schemat Nr 2 - Podział gminy Miedźna na sołectwa

Analizując układ przestrzenny wydzielenia powyższych terenów można wyprowadzić następujące wnioski charakteryzujące stan gminy:

- generalnie urbanizacja gminy zamyka się w jego granicach administracyjnych,
- występuje podział obszaru zurbanizowanego gminy na obszary zespołów urbanistycznych satelitarnie położonych kształtując zabudowę liniowo wzdłuż głównych dróg,
- w obszarze gminy trudny do identyfikacji jest obszar, który mógłby stanowić faktycznie czytelne dla mieszkańców i przyjezdnych centrum gminy,
- występuje rozcięcie obszarów zurbanizowanych otwartymi terenami rolniczymi,
- występuje koncentracja zespołów leśnych w północnej części gminy,
- tereny rolnicze w formie znacznych kompleksów występują w środkowej części w otoczeniu zespołów urbanistycznych Grzawa, Miedźna, Frydek, Gilowice i Góra, przy czym kompleksy te rozcięte są drogą wojewódzką DW 933,
- zabudowa obszaru gminy jest bardzo zróżnicowana, zarówno pod względem przeznaczenia terenów jak i struktury ich zabudowy.
 - sołectwo Wola - występuje tu największa w gminie koncentracja obiektów usługowych i przemysłowych. Zabudowa mieszkaniowa dzieli się na zespoły zabudowy wielorodzinnej oraz zespoły zabudowy jednorodzinnej,
 - sołectwo Miedźna - zabudowa dzieli się na zabudowę mieszkaniową jednorodziną oraz zabudowę zagrodową tworząc zabudowę ulicową, uzupełniona jest zabudową obiektów usług handlu, usług publicznych z siedzibą Urzędu Gminy,
 - sołectwo Góra - zabudowa dzieli się na zabudowę mieszkaniową jednorodziną oraz zabudowę zagrodową tworząc zabudowę ulicową, uzupełniona jest zabudową obiektów usług publicznych i handlu,
 - sołectwa Grzawa i Frydek - zabudowa dzieli się na zabudowę mieszkaniową jednorodziną oraz zabudowę zagrodową tworząc zabudowę ulicową, uzupełniona jest zabudową obiektów usług handlu,
 - sołectwo Gilowice - zabudowa dzieli się na zabudowę mieszkaniową jednorodziną oraz zabudowę zagrodową tworząc zabudowę ulicową, uzupełniona jest zabudową obiektów usług handlu. W sołectwie zlokalizowane jest Liceum Ogólnokształcące im. Prof. Z. Religi, które jest jedną z 3 szkół średnich w Polsce położonych na terenie wiejskim.

2.2.2 Infrastruktura techniczna

2.2.2.1 zaopatrzenie w wodę

Gmina Miedźna zaopatrywana jest w wodę z kilku źródeł poprzez wyodrębnione systemy poboru, oczyszczania i dystrybucji wody przeznaczonej do spożycia i celów gospodarczych. Gospodarką wodną na obszarze Gminy zajmuje się Gminny Zakład Gospodarki Komunalnej Sp. z o.o. w Gilowicach.

Zanim sieć GZGK objęła swym zasięgiem Gminę, ludność czerpała wodę ze studni przydomowych a przedsiębiorstwa i obiekty usługowe posiadały własne ujęcia. Tak było w przypadku Spółdzielni Kółek Rolniczych i Państwowego Ośrodka Maszynowego w Miedźnej, Ośrodka Maszynowo-Traktorowego w Bodzowie, Ośrodka Zdrowia w Grzawie, Ośrodka

Hodowlanego w Górze, czy Szkoły Podstawowej w sołectwie Frydek.

Od 1978 roku rozpoczęto budowę kopalni „Czeczott” połączonej w 2000 roku z kopalnią „Piaśt” jako „Piaśt Ruch II”. Kopalnię zamknięto w 2005 roku by ostatecznie zlikwidować w 2008 roku pozostawiając jako czynne szereg obiektów infrastruktury technicznej. Z funkcjonowaniem kopalni wiązało się wykonanie szeregu studni głębinowych i otworów piezometrycznych. Ze studni pobierano głównie wodę do gospodarki wodno-ściekowej Zakładu Ruch II. Lokalizację studni i otworów pokazano na załączonym schemacie. Rozwój budownictwa wielorodzinnego w sąsiedztwie kopalni wymógł dostawę wody z zewnętrznego źródła jakim jest ujęcie wody położone w sąsiedniej gminie Bojszowy.

Obecnie w zakresie dostawy sieciowej można wyróżnić dwa układy obejmujące swym zasięgiem sołectwa:

- układ pierwszy to Góra, Grzawa, Miedźna, Gilowice i Frydek,
- układ drugi sołectwo Wola.

Źródłem dostawy dla pierwszego układu są dwie studnie głębinowe zlokalizowane w Gilowicach o wydajności 40,8m³/h podające wodę na stację uzdatniania, z której woda kierowana jest do mieszkańców tych sołectw. Na terenie ujęcia znajduje się naziemny zbiornik o pojemności 500m³ zwiększający podaż w szczytowych godzinach poboru.

Źródłem dostawy dla drugiego układu jest ujęcie wody na terenie sąsiedniej Gminy Bojszowy, skąd woda surowa rurociągiem $\varnothing$ 400 podawana jest poprzez zbiornik 1000m³ na stację uzdatniania w Woli, zlokalizowana w budynku „Nowej hydroforowni” na terenie byłej KWK „Piaśt Ruch II”.

Stacja wyposażona jest w system uzdatniania i zbiorniki wody zapasowej skąd po oczyszczeniu tłoczona jest do sieci osiedli Wola, Wola I i Wola II.

Zdolność produkcyjna stacji uzdatniania wynosi 64m³/h.

Odrębnym źródłem zaopatrzenia w wodę może być rurociąg $\varnothing$ 1500 mm przecinający gminę z południowego wschodu na północny zachód będący własnością Górnośląskiego Przedsiębiorstwa Wodociągowego S.A. w Katowicach. Rurociąg relacji Kobiernice – Urbanowice zasilany jest z ujęcia w Czańcu.

Dodatkowym uzupełniającym źródłem zaopatrzenia w wodę do celów gospodarczych mogą być studnie. Przeznaczenie wody dla celów pitnych wymaga przebadania wody przez służby epidemiologiczne.

Aktualnie pozwolenia wodnoprawne zgodnie z informacją PGW Wody Polskie z 20 maja 2020 r. posiadają studnie należące do poniższych odbiorców:

- Gminny Zakład Gospodarki Komunalnej dla studni S-1 i S-2 do roku 2029 i 2034,
- firma prywatna, obecnie lokalizacja Stacji Benzynowej „Mixpol” P-2 Wola do roku 2025,
- Polska Grupa Górnicza Zbiornik Retencyjno-Dozujący „Wola” do roku 2030.

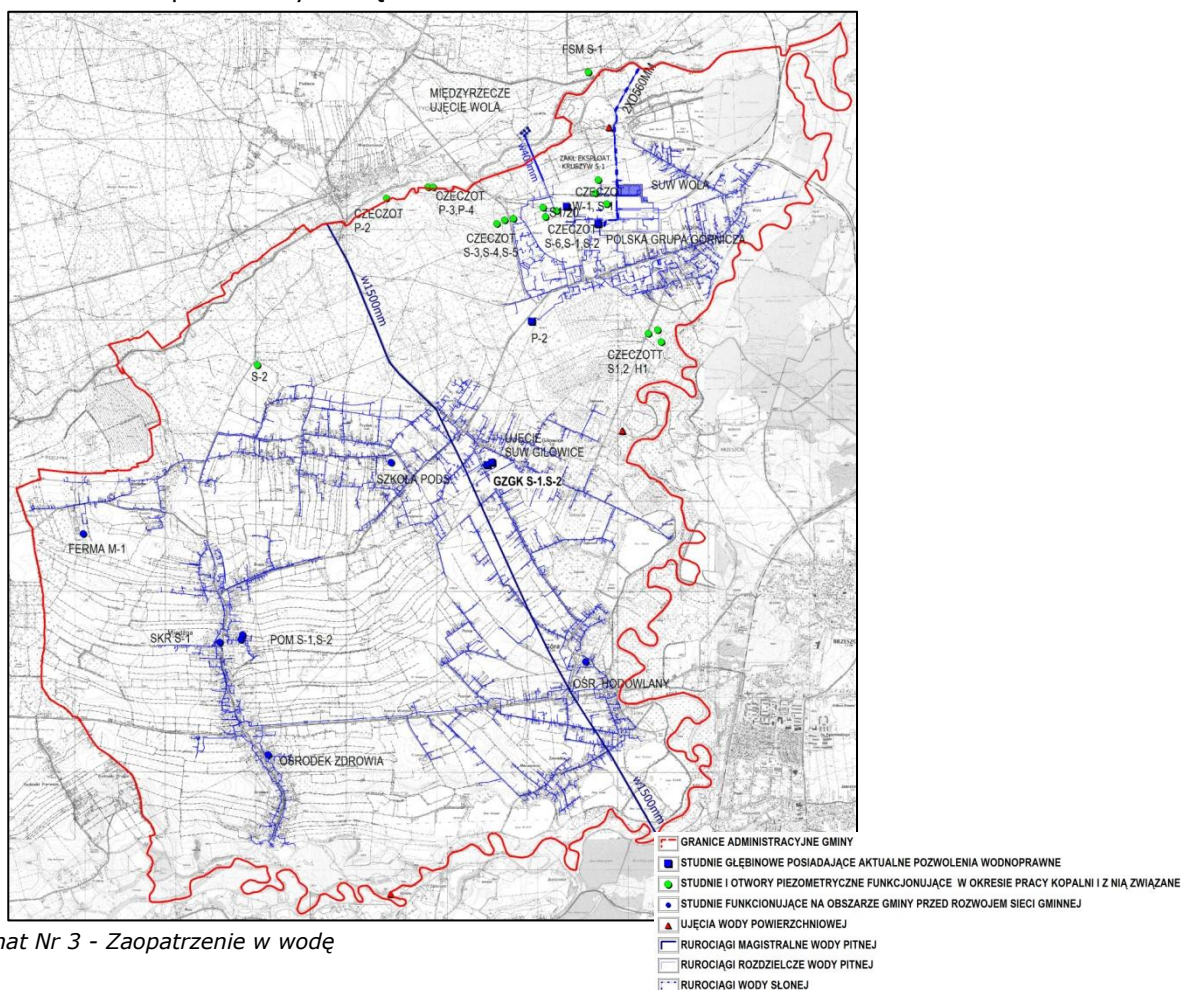
Studnie S-1 i S-2 posiadają strefy ochrony bezpośredniej:

- 1) Strefa ochrony bezpośredniej studni S-1 w Gilowicach - obejmuje obszar wokół studni

- o bokach 3,0 m x 3,0 m. Na terenie ochrony bezpośredniej ujęcia wody podziemnej zabronione jest użytkowanie gruntów do celów nie związanych z eksploatacją ujęcia wody.
- 2) Strefa ochrony bezpośredniej studni S-2 w Gilowicach - obejmująca studnię wraz z otaczającym ją pasem gruntu o wymiarach 5,0 m x 5,0 m. Na terenie zabronione jest użytkowanie gruntów do celów nie związanych z eksploatacją ujęcia wody.
 - 3) Z uwagi na fakt występowania w nadkładzie wodonośnym, utworów słabo przepuszczalnych o minimalnym czasie pionowego przesączania wody wynoszącym powyżej 25 lat, uznano że nie ma konieczności ustanowienia terenu ochrony pośredniej ujęcia wody.
 - 4) Pozwolenie dla ujęcia P-2 jest wygaszane a obiekt w sąsiedztwie studni zasilany jest z wodociągu $\varnothing$ 110 mm.

Głównie dla celów gospodarki rybnej występują ujęcia wody powierzchniowej, pomimo wygaśnięcia dla niektórych z nich terminu poboru wykazano je, aby pokazać możliwość wystąpienia tego typu potrzeb.

Odrębnym zagadnieniem jest gospodarka wodami zasolonymi kopalń „Piaś” i „Ziemowit” wtłaczanych do wyrobiska „Ruch II”, gdzie utworzono zbiornik o pojemności 1,9 mln m³. Wody wprowadzane są do „Szybu II” a „Szyb I” pełni funkcję pompowni głębinowej. Wypompowywane wody przy wyższych stanach rzeki Gostyni są do niej dozowane rurociągiem wód słonych tak by nie przekraczać dopuszczalnych stężeń chlorków i siarczanów.

Schemat Nr 3 - Zaopatrzenie w wodę

2.2.2.2 odprowadzenie ścieków

Na terenie gminy zlokalizowano dwie oczyszczalnie ścieków co pozwoliło na utworzenie dwóch układów sieci a w konsekwencji opracowania dwóch aglomeracji, których zasięgi pokazano na załączonym schemacie.

Oczyszczalnia hydro-biologiczna „Lemna” w Bodzowie, odprowadza oczyszczone ścieki bytowe do rzeki Pszczynki.

Oczyszczalnia posiada pozwolenie wodno - prawne z 2017 roku. Projektowana przepustowość oczyszczalni to 700m³/d natomiast maksymalne obciążenie może wynosić 3 009 RLM.

Projektowe parametry oczyszczalni (na podstawie dokumentacji technicznej) wynoszą:

- przepustowość średnia: 700 m³/d,
- maksymalne obciążenie: 3 009 RLM.

Rzeczywiste parametry oczyszczalni w 2019 r wynosiły.

- ilość ścieków dopływających siecią kanalizacyjną: 659,80 m³/d,
- ilość ścieków dowożonych: 9,52 m³/d.
- średnia dobową ilość ścieków oczyszczanych w oczyszczalni: 669,32 m³/d,

a równoważna liczba mieszkańców 4 246 RLM.

Obecnie wyznaczona aglomeracja Miedźna, swym zasięgiem, obejmuje następujące miejscowości lub ich fragmenty: Frydek, Gilowice, Góra, Grzawa, Miedźna, a łączna długość sieci kanalizacyjnej wynosi 63,2 km.

Drugą oczyszczalnią jest oczyszczalnia „Promlecz” odprowadzająca oczyszczone ścieki komunalne również do rzeki Pszczynki w km 2+410 jej biegu. Oczyszczalnia posiada aktualne pozwolenie wodno - prawne wydane przez Starostę Pszczyńskiego do 2024 roku.

Łączna długość kanalizacji wynosi 75,2 km, w tym 56,6 km kanalizacji grawitacyjnej i 18,6 km kanalizacji tłocznej.

Projektowe parametry oczyszczalni (na podstawie dokumentacji technicznej) wynoszą:

- przepustowość średnia: 2500 m³/d,
- maksymalne obciążenie: 7 058 RLM.

Rzeczywiste parametry oczyszczalni wynosiły w 2019 r.:

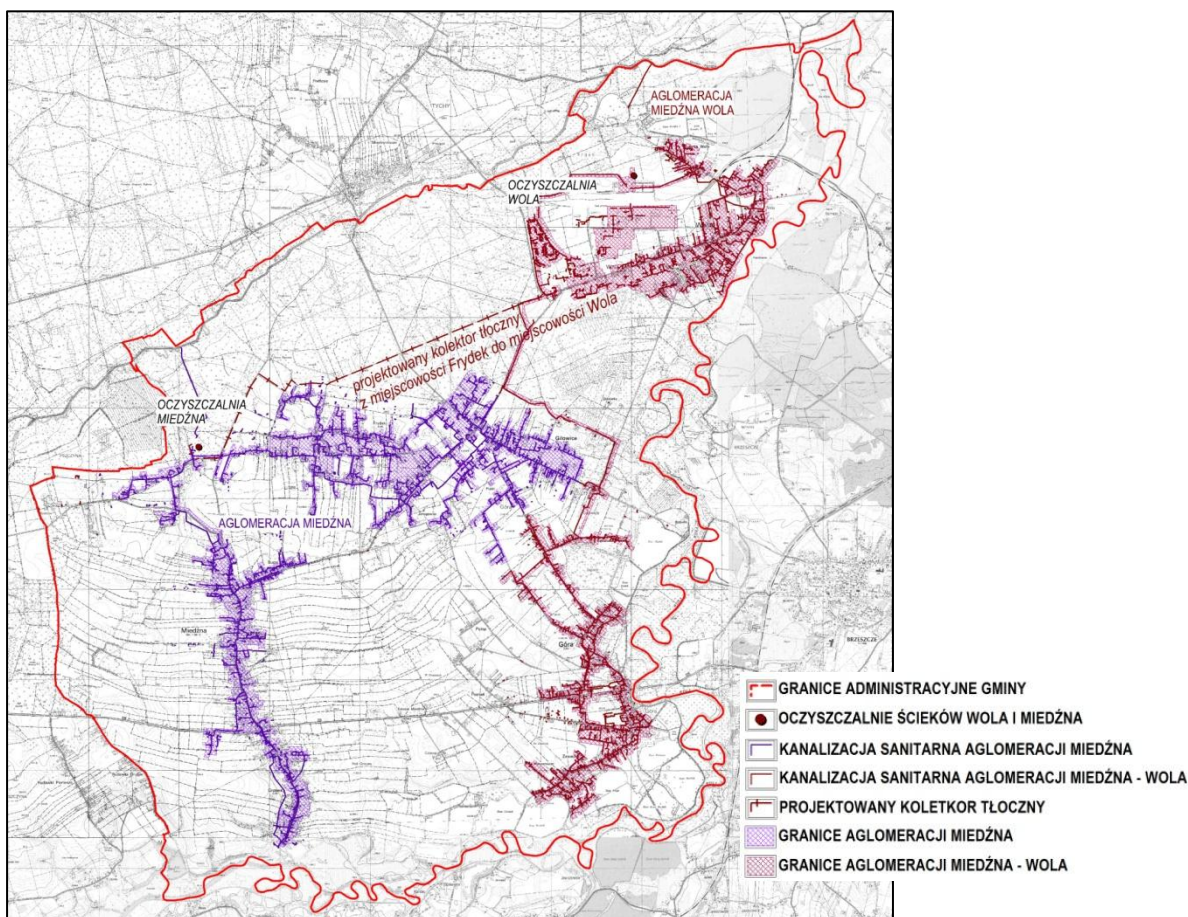
- ilość ścieków dopływających siecią kanalizacyjną: 1 840,82 m³/d,
- ilość ścieków dowożonych: 3,29 m³/d.
- średnia dobową ilość ścieków oczyszczanych w oczyszczalni: 1 844,11 m³/d,

a równoważna ilość mieszkańców 8 655 RLM.

Obecnie wyznaczona aglomeracja Miedźna-Wola swym zasięgiem obejmuje następujące miejscowości lub ich części: Gilowice, Góra, Wola.

W latach 2008, 2016 i 2020 uchwalano na obszarze gminy kolejne granice aglomeracji. Zmiany zasięgu wywołane są tak przyrostem gęstości zamieszkania jak i szczegółowością map zasadniczych i ewidencyjnych. Zmiany w przepisach obliczania zasięgu aglomeracji spowodowały ograniczenia ich obszaru, niemniej należy podkreślić, że wszystkie sołectwa są skanalizowane w rejonach gęstej zabudowy.

Zabudowa leżąca poza aglomeracjami odprowadza ścieki do przydomowych oczyszczalni lub do zbiorników bazodpływowych, okresowo opróżnianych z wywozem ścieków na oczyszczalnię lub do punktów zlewniowych.

Schemat Nr 4 - Odprowadzenie ścieków

2.2.2.3 zaopatrzenie w energię elektryczną

Przez teren gminy przebiegają sieci najwyższych (220 kV) i wysokich (110 kV) napięć. Dwutorowa linia napowietrzna 220 kV posiada powiązanie z GPZ KWK Piast Ruch II (Czeczott). W związku z tym odgałęzieniem wyróżnia się odcinki linii:

- Bień-Komorowice, Czeczott-Moszczenica,
- Bień-Komorowice, Czeczott-Poręba,
- Bień-Komorowice,

- Czeczott-Poreba,
- Czeczott-Moszczenica.

W planach rozwoju krajowych sieci przesyłowych na terenie gminy planowana jest przebudowa tej linii na trzytorową linię 2 x 400 + 220 kV jako część planowanego ciągu Byczyna-Podborze co ujęte zostało w ustawie o przygotowaniu i realizacji strategicznych inwestycji w zakresie sieci przesyłowych.

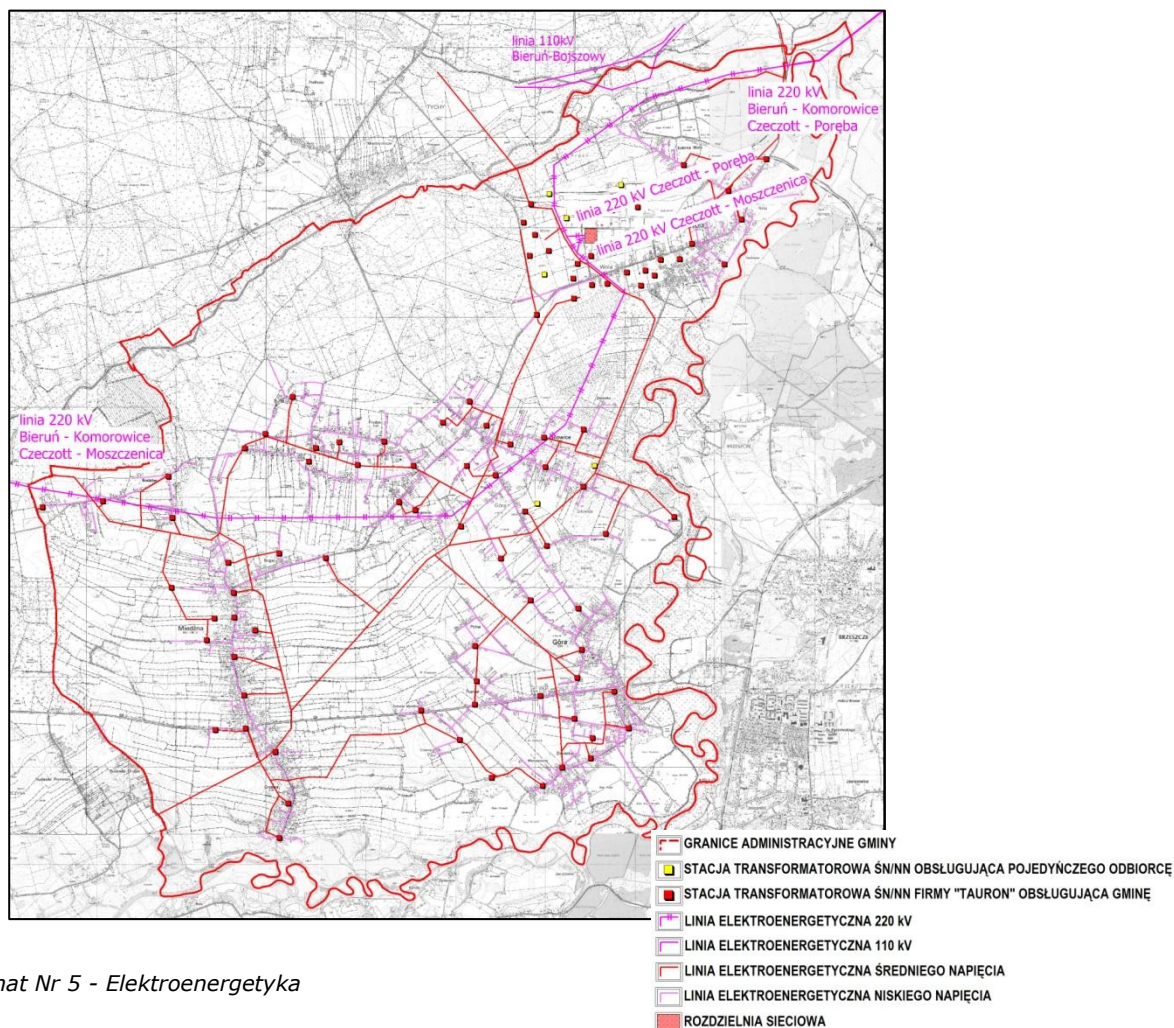
Przebudowa linii na wyższe parametry przesyłu zwiększy zasięg jej oddziaływania na zabudowę mieszkaniową z 2 x 25,0 m na 2 x 35,0 m.

Wzdłuż północnej granicy, nieznacznie wkraczając na teren gminy, przebiegają dwie jednotorowe linie 110 kV relacji Bieruń - Bojszowy 1 i Bieruń - Bojszowy 2. Aktualnie trwa budowa stacji 110/20 kV Bojszowy, z której zostaną wyprowadzone linie SN zasilające sieć SN i nN.

Zasilanie odbiorców zlokalizowanych na terenie gminy Miedźna odbywa się średnim napięciem 15 kV liniami napowietrznymi i kablowymi oraz sieciami niskiego napięcia.

Sieci średniego napięcia zasilane są ze stacji elektroenergetycznej "Pszczyna" na terenie Pszczyny z możliwością poboru ze stacji "Ogrodnicza" zlokalizowanej na terenie Goczałkowic.

Na obszarze Gminy rozwija się montaż paneli fotowoltaicznych na dachach lub montowanych na terenie.

Schemat Nr 5 - Elektroenergetyka

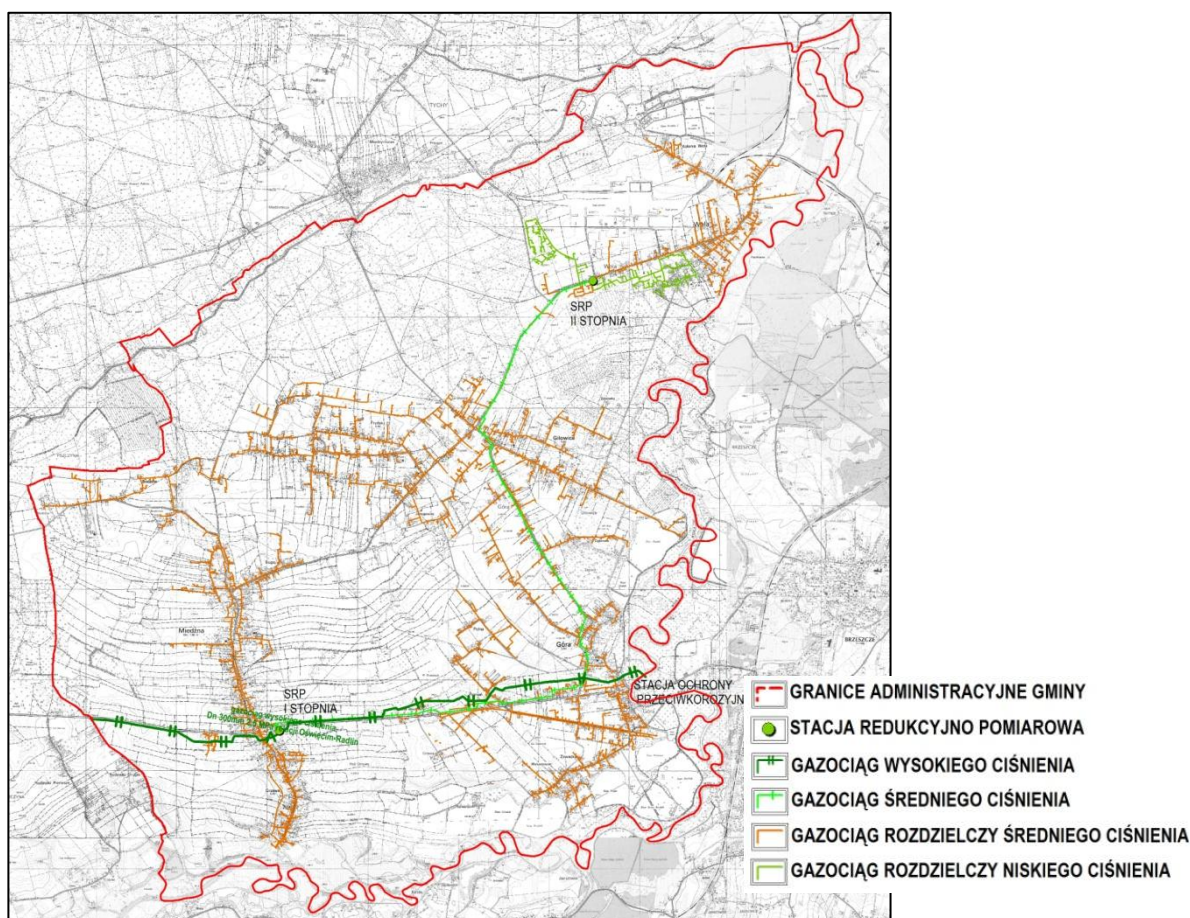
2.2.2.4 zaopatrzenie w gaz

Gmina Miedźna zaopatrywana jest w gaz ziemny z gazociągu wysokoprężnego Dn 300 mm 2,5 MPa relacji Oświęcim-Radlin. Gazociąg ten zasila stację redukcyjno-pomiarową I^o w Miedźnej, poprzez odgałęzienie 100 mm.

Stacja ma przepustowość 800 m³/h i zasila:

- układ sieci gazowej średniego ciśnienia rozprowadzonej do wszystkich sołectw na obszarze gminy,
- poprzez gazociąg Dn 150 mm stację redukcyjno-pomiarową II° zlokalizowaną w Woli i zaopatrującą w gaz zabudowę jednorodzinna, a zabudowę wielorodzinna w gaz o niskich parametrach ciśnienia.

W miejscowości Góra zlokalizowana jest stacja ochrony przeciwkorozyjnej.

Schemat Nr 6 - Zaopatrzenie w gaz

2.2.2.5 zaopatrzenie w ciepło

Na obszarze Gminy można wyróżnić kilka obszarów o zróżnicowanym sposobie ucieplnienia.

W sołectwie Wola, gdzie zlokalizowana jest zabudowa wielorodzinna i usługowa publiczna i prywatna dominuje zdalaczynny system oparty na kotłowni zlokalizowanej na terenie byłej kopalni „Piast”, zawiadywanej obecnie przez Zakład Ciepłowniczy Węglkokoks Energia NSE Sp. z o.o. Kotłownia wybudowana w 1981 roku produkuje wodę gorącą o parametrach 150/70°C i 90/70°C oraz ciepło dla uzyskania ciepłej wody użytkowej.

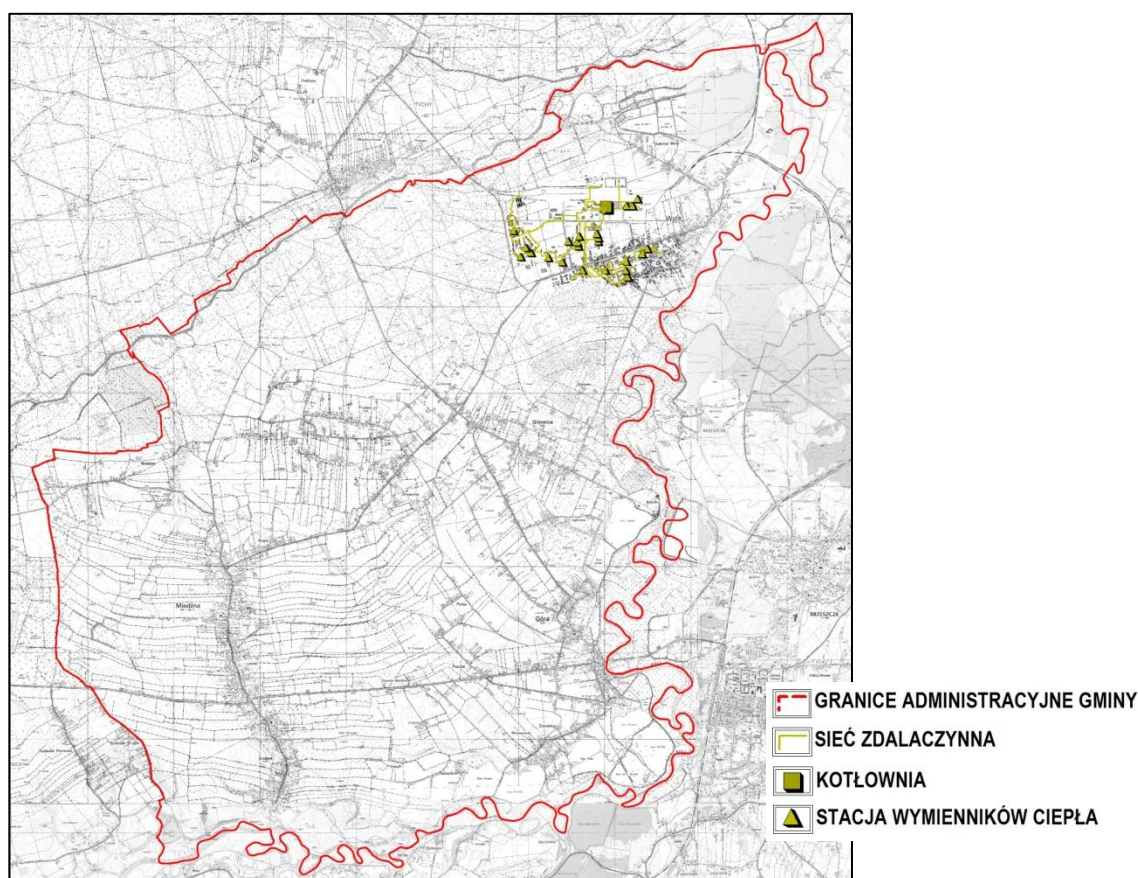
Moc kotłowni 46,4 MW uzyskuje się z pracy kotłów:

- WR - 5 o mocy 5,8 MW,
- WR - 10 o mocy 11,6 MW,
- WR - 25 o mocy 29 MW,
- Kocioł WRp - 46 o mocy 36 MW obecnie jest wyłączony.

Kotły, sieci i stacje wymienników poddawane są systematycznej modernizacji. Ich lokalizacja wskazana jest na schemacie „Ciepłownictwo”

W pozostałych sołectwach, zwykle w ich centrach, obiekty użyteczności publicznej i usługowej posiadają indywidualne kotłownie. Pozostała zabudowa wyposażona jest w kotły lub piece w większości opalane paliwem stałym.

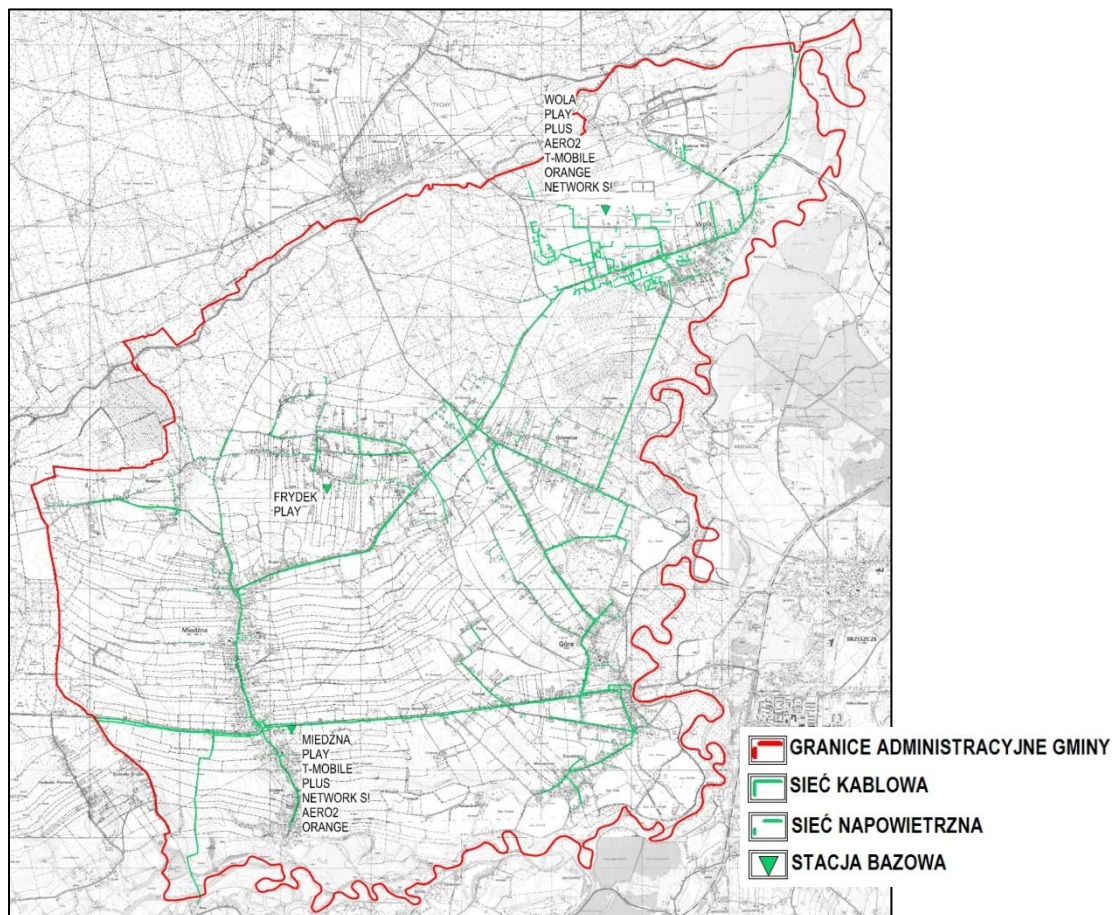
Realizowany jest program ograniczenia niskiej emisji dla Gminy Miedźna na lata 2018-2020 łącznie z jego aktualizacją i rozszerzeniem zakresu do roku 2021. W ramach etapu I w roku 2018 udało się zmodernizować 60 wyeksploatowanych źródeł ciepła poprzez zamontowanie 50 kotłów na paliwo stałe z automatycznym podawaniem paliwa oraz 10 źródeł ciepła opalanych paliwem gazowym. W ramach II etapu przewidzianego do realizacji w roku 2019 udało się zmodernizować 115 wyeksploatowanych źródeł ciepła poprzez zamontowanie 60 kotłów na paliwo stałe z automatycznym podawaniem paliwa spełniające standardy V klasy wg normy PN-EN303-5:2012 oraz 55 źródeł ciepła opalanych paliwem gazowym. Prace wykonano ze środków mieszkańców oraz w formie dotacji z budżetu Gminy Miedźna. Środki zostały pozyskane również w ramach dotacji oraz pożyczki z Wojewódzkiego Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej w Katowicach, a także pochodziły z częściowego umorzenia wcześniej zaciągniętej pożyczki z WFOŚiGW.

Schemat Nr 7 - Ciepłownictwo

2.2.2.6 telekomunikacja

Gmina powiązana jest telekomunikacyjnie poprzez zróżnicowany system przewodowy nad i podziemny oraz bezprzewodowy obsługujący systemy teletransmisyjne i teleinformatyczne.

Schemat Nr 8 - Telekomunikacja

2.2.2.7 odpady komunalne

Gmina Miedźna z uwagi na położenie na terenie województwa śląskiego obowiązana jest przestrzegać zapisów Planu Gospodarki Odpadami Województwa Śląskiego przyjętego uchwałą sejmiku nr V/37/7/2017 z dnia 24 kwietnia 2017 roku.

Od 2015 r. odbiorem odpadów komunalnych w Gminie Miedźna zajmuje się Zakład Usług Komunalnych Sp. z o. o. z Oświęcimia. Odpady zgodnie z umową są przekazywane na składowiska:

- Składowisko Odpadów Komunalnych Sp. z o. o., ul. Nadwiślańska 36, 32-600 Oświęcim,
- Agencja Komunalna Sp. z o. o., ul. Kościelna 7, 32-620 Brzeszcze. Adres składowiska: ul. Graniczna 48, 32-620 Brzeszcze.

Zakład Usług Komunalnych prowadzi także Punkt Selektywnej Zbiórki Odpadów Komunalnych w gminie.

W gminie występuje segregacja u źródeł. Selektywnie są odbierane od mieszkańców takie odpady jak: plastik i tworzywa sztuczne w workach i pojemnikach koloru żółtego, papier

w workach i pojemnikach koloru niebieskiego, szkło w workach i pojemnikach koloru zielonego, odpady biodegradowalne w workach i pojemnikach koloru brązowego, odpady zielone w workach koloru szarego.

W zabudowie wielorodzinnej odbiór odpadów zmieszanych następuje 2 razy w tygodniu, zaś segregacji raz w tygodniu w przypadku każdego typu odpadów segregowanych. W zabudowie jednorodzinnej odbiór odpadów zmieszanych następuje 2 razy w miesiącu, a odpady segregowane są od mieszkańców odbierane raz w miesiącu. Wyjątkiem są odpady biodegradowalne, które są odbierane na zgłoszenie mieszkańca do Urzędu Gminy na 3 dni przed zaplanowanym terminem odbioru. Harmonogram odbioru odpadów biodegradowalnych zakłada ich odbiór dwa razy w miesiącu w okresie od kwietnia do listopada, raz w miesiącu od grudnia do marca. Odpady zielone są odbierane według harmonogramu raz w miesiącu na wcześniejsze zgłoszenie do Urzędu Gminy.

Wprowadzono limity w bezpłatnym odbiorze gruzu i odpadów zielonych. Limit w przypadku odpadów zielonych to 1 worek 120 l na nieruchomość w roku, natomiast w przypadku gruzu 50 kg danego odpadu na nieruchomość w roku. Poza limitem odpady te odbierane są również odpłatnie.

2.2.3 Struktura własnościowa

Na obszarze gminy w własności gruntów zdecydowanie przeważa własność prywatna obejmująca około 67,2 % całej powierzchni gminy.

Znaczny jest udział gruntów własności Skarbu Państwa, który obejmuje około 27,4 % powierzchni gminy, natomiast udział gruntów Gminy Miedźna obejmuje około 3,5 % powierzchni gminy. W strukturze własności gruntów występują również inne formy gruntów nieprywatnych, w tym grunty kościelne.

Struktura podziału nieruchomości jest bardzo zróżnicowana i rozdrobniona. Występują długie i wąskie działki, co utrudnia kompleksowe zagospodarowanie i użytkowanie terenów. Dotyczy to w szczególności południowego obszaru gminy, ale również jego fragmentów w części północno-wschodniej i północno-zachodniej.

W pkt 2.9 dokumentu opisano uwarunkowania wynikające ze stanu prawnego gruntów w gminie.

2.2.4 Określenie granic jednostki osadniczej

Na rysunku studium Nr 1 określono granice jednostki osadniczej gminy Miedźna rozumianej jako wyodrębnione przestrzennie obszary zabudowy mieszkaniowej wraz z obiektami infrastruktury technicznej zamieszkałe przez ludzi.

Granice obszarów tworzących jednostkę osadniczą gminy Miedźna wyznaczono poprzez analizę stanu zabudowy terenów, ich wyposażenia w infrastrukturę techniczną oraz wydzielenia przestrzennego w układzie funkcjonalno-przestrzennym gminy.

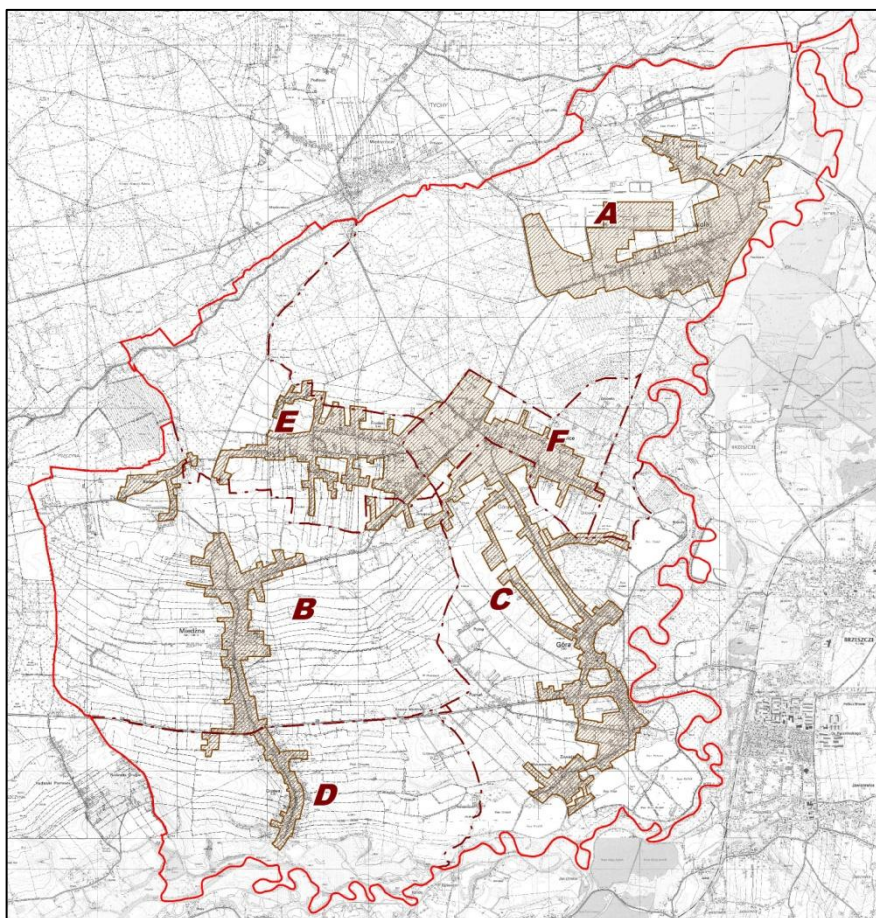
W tym względzie bardzo istotnym kryterium wyznaczenia granic terenów jednostki osadniczej był stan wyposażenia gminy w sieci infrastruktury technicznej pokazane na schematach Nr 3 - Nr 8 w pkt 2.2.2.1 - 2.2.2.6.

Tak określony obszar jednostki osadniczej gminy Miedźna składa się z obszarów centralnych poszczególnych sołectw.

Można założyć, że rozwój zabudowy na obszarze terenów stanowiących jednostkę osadniczą będzie stanowił rozwój gminy w formie uzupełnienia istniejącej tkanki osadniczej, a nie będzie rozlewaniem się urbanizacji gminy na tereny otaczające obszary jednostki osadniczej.

O faktycznym zakresie urbanizacji gminy jaki przyjęty zostanie w niniejszym dokumencie decydowały będą wyliczone potrzeby gminy na zabudowę o funkcji mieszkaniowej, usługowej i produkcyjnej oraz ich porównanie z wyznaczonymi już powierzchniami terenów z możliwością zabudowy, jakie wskazane są w obowiązujących planach miejscowych i obowiązującym studium.

Obszar jednostki osadniczej gminy Miedźna w całości obejmuje powierzchnię około 770,94 ha, co stanowi 15 % powierzchni ogólnej gminy.

Schemat Nr 9 - Granice jednostki osadniczej

2.2.5 Kliny napowietrzające gminę

"Kliny napowietrzające" to niezabudowane obszary gminy wzdłuż których pompowane jest powietrze z obszarów zewnętrznych gminy do jego centrum. Zadaniem terenów stanowiących "kliny napowietrzające" jest więc wentylacja gminy. Dodatkowo, jeżeli powietrze nawiewane jest z terenów użytkowanych przyrodniczo następuje oczyszczanie powietrza w centrum gminy.

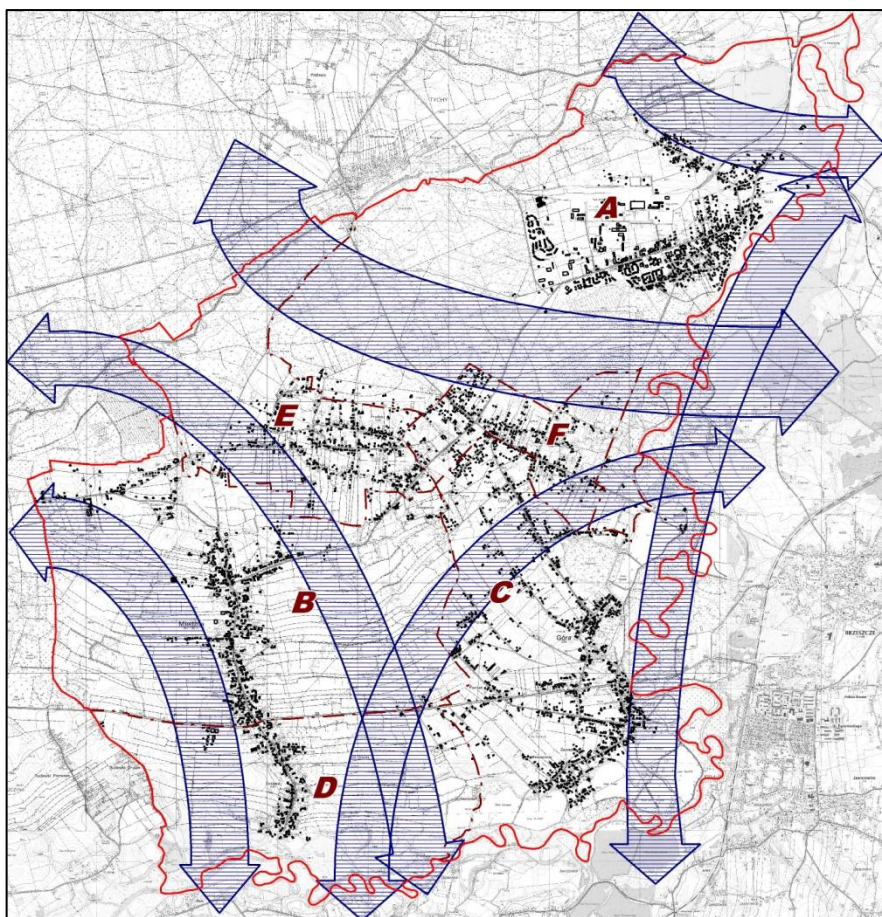
Te dwie funkcje "klinów napowietrzających" = wentylacja centrum gminy oraz oczyszczanie powietrza i obniżanie temperatury i są w dobie zagrożenia smogiem wynikającego z tzw. "niskiej emisji" bardzo istotne i wymagające uwzględnienia w polityce przestrzennej gminy, a szczególnie w wyznaczaniu terenów do zabudowy.

W układzie funkcjonalno-przestrzennym gminy Miedźna można wskazać tereny, które mogą pełnić funkcję klinów napowietrzających centralny obszar gminy. Są to następujące kliny terenów jako korytarze wzdłuż których możliwa jest jeszcze swobodna wymiana powietrza i tłoczenia powietrza do centrum sołectw:

- klin w północnej części gminy w obszarze stawów Kozuby,
- klin wzdłuż lasów pomiędzy sołectwami Wola, Frydek i Gilowice,
- klin wschodnio – południowy pomiędzy sołectwami Gilowice i Góra,
- klin zachodnio – południowy pomiędzy sołectwami Frydek i Miedźna,
- klin w zachodniej części gminy,
- klin wschodni - wzdłuż rzeki Wisły.

W planowaniu rozwoju przestrzennego gminy tereny powyższych klinów napowietrzających należy bezwzględnie chronić przed zabudową tworzącą pionowe przegrody. Również należy dążyć do likwidacji takich przegród na terenach "zawężeń" i "zamknięć" w swobodnym przemieszczaniu się mas powietrza.

Zabudowa kubaturowa zwiększa "szorstkość" powierzchni terenów korytarzy przewietrzania a tym samym spowalnia prędkość wiatru i obniża możliwość wentylacji terenów zurbanizowanych.

Schemat Nr 10 - Układ klinów napowietrzających

2.3 UWARUNKOWANIA WYNIKAJĄCE ZE STANU ŁADU PRZESTRZENNEGO I WYMOGÓW JEGO OCHRONY

Zgodnie z ustawą o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym "ład przestrzenny" to takie ukształtowanie przestrzeni, które tworzy harmonijną całość oraz uwzględnia w uporządkowanych relacjach wszelkie uwarunkowania i wymagania funkcjonalne, społeczno-gospodarcze, środowiskowe, kulturowe oraz kompozycyjno-estetyczne.

Oceniając ukształtowanie i zagospodarowanie obszaru gminy pod względem ładu przestrzennego należy wskazać pozytywne i negatywne cechy systemów tworzących gminę.

Cechami pozytywnymi są:

- stosunkowo zwarty obszar zabudowy w sołectwach Wola, Miedźna, Grzawa i Góra wzdłuż głównych ciągów komunikacyjnych,
- występujący ciąg handlowo-usługowy w obrębie ulicy Pszczyńskiej w sołectwie Wola,
- możliwość kształtowania lokalnego korytarza ekologicznego w oparciu o dolinę rzek Wisły i Pszczyнки,
- możliwość zachowania terenów rolniczych w południowej części gminy, jako strefy przyrodniczo-klimatycznej i żywicielskiej.

Cechami negatywnymi wpływającymi na ocenę stanu ładu przestrzennego są:

- brak ukształtowanego czytelnego centrum gminy powiązanego z atrakcyjnymi przestrzeniami publicznymi zachęcającymi mieszkańców do przebywania w tych miejscach,
- duże zróżnicowania form zabudowy i ich funkcji w centralnym obszarze gminy,
- zawężenia lokalnych korytarzy ekologicznych na niektórych odcinkach ich wydzielenia,
- rozpraszanie się zabudowy mieszkaniowej i mały udział zespołów mieszkaniowych zorganizowanych przestrzennie.

O wizerunku i odbiorze stanu ładu przestrzennego w gminie decydują głównie przestrzenie publiczne (czyli tereny ogólnodostępne), a szczególnie przestrzenie publiczne w centrum gminy, w którym na ogół skupiają się najważniejsze obiekty użyteczności publicznej.

W przypadku gminy Miedźna podniesienie jakości przestrzeni publicznych w centralnych rejonach poszczególnych sołectw powinno być jednym ze strategicznych celów rozwoju gminy w planowanym okresie jego rozwoju.

Zgodnie z definicją zawartą w Ustawie o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym ład przestrzenny to ukształtowanie przestrzeni, które tworzy harmonijną całość oraz uwzględnia w uporządkowanych relacjach wszelkie uwarunkowania i wymagania funkcjonalne, społeczno-gospodarcze, środowiskowe, kulturowe oraz kompozycyjno-estetyczne". Można przyjąć, że ład przestrzenny jako stan docelowy zagospodarowania przestrzennego, w którym rozmieszczenie w przestrzeni obiektów i usług powinno odpowiadać istniejącemu układowi sieci osadniczej i uwarunkowaniom społecznym i przyrodniczym oraz służyć zaspokojeniu różnorodnych potrzeb społecznych. Do głównych czynników zachowania ładu przestrzennego można zaliczyć odpowiednie rozmieszczenie przestrzenne różnych funkcji (optymalne dobranie funkcji do uwarunkowań terenu) oraz bezkonfliktowe i dające najwięcej korzyści sąsiedztwo funkcji.

Analiza istniejącej zabudowy wskazuje na rozproszenie zabudowy w poszczególnych miejscowościach, w szczególności w sołectwach Góra, Gilowice i Frydek. W sołectwie Miedźna

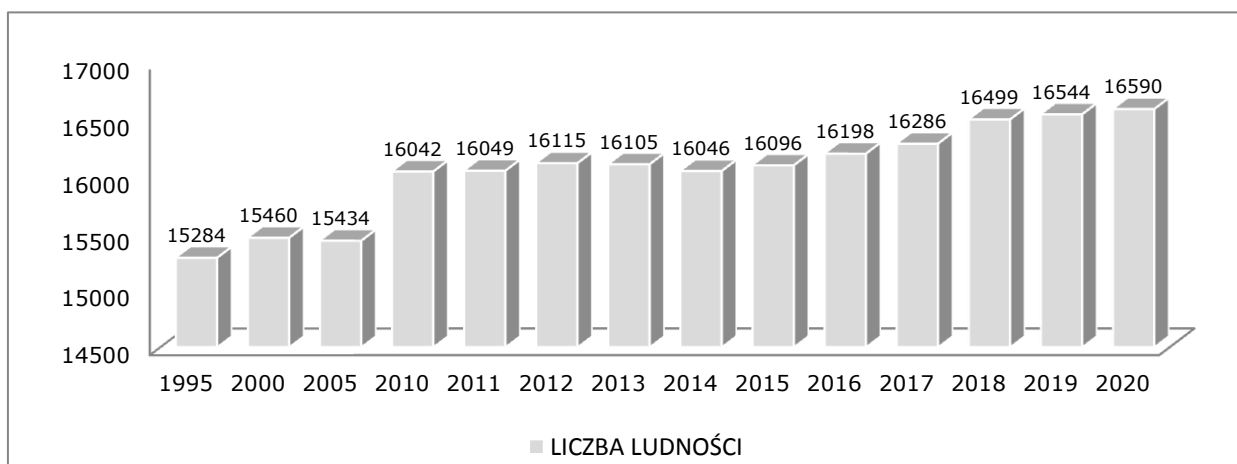

i Grzawa zabudowa jest skoncentrowana w pierwszej i drugiej linii zabudowy przy głównych ciągach komunikacyjnych. W sołectwie Wola również występuje dosyć zwarta koncentracja terenów zabudowy z wyraźnym podziałem na funkcje terenów. W żadnym sołectwie nie występuje obszar, który mógłby być określony mianem placu publicznego odpowiedniego do skali sołectwa. W miejscowości Wola w rejonie Gminnego Ośrodka Sportu i Rekreacji istnieje możliwość zorganizowania takiej przestrzeni publicznej, są to tereny utrzymane jako zieleń niska. W sołectwie Miedźna w rejonie Urzędu Gminy skoncentrowane są obiekty usług publicznych, natomiast nie są one zorganizowane w czytelny sposób, raczej powstawały chaotycznie. Analizując kubaturę obiektów nie można określić jakiegoś charakterystycznego dla gminy rodzaju zabudowy czy elementu elewacji. Brak jest ustalonych konkretnych gabarytów obiektów, co sprawia, że każdy budynek ma inną wysokość, inny kształt dachu itp. Nie jest również czytelna w odbiorze uporządkowana linia zabudowy. Na odbiór ładu przestrzennego w gminie największy negatywny wpływ mają liczne reklamy mało i wielko formatowe i banery, przesłaniające osie widoku. Najbardziej widoczne jest to w sołectwie Miedźna w okolicy budynku Urzędu Gminy. Najlepszym rozwiązaniem dla tego obszaru byłoby określenie zasad i warunków sytuowania obiektów małej architektury, tablic reklamowych i urządzeń reklamowych oraz ogrodzeń w uchwale krajobrazowej.

2.4 UWARUNKOWANIA WYNIKAJĄCE ZE STANU ŚRODOWISKA, W TYM STANU ROLNICZEJ I LEŚNEJ PRZESTRZENI PRODUKCYJNEJ, WIELKOŚCI I JAKOŚCI ZASOBÓW WODNYCH ORAZ WYMOGÓW OCHRONY ŚRODOWISKA, PRZYRODY, KRAJOBRAZU, W TYM KRAJOBRAZU KULTUROWEGO

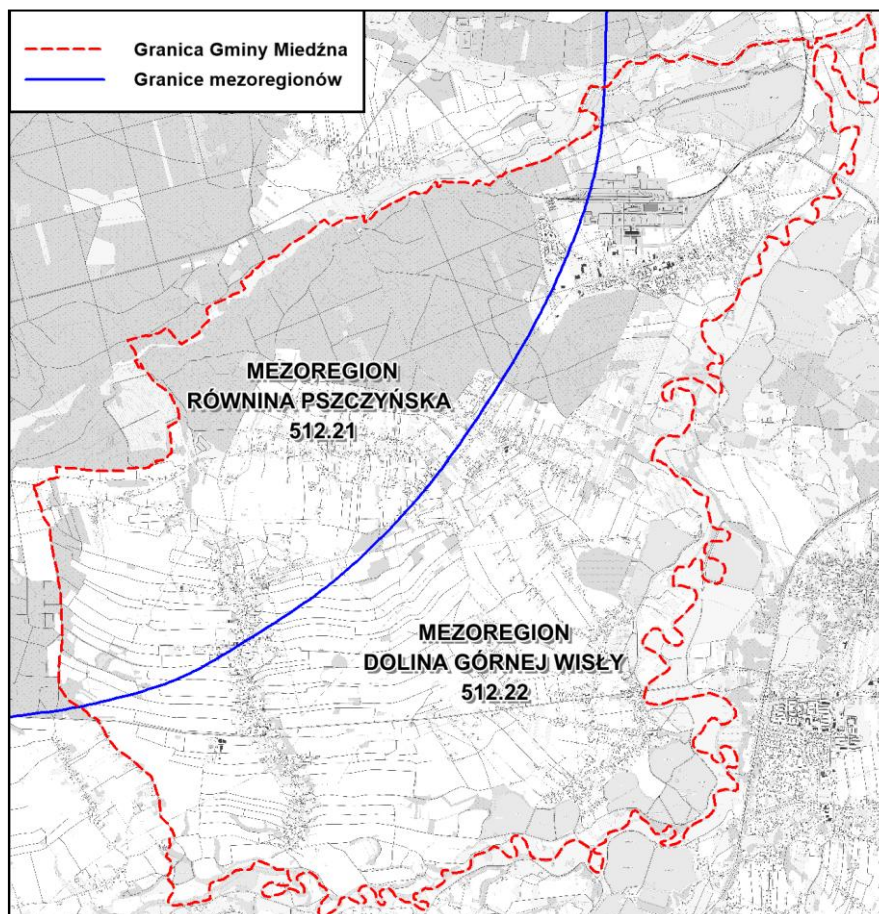
2.4.1 Położenie fizyczno-geograficzne

Opracowanie obejmuje teren gminy Miedźna. Administracyjnie gmina Miedźna położona jest w południowo-wschodniej części województwa śląskiego, w powiecie pszczyńskim. Teren gminy sąsiaduje z gminami: Pszczyna, Bojszowy, Oświęcim, Brzeszcze, Wilamowice i Bestwina. Powierzchnia gminy wynosi 5010 ha wg ewidencji gruntów, zaś wg GUS 5009 ha. Na terenie gminy wyróżnia się osiem sołectw: Frydek, Gilowice, Góra, Grzawa, Miedźna, Wola, Wola I i Wola II, przy czym trzy ostatnie sołectwa stanowią jeden obręb ewidencyjny. Sołectwa Wola I i Wola II stanowią niewielkie enklawy obejmujące wydzielające się osiedla w sołectwie Wola o powierzchni odpowiednio 27 ha i 13 ha. Wg danych GUS za 2019 r. w gminie zamieszkiwało 16544 osób, a średnia gęstość zaludnienia wynosiła 330 osób na 1km².

Wykres Nr 1 - Ludność w latach 1995 - 2020

Według podziału na jednostki fizyczno-geograficzne J. Kondrackiego północno-zachodnia część gminy Miedźna wchodzi w skład prowincji Karpaty Zachodnie z Podkarpaciem Zachodnim i Północnym (51), podprowincji Podkarpacie Północne (512), makroregionu Kotlina Oświęcimska (512.2), mezoregionu Równina Pszczyńska (512.21). Pozostała część gminy wchodzi w skład mezoregionu Doliny Górnej Wisły (512.22), który stanowi część tej samej prowincji, podprowincji i makroregionu. Zgodnie z podziałem geobotanicznym Polski gmina Miedźna wchodzi w całości w skład Działu Wyżyn Południowopolskich C, przy czym część północna obejmuje Krainę Górnośląską C.3, okręg Górnośląski Właściwy C.3.1, podokręg Tysko-Imieliński C.3.1.m. Pozostała część gminy wchodzi w skład Krainy Kotliny Oświęcimskiej C.7, okręgu Oświęcimskiego C.7.1, a ten z kolei dzieli się na trzy podokręgi: część północno-zachodnia gminy wchodzi w skład podokręgu Kobiórskiego C.7.1.a, część południowo-zachodnia wchodzi w skład podokręgu Pszczyńskiego C.7.1.b, zaś część południowo-wschodnia stanowi część podokręgu Doliny Wisły „Ustroń – Ujście Skawy” C.7.1.c.

Schemat Nr 11 - Podział gminy na jednostki fizjograficzne (źródło Opracowanie ekofizjograficzne dla Gminy Miedźna - 2019 r.)

2.4.2 Budowa geologiczna

Pod względem geologicznym obszar gminy Miedźna leży w obrębie Zapadliska Przedkarpackiego, którego podłoże budują utwory z okresu karbonu i trzeciorzędowe. Obszar jest dobrze rozpoznany geologicznie dzięki licznym głębokim wierceniom wykonanym w związku

z rozpoznawaniem złóż węgla kamiennego do głębokości 1000-1500 m i poszukiwaniami naftowymi do głębokości około 2000 m, nie mniej podłoże podkarbońskie cechuje słabsze rozpoznanie niż warstw wyżej leżących.¹

Najstarszymi, znanymi tylko z głębokich wierceń utworami są prekambryjskie skały metamorficzne i granitoidy, budujące podłoże Górnośląskiego Zagłębia Węglowego. Na nich leżą utwory kambru (piaskowce i łupki), dewonu (piaskowce, wapienie i dolomity), karbonu dolnego – kulmu reprezentowane przez piaskowce z przewarstwieniami łupków.

Wyżej leży seria węglonośna karbonu górnego, zbudowana z piaskowców, mułowców, łupków ilastych, wśród których pojawiają się pokłady węgla kamiennego. Wyróżnia się w nich od dołu (w zależności od dominującego typu skał): serię paraliczną (warstwy brzeżne), górnośląską serię piaskowcową (warstwy siodłowe i rudzkie), serię mułowcową (warstwy załęskie i orzeskie) oraz krakowską serię piaskowcową (warstwy łaziskie).

Seria paraliczna utworzona w warunkach przybrzeżno-morskich zbudowana jest z mułowców, łupków i piaskowców. Występują w niej nieliczne cienkie pokłady węgla grupy 600. Górnośląska seria piaskowcowa, obejmuje warstwy siodłowe i rudzkie. Zbudowana jest przede wszystkim z bardzo mięszych piaskowców i grubych pokładów węgla grupy 500 (w warstwach siodłowych) i 400 (w warstwach rudzkich). Wyróżnia się wśród nich pokład oznaczany symbolem 510, najgrubszy w całej serii węglonośnej o miąższości dochodzącej na badanym obszarze do około 7 m.

Seria mułowcowa obejmuje warstwy załęskie i orzeskie. Dominują w niej mułowce i łupki ilaste, często ze sferosyderytami, a piaskowce mają podrzędne znaczenie. W jej obrębie występują bardzo liczne cienkie pokłady o miąższości rzadko przekraczającej 1,5 m, często nieciągłe, rozczepiające się. Należą tu najwyżej położone pokłady grupy 400 (w warstwach załęskich) i pokłady grupy 300 (w warstwach załęskich i orzeskich).

W krakowskiej serii piaskowcowej, obejmującej na rozpatrywanym obszarze tylko warstwy łaziskie, występują przede wszystkim piaskowce słabozwięzłe, szarogłazowe. Występują tu pokłady węgla grupy 200, o zróżnicowanej miąższości dochodzącej do około 3 m.

Utwory karbonu budują południowe skrzydło niecki głównej GZW i pocięte są licznymi uskokami. Wyróżniają się szczególnie równoleżnikowe strefy uskokowe, z których dwie odznaczają się bardzo dużymi zrzutami: jawiszowicka około 1100 m oraz Bzie-Czechowice do 580 m. Powstały one w orogenezie waryscyjskiej i zostały odnowione w alpejskiej. Upady warstw karbońskich wynoszą od kilku stopni w północnej części terenu arkusza do około 350 w południowej.

Na całym obszarze gminy utwory karbońskie przykryte są przez utwory trzeciorzędowe. Pokarbońska erozja i zaburzenia tektoniczne powodują bardzo urozmaiconą rzeźbę powierzchni utworów karbonu. Generalnie nachylona jest ona ku południowi, ale tworzy szereg lokalnych wyniesień (garbów) otulonych utworami trzeciorzędowymi. W północnej części terenu gminy strop utworów karbonu znajduje się na głębokości kilkudziesięciu metrów.

Na warstwach karbońskich zalegają miększe osady mioceńskie (trzeciorzęd) Nb, które wykształcone są jako iły, mułki i piaskowce warstw skawińskich, wielickich i grabowieckich. Wiek tych osadów to baden. Dokładniejszy opis utworów mioceńskich przedstawia opis do szczegółowej mapy geologicznej polski ark. Kęty. Zlepieńce i piaskowce (zlepieńce dębowieckie)

¹ Biernat S., Kryszowska M., Szczegółowa Mapa Geologiczna Polski ark. Oświęcim, PIG, Warszawa, 1958 r., aktualizacja Wilanowski S., 2016 r.,

są najstarszymi osadami miocenijskimi w południowej części zapadliska przedkarpackiego. Z badań obejmujących obszar omawianego arkusza wynika, że wypełniają one obniżenia morfologiczne, osiągając bardzo zróżnicowane miąższości. Powierzchnia stropowa wykazuje niewielkie deniwelacje i znajduje się na wysokości około 500 m p.p.m.²

Termin warstwy dębowieckie zaproponowano w 1950 r., później były nazywane zlepieńcem spągowym miocenu lub serią dębowiecką. Po raz pierwszy rangę formacji warstwom dębowieckim nadano w 1975 r. Dla południowej części GZW próbę zdefiniowania zlepieńców jako formacji dębowieckiej przedstawiono w 1983 r. Składają się na nie zlepieńce i piaskowce leżące na utworach masywu górnośląskiego, a pod warstwami skawińskimi. Cechą wszystkich występujących tu zlepieńców jest obecność materiału pochodzącego z północnego obrzeżenia zapadliska, głównie utworów karbonu i dewonu. Z opisu profili otworów wiertniczych wynika, że materiał okrucowy cechuje się uziarnieniem frakcjonalnym, jest w różnym stopniu zlitfikowany i ma różne typy spoiwa. Iły, iły piaszczyste, piaski i piaskowce – czyli tzw. warstwy skawińskie zostały szeroko scharakteryzowane przez różnych badaczy. W przeważającej części warstw skawińskich dominują skały drobnoziarniste – iły, iłowce, iły piaszczyste oraz mułowce. W środkowej części profilu obserwuje się wzrost zawartości frakcji piaskowej aż do pojawienia się piaskowców i miejscami zlepieńców. Ku górze profilu stwierdzono stopniowe przechodzenie iłowców w mułowce. Ich cechą charakterystyczną jest występowanie różnorodnych struktur sedymentacyjnych. Przeważa pozioma, równoległa laminacja podkreślona warstewkami piaszczystymi lub detrytusem roślinnym, lokalnie z fauną mięczaków. Miejscami zastępowana jest ona laminacją przekątną, która często przechodzi w falistą lub smużystą. Warstwy skawińskie, reprezentowane przez szare mułowce oraz popielate i ciemnoszare iły z cienkimi wkładkami piasków pyłowych, nawiercono w kilku otworach geologicznych w obrębie arkusza Kęty. Na terenie omawianego arkusza ich miąższość jest uzależniona od morfologii podłoża i wyraźnie zróżnicowana – wynosi od 120 do 1000 m. Najmniejszą ich grubość stwierdzono przy południowej granicy obszaru arkusza Kęty, pod nasunięciem karpackim.

Bezpośrednio na trzeciorzędowym podłożu zalegają utwory czwartorzędowe pochodzenia lodowcowego i rzeczno-lodowcowego zbudowane z osadów piaszczysto-żwirowych, mułków piaszczystych lub iłów piaszczystych i pylastych o zróżnicowanej miąższości. Nigdzie na terenie gminy nie odsłaniają się utwory trzeciorzędowe lub starsze, całość jej powierzchni pokryta jest utworami czwartorzędu. Ich miąższość jest bardzo zróżnicowana – od kilku metrów na wysoczyznach do nawet kilkudziesięciu metrów w dolinach rzek. Średnio grubość utworów czwartorzędowych najczęściej mieści się w przedziale od 10,0 do 30,0 m. W obrębie pokryw czwartorzędowych gminy Miedźna odnotowuje się utwory związane ze Zlodowaceniem Południowopolskim (nr 18 na mapie nr 3), Zlodowaceniem Środokopolskim (nr 15 na mapie) oraz ze Zlodowaceniem Północnopolskim (nr 12 i 14). Utwory oznaczone numerami od 1 do 7 związane są z holocenijskimi osadami dolin rzecznych. Poniżej opisano poszczególne warstwy.³

18 - Piaski i żwiry wodnolodowcowe powstały w czasie recesji lądolodu w okresie Zlodowacenia Południowopolskiego. Na terenie gminy Miedźna występują w jednym miejscu szerokim pasem od północnej części Frydka do południowej części Woli, głównie na terenach leśnych. Reprezentowane są przez piaski różnoziarniste z domieszką drobnookruchowych żwirów,

² Mapa geologiczna Polski 1 : 200000, ark. Kraków. Wydawnictwa Geologiczne, 1980 r.,

Mapa geologiczna Polski 1 : 200000, ark. Bielsko-Biała. Wydawnictwa Geologiczne, 1979 r.,

³ Neścieruk P., Wójcik A., Szczegółowa Mapa Geologiczna Polski ark. Kęty, PIG, Warszawa, 2009 r. (rok wydania objaśnień 2016 r.),

miejskami piasków drobno lub średnioziarnistych z nielicznymi żwirami i okruchami skał lokalnych. Ich miąższość wynosi przeważnie od 3,0 do 5,0 m.

15 - Piaski i żwiry wodnolodowcowe deponowane w okresie Zlodowacenia Środkowopolskiego rozległym płatem przykrywające dużą część sołectw Miedźna, Grzawa i Góra. Budują one wyniesienia wierzchowinowe tych sołectw poza dolinami rzeczny. Ich miąższość waha się od kilku do 20 m. Ku wschodowi maleje miąższość omawianej serii piaszczysto-żwirowej, a wraz z nią zawartość frakcji żwirowej. Osady fluwioglacjalne cechując się występowaniem różnorodnych struktur sedymentacyjnych i wysokokątowego warstwowania przekątnego oraz udziałem w materiale piaszczystym prawie wyłącznie żwirów białego i młecznego kwarcu. Inne żwiry krystaliczne nie występują lub zdarzają się pojedyncze okazy. Osady te leżą na piaskach i żwirach wodnolodowcowych zlodowaceń południowopolskich, a przykryte są miejscami przez lessy. Ich strop znajduje się na wysokości około 260 m n.p.m. Są to utwory piaszczyste złożone przez wody wypływające z lądolodu Zlodowacenia Odry i odprowadzane z terenu Płaskowyżu Rybnickiego i Wysoczyzny Kończyckiej ku wschodowi.

14 - Lessy piaszczyste Zlodowacenia Północnopolskiego występują szerokim płatem na północ od omówionych powyżej piasków wodnolodowcowych (pas Gilowice – Frydek – Bodzów) oraz w centralnej części sołectwa Wola. Występują głównie na osadach wodnolodowcowych, lokalnie na tarasach nadzalewowych. Ich miąższość wynosi od 2,0 do 5,0 m.

12 - Piaski i żwiry rzeczne tarasów nadzalewowych 3,5 – 10,0 m n.p. rzeki również deponowane były w okresie Zlodowacenia Północnopolskiego. Są to piaski średnioziarniste z przewarstwieniami piasków różnoziarnistych ze żwirami w części spągowej i piasków drobnoziarnistych w stropie. W dolinie Wisły i Pszczynki tarasy te są silnie zerodowane. Miąższość omawianych osadów tylko miejscami przekracza 15,0 m. Występują one w wyższych położeniach dolin Wisły i Pszczynki stanowiąc przedpole omówionych powyżej osadów Zlodowacenia Południowopolskiego i Środkowopolskiego: lasu w zachodniej części Frydka i Woli, północnej i wschodniej części Woli, wschodnich części sołectw Gilowice i Góra oraz południowo-wschodniej części Grzawy.

Osady oznaczone numerami od 1 do 7 stanowią depozyty dolin rzecznych Pszczynki i Wisły, a także ich dopływów deponowane w okresie Holocenu, a więc także i współcześnie (np. w okresie dużych powodzi).

7 Piaski, żwiry i mułki rzeczne tarasów zalewowych 2,5 – 3,5 m n.p. rzeki występują w dolinach Wisły i Pszczynki. Są to piaski drobno i średnioziarniste z przewarstwieniami piasków różnoziarnistych z domieszką żwirów, przy czym udział i wielkość frakcji żwirowej jest zdecydowanie większa w dolinie Wisły niż w pozostałych dolinach rzecznych. Najbardziej rozległe tarasy występują w dolinie Wisły i w dolnych odcinkach jej dopływów, gdzie ich szerokość znacznie przekracza 2,0 km. W górnych odcinkach dolin na ogół jest większa niż 500,0 m. Miąższość osadów budujących tarasy wynosi przeważnie około 10,0 m, a w dolinach Wisły nawet 12,0 m.

6 Mułki, piaski i żwiry rzeczne tarasów zalewowych 1,0 – 2,5 m n.p. rzeki wypełniają dna wszystkich dolin rzecznych. Są to piaski drobno i średnioziarniste z domieszką drobnookruchowych żwirów w części spągowej i piasków pyłowych w stropie. Ponadto w korycie Wisły występują soczewy żwirów karpaccich o średnicy do 10,0 cm. Miąższość omawianych osadów jest zmienna – wynosi od 5,0 do 10,0 m.

5 - Namuły den dolinnych występują na obszarach zbudowanych z lessów, wypełniając

dna doliny Dopływu spod Rudawek w północnej części Miedźnej oraz górne części dopływów Wisły w południowej części Grzawy. Są to brązowe i żółtoszare, deluwialne bądź aluwialne gliny i mułki lessowe, przeławicające bądź przykrywające serie osadów o dużej zawartości substancji organicznej, powstałe najczęściej w środowisku wód wolno płynących lub stojących. Namuły mają miąższość od 2,0 do 3,5 m i reprezentują różne okresy holocenu.

4 - Mułki, piaski i żwiry rzeczne tarasów zalewowych 1,0 – 3,0 m n.p. rzeki wyróżniono w dolinie Wisły gdzie zajmują dość duże powierzchnie. Pod względem litologicznym w składzie aluwii dominuje materiał lokalny pochodzący z niszczenia przez rzeki starszych osadów. Są to przeławicające się namuły gliniaste i piaszczyste, również organiczne oraz gliny i piaski pyłowe lub drobnoziarniste, miejscami wzbogacone w żwiry. Lokalnie występują niemal wyłącznie przekątnie warstwowane piaski. Miąższość osadów tych tarasów nie przekracza zwykle 4 m. Spoczywają one na piaskach, prawdopodobnie zlodowacenia Wisły. Pośród tych osadów występują również żwiry i piaski (kamieńce) rzeczne tarasów zalewowych 0,5 – 1,5 m n.p. rzeki. Często wykazują one warstwowanie i kierunkowe ułożenie, tworząc nietrwałe łachy i wyspy w obrębie bądź w sąsiedztwie koryt. Kolejnymi osadami, które uzupełniają dolinę Wisły są namuły, mułki i ropy starorzeczy zajmują niewielkie powierzchnie w dolinie rzeki. Wypełniają one starorzecza na tarasach zalewowych 1,0–3,0 m i 4,0–6,0 m n.p. rzeki. Są to zróżnicowane litologicznie namuły mineralne, niekiedy z domieszką substancji organicznej, często z drobnodetrytycznym materiałem facji powodziowej.

2 - Namuły i namuły torfiaste wypełniają niewielkie zagłębienia w dolinach rzecznych lub na wyższych tarasach zalewowych. Są to piaski i mułki z dużą zawartością substancji organicznej. Ich miąższość nie przekracza 2,5 m.

1 - Torfy stwierdzono w dolinie Dopływu spod Rudawek, w zagłębieniu torfowiska Zapadź oraz w zakolu Wisły na południowy wschód od Grzawy. Są to torfy niskie, słabo zdiagenezowane, z domieszką substancji nieorganicznej. W dolinie Wisły mogą być przykryte madami i namułami. Miąższość torfów nie przekracza 2,0 m. W trakcie prac melioracyjnych zostały one częściowo wyeksploatowane lub rozkopane.

Powierzchniową budowę geologiczną gminy przedstawiono na załączniku mapowym nr 3. Jak to już wspomniano powyżej podłoże podczwartorzędowe stanowią jednolite pokrywy warstw skawińskich wieku mioceńskiego pokrywające cały teren gminy, stąd też nie pokazuje się ich na mapie.

2.4.3 Wody powierzchniowe i zagrożenie powodziowe

Wody płynące

Obszar gminy charakteryzuje się bogatą, dobrze rozwiniętą siecią rzeczną, systemem kanałów i rowów melioracyjnych oraz dużymi obszarami stawów rybnych. Głównymi rzekami gminy są Wisła i Pszczyńska, które stanowią odpowiednio granicę południową i wschodnią oraz granicę północno-zachodnią, przy czym za ciek główny należy uznać Wisłę, Pszczyńska jednak płynie nieco na uboczu gminy i nie ma tak dużego znaczenia jak Wisła.

Spośród cieków które posiadają własne hydronimy na terenie gminy wyróżnia się Pszczyńkę z Dopływem spod Rudawek oraz Wisłę z następującymi dopływami: Swornica, Zapadź i Gilówka. Formalnie zarówno Pszczyńska, jak i Wisła stanowią granicę gminy, jednak na skutek naturalnego procesu meandrowania miejscami Wisła płynie obecnie nieco inaczej niż przebiega

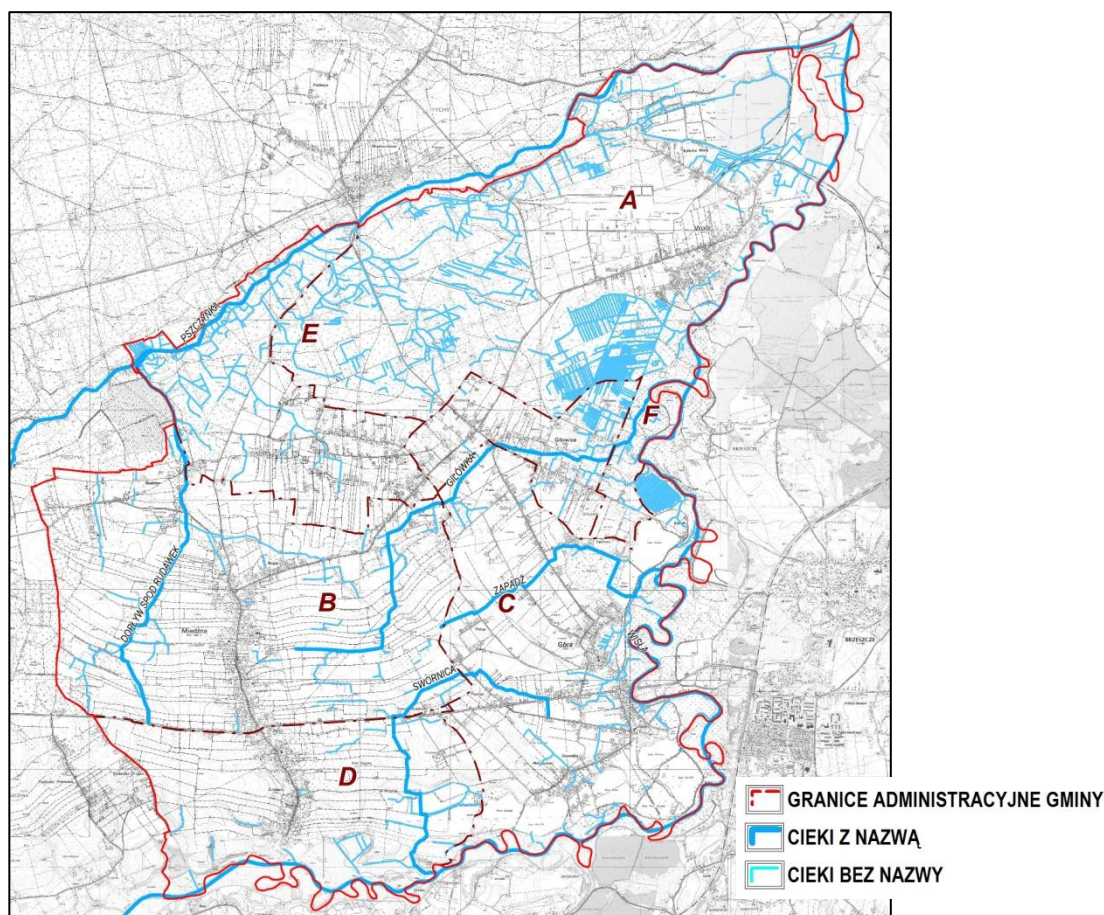

granica gminy. Stąd też należy wymienić jeszcze dwa niewielkie cieki prawostronne, które tylko na niewielkich fragmentach płyną po terenie gminy, to Łękawka i Dankówka. Oba te cieki zaznaczają swój główny bieg w gminach Wilamowice i Bestwina, nie mają natomiast żadnego znaczenia dla hydrografii gminy Miedźna.

Pszczynka płynie wzdłuż północno-wschodniej granicy gminy głównie terenami leśnymi dość szeroką doliną. Uchodzi do Wisły na północno-wschodnim krańcu Gminy, gdzie znajduje się trójstyk gmin Miedźna, Bojszowy i Oświęcim. W rejonie Woli rzeka została uregulowana w związku z budową w latach 70 XX w. kopalni Cieczott oraz ochroną przeciwpowodziową zlewni Wisły. Rzeka jest obwałowana również ze względu na osiadania terenu związane z podziemną eksploatacją węgla, bez obwałowań Pszczynka utworzyłaby tu zalewisko bezodpływowe. Głównym dopływem Pszczynki jest Dopływ spod Rudawek. To niewielki ciek w większości o charakterze rowu melioracyjnego wypływający w rejonie DW933. Płynie on w kierunku północnym przez zachodnią część Miedźnej, Bodzów oraz po zachodniej stronie terenów leśnych. Interesującym obiektem pod względem przyrodniczym jest dawne założenie dworskie pomiędzy ul. Topolową i ul. Leśną z kilkoma stawami.

Wisła stanowi główny ciek gminy i posiada duże znaczenia dla kształtowania procesów zarówno środowiskowych, jak i kulturowych. Wisła ma charakter rzeki nizinnej o spadku 0,36%, krętym przebiegu, korycie wąski 10-20 m, na całym odcinku obwałowanym. Formalnie od odcinka źródłowego do ujścia Przemszy (w gminie Oświęcim, ok. 7 km na północny-wschód od granic gminy Miedźna) rzeka ze względu na swój odmienny charakter nazywana jest Małą Wisłą. Po przepłynięciu Jeziora Goczałkowice rzeka całkowicie zmienia swój górski charakter, ale jeszcze nie staje się dużą rzeką niziną, taki bowiem charakter uzyskuje dopiero po zasileniu przez Przemszę i Sołę. Przed powstaniem Jeziora Goczałkowickiego rzeka zachowywała reżim górskich przepływów aż do punktu połączenia z wyżej wymienionymi rzekami. Rzeka jest uregulowana i obwałowana, a w jej dolinie utworzono ciągi licznych stawów, które stanowią ważny element gminy. Trzy dopływy Wisły: Swornica, Zapadź i Gilówka nie wyróżniają się w szczególny sposób w sieci hydrograficznej gminy, stanowią bowiem niewielkie cieki o charakterze rowów melioracyjnych. W południowej części Grzawy znajduje się kilka cieków bez nazwy, które płyną okresowo niewielkimi jarami wypreparowanymi w pokrywach wysoczyznowych.

Uzupełnieniem sieci hydrograficznej jest niezwykle gęsta sieć rowów i kanałów melioracyjnych, czy też młynówek. Bezpośrednio do Wisły i Pszczynki odprowadzane są wody ze stawów poprzez sieć kanałów i sztucznych przekopów między zlewniami. Wyznaczone działki wodne na tym obszarze są niepewne, gdyż w zależności od stanów wody lub potrzeb gospodarki wodnej na stawach, wody kierowane są systemem śluz i zastawek do różnych zlewni. Naturalny reżim przepływów Wisły i Pszczynki jest mocno zakłócony w wyniku gospodarczej działalności człowieka przez gospodarkę wodną na zbiornikach powyżej położonych (Jezioro Goczałkowickie i Jezioro Łąka), zrzuty wód kopalnianych, przemysłowe użytkowanie wód oraz pobór na potrzeby komunalne. Przepływy są bardzo zróżnicowane; maksima występują w kwietniu i lipcu, a minima w styczniu i we wrześniu. Szczególnie ważne są maksymalne przepływy związane z opadami katastrofalnymi, nawałnymi lub roztopami wywołującymi powodzie. Położenie gminy w Kotlinie (węzeł hydrologiczny Pszczynki, Soły, Przemszy i Wisły) powoduje, że w przypadku wystąpienia powodzi w rejon ten spływają ogromne ilości wód z różnych kierunków w tym samym czasie, co może doprowadzić do powstania zjawiska cofki, głównie na Pszczynce.

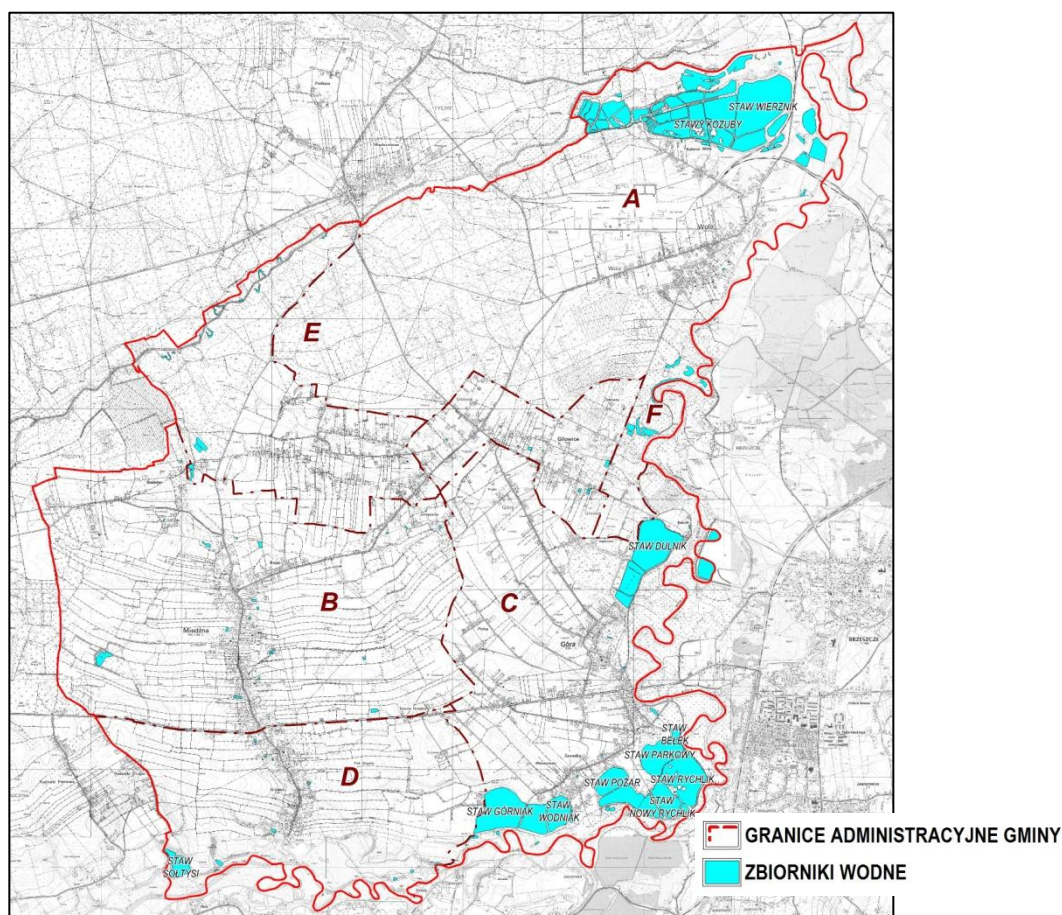

Schemat Nr 12 - Wody powierzchniowe

Zbiorniki wodne

Ważnym elementem zagospodarowania terenu gminy są wody stojące mające głównie charakter stawów hodowlanych ulokowanych w szerokiej dolinie Wisły, a w mniejszym stopniu Pszczynki. Zbiorniki sztuczne to głównie stawy rybne, posiadające na tym terenie stare, sięgające jeszcze średniowiecza tradycje (tzw. „Żabi Kraj”). Ogólna ich powierzchnia wg danych z mapy ewidencyjnej wynosi ok. 257 ha, tj. 5% powierzchni gminy. Powierzchnia wszystkich wód stojących zliczona z ortofotomapy wynosi ok. 250 ha, co świadczy o tym, że stawy zostały właściwie zaklasyfikowane w ewidencji gruntów. Wszystkich zbiorników wód powierzchniowych na terenie gminy znajduje się ok. 211, z czego powierzchnię powyżej jednego hektara mają aż 42 zbiorniki, a sześć stawów osiąga powierzchnię powyżej 10 hektarów. Największym stawem jest staw Wierznik (29,29 ha), następnie Dulnik (19,30 ha), Górniak (18,98 ha), Rychlik (17,13 ha), Staw Parkowy (12,46 ha) i Kozuby Trzecie (10,36 ha). Poczynając od południowo-zachodniej części gminy Miedźna, gdzie Wisła wpływa na teren gminy występują mniejsze lub większe zespoły stawów:

- Staw Sołtysi (południowo-zachodnia część Grzawy),
- Stawy Górniak i Wodniak (południowa część Góry),
- Stawy Rychlik, Nowy Rychlik, Pożar, Belek (południowo-wschodnia część Góry),
- Stawy Dulnik (północno-wschodnia część Góry),
- Stawy Wierznik i Kozuby (północna część Woli);

Schemat Nr 13 - Zbiorniki wodne

Prócz tych dużych zespołów stawów na terenie gminy występuje również szereg mniejszych zbiorników w postaci niewielkich oczek wodnych i stawików. Ciekawym elementem hydrograficznym są również dawne starorzecza zarówno Wisły, jak i Pszczyнки.

Zagrożenie powodziowe

Zgodnie z mapami obszarów szczególnego zagrożenia powodzią, które udostępnione zostały przez Krajowy Zarząd Gospodarki Wodnej na terenie gminy Miedźna zagrożenia powodziowe występują w dolinie Wisły i Pszczyнки. Zinventaryzowano tu:

- obszary, na których prawdopodobieństwo wystąpienia powodzi jest wysokie i wynosi raz na 10 lat ($Q=10\%$),
- obszary, na których prawdopodobieństwo wystąpienia powodzi jest średnie i wynosi raz na 100 lat ($Q=1\%$),
- obszary, na których prawdopodobieństwo wystąpienia powodzi jest niskie i wynosi raz na 500 lat ($Q=0,2\%$),
- obszary obejmujące tereny narażone na zalanie w przypadku zniszczenia lub uszkodzenia wału przeciwpowodziowego;

Zagrożeniem objęte są szerokie doliny Wisły i Pszczyńki, ryzyko wystąpienia powodzi potęgowane jest przez specyficzne położenie w kotlinie, gdzie łączą się aż cztery duże rzeki: Wisła, Soła, Przemsza i Pszczyńka oraz szereg mniejszych cieków, które łączą się w tym węźle wodnym. Prócz obszarów zagrożeń powodziowych związanych z „normalnym” wezbraniem wód na obszarze objętym opracowaniem występują również obszary narażone na zalanie w przypadku zniszczenia lub uszkodzenia wału przeciwpowodziowego zarówno rzeki Wisły jak i Pszczyńki.

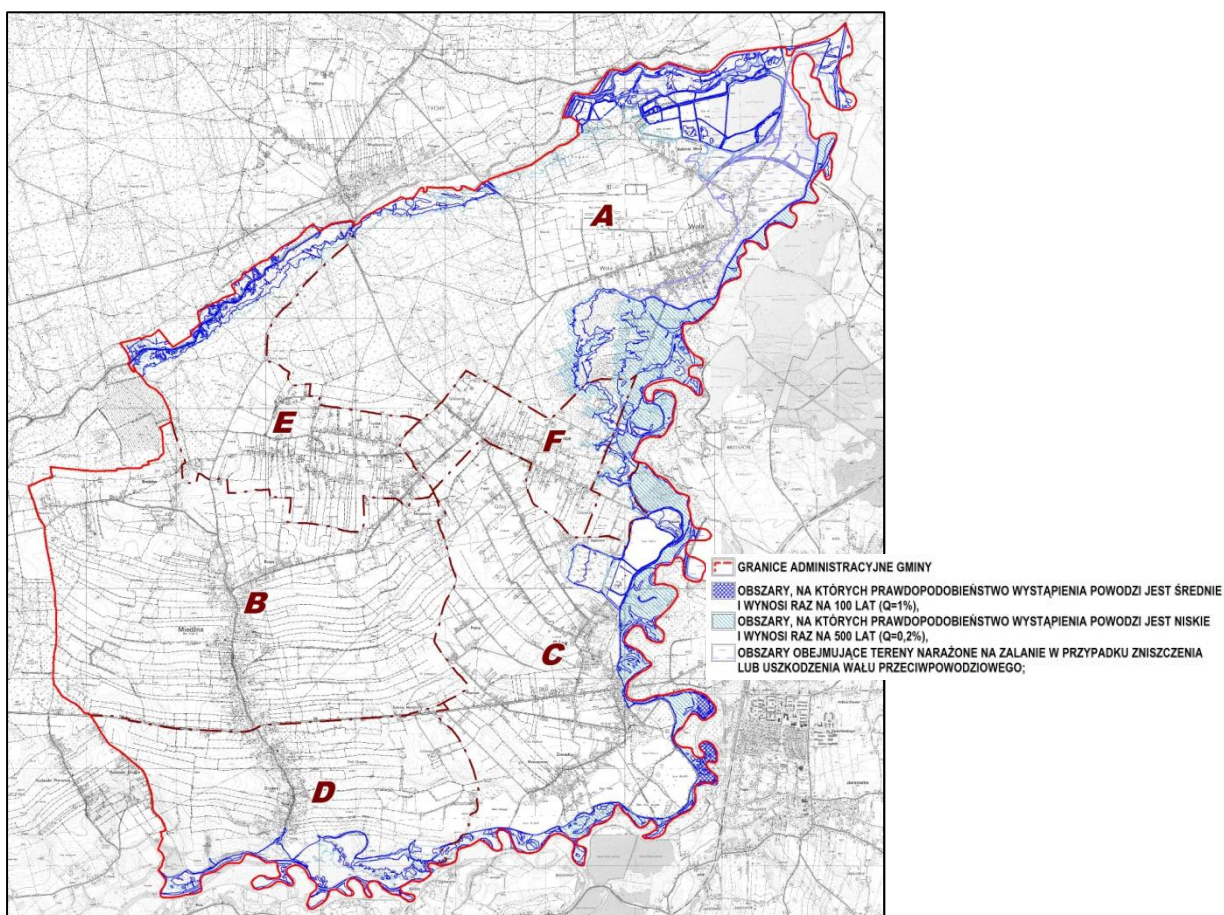
Generalnie na terenie gminy zabudowa lokowana była poza dolinami rzecznyymi, co zapobiegało szkodom dla mienia. Na skutek powodzi zalewane były grunty rolne, powierzchnie leśne czy kompleksy stawów w dolinach rzek. Część terenów jest również zabezpieczona poprzez istnienie wałów przeciwpowodziowych. Obszary, na których prawdopodobieństwo wystąpienia powodzi jest średnie i wynosi raz na 100 lat ($Q=1\%$), które jednocześnie kolidują z terenami zurbanizowanymi to następujące miejsca:

- Fragment zabudowy w Górze, rejon ul. Nad Wisłą,
- Grzawa w rejonie ul. Wiejskiej,
- Rejon ul. Leśnej i ul. Starorzecznej, północno-wschodnia część Gilowic,
- Zabudowania we wschodniej części ul. Babudy,
- Wola – fragment garaży przy ul. Pszczyńskiej,

W przypadku obszarów na których prawdopodobieństwo wystąpienia powodzi jest niskie i wynosi raz na 500 lat ($Q=0,2\%$) zalane są wszystkie obszary wymienione powyżej, a dodatkowo również teren zabudowań w rejonie ul. Spokojnej i ul. Stawowej. Znacznie również powiększa się teren z możliwym zalaniem, który nie jest zurbanizowany, głównie wskazuje się tu tereny pomiędzy Gilowicami i Wola oraz w dolinie Pszczyńki, w północnej części Woli.

Krajowy Zarząd Gospodarki Wodnej wskazuje również tereny zagrożone zalaniem w wyniku przerwania wałów przeciwpowodziowych, w tym wypadku zalana zostałaby znaczna część Woli oraz dolina Pszczyńki. Odnośnie terenów zagrożonych zalaniem w wyniku przerwania wałów przedstawionych przez KZGW można mieć wątpliwości czy zostały one właściwie pokazane. Metodyka KZGW zakłada w tym wypadku przyjmowanie pewnych scenariuszy wydarzeń, które niekoniecznie muszą się wydarzyć oraz brak analizy innych (np. przerwania zapory zbiornika Łąka, czy Jeziora Goczałkowickiego). Na dzień dzisiejszy należy brać pod uwagę obowiązujące dokumenty, należy jednak również pamiętać, że materiały te zostaną zaktualizowane prawdopodobnie do 2021 r. Nie należy przypuszczać, by zmieniły się zasięgi zagrożeń powodziowych na skutek wezbrań, gdyż wydaje się, że w dużej mierze były one dobrze wymodelowane, ale może zmienić się podejście do terenów zagrożonych w wyniku awarii wałów przeciwpowodziowych czy awarii zapór zbiorników wodnych.

Na pozostałych ciekach gminy nie wydzielano zagrożeń powodziowych, ale w dolince każdego cieku mogą występować lokalne podtopienia (np. w okresie ulewnych opadów czy roztopów), w związku z czym do absolutnego minimum należy ograniczać ich zabudowę.

Schemat Nr 14 - Zagrożenie powodziowe

Ujęcia wód powierzchniowych

Na terenie gminy znajdują się ujęcia powierzchniowe związane z potrzebą zaopatrzenia w wodę stawów rybnych. Dla ujęć wód powierzchniowych nie zostały utworzone strefy ochrony bezpośredniej lub pośredniej.

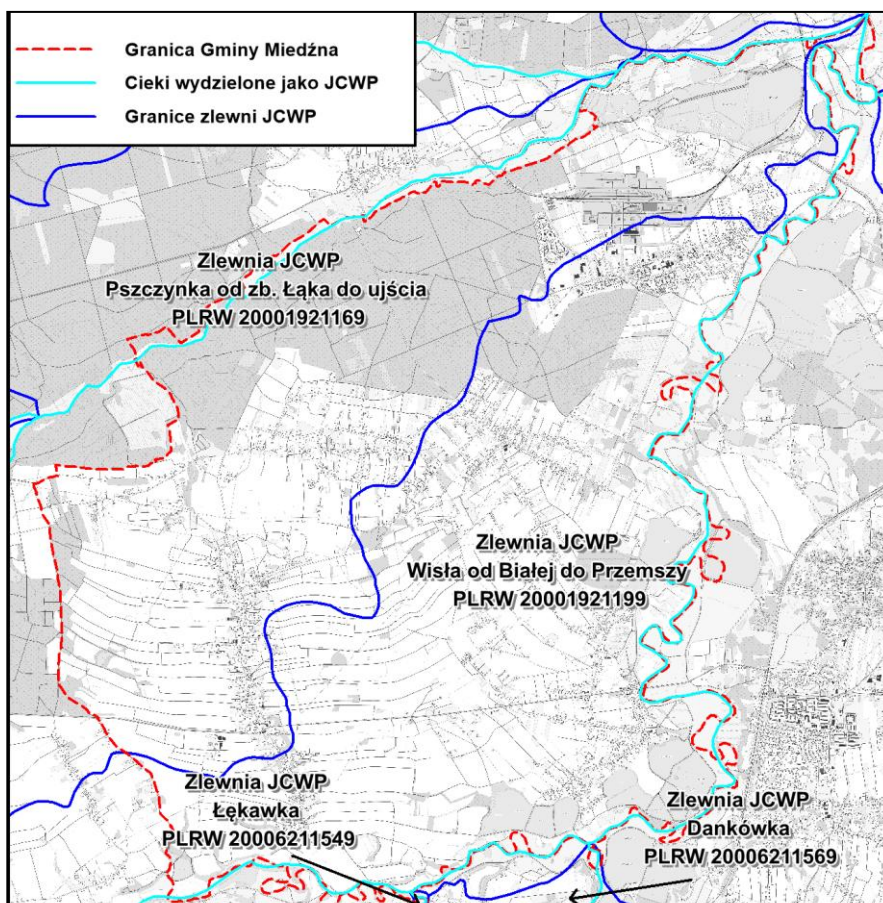
Jednolite części wód powierzchniowych

Na terenie gminy Miedźna wyróżniono następujące Jednolite Części Wód Powierzchniowych (JCWP) oraz zlewnie JCWP:

- Wisła od Białej do Przemszy PLRW 20001921199 (ciek Wisła),
- Pszczyńska od zb. Łąka do ujścia PLRW 20001921169 (ciek Pszczyńska),
- Łękawka PLRW 20006211549 (ciek Łękawka),
- Dankówka PLRW 20006211569 (ciek Dankówka);

Cały teren gminy Miedźna położony jest tak specyficznie, że niemal w całości mieści się w zlewniach dwóch JCWP Wisła od Białej do Przemszy. Zlewnie Łękawki i Dankówki zajmują jedynie dwa niewielkie skrawki terenu w dolinie Wisły, w południowej części gminy. Natomiast

wododział Wisły i Pszczynki dzieli gminę na niemal dwie równe części: zachodnią i północną należącą do zlewni Pszczynki oraz południową i wschodnią należącą do zlewni Wisły.

Schemat Nr 15 - Podział gminy na jednolite części wód powierzchniowych (źródło Opracowanie ekofizjograficzne dla Gminy Miedźna - 2019 r.)

2.4.4 Wody podziemne

Regionalizacja Hydrogeologiczna

Według Mapy Hydrogeologicznej w skali 1:200000 ark. Kraków⁴ i ark. Bielsko-Biała⁵ analizowany obszar wchodzi w skład Przedkarpackiego Regionu Hydrogeologicznego XXII, Podregion Przedkarpacko – Śląski XXII7, w którym główny poziom użytkowy wód podziemnych znajduje się w utworach czwartorzędowych, w żwirach i piaskach dolin rzecznych. Potencjalna wodonośność utworu studziennego wynosi od 10 – 70 m³/h, a zwierciadło swobodne wody znajdują się do głębokości 30 m w utworach rzecznych.

⁴ Mapa Hydrogeologiczna Polski 1 : 200000, ark. Kraków Wydawnictwa Geologiczne, 1980 r.,

⁵ Mapa Hydrogeologiczna Polski 1: 200000 ark. Bielsko-Biała, Wydawnictwa Geologiczne , 1983 r.

Użytkowe poziomy wodonośne

Stan zasobów hydrogeologicznych terenu gminy Miedźna opisują dwie Mapy Hydrogeologiczne Polski: ark. Oświęcim⁶ (część północna gminy) i ark. Kęty⁷ (część południowa gminy). Zgodnie z tymi mapami użytkowe poziomy wodonośne występują w utworach czwartorzędowych i trzeciorzędowych. Poziomów wodonośnych brak jest w północnej części Gilowic oraz w centralnej i południowej części Woli (północna i niewielka południowa część gminy). Poziom trzeciorzędowy jako poziom główny wskazano tylko w północno-wschodniej części Woli, zaś na pozostałym obszarze wskazuje się poziomy czwartorzędowe.

Piętro wodonośne czwartorzędu budują osady rzeczne doliny Wisły i Pszczynki oraz osady fluwioglacjalne zalegające w obszarze Wysoczyzny Pszczyńskiej. Generalnie występuje jeden poziom wodonośny, ale o wyraźnym zróżnicowaniu jego warunków hydrogeologicznych w obszarach dolin i na wysoczyznach. W systemach dolinnych poziom wodonośny jest przepływowy, odkryty a ruch wody odbywa się w ośrodku porowym. Własności hydrogeologiczne kompleksu żwirowo-piaszczystego, wypełniającego formy dolinne, są korzystne do gromadzenia i przewodzenia wody. Miąższość zawodnionej warstwy nie przekracza 10 metrów. Przepuszczalność osadów wyrażona współczynnikiem filtracji obliczonym z próbnych pompowań kształtuje się w granicach 8,9 do 361,2 m/24h, a wodoprzewodność przyjmuje wartości od 51 do 779 m²/24h. Maksymalne wydajności uzyskiwane z pojedynczej studni są zróżnicowane w granicach Q=5,2-42,0 m³/h przy depresjach odpowiednio 2,0 i 0,4 m. Poziom wodonośny zasilany jest wodami atmosferycznymi bezpośrednio na całym obszarze jego występowania. Zwierciadło ma charakter swobodny i zalega na głębokości od 0,7 do 6,4 m. Głębokość położenia zwierciadła wód w omawianym obszarze ulega wahaniom i uwarunkowana jest wielkością opadów. Zawodniona warstwa zalega na łożach trzeciorzędowych i pozostaje w związku hydraulicznym z wodami powierzchniowymi. Z analizy pola hydrodynamicznego wynika, że podstawę drenażu stanowią rzeki Wisła i Pszczynka, a regionalny spływ wód odbywa się w kierunku z południowego wschodu na północny zachód ku dolinie Wisły.

Pozom wodonośny występujący w obszarach wysoczyzn jest przepływowy, zakryty, lub częściowo zakryty, o charakterze porowym. Zawodnione osady piaszczysto - żwirowe o miąższości od 4,0 do 32,0 m zalegają na łożach trzeciorzędowych, a miejscami również na glinach zwałowych.

Warstwa wodonośna występuje na głębokości od 2,7 do 18,8 m i na przeważającym obszarze swego występowania przykryta jest osadami słabo przepuszczalnymi (głina zwałowa, mułki) o miąższości od 1,1 do 18,8 m. Zwierciadło wody jest napięte lub słabo napięte i stabilizuje się na głębokości od +1,0 do 18,0 m p.p.t. W rejonie Bodzowa warstwa wodonośna jest odkryta i występuje swobodnie zwierciadło wody. Na powierzchni ma tu miejsce bezpośrednie zasilanie zbiorników podziemnych poprzez opady atmosferyczne.

Jednostki czwartorzędowe są słabo i średnio chronione przed migracją zanieczyszczeń z powierzchni terenu. W omawianym obszarze stwierdzono punktowe zanieczyszczenie wód podziemnych. Ze względu na słabą izolację warstwy wodonośnej, a miejscami również jej brak oraz duże obciążenie środowiska przyrodniczego antropopresją i związana z tym nietrwałość jakości wód podziemnych, obszar jednostek zaliczono do wysoko zagrożonych.

Piętro wodonośne trzeciorzędu Utwory trzeciorzędowe zajmują prawie całą powierzchnię omawianego terenu jednak wodonośność ich jest bardzo niewielka. Piętro o znaczeniu użytkowym występuje bardzo lokalnie w rejonie Woli na powierzchni ok. 1,5 km². Związane jest z przewarstwieniami piasków drobnoziarnistych i pylastych oraz słabo zwięzłych piaskowców występujących w obrębie łożów marglistych i łożowców tj. facji dominującej w utworach trzeciorzędowych. Miąższość trzeciorzędowej warstwy wodonośnej waha się w granicach 30-65m. Ograniczone rozpoznanie (2 otwory) nie pozwala na dokładniejsze określenie parametrów tego piętra. Wydajności potencjalne w granicach 13m³/h. Moduł zasobów dyspozycyjnych jest niski - 77,8 m³/24h/km².

⁶ Gatlik J., Mapa Hydrogeologiczna Polski ark. Oświęcim, PIG, Warszawa, 1997 r.,

⁷ Chmura A. , Mapa Hydrogeologiczna Polski ark. Kęty, PIG, Warszawa, 2000 r.,

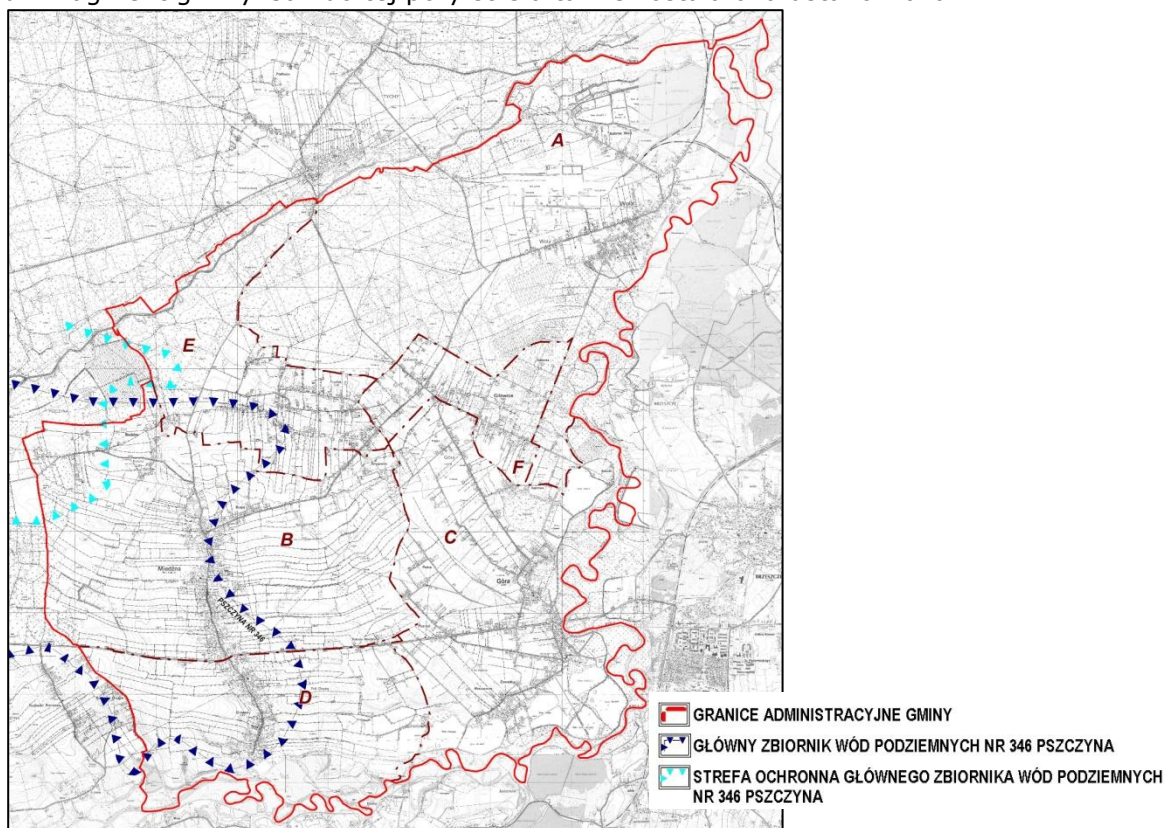
Stopień zagrożenia poziomów wodonośnych w obrębie jednostek hydrogeologicznych 1abQIV, 4aQIII oraz w zachodniej części 6aQIV jest wysoki, występują tu ogniska zanieczyszczeń, odporność poziomu głównego jest niska (a – brak izolacji, ab – izolacja bardzo słaba). We wschodniej części jednostki 6aQIV oraz w obrębie jednostki 8bTrI stopień zagrożenia jest średni, izolacja określana jest jako słaba (b). Potencjalna wydajność studni wierconej wynosi 30-50 m³/h na wysoczyźnie w obrębie jednostki 1abQIV. W dolinie Wisły, w obrębie jednostek 4aQIII 10 - 30 m³/h. W północnej części gminy notuje się mniejsze wydajności. W obrębie jednostki 6aQIV potencjalna wydajność wynosi <10, zarówno na obszarze wysoczyzny, jak i w obrębie doliny Pszczyńki i Wisły. W jednostce związanej z poziomem trzeciorzędowym potencjalna wydajność jest wyższa i wynosi 10 - 30 m³/h. Parametry wszystkich jednostek hydrogeologicznych przedstawiono w tabeli poniżej.

Tabela 2 - Główne parametry jednostek hydrogeologicznych

Symbol jednostki hydrogeologicznej	Piętro wodonośne	Głębokość występowania	Miąższość [m]	Współczynnik filtracji [m/24h]	Przewodność warstwy wodonośnej [m ² /24h]	Moduł zasobów odnawialnych [m ³ /24h/km ²]	Moduł zasobów dyspozycyjnych [m ³ /24h/km ²]
1abQIV	Q	5 - 50	20,2	19,7	295	415	311
4aQIII	Q	5 - 15	6,8	20,8	134	328	230
6aQIV	Q	5-15	10,3	36,8	296	402	302
8bTrI	Tr	<5	41,7	0,3	17	389	78

Główne Zbiorniki Wód Podziemnych

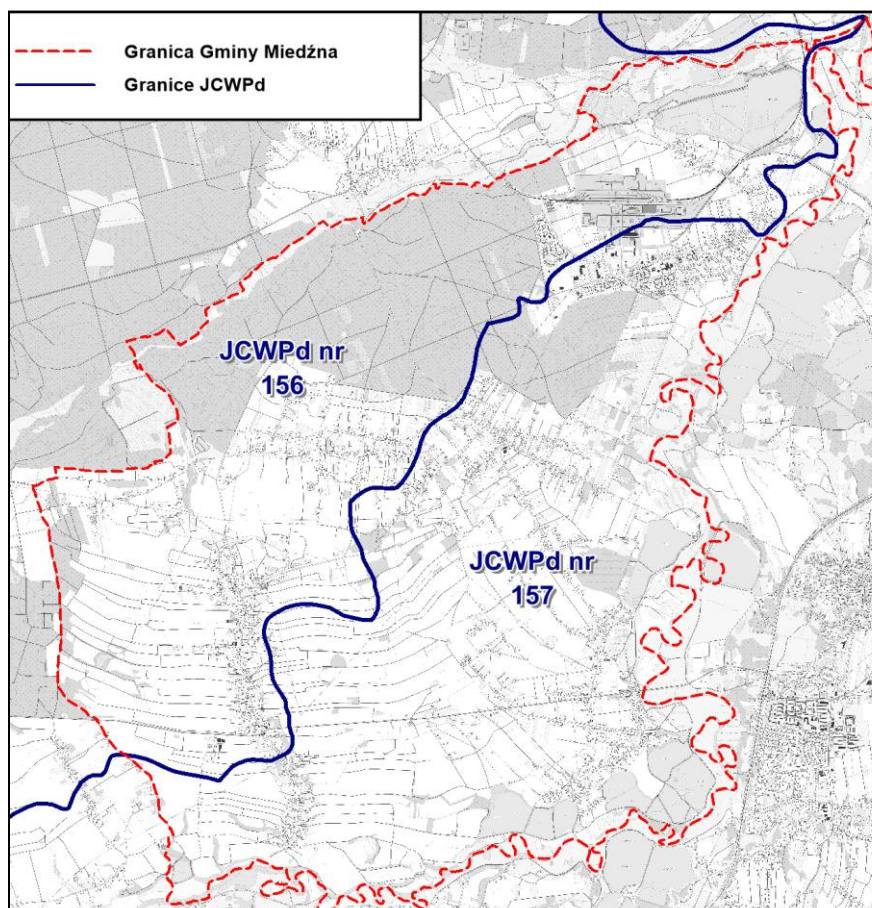
Według Mapy wstępnej waloryzacji głównych zbiorników wód podziemnych (Skrzypczak [red], 2003) oraz materiałów dostępnych na stronie Państwowej Służby Hydrogeologicznej zachodnią część gminy obejmuje Główny Zbiornik Wód Podziemnych nr 346 Pszczyzna. Dla tego zbiornika na części gminy wskazano projektowaną strefę ochronną, która obejmuje niewielki zachodni fragment gminy. Jak do tej pory strefa ta nie została ona ustanowiona.

Schemat Nr 16 - Granice głównego zbiornika wód podziemnych i strefy ochronnej

Jednolite Części Wód Podziemnych

Według podziału Polski na jednolite części wód podziemnych zachodnia część gminy wchodzi w skład JCWPd nr 156, a wschodnia w JCWPd nr 157. Granica tego podziału przebiega podobnie jak granice zlewni Wisły i Pszczyńki.

Schemat Nr 17 - Podział gminy na jednolite części wód podziemnych (źródło Opracowanie ekofizjograficzne dla Gminy Miedźna - 2019 r.)

Ujęcia wód podziemnych

Na terenie gminy Miedźna, ze względu na zasobne poziomy wodonośne, znajduje się szereg ujęć wód podziemnych, z czego do zaopatrzenia ludności w wodę pitną służy jedno ujęcie komunalne składające się z dwóch studni S1 i S2. Ujęcie znajduje się w Gilowicach na działce nr 793/14 położonej przy ul. J. Lompy na terenie należącym do Gminnego Zakładu Gospodarki Komunalnej. Woda czerpana jest z utworów czwartorzędowo-trzeciorzędowych z głębokości 42 i 43 metry. Dla ujęcia wydane zostały dwa pozwolenia wodnoprawne wydane przez Starostę Pszczyńskiego: znak RO.V.6223-13/09 z dnia 12 maja 2009 r. (studnia S-2) oraz znak RO-III.6341.131.2013/2014 z dnia 10 lutego 2014 r. (studnia S-1). Dla ujęć wyznaczono tylko strefy ochrony bezpośredniej o rozmiarach 3,0 x 3,0 metry (studnia S-1) i 5,0 x 5,0 metrów (studnia S-2). Brak jest informacji o strefach ochrony pośredniej.⁸

⁸ Na podstawie: program ochrony środowiska 2016 r.

System zaopatrzenia w wodę w gminie Miedźna funkcjonuje w dwóch niezależnych układach. Układ I - posiada sieć magistralną dla terenu sołectw: Góra, Grzawa, Miedźna, Gilowice i Frydek. Głównym źródłem dostarczającym do niego wodę jest opisana powyżej stacja uzdatniania wody w Gilowicach, która czerpie wodę z dwóch studni podziemnych S-1 i S-2. Woda ze studni S1 oraz S2 ujmowana jest za pomocą pomp głębinowych a następnie tłoczona poprzez komorę, w której na rurach zamontowane są wodomierze, do zbiornika retencyjnego. Woda ze zbiornika tłoczona jest na stację uzdatniania, po czym kierowana jest do sieci wodociągowej. Na kolektorze wlotowym wody surowej do budynku SUW, do rurociągu dozowany jest podchloryn sodu, a następnie poprzez układ połączeń równoległych, woda kierowana jest na systemem 5 zestawów filtracyjnych (naturalne złoża katalityczne typu „green sand”) usuwających związki żelaza i manganu. Po procesie filtracji uzdatniona woda, pod ciśnieniem szczątkowym podawana jest do kolektora wlotowego i dalej rurociągiem o średnicy 110 do zbiornika magazynowego o pojemności 500 m³, usytuowanego w pobliżu budynku SUW. Rozpuszczone w wodzie żelazo i mangan są utleniane w wyniku kontaktu z ziarnem złoża do postaci wytrącanej w wodzie, co umożliwia ich odfiltrowanie na złożu. Po przepłynięciu określonej ilości wody surowej, poszczególne zestawy zostają poddane procesowi płukania i automatycznej regeneracji roztworem nadmanganianu potasu. Godzinowe wydajności maksymalne dla studni wynoszą odpowiednio 40,8 m³/h dla studni S1 oraz 48,5 m³/h dla studni S2.

Układ II - posiada sieć magistralną dla sołectwa Wola, Wola I i Wola II. Głównym źródłem dostarczającym do niego wodę jest stacja uzdatniania wody w Woli, która czerpie wodę z ujęcia zlokalizowanego we wschodniej, peryferyjnej części miejscowości Międzyrzecz (gmina Bojszowy). Na ujęciu wody zlokalizowanych jest sześć studni głębinowych (jedna została wyłączona z eksploatacji). Woda ze studni tłoczona jest rurociągiem stalowym do istniejącego zbiornika ziemnego o pojemności 1000 m³ zlokalizowanego na terenie Zakładu Głównego byłej KWK „Piast Ruch II”. W studniach zamontowane są rurociągi tłoczne o średnicy 160 mm. Studnie połączone są kolejno, a do zbiornika wyrównawczego woda doprowadzana jest rurociągiem o średnicy 400 mm. Technologia uzdatniania polega na zastosowaniu filtrów odżelaziających działających na zasadzie filtracji wody przez naturalne złoża krystaliczne katalityczne typu „green sand”. Na wlocie wody surowej, do rurociągu dozowany jest podchloryn sodu, a następnie woda jest kierowana jest poprzez urządzenia podnoszące ciśnienie wody i regulujące ilość podawanej wody na system 8 zestawów filtracyjnych, usuwających związki żelaza i manganu. Po procesie filtracji uzdatniona woda, pod ciśnieniem szczątkowym podawana jest rurociągiem wylotowym, poprzez istniejący system rurociągów zewnętrznych do zbiornika magazynowego. Rozpuszczone w wodzie żelazo i mangan są utleniane w wyniku kontaktu z ziarnami złoża do postaci wytrącanej w wodzie, co umożliwia ich odfiltrowanie na złożu. Po wyczerpaniu swoich zdolności utleniających złoża może być zregenerowane za pomocą roztworu nadmanganianu potasu. Maksymalna godzinowa wydajność ujęcia wynosi 80 m³/h.

2.4.5 Klimat i warunki topoklimatyczne

Pod względem klimatycznym obszar gminy Miedźna zaliczany jest do następujących regionów lub dzielnic:⁹

⁹ Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania gminy Miedźna uchwalone uchwałą nr XXIV/193/2000 Rady Gminy w Miedźnej z dnia 11 lipca 2000 r. opracowane przez Biuro Rozwoju Regionu w Katowicach;

- wg Romera (1949) – do regionu klimatu podgórskich nizin i kotlin (E7) łagodnego, opadach korzystnie rozłożonych dla rolnictwa i najdłuższym okresie wegetacyjnym,
- wg Gumińskiego (1948) - do dzielnicy rolniczo-klimatycznej częstochowsko-kieleckiej XV wydzielonej na podstawie rozwoju roślin i wskaźników fenologicznych,
- wg Wosia (1995) – do regionu śląsko-krakowskiego (XXVI), który wyróżnia się stosunkowo niewielką liczbą dni z pogodą bardzo ciepłą z opadem (średnio 34 dni), ciepłą z dużym zachmurzeniem i opadem (50 dni), natomiast mniej jest dni umiarkowanie ciepłych i pochmurnych oraz chłodnych i pochmurnych.

Według najpopularniejszej klasyfikacji klimatyczno-rolniczej opracowanej przez R. Gumińskiego (1948), obszar gminy Miedźna należy zaliczyć do dzielnicy XV (dzielnica częstochowsko-kielecka). Jest on położony w południowej części tej dzielnicy. Dzielnice XV charakteryzują następujące warunki:

- średnia temperatura stycznia wynosi $-2 + -3,0^{\circ}\text{C}$,
- średnia temperatura lipca około $15-16^{\circ}\text{C}$,
- średnia temperatura roczna $7-8^{\circ}\text{C}$,
- dni z przymrozkami od 112 do 130,
- dni mroźnych ok. 20-40,
- ostatnie przymrozki wiosenne występują najczęściej w końcu kwietnia lub na początku maja,
- czas zalegania pokrywy śnieżnej wynosi ok. 60-80 dni,
- okres wegetacyjny trwa od 200 do 210 dni,
- opady atmosferyczne znacznie zróżnicowane, do 650-750 mm/rok,
- przeważają wiatry południowo-zachodnie i zachodnie o prędkościach średnich 3- 4 m/s.

Warunki anemologiczne, szczególnie istotne dla przewietrzania obszaru i stanu sanitarnego powietrza (przemieszczanie zanieczyszczeń), są uzależnione od kierunku napływu głównych mas powietrza oraz modyfikowane przez rozkład zasadniczych elementów orograficznych w analizowanym obszarze. Położona na obszarze Bierunia Starego stacja meteorologiczna posiada dane anemometryczne reprezentatywne dla całego regionu. Z danych IMGW za lata 1961-1990 wynika, iż w rejonie stacji Bieruń Stary w ciągu roku przeważają wiatry SW (24%), NW (16%), W (15%), NE (12%) oraz cisze (11%). Największe średnie prędkości (>3 m/s) były charakterystyczne dla wiatrów SW i W. Prędkości wiatrów kształtują się przeciętnie na poziomie 2,2 m/s (średnia roczna). Średnie prędkości wiatrów z poszczególnych kierunków zmieniają się w granicach od 2,1 m/s (SE) do 3,1 m/s (SW, W). Także z kierunku północno-zachodniego (NW) przeciętna prędkość wiatrów jest wysoka i wynosi 3,0 m/s, co wskazuje, iż generalnie wiatry wiejące z sektora zachodniego są silniejsze. Poniżej przedstawiono pozostałe dane klimatyczne odnoszące się do gminy:

- Pokrywa śnieżna zalega z reguły przez 70 – 75 dni w ciągu roku, przy czym w ostatnich latach (od ok. 2007 r.) liczba dni z pokrywą śnieżną znacznie maleje i okres ten obniża się nawet do zaledwie kilku – kilkunastu dni,
- Średnio występuje w ciągu roku 45 – 55 dni z mgłą, miesiącem o największej częstotliwości występowania mgieł jest październik, notuje się tu 10 do 12 dni z mgłą,

- Wilgotność powietrza charakteryzowana przez ciśnienie pary wodnej wynosi 9,5 hPa rocznie (zimą – 6,0 hPa), latem – 13 hPa), są to wartości należące do najwyższych notowanych w Polsce,
- Parowanie potencjalne wynosi od 580 mm/rok do 620 mm/rok, obserwowane parowanie terenowe wynosi 520 – 550 mm/rok,
- Liczba dni z burzą wynosi 22 – 24 dni,
- Średnie usłonecznienie rzeczywiste zawiera się w przedziale od <1,3 h zimą do 5,5 – 6 h latem,
- Czas trwania okresu wegetacyjnego wynosi 210 – 220 dni,

Topoklimat

Odnosnie warunków topoklimatycznych należy zaznaczyć, że w dużej mierze kształtowane są one przez miejscowe różnice w ukształtowaniu, budowie i pokryciu terenu. Powstawaniu odmiennych warunków klimatycznych sprzyjają nawet niewielkie różnice wysokości względnych, jeśli towarzyszą im określone warunki wymiany cieplnej podłoża z warstwą przygruntową powietrza oraz przewietrzaniem terenu. Szczególnej uwagi wymagają obszary predysponowane do tworzenia się mgieł i zastoisk chłodnego powietrza, dominujące w południowej, wschodniej i północnej części gminy, w obrębie dolin Wisły i Pszczynki. Poza topoklimatem dolinnym na terenie gminy wyróżnia się jeszcze dwa główne typy topoklimatu: leśny w północno-zachodniej części gminy oraz typowo rolny w jej pozostałej części. Topoklimaty rolny i leśny nakładają się na topoklimat rozległych dolin rzecznych, co również ma duży wpływ na kształtowanie się warunków klimatycznych. Z kolei występowanie terenów rolnych na wyniesionych wysoczyznach z małą ilością lasów i zadrzewień ma wpływ na dobre przewietrzanie w tych częściach gminy. Ze względu na charakterystyczną zabudowę wiejską niewielka jest ilość topoklimatów miejskich, terenów zurbanizowanych. Właściwie można o nich mówić tylko w przypadku bardziej zwartej zabudowy sołectwa Wola.

2.4.6 Powierzchnia ziemi

2.4.6.1 Ukształtowanie terenu, zjawiska osuwiskowe

Ukształtowanie terenu

Pod względem geomorfologicznym gmina Miedźna leży w całości w Kotlinie Oświęcimskiej, a fragment południowy – w Karpatach (Klimaszewski, 1972). Klimek (1972) na terenie Kotliny Oświęcimskiej wyróżnił trzy mniejsze jednostki: Wysoczyzny Przykarpackie, Dolinę Wisły i Wysoczną Pszczyńską, na terenie gminy Miedźna występują dwie ostatnie z wymienionych. Dolina Wisły i dolina Pszczynki otaczają teren gminy z trzech stron, od południa, wschodu, północy i północnego zachodu, zaś Wysoczyna Pszczyńska zajmuje część zachodnią i centralną. Doliny wyraźnie zaznaczają się w morfologii jako płaski obszar obniżony w stosunku do otaczających go wysoczyzn. Głównym ich elementem są tarasy zalewowe (rędzinne), w obrębie których zaznaczają się różnowiekowe poziomy stożków Wisły i jej dopływów. Powierzchnia Wysoczyzny Pszczyńskiej ma charakter równiny wodnolodowcowej, jest falista

i opada wyraźnym stopniem w kierunku doliny Wisły oraz w nieco mniejszym stopniu do doliny Pszczyńki. Wysoczyzna wznosi się na wysokość 260–275 m n.p.m. i jest rozcięta małymi dolinami, przeważnie nieckowatymi i płaskodennymi, których dna znajdują się 20–25 m niżej. Większość obszaru Wysoczyzny Pszczyńskiej, poza dnami dolin, jest przykryta pokrywami lessowymi. Największe rozprzestrzenienie, po formach wodnolodowcowych, mają formy rzeczne, które są skoncentrowane w Dolinie Górnej Wisły. Szerokość den dolin wynosi około 200 m, a miejscami przekracza 500 m. Tarasy akumulacyjne w dolinach rzek holocenów tworzą dwa poziomy. Tarasy akumulacyjne zalewowe (II) występują na prawie całych długościach Wisły i Pszczyńki. Powierzchnia tarasów akumulacyjnych nadzalewowych (I) opada wzdłuż dolin Pszczyńki i Gostyni z wysokości około 245,0 m n.p.m. w górnych ich odcinkach do około 230,0 m n.p.m. przy ujściach do Wisły. Szkic geomorfologiczny gminy przedstawiono na rysunku poniżej. Gmina Miedźna prezentuje charakterystyczny, wręcz modelowy układ dolin rzecznych oraz równin wodnolodowcowych i pokryw lessowych. W dolinach Wisły i Pszczyńki występują formy rzeczne, a więc rozległe dna dolin rzecznych, tarasy akumulacyjne zalewowe i nadzalewowe. Tarasy zalewowe zajmują nieco wyższe położenia niż bezpośrednio doliny rzeczne (zajęto często pod gospodarkę stawową) i obejmują południową część Grzawy, wschodnią i centralną część Góry, a także wschodnie części Gilowic i Woli. Tarasy zalewowe występują również w dolinie Pszczyńki obejmując tereny leśne. Tarasy nadzalewowe obejmują nieco wyższe położenia niż tarasy zalewowe i występują na północnym przedpolu wysoczyzny, zajmując spora powierzchnię terenów leśnych w zachodniej części Woli oraz zurbanizowaną północną, centralną i wschodnią część Woli. Istotnym elementem geomorfologicznym gminy, choć mającym niewielkie powierzchnie są małe dolinki o nieckowatym kształcie rozcinające teren wysoczyzny, występują one w zachodniej i południowej części gminy. Często posiadają one dużą wartość przyrodniczą, gdyż nie były wykorzystane do celów rolniczych i mają charakter podmokłych śródpolnych zadrzewień. Spośród form pochodzenia rzeczno-geologicznego, związanego ściśle z działalnością wody wymienić należy również równiny torfowe. Ich występowanie wskazuje się na szkicu geomorfologicznym tylko w dwóch miejscach (północna część Gilowic i ujście Dopływu spod Rudawek), jednak wydaje się, że tego typu miejsca mogą być szerzej rozpowszechnione, zwłaszcza w obrębie dolin rzecznych. Formy typu rzeczno-geologicznego otaczają teren gminy niczym obwarunek od strony północno-zachodniej, północnej, wschodniej i południowej. Część centralną i zachodnią gminy obejmują formy budujące Wysoczyznę Pszczyńską: pokrywy lessowe i piaszczysto-żwirowe równiny wodnolodowcowe. Pokrywy lessowe zajmują dużą część zurbanizowanej powierzchni gminy, a więc również centra niemal wszystkich sołectw, za wyjątkiem Góry. Wsie lokowane tu były od czasów najdawniejszych w sposób naturalny poza obszarem zagrożeń powodziowych. Wysoczyzna lessowa obejmuje również centralny fragment sołectwa Wola. Pomiędzy Gilowicami i Wolą rozciąga się płat równiny wodnolodowcowej. Należy również zauważyć, że pokrywy żwirowo-piaskowe występują często pod lessami, miejscami również odkrywając się, co jednak w skali szkicu geomorfologicznego nie jest widoczne.

Na terenie gminy nie występują obecnie znaczące formy morfologiczne pochodzenia antropogenicznego za wyjątkiem wałów przeciwpowodziowych oraz nasypów kolejowych związanych z KWK Cieczott. Sama budowa kopalni jako dużego zakładu pociągała za sobą znaczne przekształcenia powierzchni, które jednak obecnie nie są już widoczne w terenie. Na terenie gminy nie znajdują się duże składowiska skały płonnej tak charakterystyczne dla innych gmin gdzie prowadzona jest podziemna eksploatacja górnictwa. Wyróżnić jednak można kilka

miejsz gdzie składowana była skała płonna, są to dwa tereny na północ i północny wschód od stawu Wierznik (zrekultywowane już składowiska „Pszczynka „ i „Wisła”). Składowisko Wisła, o powierzchni 9 ha, usytuowane w widłach rzeki Wisły i Pszczynki, zakończyło przyjmowanie odpadów w roku 1992, zaś zwałowisko Pszczynka, o powierzchni 12 ha, w 1988 r. Zwałowiska te o wysokości maksymalnej 4 m miały na celu regulację koryta rzek. Rekultywacja ich została zakończona. W dolinie Pszczynki, w związku z powstaniem osiadań terenu prowadzone były różnego typu prace rekultywacyjne, ale trudno jest tu mówić o składowisku odpadów, raczej po prostu użyto materiału do formowania różnego rodzaju nasypów i umocnień. Na północ od stawu Wierznik w latach 90 istniało również nie posiadające żadnych pozwoleń składowisko odpadów komunalnych. Zostało ono zlikwidowane, a zalegające tu odpady zostały wywiezione. We wschodniej części gminy, na wschód od Stawu Dulnik znajduje się fragment zbiornika retencyjno-dozującego wód słonych „Brzeszcze” oraz zwałowiska skały płonnej „Łężnik”. Obiekty te znajdują się na terenie gminy Brzeszcze, jedynie niewielkie ich fragmenty znajdują się w gminie Miedźna.

Brak jest na terenie gminy również dawnych czy obecnych odkrywek powstałych w trakcie eksploatacji kopalin, np. żwiru czy piasku, a także wysypisk odpadów. Do znaczących form morfologicznych pochodzenia antropogenicznego zaliczyć można liczne stawy znajdujące się w dolinie Wisły, przy czym powstały one w czasach historycznych i na stałe już wpisały się w krajobraz i przyrodę gminy. Niewątpliwie duże przekształcenia terenu będą związane z budową trasy S1, która przecinać będzie północno-wschodnią część gminy.

Rzędne powierzchni terenu gminy wahają się od 229,5 m n.p.m. do 266 m. n.p.m. Wisła wpływa na teren gminy w jej południowo-zachodniej części, rzędne wynoszą tu ok. 237 m n.p.m., natomiast opuszcza jej teren w części północno-wschodniej, gdzie rzędne wynoszą ok. 229,5 n.p.m. W środkowej części gminy, w rejonie Gilowic rzędne dna doliny Wisły wynoszą ok. 234 m n.p.m. Pszczynka wpływa na teren gminy w jej części północno-zachodniej, rzędne wynoszą tu ok. 236 m n.p.m., a uchodzi do Wisły w północno-wschodniej części gminy, w jej najniższym punkcie (229,5 m n.p.m.). Dna dolin rzecznych i tarasy zalewowe położone są na wysokościach 230 – 240 m n.p.m., zaś wyższe tarasy nadzalewowe oraz teren wysoczyzny powyżej 240 m n.p.m. Poszczególne sołectwa położone są na wysokościach: Miedźna 245 – 255 m n.p.m., Góra 240 – 245 m n.p.m., Grzawa 255 – 260 m n.p.m., Frydek 250 m n.p.m., Wola 235 – 240 m n.p.m. Najwyższym położonym punktem w gminie jest kulminacja wysoczyzny lessowej pomiędzy Grzawą i Rudawkami, rzędne wynoszą tu ok. 266 m n.p.m.

Zjawiska osuwiskowe

Przez długi czas nie było dostępnych szczegółowych, wymaganych przepisami prawa materiałów dotyczących zagrożenia osuwiskowego, które można by wykorzystać przy planowaniu przestrzennym. W ramach prac nad SOPO – Systemem Ochrony Przeciwośuwiskowej Państwowy Instytut Geologiczny wykonał „Mapę osuwisk i terenów. zagrożonych ruchami masowymi dla gminy Miedźna w skali 1:10000”.¹⁰ W dokumentacji przyjęto następujące nazewnictwo:

¹⁰ Rozpoznanie terenów zagrożonych osuwaniem się mas ziemi wraz z programem wykonania prac terenowych oraz dokumentowania osuwisk na obszarze Powiatu Pszczyńskiego, PiG, Sosnowiec, 2011 r.

Obszarem predysponowanym do występowania ruchów masowych jest obszar, w którym uwarunkowania geologiczno-geomorfologiczne nie wykluczają rozwoju takich procesów w przyszłości.

Tereny zagrożone ruchami masowymi są obszarami (wyznaczone poza osuwiskami), w których obecne są czynniki wskazujące na występowanie ruchów masowych w przeszłości, a zatem są obszarami gdzie można spodziewać się ponownego rozwoju ruchów masowych w przyszłości;

Osuwiska – to tereny na których obserwuje się ruchy masowe ziemi. Osuwiska dzielą się na:

osuwiska aktywne ciągle są w ciągłym ruchu lub objawy ich aktywności występowały w trakcie prowadzenia rejestracji, albo w ciągu co najmniej ostatnich 5 lat.

osuwiska aktywne okresowo - objawy aktywności występowały w nieregularnych odstępach czasu, w ciągu ostatnich 50 lat.

osuwiska nieaktywne są ustabilizowane, w ich obrębie nie obserwowano i nie udokumentowano objawów aktywności w ciągu co najmniej ostatnich 50 lat.

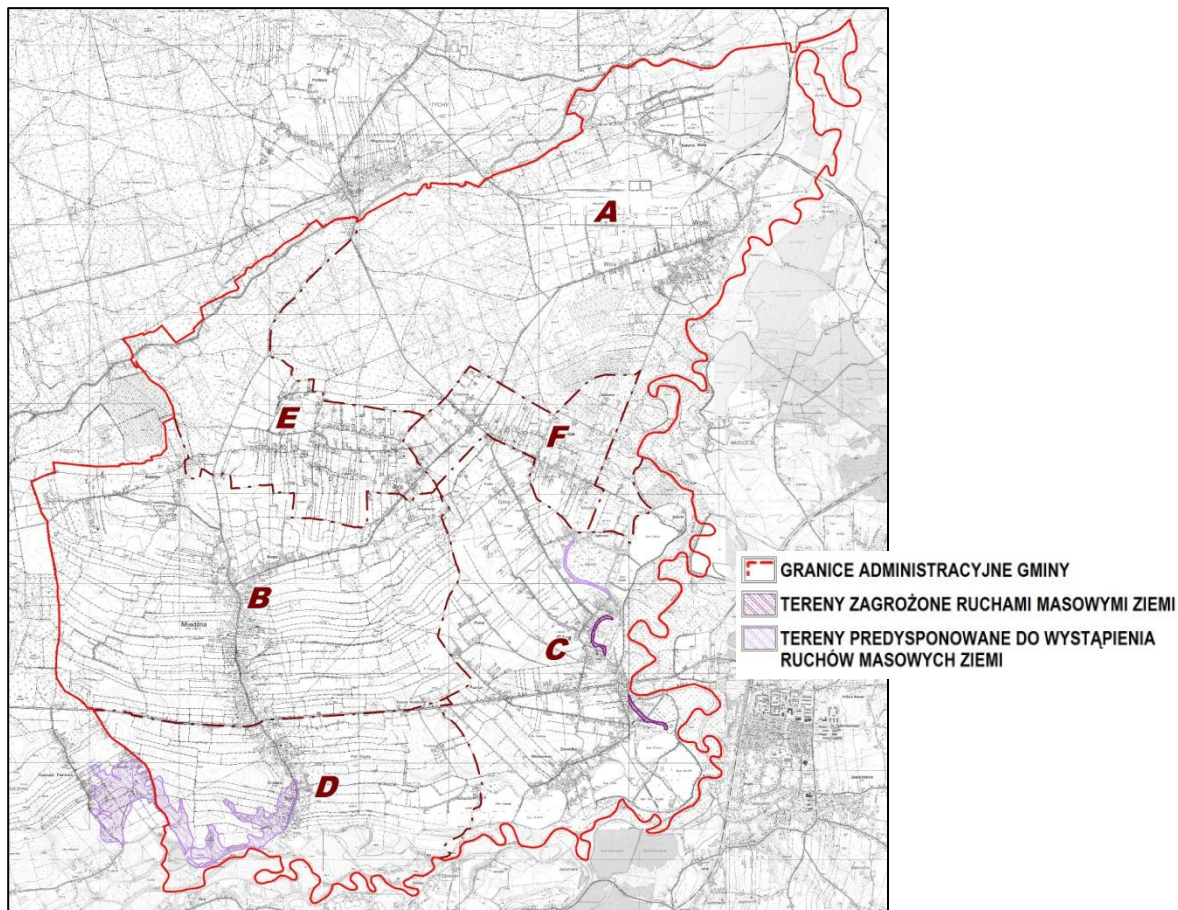
Na obszarze gminy Miedźna występują różnego typu zagrożenia o łącznej powierzchni ok. 46 ha. Tereny predysponowane zajmują ok. 43 ha i położone są w południowej części Grzawy, na stokach Wysoczyzny Pszczyńskiej, która opada tu do doliny Wisły oraz na zboczu użytku ekologicznego Zapadź. W Grzawie, po zachodniej stronie ul. Wiejskiej tereny predysponowane obejmują zabudowę mieszkaniową i jednorodzinną.

Tereny zagrożone ruchami masowymi ziemi obejmują zakola dawnych meandrów Wisły w Górze w rejonie ul. Nad Wisłą i ul. Wiejskiej o łącznej powierzchni ok. 3,5 ha, także i tu znajduje się zabudowa mieszkaniowa i jednorodzinna.

Na terenie gminy wyznaczono tylko jedno osuwisko o powierzchni zaledwie 0,09 ha w obrębie terenu zagrożonego ruchem masowym ziemi przy ul. Nad Wisłą 22, działka nr 414/95. Znajduje się tu jeden budynek mieszkalny.

Jak wynika z dotychczasowych obserwacji większość osuwisk na analizowanych terenach powstaje w wyniku dynamicznych czynników naturalnych (infiltracji wód opadowych i roztopowych oraz podcięcia erozyjnego), które wykorzystywały naturalne predyspozycje danych obszarów do uruchomienia mas skalnych (tzw. czynniki statyczne): podatność podłoża na osuwanie – obecność utworów luźnych i warstw o różnej litologii i przepuszczalności. Szczególne zagrożenie stwarza infiltracja wód roztopowych i opadowych oraz podcięcie erozyjne stoków, na których występują miększe pokrywy piasków, żwirów, iłów, glin i lessów. Większe ruchy masowe na tym obszarze mogą wystąpić także w wyniku podcięcia stoków podczas wezbrań i powodzi. Często zbocze może wydawać się ustabilizowane (np. porośnięte drzewami) i nic nie wskazuje na występowanie jakichkolwiek ruchów masowych ziemi. Nie mniej splot niekorzystnych oddziaływań może prowadzić do ponownego naruszenia nieskonsolidowanych warstw. Przeciwdziałanie ruchom masowym powinno polegać na sprawnej melioracji obszaru, która spowoduje szybkie odprowadzenie nadmiaru wód roztopowych i opadowych. Nie powinno się wycinać drzew i krzewów porastających zbocza terenów objętych osuwiskami, gdyż roślinność zdecydowanie hamuje i ogranicza rozwój ruchów masowych. W przypadku powstania np. nowego zsuwu należy miejsce to obsiać trawą lub obsadzić drzewami. Ponadto tereny objęte osuwiskami powinny być wyłączone spod budownictwa, a w przypadku ich zabudowy wszelkie planowane inwestycje inżynierskie i budowlane powinny zostać poprzedzone badaniami geologiczno –

inżynierskimi. Dokładne rozpoznanie warunków geologicznych i szczegółowe badania geologiczno – inżynierskie gruntu mogą jednoznacznie stwierdzić przydatność tych terenów do zabudowy i określić możliwości ich zabudowy. Pozwolą one także na wskazanie sposobu zabezpieczenia istniejących budynków, budowli i infrastruktury drogowej i komunalnej znajdujących się na terenach zagrożonych. Rozwiązania takie często jednak wykraczają poza teren jednej działki budowlanej i obejmują np. obszar całego narażonego zbocza.

Schemat Nr 18 - Zjawiska osuwiskowe

Osiadania terenu na skutek eksploatacji górniczej

W podłożu gminy Miedźna występują złoża węgla kamiennego, które poddane zostały eksploatacji w wyznaczonych obszarach górniczych. Można wskazać trzy główne rejony prowadzenia eksploatacji: część północna gminy to teren gdzie działalność prowadziła KWK Czczott, część wschodnia to teren gdzie działalność prowadziła KWK Brzeszcze, zaś część południowo-zachodnia to teren, gdzie eksploatacja prowadzona była przez KWK Silesia.

KWK Czczott prowadziła eksploatację w latach 1985 – 2005. Wpływy eksploatacji ujawniły się głównie w dolinie Pszczynki i Wisły. Duże przekształcenia terenu powstały m.in. w rejonie stawów Kozuby i Wierznik, tu też prowadzone były różnego typu prace rekultywacyjne polegające m.in. na odtworzeniu koryta Pszczynki. Obecnie teren górniczy dalej jest wyznaczony, ale eksploatacja nie jest już prowadzona. Wyrobniska kopalni przeznaczone są do deponowania

wód dołowych z innych kopalń. Obecnie nie przewiduje się wystąpienia żadnych szkód górniczych w obrębie terenu górniczego Wola I – Międzyrzecze.

Jak wynika z materiałów archiwalnych KWK Brzeszcze do 2000 r. prowadziła eksploatację pod doliną Wisły, której wpływy ujawniły się od Góry aż do Woli. Także i tu, podobnie jak i w dolinie Pszczyńki konieczne było prowadzenie prac polegających na odtworzeniu koryta Wisły, w celu umożliwienia dalszego jej przepływu (ryzyko powstania bezodpływowej niecki osiadań). Obecnie KWK Brzeszcze nie przewiduje prowadzenia eksploatacji na terenie gminy Miedźna.

KWK Silesia prowadziła eksploatację w południowo-zachodniej części gminy, również w obrębie doliny Wisły oraz jej skłonu (m.in. rejon Jaru Sielecznik i Stawu Sołtysi). Także i tu eksploatacja doprowadziła do konieczności budowy obwałowań, tak by rzeka Wisła nie rozlewała się na niżej położone tereny powstałe w wyniku osiadań. Obecnie wyznaczony jest tu obszar i teren górniczy, ale brak jest jakichkolwiek informacji o prowadzeniu dalszej eksploatacji i ewentualnych osiadaniach.

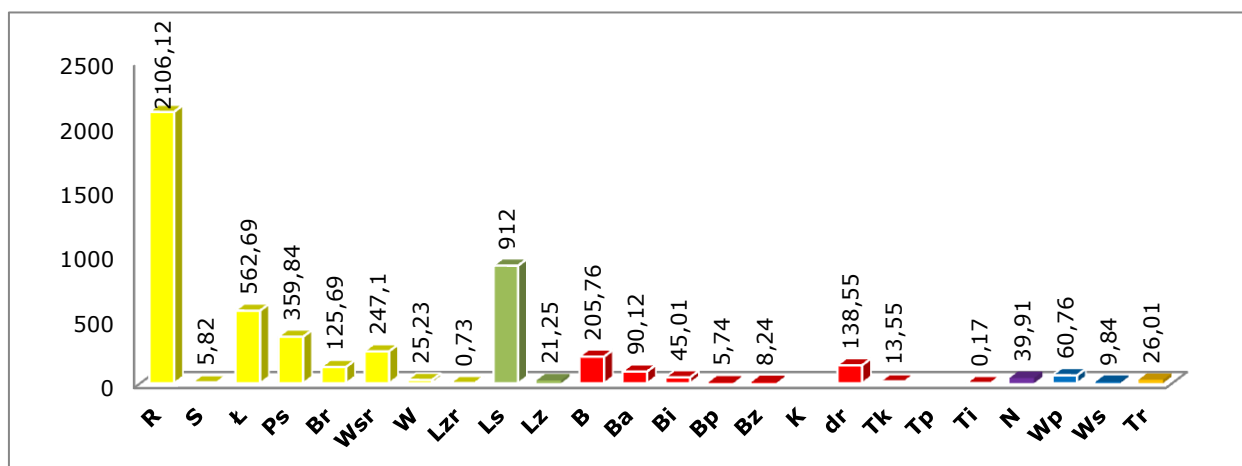
2.4.6.2 Gleby

Użytkowanie terenu

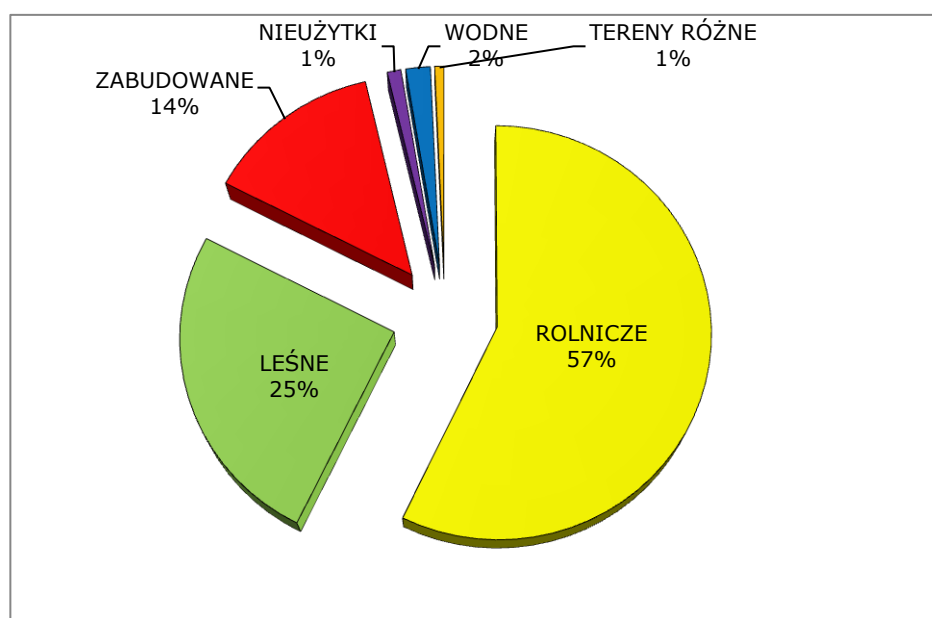
Gmina Miedźna charakteryzuje się zdecydowanie wiejskim charakterem użytkowania terenu. Na terenie gminy zdecydowanie przeważają grunty rolne oraz lasy i tereny zadrzewione, ich powierzchnie to odpowiednio 68,53% i 18,63% powierzchni gminy. Grunty orne zajmują odpowiednio 2106 ha, co stanowi 42,04% powierzchni gminy. Łąki i pastwiska zajmują mniejsze powierzchnie, odpowiednio ok. 562 ha i 359 ha, co stanowi 11,23% i 7,18% powierzchni gminy. Pozostałe użytki rolne mają mniejsze rozprzestrzenienie, zajmują ok. 8% powierzchni gminy – w tym stosunkowo dużą część zajmują grunty pod stawami i rowami. Lasy łącznie z zadrzewieniami zajmują ok. 933 ha, co stanowi 18,63% powierzchni gminy. Charakterystyczne dla gminy jest wyodrębnienie się poszczególnych stref użytkowania, na co ma wpływ przede wszystkim usytuowanie części gminy w dolinach rzecznych, które ze względu na zagrożenie powodziowe nie były wykorzystywane pod zabudowę. W dolinach koncentrują się stawy, łąki i pastwiska, a na terenie wysoczyzny grunty orne oraz zabudowa poszczególnych sołectw. W części północno-zachodniej znajduje się jeden duży kompleks leśny stanowiący część Lasów Pszczyńskich. Z obrazu gminy, który kształtował się w czasach historycznych wyodrębnia się sołectwo Wola z dawnym zakładem Cieczott i osiedlem wielorodzinnym.

Wszystkie grunty zabudowane zajmują ok. 507 ha, co stanowi ok. 10,12% powierzchni terenu gminy, z czego drogi i tereny kolejowe zajmują łącznie 152 ha, co stanowi 3% całej powierzchni gminy. Pomimo, że w krajobrazie gminy stawy i inne wody zarówno płynące jak i stojące stanowią ważny element, nieomal okalając centralną i zachodnią część gminy to jednak w strukturze użytkowania ich udział nie jest znaczący. Wg ewidencji gruntów powierzchnia różnego typu wód na terenie gminy to ok. 342 ha, czyli 6,84% jej całej powierzchni.

Wszystkie tereny, których nie tworzą gruntów zurbanizowanych, a więc tereny rolne, lasy i wody zajmują na terenie gminy łącznie ok. 88,57% jej powierzchni, należy jednak przypuszczać, że udział ten będzie się zmniejszał, głównie ze względu na powiększanie się terenów budowlanych, co jest stałą tendencją w ostatnich latach. Również realizacja trasy S1 przyczyni się do dość dużego ubytku terenów niezurbanizowanych.

Wykres Nr 2 - Użytkowanie powierzchni gminy Miedźna na podstawie danych ewidencyjnych

Wykres Nr 3 - Użytkowanie terenu wg mapy ewidencyjnej w podziale na główne kategorie

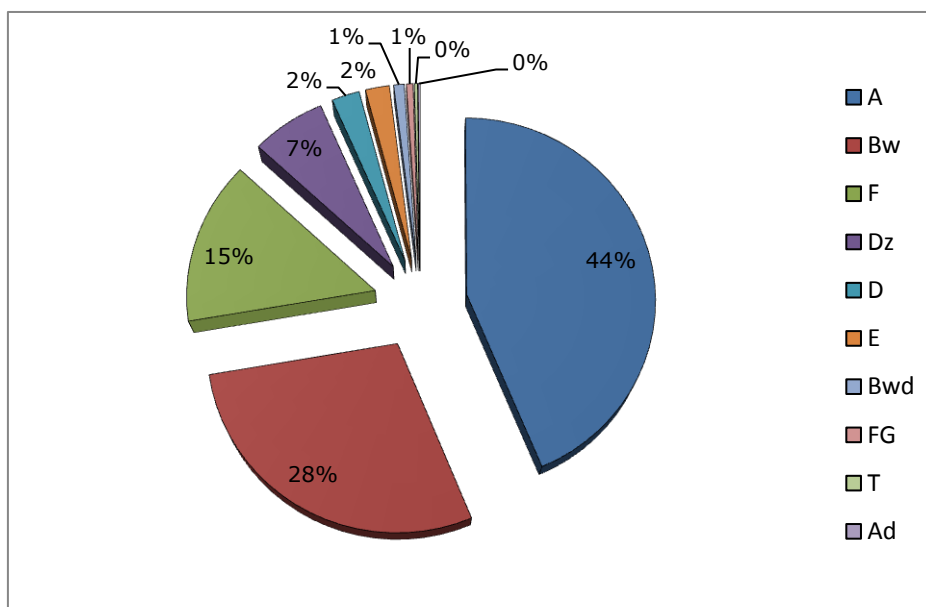

Tabela 3 - Użytkowanie powierzchni gminy Miedźna na podstawie mapy ewidencyjnej

Grupa użytków gruntowych	Rodzaj użytku gruntowego	Oznaczenie	Gmina Miedźna ha / %	
Użytki rolne	Grunty orne	R	2106,12	42,04
	Sady	S	5,82	0,12
	Łąki trwałe	Ł	562,69	11,23
	Pastwiska trwałe	Ps	359,84	7,18
	Użytki rolne zabudowane	BR	125,69	2,51
	Grunty pod stawami	Wsr	247,1	4,93
	Rowy	W	25,23	0,5
	Grunty rolne zadrzewione	Lzr	0,73	0,01
	Użytki rolne razem		3433,22	68,53
Grunty leśne oraz zadrzewione i zakrzewione	Lasy	Ls	912	18,20
	Grunty zadrzewione i zakrzewione	Lz	21,25	0,42
	Grunty leśne oraz zadrzewione i zakrzewione razem		933,25	18,63
Grunty zabudowane i zurbanizowane	Tereny mieszkaniowe	B	205,76	4,11
	Tereny przemysłowe	Ba	90,12	1,8
	Inne tereny zabudowane	Bi	45,01	0,9
	Zurbanizowane tereny niezabudowane	Bp	5,74	0,11
	Tereny rekreacyjno – wypoczynkowe	Bz	8,24	0,16
	Użytki kopalne	K	-	-
	Tereny komunikacji			
	Drogi	Dr	138,55	2,77
	Tereny kolejowe	Tk	13,55	0,27
	Inne tereny komunikacyjne	Ti	0,17	0,00
		Tp	-	-
	Grunty zabudowane i zurbanizowane razem		507,14	10,12
Użytki ekologiczne	Użytki ekologiczne	E	-	-
Nieużytki	Nieużytki	N	39,91	0,8
Grunty pod wodami	Grunty pod morskimi wodami wewnętrznymi	Wm	-	-
	Grunty pod wodami powierzchniowymi płynącymi	Wp	60,76	1,21
	Grunty pod wodami powierzchniowymi stojącymi	Ws	9,84	0,2
	Grunty pod wodami razem		70,6	1,41
Tereny różne	Tereny różne	Tr	26,01	0,52
Razem			5010,13	100%

Typy gleb

Budowa geologiczna i charakterystyczna rzeźba terenu związana z niezwykle wyraźnym podziałem na tereny wysoczyzny i dolin rzecznych ma również bardzo duży wpływ na rozmieszczenie i wykształcenie się poszczególnych typów gleb. Największy udział na terenie gminy mają odpowiednio: gleby bielcowe i pseudobielcowe oraz gleby brunatne, które zajmują odpowiednio 43,75% i 28,56% wszystkich gleb, zajmują one głównie powierzchnię wysoczyzny lessowej. Trzecie miejsce według powierzchni zajmują mady, które występują głównie w dolinach Wisły i Pszczyнки, zajmują one ok. 481 ha, czyli 14,57%. Pozostałe typy gleb mają zdecydowanie mniejszy udział i nie charakteryzują się tak silnym skoncentrowaniem geograficznym.

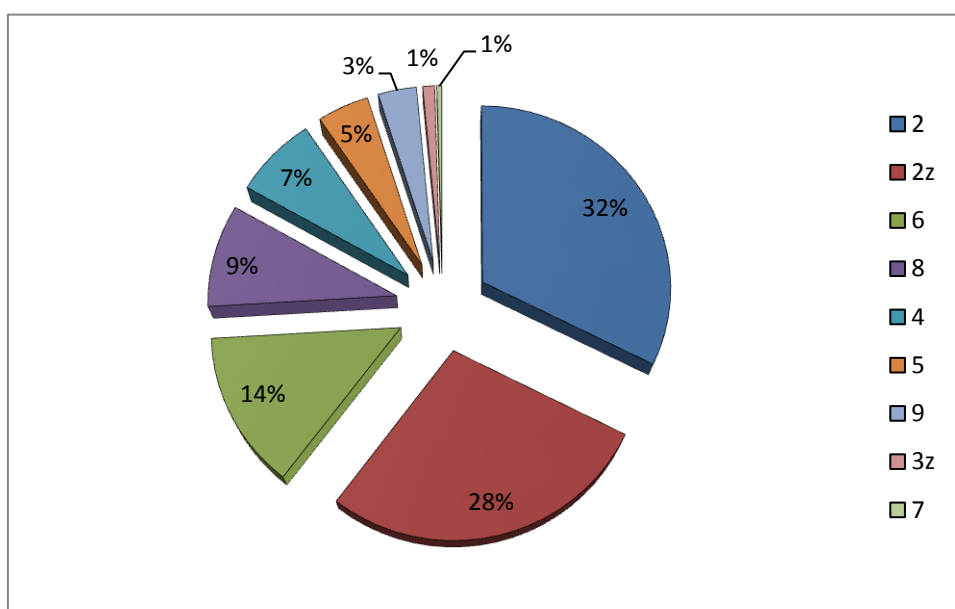
Wykres Nr 4 - Procentowy udział poszczególnych typów gleb

Tabela 4 - Udział poszczególnych typów gleb

Typ gleby	Powierzchnia w ha	Udział w %
A - Gleby bielcowe i pseudobielcowe	1444,28	43,75
Bw - Gleby brunatne wylugowane i brunatne kwaśne	942,95	28,56
F - Mady	481,17	14,57
Dz - Czarne ziemie zdegradowane i gleby szare	217,03	6,57
D - Czarne ziemie właściwe	81,26	2,46
E - Gleby mułowo-torfowe i torfowo-mułowe	69,85	2,12
Bwd - Gleby brunatne wylugowane i brunatne kwaśne deluwialne	30,46	0,92
FG - Gleby aluwialne glejowe	19,31	0,58
T - Gleby torfowe i murszowo-torfowe	9,22	0,28
Ad - Gleby bielcowe i pseudobielcowe deluwialne	5,98	0,18

Kompleksy przydatności rolniczej

Spośród kompleksów rolniczej przydatności gleb na terenie gminy Miedźna zaznacza się zdecydowana przewaga kompleksu pszennego dobrego 2 oraz użytków zielonych średnich 2z. Zajmują one odpowiednie 32,5% powierzchni oraz 28% powierzchni, pozostałe kompleksy gleb mają zdecydowanie mniejsze rozprzestrzenienie i rozłożone są niewielkimi płatami bez specjalnego odniesienia geograficznego. Gleby kompleksu pszennego dobrego obejmują teren wysoczyzny lodowcowej, dodatkowo występują tu większe płaty kompleksu żytniego bardzo dobrego 5 i kompleksu zbożowo-pastewnego mocnego 8. Użytki zielone średnie z kolei obejmują doliny Wisły i Pszczynki. Bardzo niewielki jest udział użytków zielonych słabych i bardzo słabych, zajmują one tylko 34 ha, czyli ok. 1,06% gleb. W obrębie północnej części wysoczyzny, w sołectwach Frydek i Gilowice dominują gleby zaliczone do kompleksu żytniego słabego 6, także i tu występują płaty kompleksu zbożowo-pastewnego mocnego 8 oraz zbożowo-pastewnego słabego 9.

Wykres Nr 5 - Procentowy udział poszczególnych kompleksów rolniczej przydatności gleb

Tabela 5 - Udział poszczególnych kompleksów gleb

Kompleksy rolniczej przydatności gleb	Powierzchnia w ha	Udział w %
2 - kompleks pszenno dobry	1072,84	32,50
2z - użytki zielone średnie	924,49	28,00
6 - kompleks żytni słaby	445	13,48
8 - kompleks zbożowo-pastewny mocny	302,62	9,17
4 - kompleks żytni bardzo dobry	243,35	7,37
5 - kompleks żytni dobry	151,54	4,59
9 - kompleks zbożowo-pastewny słaby	112,3	3,40
3z - użytki zielone słabe i bardzo słabe	34,92	1,06
7 - kompleks żytni bardzo słaby	14,44	0,44

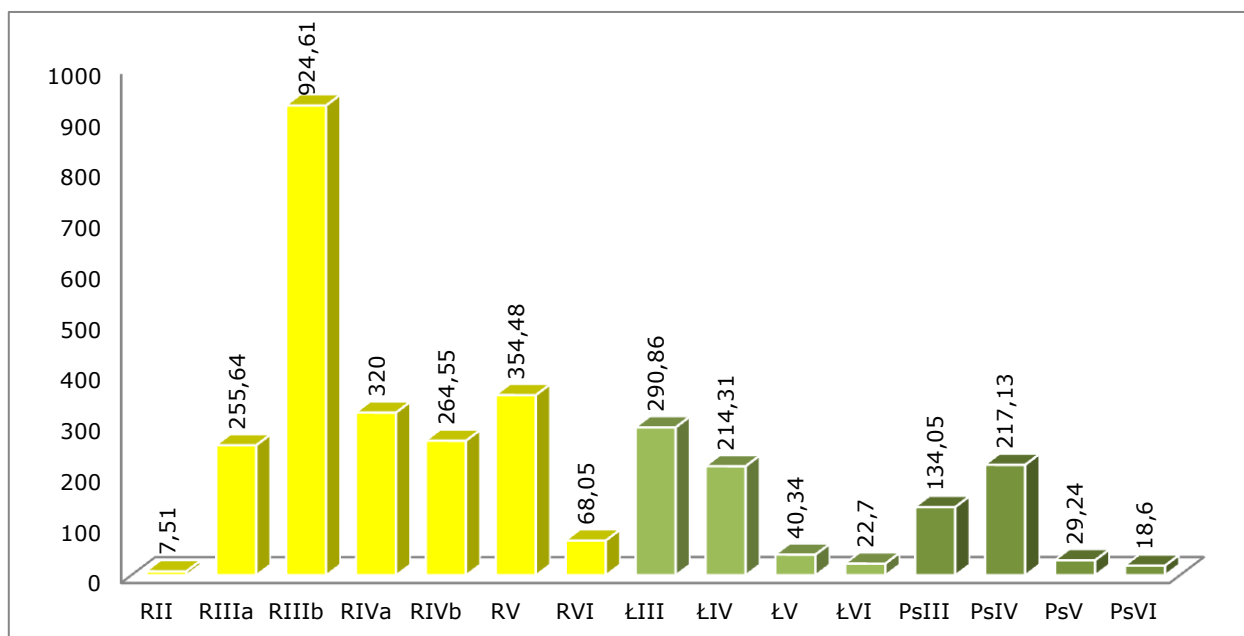
Bonitacja gleb

Na terenie gminy Miedźna zdecydowanie dominują grunty orne zajmując ok. 69,41% wszystkich gruntów rolnych. Łąki i pastwiska zajmują mniejsze powierzchnie stanowiąc odpowiednio 17,97% i 12,62% wszystkich gruntów rolnych. Spośród klas gleb najczęściej jest gleb klasy II i III, zajmują one łącznie 51% wszystkich gleb. Gleby klasy IV zajmują mniejsze powierzchnie, łącznie ok. 32,13% powierzchni gruntów. Gleb klas słabych i najsłabszych jest najmniej, zajmują one tylko 16,87% powierzchni gruntów. Gleby klasy III zdecydowanie dominują w obrębie wysoczyzny w południowej i centralnej części gminy, w części północnej wysoczyzny przeważają gleby klas słabszych. Ze względu na bardzo dobre właściwości gleb duża część gruntów rolnych pozostaje w użytkowaniu.

Strukturę klas glebowych przedstawiono w tabeli 5, a ich rozmieszczenie na załączniku mapowym nr 8. Uwaga: dane dotyczące zagadnień gleb pochodzą z map pozostających w zasobie IUNG w Puławach (typy i kompleksy), stąd też powierzchnie typów gleb i kompleksów rolniczej przydatności gleb różnią się w stosunku do danych ewidencyjnych dotyczących użytków i klasoużytków (zasób geodezyjny Starostwa Powiatowego w Pszczynie).

Tabela 6 - Bonitacja gleb gminy Miedźna na podstawie mapy ewidencyjnej

	RII	RIIIa	RIIIb	RIVa	RIVb	RV	RVI	ŁIII	ŁIV	ŁV	ŁVI	PsIII	PsIV	PsV	PsVI
Analizowane tereny ok. 3162,07 ha	7,51	255,64	924,61	320	264,55	354,48	68,05	290,86	214,31	40,34	22,7	134,05	217,13	29,24	18,6
100%	0,24	8,08	29,24	10,12	8,37	11,21	2,15	9,20	6,78	1,28	0,72	4,24	6,87	0,92	0,59

Wykres Nr 6 - Procentowy udział poszczególnych klas gleb

2.4.7 Zasoby naturalne

W podłożu terenu gminy Miedźna udokumentowano osiem złóż węgla kamiennego, jedno złożo metanu pokładów węgla oraz jedno złożo kruszyw naturalnych (podkreślono złoża eksploatowane):

- ID Midas 300 „Międzyrzecze” - węgle kamienne,
- **ID Midas 326 „Brzeszcze” - węgle kamienne, obszar górniczy „Brzeszcze II”, teren górniczy „Brzeszcze IV”,**
- **ID Midas 334 „Silesia” - węgle kamienne, obszar górniczy „Czechowice II”, teren górniczy „Czechowice II”,**
- **ID Midas 383 „Czeczott” - węgle kamienne,**
- ID Midas 4415 „Wola” - kruszywa naturalne,
- **ID Midas 5501 „Silesia Głęboka” - metan pokładów węgla,**
- ID Midas 6296 „Dankowice” - węgle kamienne,
- ID Midas 7386 „Ćwiklice” - węgle kamienne,
- ID Midas 8601 „Czeczott-Wschód” - węgle kamienne,
- ID Midas 17700 „Studzienice 1” - węgle kamienne;

Złoża węgla kamiennego występują w podłożu niemal całego podłoża gminy, wyjątkiem jest tu jedynie jej część południowo-wschodnia. Złożo kruszyw naturalnych Wola znajduje się w północnej części gminy, w dużej mierze pod terenem zakładu górniczego dawnej KWK Czeczott. Złożo metanu pokładów węgla występuje w głębokim podłożu gminy, w jej części południowo-zachodniej. Obecnie prowadzona jest eksploatacja złóż „Brzeszcze” i „Silesia” przy czym złożo „Brzeszcze” eksploatowane jest poza obszarem gminy. Złożo „Silesia Głęboka” posiada status nieaktywne. Złożo „Czeczott” eksploatowane było w latach 1985 – 2005, obecnie wyznaczony jest tu obszar i teren górniczy, ale tylko i wyłącznie w celu deponowania wód dołowych. Szerzej skutki eksploatacji opisano w rozdziale 2.6.1. Na obszarze gminy Miedźna znajduje się również niewielki fragment terenu górniczego **„Kaniów IVA”** – granica tego TG praktycznie tylko styka się z granicą gminy Miedźna nie wkraczając na jej obszar. Poniżej opisano poszczególne złoża, głównie na podstawie komentarza do map geośrodowiskowych.¹¹, natomiast zasoby podano w oparciu o Bilans złóż z 2019 r.¹²

300 Międzyrzecze Złożo „Międzyrzecze” udokumentowane zostało w kategorii C2 i zajmuje powierzchnię 2100 ha. Do głębokości 1000 m występują tu pokłady węgla (typ 32, 33 i 34), należące do warstw łaziskich, orzeskich i siodłowych, o średniej sumarycznej miąższości wynoszącej 33 m. Średnia zawartość popiołu w węglu wynosi 16,9%, średnia zawartość siarki całkowitej 0,83%, a średnia wartość opałowa wynosi 25292 kJ/kg. Złożo nie jest ani nie było przedmiotem eksploatacji w przeszłości. Zasoby: 368683 tys ton.

4415 Wola. Osady piaszczyste i piaszczysto-żwirowe występujące w złożu „Wola” spełniają wymogi stawiane przez przemysł kruszywowy – są jednak praktycznie nie do pozyskania, ze względu na zajęcie terenu przez obiekty przemysłowe kopalni węgla kamiennego „Piast” Ruch „Czeczott”. Nadkład, o miąższości od 0 do 4,0 m, stanowią gleba, glina, piasek pylasty i pyły. Miąższość złoża waha się od 4,0 do 15,7 m. Średni punkt piaskowy kopaliny

¹¹ Strzezińska K, Formowicz R.: Mapa Geośrodowiskowa Polski, 1 : 50000, ark. Oświęcim, PIG 2002 r., Strzezińska K i in.: Mapa Geośrodowiskowa Polski, 1 : 50 000, ark. Kęty, PIG 2004 r.,

¹² Bilans zasobów kopalin i wód podziemnych w Polsce wg stanu 31.XII.2018 r. MŚ, PIG, Warszawa 2019 r.,

wynosi 42,2%, a średnia zawartość pyłów mineralnych 3,8 %. Kopalina nie zawiera zanieczyszczeń obcych i śladowe ilości zanieczyszczeń organicznych. Zasoby 14790 tys. ton.

Złoża 326 Brzeszcze, 334 Silesia, 6296 Dankowice, 7386 Ćwiklice. Złoża węgla kamiennego występujące w utworach karbonu górnego. Utwory węglonośne rozpoznane są w niektórych rejonach do głębokości 1500 m. Południowa granica ich rozprzestrzenienia pokrywa się w przybliżeniu z granicą nasunięcia karpackiego. Zasoby bilansowe dokumentowane są tylko do głębokości 1000 m. Znaczenie gospodarcze mają przede wszystkim pokłady węgla w warstwach łaziskich (grupa 200), orzeskich (grupa 300), załęskich i rudzkich (grupa 300 i 400) oraz siodłowych (grupa 500). Miąższość pokładów jest bardzo zróżnicowana od kilku decymetrów do kilku metrów. Za bilansowe uważane są pokłady o miąższości co najmniej 1 m.

Złoża węgla kamiennego „Silesia” i „Brzeszcze” udokumentowane zostały w kategoriach A+B+C1+C2. Jakość węgla jest zmienna w zależności od pozycji stratygraficznej i tektonicznej pokładów oraz głębokości ich położenia. W pokładach leżących bliżej powierzchni występują węgle energetyczne (typu 31-33), w głębiej położonych – koksowe (typu 34).

Zawartość popiołu w pokładach węgla zmienia się w szerokich granicach od kilku do 20 procent w węglach niskopopiołowych i do 39 % w węglach wysokopopiołowych. Związane z tym jest zróżnicowanie wartości opałowej węgla od około 15000 do około 34000 kJ/kg. Pokłady węgla warstw łaziskich (grupy 200) odznaczają się stosunkowo wysoką zawartością siarki całkowitej (średnio ponad 1%). W węglach warstw orzeskich, rudzkich i siodłowych (grup 300, 400 i 500) zawartość siarki jest niższa od 1 %. W złożach eksploatowanych („Brzeszcze” i „Silesia”) średnia zawartość popiołu w węglu wynosi 14,6-16,2 %, wartość opałowa 26000-26300 kJ/kg, a zawartość siarki 0,66-0,76 %. W rejonach złożowych „Ćwiklice”, „Dankowice”, „Międzyrzecze” i „Oświęcim Polanka” zawartość popiołu w węglu wynosi 14,1-18,5 %, wartość opałowa 24300-26800 kJ/kg, a zawartość siarki 0,74-0,96 %. Złoża „Silesia” i „Brzeszcze” były i dalej pozostają eksploatowane, natomiast złoża „Ćwiklice” i „Dankowice” nie były do tej pory eksploatowane. Zasoby: „Brzeszcze” 598950 tys. ton (wydobyte 1010 tys. ton), „Silesia” 493214 tys. ton (wydobyte 1547 tys. ton), „Dankowice” 115684, „Ćwiklice” 499332 tys. ton.

383 Czeczott Złoże „Czeczott” znajduje się w południowej części arkusza i zajmuje powierzchnię 2850,8 ha. Udokumentowane do głębokości 1050 m w kategorii A+B+C1+C2 zasoby bilansowe węgla wynoszą 562 mln ton. Występuje tu 28 pokładów, należących do warstw łaziskich (głębokość od 200 do 930 m) i warstw orzeskich (głębokość od 380 do 1320 m), o łącznej miąższości 40 m. Występujące tu węgle należą głównie do węgla energetycznych, w pokładach głębszych zalegają węgle koksujące. W warstwach łaziskich występują przerosty łupku ogniotrwałego o grubości od 3 do 10 cm, który zawiera 22,99 % Al₂O₃ i posiada ogniotrwałość 165 SP. Ze względu na brak możliwości selektywnej eksploatacji nie posiada on wartości przemysłowej. Zawartość popiołu w węglach waha się od 8,25 do 27,81 %; średnio 16,7 %, zawartość siarki mieści się w przedziale od 0,64 do 1,27 %; średnio 0,93 %. Wartość opałowa węgla wynosi od 21463 do 27407 kJ/kg. Złoże eksploatowane było w latach 1985 – 2005. Zasoby: 535950 tys. ton.

5501 Silesia Głęboka, złoża metanu pokładów węgla. Metan występuje w pokładach węgla przede wszystkim w formie sorbowanej. Jego zawartość jest zróżnicowana i ogólnie rośnie wraz z głębokością. Znaczenie złożowe ma w przypadku, gdy jego zawartość wynosi ponad 4,5 m³/t csw (czystej substancji węglowej, bezwodnej, bezpopiołowej). Maksymalnie dochodzi

ona do kilkunastu m³/t csw, ale średnio nie przekracza zazwyczaj 7-12 m³/t csw. Zawartości CH₄ w gazie wahają się od 70 do 95%. Pokłady metanonośne (o miąższości większej od 0,6 m) występują w serii mułowcowej i niżej leżącej górnośląskiej serii piaskowcowej a także w serii paralicznej. Metan występujący w pokładach węgla w granicach obszarów górniczych kopalń traktowany jest jako kopalina towarzysząca, pozyskiwana w trakcie odmetanowania pokładów węgla. Uważa się, że eksploatacja metanu może być prowadzona także niezależnie od eksploatacji węgla, otworami z powierzchni, do głębokości 1500 m. W związku z tym, poniżej dolnej granicy dokumentowania zasobów węgla, w granicach obszaru górniczego kopalni „Silesia” udokumentowano na głębokości 1000-1500 m, złożę metanu pokładów węgla „Silesia Głęboka”. Jest to złożę o miąższości od 0 do 38 m (średnio 25 m). Zawartość CH₄ w gazie mieści się w przedziale od 87 do 95%, a zawartość azotu w przedziale od 2 do 13 %. stropowej części utworów karbonu w obrębie złoża węgla kamiennego „Silesia”, w porowatych piaskowcach warstw łaziskich, występuje niewielkie złożę metanu wolnego (czapka gazowa). Nie jest ono oddzielnie udokumentowane. Złożę metanu sorbowanego z pokładów węgla „Silesia Głęboka” posiadało obszar górniczy O.G. „Bestwina”. Obszar ten został zlikwidowany.

8601 Czczott-Wschód Złożę „Czczott Wschód” zajmuje powierzchnię 2908 ha. W kategorii A+B+C1+C2 udokumentowane zostały pokłady węgla warstw łaziskich i orzeskich. Miąższość serii złożowej waha się od 465 do 950 m. Zawartość popiołu waha się od 8,99 do 24,53 %; średnio 16,87 %, a zawartość siarki od 0,61 % do 1,57 %; średnio 1,08 %. Wartość opałowa mieści się w przedziale od 21611 do 26741 kJ/kg, średnio wynosząc 24483 kJ/kg. Złożę nie jest ani nie było przedmiotem eksploatacji w przeszłości. Zasoby: 434914 tys. ton.

17700 Studzienice 1 Udokumentowane w kategorii C2 złożę „Studzienice” zostało wydzielone z udokumentowanego wcześniej złoża „Ćwiklice - Międzyrzecze - Bieruń”, po podzieleniu go na nowe rejony złożowe i włączeniu części zasobów do pobliskich kopalń (Krzyściczko, 1993). Do głębokości 1250 m występują tu pokłady węgla warstw łaziskich i orzeskich. Sumaryczna miąższość pokładów warstw łaziskich waha się od 63 do 83 m a warstw orzeskich od 70 do 99 m. Występują tu węgle nisko- i wysokopopiołowe typów 31, 32, 33 i 34. Zawartość popiołu w węglu waha się od 10,8 % (węgle niskopopiołowe) do 35,58 % (węgle wysokopopiołowe) a zawartość siarki całkowitej mieści się w przedziale od 0,53 % do 1,33 %. Średnia wartość opałowa węgla niskopopiołowych wynosi 26912 kJ/kg, a węgla wysokopopiołowych 22304 kJ/kg. Zasoby: 1335563 tys. ton.

2.4.8 Przyroda ożywiona

Roślinność potencjalna

Obecnie na terenie gminy praktycznie nie występują naturalne zbiorowiska roślinne. Pierwotna roślinność terenu gminy reprezentowana była przez:¹³

- 3 Niżowe nadrzeczne łągi jesionowo-wiązowe w strefie zalewów epizodycznych (*Ficario-Ulmetum typicum*) – dolina Wisły,
- 5 niżowe łągi olszowe i jesionowo-olszowe *Fraxino-Alnetum* – dolina Pszczyńki i dolinki mniejszych cieków,

¹³ Matuszkiewicz W. [red], Potencjalna roślinność naturalna Polski – Mapa przeglądowa 1:300000 ark. 11, PAN, Warszawa, 1995 r.

- 16 grądy subkontynentalne dębowo-lipowo-grabowe *Tilio-Carpinetum* odmiana małopolska z bukiem i jodłą, forma wyżynna, seria uboga – zachodnia część sołectwa Miedźna i południowa część sołectwa Grzawa,
- 17 grądy subkontynentalne dębowo-lipowo-grabowe *Tilio-Carpinetum* odmiana małopolska z bukiem i jodłą, forma wyżynna, seria żyzna – forma przeważająca na obszarze wysoczyzny oraz w rejonie Woli, główne zbiorowisko budujące dawniej lasy gminy,
- 47 kontynentalne bory mieszane (*Quercus-Pinetum*) – wschodnia część kompleksu leśnego Lasów Pszczyńskich,
- 49 suboceaniczne śródładowe bory sosnowe w kompleksie boru świeżego (*Leucobryo-Pinetum*), boru suchego (*Cladonio-Pinetum*) i boru wilgotnego (*Molinio-Pinetum*) – zachodnia część kompleksu leśnego Lasów Pszczyńskich;

Spośród wyżej wymienionych zbiorowisk obecnie występują jedynie łągi olszowe w dolinach cieków choć te zbiorowiska mają charakter silnie kadłubowy, najlepiej prezentuje się tu fragment torfowiska Zapadź. Łęgów jesionowo-wiązowych praktycznie brak. Pozostałe naturalne zbiorowiska uwiadcniają się jedynie jako pojedyncze drzewa (np. pojedyncze dęby w zadrzewieniach śródpolnych, aleje i szpalery drzew, pozostałość parku w Górze, jedyny w gminie pomnik przyrody itd.) lub też jako niewielkie płyty w lasach gospodarczych. Najciekawsze pozostałości grądów to trzy jary w południowo-zachodniej części Grzawy, gdzie w wyższych partiach pojawiają się zadrzewienia grądowe, a w niższych, podmokłych łąkowe. Należy się spodziewać, w przypadku pozostawienia bez użytkowania łąk i pastwisk znajdujących się w dolinie Wisły i Pszczyńki szybkiego wzrostu lasów łąkowych, gdyż są to zbiorowiska które mają naturalną tendencję do prędkiego odtwarzania się (naturalnie ulegały zniszczeniom np. w wyniku powodzi lub spływu kry). Pozostałość Puszczy Pszczyńskiej, czyli jedyny większy kompleks leśny w gminie to las o charakterze gospodarczym, bardzo silnie odkształcony i praktycznie pozbawiony cech naturalnych. Również tereny rolne, a zwłaszcza uprawiane grunty orne stanowią element silnie zmieniony antropogenicznie.

Roślinność rzeczywista

W strukturze przyrodniczej gminy Miedźna łatwo jest wyróżnić poszczególne jednostki, które charakteryzują się jednolitą strukturą przyrodniczą. Generalnie największy wpływ na strukturę przyrodniczą gminy mają z jednej strony kompleksy stawów oraz doliny Wisły i Pszczyńki, a z drugiej położenie pozostałej części gminy na wysoczyźnie lessowej i wodnolodowcowej o bardzo dogodnych warunkach do rolnictwa.

Gminę od południa, wschodu, północy i północnego zachodu otaczają doliny Wisły i Pszczyńki. Rzeki łączą się ze sobą w północno-wschodniej części gminy tworząc rozległą wspólną dolinę. W północno-zachodniej części terenu wyraźnie zaznacza się jeden duży kompleks leśny, jedyny tego typu obiekt na terenie gminy. Las ten stanowi część tzw. Lasów Pszczyńskich (niekiedy wydzielanych również jako Lasy Kobiórskie). Niestety jest to las silnie przekształcony, o charakterze gospodarczym, w którym dominują ubogie monokultury sosnowe. Jedynie w pobliżu doliny Pszczyńki zaznacza się nieco większy udział bardziej naturalnych drzewostanów (np. olchy rosnące w pobliżu dawnych starorzeczy). Poza terenami leśnymi i dolinami cieków na terenie gminy dominują rozległe powierzchnie rolne przedzielone zabudową poszczególnych sołectw głównie o charakterze zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej lub zagrodowej. Odmiernym charakterem cechuje się jedynie sołectwo Wola, które poprzez zabudowę zakładu kopalni oraz okolicznych osiedli mieszkaniowych ma charakter miejski. Kopalnia wraz z całą

infrastrukturą i osiedlem dla załogi powstała pod koniec lat 70 XX w. Tereny rolne cechują się raczej niskimi walorami przyrodniczymi, jednak w części zachodniej bardzo ciekawa i wartościowa zarówno pod względem przyrodniczym, jak i krajobrazowym jest duża ilość zadrzewień śródpolnych i remiz. Teren ten dawniej proponowany był do objęcia ochroną jako Pszczyński Park Krajobrazowy, jednak już w latach 90 zrezygnowano z tego pomysłu. W niniejszej ekofizjografii proponuje się ten teren do zachowania jako zespół przyrodniczo-krajobrazowy „Pola w Miedźnej i Grzawie”. Bardzo interesującym elementem pod względem przyrodniczym, który znajduje się na pograniczu doliny Wisły i Wysoczyzny Pszczyńskiej, jeszcze w obrębie terenów rozległych gruntów ornych są trzy jary wypreparowane w pokrywach lessowych, rosną tu pozostałości lasów grądowych i łęgowych. W północno-zachodniej części wysoczyzny w kierunku północnym płynie Dopływ spod Rudawek. Także i ta dolina cechuje się podwyższonymi walorami przyrodniczymi, m.in. odcinek z zadrzewieniami olchowymi pomiędzy ul. Leśną i ul. Topolową i kilkanaście stawami. Teren ten jest prawdopodobnie pozostałością dawnego folwarku lub jakiejś innej formy dawnego zagospodarowania – obecnie nie znaleziono danych na ten temat.

Najcenniejsze tereny pod względem przyrodniczym gminy to oczywiście kompleksy poszczególnych stawów, a także dolina Wisły z licznymi tu starorzeczami. Do cennych należy również zaliczyć nie tylko same stawy, ale także ich otoczenie, na które często składają się zadrzewienia złożone z wiekowych drzew (dęby, graby) czy też związane z bagiennym podłożem lasy łęgowe *Fraxino-alnetum*. Dolina Wisły została objęta ochroną prawną jako obszary Natura 2000, przy czym należy pamiętać, że jest to tzw. obszar ptasi, a więc ochronie podlegają tylko siedliska gatunków ptaków istotne dla wspólnoty. Terenami, które należałoby objąć dodatkową ochroną są poszczególne starorzecza Wisły znajdujące się we wschodniej części gminy. Na przestrzeni lat teren ten był proponowany do ochrony, m.in. w poprzedniej edycji studium. Starorzecza są siedliskiem licznych gatunków chronionych, w szczególności zagrożonych wyginięciem: grzybieńczyka wodnego i kotewki orzecha wodnego. Stanowią ważne w skali lokalnej ostoje przyrody i istotny element doliny Wisły – najważniejszego w Polsce korytarza ekologicznego. Ich zachowanie jest niezbędne dla jego dalszego prawidłowego funkcjonowania. W latach 2012 - 2015 prowadzona była bardzo ciekawa inicjatywa p.n. „Rewitalizacja, ochrona bioróżnorodności i wykorzystanie walorów starorzeczy Wisły, zatrzymanie degradacji doliny górnej Wisły jako korytarza ekologicznego”, realizowana przez Towarzystwo na Rzecz Ziemi. W ramach projektu prowadzona była m.in. inwentaryzacja poszczególnych siedlisk. Więcej informacji na temat starorzeczy można uzyskać na stronie <http://www.tnz.most.org.pl/wislika>.

Teren gminy Miedźna cechuje się dużymi walorami przyrodniczymi i krajobrazowymi, które wymagają bardziej kompleksowej ochrony. Obecnie ochroną objęty jest tylko jeden użytek ekologiczny i jeden pomnik przyrody, a obszar Natura 2000 zorientowany jest tylko na ochronę poszczególnych gatunków ptaków. W rozdziale 2.9 wskazano więcej obszarów, które powinny zostać objęte ochroną prawną w celu ochrony przyrody i krajobrazu.

2.4.9 Obszary chronione na podstawie ustawy z 16 kwietnia 2004 r.

Ustanowione formy ochrony przyrody

W myśl ustawy o ochronie przyrody na terenie gminy Miedźna występują tylko trzy formy ochrony przyrody: jeden użytek ekologiczny, jeden obszar Natura 2000, jeden pomnik przyrody.

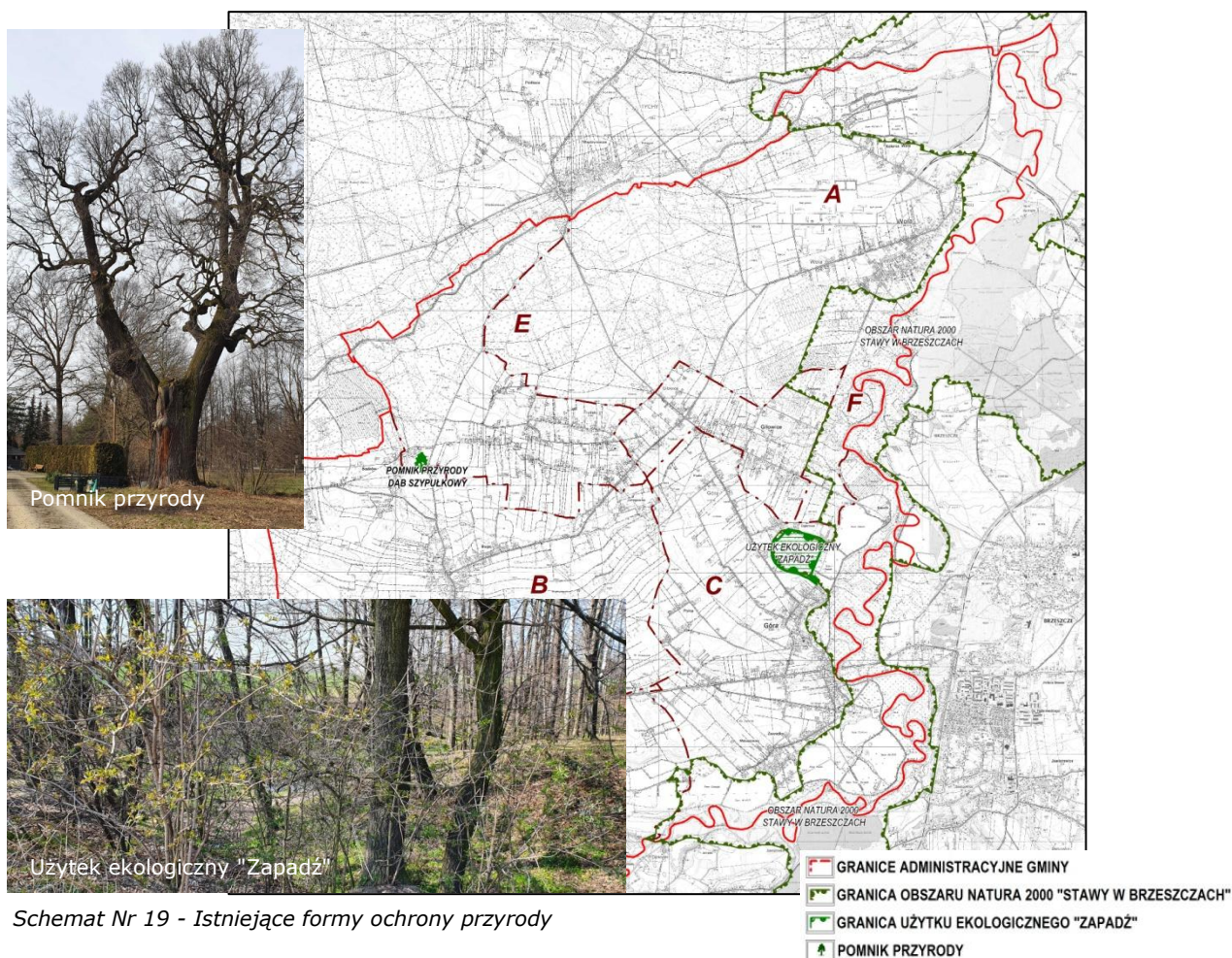

Stawy w Brzeszczach Kod PLB120009 Obszar specjalnej ochrony ptaków powołany Rozporządzeniem Ministra Środowiska z dnia 27 października 2008 r. zmieniającym rozporządzenie w sprawie obszarów specjalnej ochrony ptaków natura 2000 (Dz. U. z 2008 r. Nr 198, poz. 1226), zmieniony Rozporządzeniem Ministra Środowiska z dnia 22 czerwca 2017 r. zmieniającym rozporządzenie w sprawie obszarów specjalnej ochrony ptaków (Dz. U. z 2017 r., poz. 1416). Dla obszaru ustalono plan zadań ochronnych Zarządzeniem Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Krakowie i Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Katowicach z dnia 29 sierpnia 2014 r. w sprawie ustanowienia planu zadań ochronnych dla obszaru Natura 2000 Stawy w Brzeszczach PLB120009 (Dz. Urz. Woj. Śląskiego z dnia 2 września 2014 r., poz. 4431 i Dz. Urz. Woj. Małopolskiego z dnia 2 września 2014 r., poz. 4786), zmienionym Zarządzeniem Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Krakowie i Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Katowicach z dnia 30 stycznia 2017 r. zmieniającym zarządzenie w sprawie ustanowienia planu zadań ochronnych dla obszaru Natura 2000 Stawy w Brzeszczach PLB120009 (Dz. Urz. Woj. Małopolskiego z dnia 31 stycznia 2017 r., poz. 861; Dz. Urz. Woj. Śląskiego z dnia 31 stycznia 2017 r., poz. 632). Obszar ostoi ptasiej zajmuje łącznie prawie 3101 ha. W skład ostoi ptasiej wchodzi kompleksy stawów hodowlanych w Dolinie Górnej Wisły, położone po obu stronach rzeki. Wisła ma tutaj naturalny charakter, meandruje i w jej dolinie znajduje się sporo niewielkich starorzeczy. Część ostoi znajdująca się na terenie województwa śląskiego obejmuje dolinę Wisły oraz stawy hodowlane w gminie Miedźna. Na terenie gminy Miedźna w skład obszaru wchodzi stawy oraz dolina Wisły. Wg SDF i Planu Zadań Ochronnych dla tego obszaru znaczące populacje ptaków gniazdujących (A-C) to: perkoz *Tachybaptus ruficollis*, perkoz dwuczuby *Podiceps cristatus*, zausznik *Podiceps nigricollis*, krakwa *Anas strepera*, głowienka *Aythya ferina*, czernica *Aythya fuligula*, kokoszka *Gallinula chloropus*, rybitwa białowąsa *Chlidonias hybrida*, rybitwa czarna *Chlidonias niger*, bąk *Botaurus stellaris*, bączek *Ixobrychus minutus*, ślepowron *Nycticorax nycticorax*, krwawodziób *Tringa totanus*, mewa czarnogłowa *Larus melanocephalus*, śmieszka *Larus ridibundus*, rybitwa rzeczna *Sterna hirundo*, zimorodek *Alcedo atthis*. Zagrożenie dla obszaru jest zaniechanie lub zmiana użytkowania stawów hodowlanych, likwidacja wysp na stawach i wycinanie zakrzewień, likwidacja szuwarów i roślinności wodnej na stawach, zmiana przeznaczenia stawów hodowlanych na stawy rekreacyjne, zaniechanie gospodarki stawowej, regulacja Wisły, wycinanie zakrzewień nadrzecznych i składowanie odpadów górniczych w jej dolinie.

Użytek ekologiczny Zapadź. Użytek został utworzony Rozporządzeniem Nr 58/04 Wojewody Śląskiego z dnia 8 września 2004 r. w sprawie ustanowienia użytku ekologicznego torfowiska pod nazwą "Zapadź" w gminie Miedźna. Torfowisko znajduje się na terenie gminy Miedźna w bliskim sąsiedztwie rzeki Wisły i jest najprawdopodobniej wyrobiskiem po dawnych złożach gliny lub iłów. Obejmuje obszar około 22,7 ha. Na torfowiskach występują rośliny rzadkie i chronione, a także wiele chronionych zwierząt, związanych z siedliskami błotnymi, wodnymi i torfowiskowymi. Szczególnym celem ochrony jest zachowanie ze względów przyrodniczych, naukowych, dydaktycznych i krajobrazowych ekosystemu torfowiska ze stanowiskami rzadkich i zanikających gatunków roślin. Występują tu m.in. następujące rośliny: Siedmiopalecznik błotny *Comarum palustre*, Czermień błotna *Calla palustris*, Tojeść bukietowa *Lysimachia thyrsiflora*; Bobrek trójkolistkowy *Menyanthes trifoliata*, Kukułka krwista *Dactylorhiza incarnata*, Rosiczka okrągłolistna *Drosera rotundifolia*, Rzęśl sp. *Callitriche* sp.; Borówka bagienna *Vaccinium uliginosum*, Szalej jadowity *Cicuta virosa*, Kruszyna pospolita *Frangula alnus*, Fiołek błotny *Viola palustris*, Knieć błotna *Caltha palustris*, Kosaciec żółty *Iris pseudacorus*, Ostrożeń błotny *Cirsium palustre*, Skrzyp błotny *Equisetum palustre*, Skrzyp bagienny *Equisetum fluviatile*, Pałka szerokolistna *Typha latifolia*, Mięta sp. *Mentha* sp.

Oprócz roślin występuje tu wiele chronionych i rzadkich zwierząt związanych z siedliskami błotnymi, wodnymi i torfowiskowymi. Torfowiska również wzbogacają krajobraz i stanowią swoisty zbiornik retencyjny przyjmujący nadmiar wody w okresie obfitych deszczy, a oddający tę wodę powoli w czasie okresów bezdeszczowych.

Pomnik przyrody – Na terenie gminy Miedźna rośnie jedno drzewo objęte ochroną jako pomnik przyrody, jest to dąb szypułkowy *Quercus robur* o pierśnicy 223 cm i obwodzie 701 cm, wysokość drzewa wynosi 24 m. Dąb rośnie w przy ul. Wiejskiej 68a na granicy sołectw Miedźna i Frydek. Pomnik został utworzony Rozporządzeniem Nr 53/06 Wojewody Śląskiego z dnia 5 października 2006 r. w sprawie ustanowienia pomnika przyrody - drzewa gatunku dąb szypułkowy (*Quercus robur*) rosnącego na terenie Nadleśnictwa Kobiór (Dz. Urz. Woj. Śląsk. Z 2007 r. Nr 119, poz. 3359).

Proponowane formy ochrony przyrody

Na terenie gminy Miedźna znajduje się szereg obszarów i obiektów, które posiadają dużą wartość przyrodniczą i powinny być objęte ochroną oraz przede wszystkim winny być chronione przez zabudowę i zmianami zagospodarowania. W studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania gminy z 2000 r. wskazywano część terenów do objęcia ochroną. Dla potrzeb niniejszego opracowania zaktualizowano to zagadnienie, z części propozycji zrezygnowano, dodano jeden teren (Dolina Dopływu spod Rudawek) oraz uaktualniono przebieg proponowanych granic w oparciu o nowe podkłady mapowe. W stosunku do stanu z 2000 r. zrezygnowano z dalszego wskazywania propozycji Pszczyńskiego Parku Krajobrazowego oraz Parku w Górze.

Propozycja Pszczyńskiego Parku Krajobrazowego pojawiała się jeszcze w latach 80 i 90 XX w., ostatecznie jednak ten park nie został utworzony, gdyż stopniowo zaczęto wycofywać się z tej formy ochrony przyrody. Praktycznie po 2000 r. nie powstał żaden nowy park krajobrazowy. Należy również zwrócić uwagę na słabe umocowanie prawne tej formy ochrony przyrody oraz brak możliwości egzekwowania ewentualnych zakazów na dużych obszarach dla których zwyczajowo wskazywano parki. Powyższe nie oznacza, że nastąpiła znacząca utrata walorów, ale raczej należy skupić się na ochronie siedlisk przyrodniczych w mniejszych skalach, jednocześnie dbając o krajobraz poprzez ustalenia suikzp i mpzp. Z kolei Park w Górze jest terenem który częściowo wykorzystywany jest jako obiekt dla sportu, rekreacji i wypoczynku. Oczywiście nie należy dewastować występujących tu zadrzewień ani zieleni, ale raczej powinna ona pełnić funkcję zieleni urządzonej (park gminny). Teren ten wskazano również do ochrony jako część proponowanego zespołu przyrodniczo-krajobrazowego „Dolina Wisły”. Poniżej wskazano pięć terenów, które proponuje się objąć ochroną oraz które należy chronić przed zmianami zagospodarowania:

- Dolina Wisły jako zespół przyrodniczo-krajobrazowy (1),
- Dolina Pszczynki jako zespół przyrodniczo-krajobrazowy (2),
- Jary w Grzawie jako użytek ekologiczny (3),
- Pola w Miedźnej i Grzawie jako zespół przyrodniczo-krajobrazowy (4),
- Dolina Dopływu spod Rudawek jako zespół przyrodniczo-krajobrazowy (5),

Dolina Wisły obejmuje rozległy teren doliny Wisły z licznymi stawami i starorzeczami. Teren ten pełni funkcję ważnego korytarza ekologicznego. Podtrzymuje się propozycję ochrony tego terenu, pomimo, że jest on już częściowo chroniony w ramach obszaru Natura 2000. Należy tu jednak wskazać, że w ramach obszaru Natura 2000 chroni się tylko siedliska niektórych ptaków, a nie całość siedlisk i krajobrazu. Utworzenie zespołu przyrodniczo-krajobrazowego ma na celu zachowanie doliny Wisły od dalszych przekształceń i niekorzystnych oddziaływań. W obrębie doliny Wisły znajdują się liczne starorzecza, meandry i zakola, które powinny być poddane szczególnej ochronie, podobnie jak użytek ekologiczny „Zapadź”. Najlepszym przykładem jest tu starorzecze położone na wschód od tzw. Żabówki i ul. Starorzecznej.

Dolina Pszczynki – teren o mniejszych walorach, ale również godny zachowania, jako, że łączy się z doliną Wisły oraz stanowi lokalny korytarz ekologiczny. W szczególności należy chronić tu pozostałości starorzeczy Pszczynki.

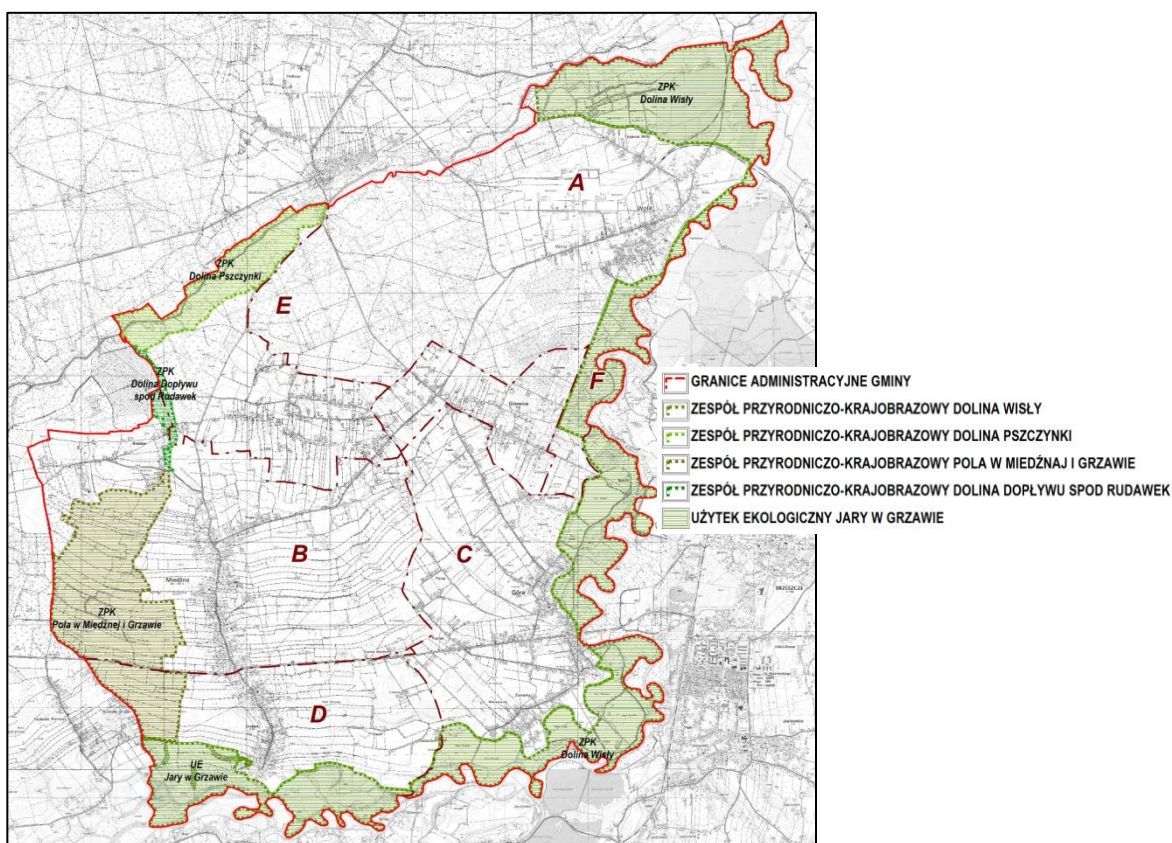
Jary w Grzawie – są to trzy jary na zboczach Wysoczyzny Pszczyńskiej opadającej tu stromo do doliny Wisły, jednym z jarów jest wskazywany wcześniej do ochrony Jar Sielecznik. Jary stanowią pozostałość lasów grądowych oraz przedstawiają dużą wartość geomorfologiczną.

Pola w Miedźnej i Grzawie – stanowią jeden z tych elementów krajobrazu, który przyświecał idei powołania Pszczyńskiego Parku Krajobrazowego w latach 80 i 90 XX w. Wartość przyrodnicza tych terenów nie jest tak duża jak chociażby wymienionych powyżej starorzeczy czy pozostałości łąk, ale niezwykle charakterystyczny jest tu krajobraz typowej wsi pszczyńskiej z dużą ilością zadrzewień łąkowych i remiz położonych na obszarze wysoczyzny, co umożliwia dokonywanie dalekich wglądów krajobrazowych. Szczególnie interesujące jest krajobraz obserwowany z drogi wojewódzkiej nr 933 przy granicy z Pszczyną czy z dróg polnych, które prowadzone są tu w kierunku południowym i północnym.

Dolina Dopływu spod Rudawek – dolina niewielkiego cieku płynąca w zachodniej części gminy, łączy teren pól w Miedźnej i doliny Wisły z doliną Pszczynki po zachodniej stronie gminy. Miejscami w dolinie Dopływu spod Rudawek znajdują się niewielkie stawy oraz zadrzewienia o charakterze łąkowym (pomiędzy ul. Topolową i ul. Leśną).

Granice tych terenów pokazane zostały na mapie nr 11. W niniejszej ekofizjografii wskazuje się możliwe formy ochrony przyrody jako zespoły przyrodniczo-krajobrazowe lub użytki ekologiczne jednak każdorazowe zaklasyfikowanie jako konkretnej formy ochrony przyrody powinno wynikać z osobnej analizy. Z punktu widzenia planowania przestrzennego najistotniejsze jest ich zachowanie przed zmianami zagospodarowania. Wskazane powyżej tereny należy objąć ochroną prawną oraz chronić w miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego przed zabudową. Pozostałe tereny pełniące funkcję przyrodniczą, jak tereny rolne, lasy, doliny cieków również należy chronić przed zabudową w jak największym stopniu, nie mniej wymienione tereny są najistotniejsze dla zachowania bioróżnorodności gminy i winny być chronione przede wszystkim. Listy obszarów chronionych nie należy traktować jako zamkniętej, powinna ona być aktualizowana w razie potrzeb oraz ewentualnych nowych odkryć przyrodniczych w gminie (np. kolejne starorzecza Wisły czy Pszczynki).

Należy również zauważyć, że na terenie gminy znajduje się szereg wartościowych drzew, które mogłyby zostać uznane za pomniki przyrody. W celu ich rozpoznania należałoby przeprowadzić bardziej wnikliwą inwentaryzację przyrodniczą, niewątpliwie jednak więcej drzew wymaga objęcia ochroną prawną.

Schemat Nr 20 - Proponowane formy ochrony przyrody

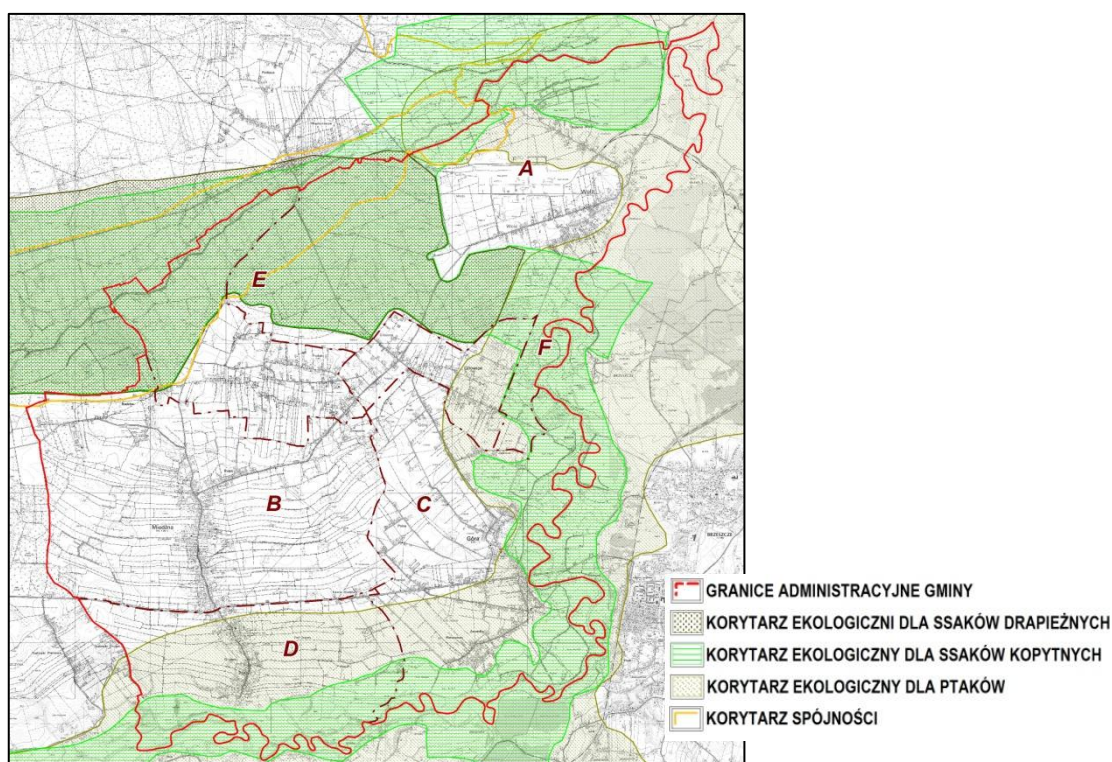
Korytarze ekologiczne

Na terenie gminy Miedźna znajdują się trzy formy terenowe, które tworzą ważne dla przemieszczania się zwierząt korytarze ekologiczne, jest to: dolina Wisły, dolina Pszczynki oraz wschodnia część Lasów Pszczyńskich, zwana też Lasami Kobiórskimi. W opracowaniu regionalnym

J. Parusela¹⁴ z 2007 r. (uzupełnionym i uszczegółowionym dla celów planu zagospodarowania przestrzennego województwa śląskiego z 2016 r.) wyznaczono następujące korytarze ekologiczne:

- K/Wisła-LPK (Wisła – Lasy Pszczyńsko-Kobiórskie) – korytarz dla ssaków kopytnych – obejmuje dolinę Wisły,
- K/LPK-LM/2 – korytarz dla ssaków kopytnych – w obrębie gminy Miedźna obejmuje dolinę Pszczynki,
- Lasy Pszczyńsko-Kobiórskie – korytarz dla ssaków drapieżnych – obejmuje las w części północno-zachodniej gminy,
- Korytarz spójności M24 „Pszczynka”,
- Korytarz spójności M22 „Wisła”,
- Korytarz dla ptaków „Dolina Górnej Wisły”, cały teren tego korytarza stanowi również przystanek o charakterze ponadregionalnym „Stawy w Zawadce i Brzeszczach”;
- Z kolei w opracowaniu krajowym z 2011 r.¹⁵ na terenie gminy wyznaczono następujące korytarze, których przebieg pokrywa się ze wskazanymi powyżej w opracowaniu J. Parusela:
- Dolina Górnej Wisły Kpd-10,
- Lasy Pszczyńskie Kpd-15b;

W niniejszym opracowaniu ekofizjograficznym odniesieniem do wyznaczenia tych obszarów stanowi wskazanie obszaru doliny Wisły i Pszczynki jako proponowanych do objęcia ochroną obszarów (będą one pełniły również funkcję korytarza ekologicznego). Wszelkie inne doliny cieków winny pozostać w jak największym stopniu chronione przed zabudową, gdyż zawsze stanowią one korytarze migracyjne dla zwierząt, jak również jak największe powierzchnie gruntów rolnych i leśnych.

Schemat Nr 21 - Korytarze ekologiczne

¹⁴ Parusel J. B. [red], Korytarze ekologiczne w województwie Śląskim – koncepcja do planu zagospodarowania przestrzennego województwa etap I, CDPGŚ, Katowice, 2007 r.

¹⁵ Jędrzejewski W., Nowak S., Stachura K., Skierczyński M., Mysłajek R. W., Niedziałkowski K., Jędrzejewska B., Wójcik J. M., Zalewska H., Pilot M., Górny M., Kurek R.T., Ślusarczyk R. Projekt koryta

2.4.10 Krajobraz

Według podziału na typy krajobrazu naturalnego na terenie gminy Miedźna wyróżnia się trzy typy krajobrazu naturalnego:

- Krajobraz wyżynno-lessowy,
- Krajobraz dolin i równin akumulacyjnych – tarasów nadzalewowych,
- Krajobraz den dolinnych,

Na ten krajobraz nakłada się krajobraz kulturowy, niemal w całości ukształtowany przez człowieka. Na terenie gminy wyróżnić można szereg różnego typu krajobrazów, przy czym zdecydowanie dominuje tu krajobraz rolniczy, zwłaszcza w części zachodniej i centralnej gminy. Mając na uwadze poszczególne typy krajobrazu kulturowego na terenie gminy można wydzielić:

- Krajobraz rolniczy gruntów wielkoobszarowych – dominuje na dużej części gminy. Urozmaiceniem tego krajobrazu są liczne zadrzewienia śródpolne i remizy, które nadają temu terenowi charakteru typowej wsi pszczyńskiej,
- Krajobraz wsi w typie łańcuchowym – tu głównie sołectwa Miedźna i Grzawa,
- Krajobraz wsi rozproszonej – sołectwa Gilowice i Frydek, tu niestety zwłaszcza w ostatnich latach widoczny jest proces rozpraszania zabudowy,
- Krajobraz miejski z osiedla patronackiego z zabudową wielorodzinną i pozostałymi obiektami użyteczności publicznej w Woli,
- Krajobraz przemysłowy z ogromnymi zabudowaniami dawniej KWK Cieczott (obecnie Piast Ruch II),
- Krajobraz leśny w typie lasów gospodarczych w północno-wschodniej części gminy,
- Krajobraz dolin rzecznych z kompleksami stawów, meandrami i starorzeczami w dolinie Wisły i w mniejszym stopniu w dolinie Pszczyńki.

Na wschodzie gminy, w strefie dorzecza Wisły krajobraz ma charakter równinny, w części południowo-wschodniej zaś procesy erozyjne były bardziej intensywne i doprowadziły do wykształcenia rzeźby falisto-pagórkowatej. Tereny te cechuje więc silniejsza erozja, w związku z czym te okolice mają ciekawsze ukształtowanie powierzchni i są bardziej atrakcyjne widokowo. Z drugiej strony krajobraz doliny Wisły urozmaicony licznymi stawami również przedstawia bardzo duże walory krajobrazowe. Na terenie gminy wyróżnić można wiele obszarów o bardzo dużych walorach krajobrazowych, w zdecydowanej większości związane one będą z doliną Wisły oraz z terenami rolnymi charakterystycznymi dla pszczyńskiej wsi. Szczególnie ciekawe wglądy krajobrazowe dostępne są z mostów na Wiśle oraz z licznych wałów przeciwpowodziowych, a także ze skłonu wysoczyzny.

Rozwój zabudowy występował w obrębie gminy w dwóch postaciach, pomijając najnowsze przemiany związane z rozwojem zabudowy wielorodzinnej w Woli: stopniowym zagęszczaniu siedlisk wsi nową zabudową oraz- rzadziej na wypełnianiu zabudową działek w głąb (druga i kolejne linie zabudowy), a także na powstawaniu zabudowy poza siedliskiem w obrębie rozłogów wsi, zwłaszcza na ich krańcach (Osiedle Miedźna, Poznań, Janygowiec, Kolonia Wola),

także wokół dawnych folwarków (Piaski, Polna) i innych obiektów (Zielonkówka, leśniczówka Brzozów).¹⁶

Następowały także przemiany w strukturze rozłogów pól, polegające głównie na podziałach własnościowych pól, głównie na skutek podziałów rodzinnych, a także poprzez parcelację rozłogów folwarków i związanych z tym powstaniem kolonii parcelacyjnych. Przemiany te widoczne są w poprzecznym podziale pierwotnie szerokich łąnów.

Jednostki osadnicze gminy prezentują w zdecydowanej większości w różnym stopniu przekształcone wsie typu łańcuchowego. Najbardziej klasyczną postać tego typu układu osadniczego stanowi zespół zabudowy Miedźnej i Grzawy- łańcuchówek o złożonych układach siedlisk z czytelnym genetycznym układem zabudowy.

Łańcuchówki, dominujące na ziemi pszczyńskiej, cechują się najczęściej zabudową złożoną z dwóch szeregów zabudowań zagrodowych położonych w obrębie działek siedliskowych, dość znacznie oddalonych od siebie. Oś siedliska stanowi z reguły ciek oraz główna droga, w stosunku do której subsekwentnie przebiegają drogi łąnowe, stanowiące granice pomiędzy poszczególnymi własnościami, oraz zapewniające komunikację z polem na całej jego długości.

Podział pierwotnej własności występującej w postaci szerokich łąnów doprowadził do powstania struktury wąskopasmowej, dodatkowo podzielonej poprzecznie na prostokątne działki. Wtórne podziały własnościowe spowodowały stopniowe zagęszczanie siedliska wsi nową zabudową i wymianę zabudowy zagrodowej na jednorodziną. Przemiany zewnętrzne polegały na tworzeniu nowych jednostek morfologicznych – liniowych układów zabudowy wzdłuż dróg łąnowych.

Układ zabudowy Góry jest bardziej skomplikowany, złożyły się na to odmienne uwarunkowania fizjograficzne, istnienie dworu i szeregu folwarków oraz nadgraniczne położenie wsi. Czynniki te spowodowały wymuszenie rozwoju zabudowy w kierunku północno-zachodnim o siedliska wsi Góra i Zawadka, także w wyniku parcelacji rozłogów folwarków, powodującej tworzenie kolonii parcelacyjnych.

Geneza Frydka, a zwłaszcza jego północnej części (Erdmannsbruch) związana jest z rozwojem osadnictwa w XVII-XVIII w. na terenach wówczas nie zamieszkanym lub słabo zasiedlonym. Cechuje się on jak na tego typu układy stosunkowo mało regularną zabudową, składającą się z szeregu zabudowań usytuowanych wzdłuż ulicy Nowa Wieś oraz Miodowej i Polnej z niewielkim obszarem rozłogów. Na północ od ulicy Nowa Wieś zabudowa rozwinęła się w postaci układów zabudowań usytuowanych wzdłuż krótkich dróg śródpolnych. Podobną liniową strukturą zabudowy odznaczają się sąsiednie Gilowice.

Najbardziej złożoną strukturą zabudowy cechuje się Wola, mieszcząca część wiejską oraz przemysłowo-osiedlową, typu osiedla patronackiego. Gwałtowna urbanizacja wsi spowodowała także zmiany w jej pierwotnej części poprzez rozwój układów kwartałowych i obudowy ulic (Pszczynska). Granicę pomiędzy wiejską i osiedlową częścią Woli wyznacza bocznicą kolejowa oraz ulice Krótka i Mokra.

¹⁶ Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania gminy Miedźna uchwalone uchwałą nr XXIV/193/2000 Rady Gminy w Miedźnej z dnia 11 lipca 2000 r. opracowane przez Biuro Rozwoju Regionu w Katowicach;

Zwarta zabudowa oraz równinny charakter terenu ogranicza ekspozycję widokową zabytkowych drewnianych obiektów sakralnych, niewiele jest też miejsc, z których można obserwować całą bryłę budynków wraz z otoczeniem. Zwykle widoczne są one dopiero z najbliższego otoczenia, niemniej stanowią one niewątpliwie najciekawsze obiekty zabytkowe w gminie i znajdują się na Szlaku Architektury Drewnianej Województwa Śląskiego:

- Kościół parafialny pw. św. Klemensa Papieża w Miedźnej,
- Kościół parafialny pw. św. Barbary w Górze,
- Kościół parafialny pw. św. Jana Chrzciciela,

Jedynym obiektem w gminie, który widoczny jest z daleka i jest bardzo charakterystyczny jest szyb dawnej KWK Cieczott. Jest to obiekt widoczny nawet z odległości kilkudziesięciu kilometrów, podobnie jak i pozostałe, podobne w stylistyce szyby kopalń nadwiślańskich. Monumentalna architektura przemysłowa ma swoich zwolenników, jak i przeciwników. Z jednej strony trudno jest doszukiwać się w ogromnym betonowym obiekcie piękna, z drugiej jednak stanowi on w pewien sposób jedną z wizytówek gminy oraz świadectwo pewnego ważnego dla historii rozwoju gminy momentu. Można spodziewać się, że w przyszłości obiekty związane z kopalnią zostaną wyburzone, gdyż zwykle tak się dzieje z nieczynnymi kopalniami. Wtedy też znajdujące się tu osiedle niejako straci kontekst elementu trwale związanego z budową kopalni w latach 70 i 80 XX w. Należy również podkreślić, że duża część terenu zurbanizowanego Woli zdecydowanie odróżnia się od pozostałej, wiejskiej części gminy.

Niewiele jest na terenie gminy elementów, które można określić za zdecydowanie negatywnie oddziałujące na krajobraz. Niewątpliwie przez część osób takim obiektem będą zabudowania dawnej kopalni Cieczott. Kolejnym terenem, który niekorzystnie wpływa na krajobraz gminy jest samo jej centrum w Miedźnej (skrzyżowanie ul. Pszczyńskiej i ul. Wiejskiej). Znajduje się tu nagromadzenie wzajemnie wykluczającej się architektury wraz z licznymi reklamami, bilbordami i znakami drogowymi, całość tworzy bardzo niekorzystne wrażenie, a szkoda, gdyż jest to jedno z najczęściej oglądanych przez podróżnych miejsc, bowiem droga wojewódzka nr 933 należy do silnie uczęszczanych. Dla kontrastu jednak w części zachodniej z kolei możemy obserwować z tej drogi piękny krajobraz wsi pszczyńskiej z licznymi zadrzewieniami śródpolnymi. Do niekorzystnych elementów krajobrazu zaliczyć należy również rozwój zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej głównie w sołectwach Gilowice i Frydek, ale też i w Miedźnej czy Górze. Zabudowa często pozbawiona jest ciekawych cech architektonicznych, lokowana jest w luźnej zabudowie, a do tego także wzajemnie nie koresponduje ze sobą.

W generalnym odbiorze jednak na terenie gminy przeważają zdecydowanie wartościowe i ciekawe krajobrazy. Należy również dodać, że przez teren gminy przebiegają szlaki turystyczne: niebieski „Ewakuacji Więźniów Oświęcimskich” oraz zielona trasa rowerowa z Pszczyny do Oświęcimia.

2.4.11 Jakość środowiska

Jakość środowiska została opisana głównie na podstawie danych i informacji uzyskanych w ramach państwowego monitoringu ochrony środowiska, które znalazły się w programie ochrony Środowiska Gminy Miedźna z 2017 r.¹⁷ W przypadku braku informacji pozyskanej w ramach Państwowego Monitoringu Środowiska korzystano z innych opracowań archiwalnych.

2.4.11.1 Jakość powietrza

Według ustawy Prawo ochrony środowiska (art. 85) ochrona powietrza polega na zapewnieniu jak najlepszej jego jakości, w szczególności przez utrzymanie poziomów substancji w powietrzu poniżej dopuszczalnych dla nich poziomów lub co najmniej na tych poziomach oraz zmniejszanie poziomów substancji w powietrzu co najmniej do dopuszczalnych, gdy nie są one dotrzymane. Na stan powietrza na terenie gminy Miedźna mają wpływ następujące czynniki: emisja zorganizowana pochodząca ze źródeł punktowych i powierzchniowych oraz niska emisja, emisja ze środków transportu i komunikacji, emisja transgraniczna (spoza terenu gminy), emisja niezorganizowana. Zdecydowanie największym problemem jest niska emisja spowodowana spalaniem węgla w domowych kotłowniach.

Zazwyczaj głównym źródłem zanieczyszczeń powietrza jest emisja substancji toksycznych pochodzących z procesów spalania paliw stałych, ciekłych i gazowych w celach energetycznych i technologicznych. Podstawową masę zanieczyszczeń odprowadzanych do atmosfery stanowi dwutlenek węgla. Jednak najbardziej uciążliwe składniki spalin to przede wszystkim dwutlenek siarki, tlenki azotu, tlenek węgla i pył. W mniejszych ilościach emitowane są również chlorowódor, różnego rodzaju węglowodory aromatyczne i alifatyczne.

Wraz z pyłem emitowane są również metale ciężkie, pierwiastki promieniotwórcze i wielopierścieniowe węglowodory aromatyczne, a wśród nich benzo(a)piren, uznawany za jedną z bardziej znaczących substancji kancerogennych. W pyłe zawieszonym ze względu na zdolność wnikania do układu oddechowego, wyróżnia się frakcje o ziarnach: powyżej 10 mikrometrów i pył drobny poniżej 10 mikrometrów (PM10). Ta druga frakcja jest szczególnie niebezpieczna dla człowieka, gdyż jej cząstki są już zbyt małe, by mogły zostać zatrzymane w naturalnym procesie filtracji oddechowej. Przy spalaniu odpadów z produkcji tworzyw sztucznych opartych na polichloroku winylu do atmosfery mogą dostawać się substancje chlorowcopochodne, a wśród nich dioksyny i furany. O wystąpieniu zanieczyszczeń powietrza decyduje ich emisja do atmosfery, natomiast o poziomie w znacznym stopniu występujące warunki meteorologiczne. Przy stałej emisji, zmiany stężeń zanieczyszczeń są głównie efektem przemieszczania, transformacji i usuwania ich z atmosfery. Stężenie zanieczyszczeń zależy również od pory roku. I tak:

- sezon zimowy, charakteryzuje się zwiększonym zanieczyszczeniem atmosfery, głównie przez niskie źródła emisji,
- sezon letni, charakteryzuje się zwiększonym zanieczyszczeniem atmosfery przez skażenia wtórne powstałe w reakcjach fotochemicznych.

Ocenę stanu powietrza atmosferycznego przeprowadzono w oparciu o dane z 2015, 2016 i 2017 r. pochodzące z opracowania Wojewódzkiego Inspektoratu Ochrony Środowiska w Katowicach. Ocena przeprowadzona jest w wyodrębnionych strefach na terenie województwa

¹⁷ Program Ochrony Środowiska dla gminy Miedźna, Eko – Team Konsulting, Bielsko-Biała, Październik 2017 r. (POŚ przyjęty Uchwałą Nr XLIII/248/2017 Rady Gminy Miedźna z dnia 28 listopada 2017 r. w sprawie przyjęcia "Programu ochrony środowiska dla Gminy Miedźna na lata 2017 - 2020 z perspektywą do roku 2023")

śląskiego zaliczonych do odpowiednich klas od A do C, od klasy najbardziej do najmniej korzystnej ze względu na stopień oddziaływania zanieczyszczeń na stan zdrowia ludzkiego – kryterium ochrony zdrowia. W raporcie WIOŚ przeprowadzono ocenę stanu powietrza atmosferycznego w wyodrębnionych strefach m.in. w strefie śląskiej, do której należy gmina Miedźna, na tle całego województwa śląskiego.

Tabela 7 - Klasa strefy dla poszczególnych zanieczyszczeń oraz klasa ogólna strefy z uwzględnieniem kryteriów ustanowionych w celu ochrony zdrowia

	Symbol klasy wynikowej dla poszczególnych zanieczyszczeń dla obszaru całej strefy											Ogólna klasa strefy
	SO ₂	NO ₂	PM10	Pb	C ₆ H ₆	CO	As	B(a)P	Cd	Ni	O ₃	
Rok 2015	A	A	A	A	A	A	A	C	A	A	A	C
Rok 2016	A	A	A	A	A	A	A	C	A	A	C	C
Rok 2017	A	A	C	A	A	A	A	C	A	A	C	C

Klasyfikacja według kryterium ochrony zdrowia na terenie strefy częstochowsko-lublinieckiej wykazała klasę C ze względu na przekraczane dopuszczalne stężenia 24 godzinne i roczne dla benzoalfapirenu B(a)P oraz stężenia O₃ (z tym, że badanie O₃ prowadzone jest dla strefy śląskiej). Przeprowadzona klasyfikacja dla pozostałych zanieczyszczeń takich jak: dwutlenek azotu (NO₂), ołów (Pb), ozon (O₃), tlenek węgla (CO), dwutlenek siarki (SO₂), arsen (As), nikiel (Ni) oraz benzen (C₆H₆) wykazała klasę A. Przyznana klasa ogólna dla strefy w latach 2015 - 2017 to klasa C, zaliczenie do klasy C nastąpiło na skutek przekroczeń benzoalfapirenu B(a)P, stężenia O₃ oraz przekroczenia pyłu zawieszonego. Należy zauważyć, iż najwyższe stężenia zanieczyszczeń (przekroczenia wartości dopuszczalnych) występują w sezonie jesienno – zimowym, co związane jest ze spalaniem paliw w celach grzewczych (niska emisja).

2.4.11.2 Jakość wód powierzchniowych

Gmina Miedźna położona jest w zlewni Małej Wisły. Południową i wschodnią granicę gminy stanowi rzeka Wisła. Przez teren gminy Miedźna przepływa także rzeka Pszczyńska, będąca jej północną granicą, a także Gilówka i Młynówka.

Gmina Miedźna leży w zasięgu czterech jednolitych części wód powierzchniowych (JCWP), o kodach:

- PLRW20001921199 – Wisła od Białej do Przemszy,
- PLRW20001921169 – Pszczyńska od zb. Łąka do ujścia oraz stanowiących niewielki obszar na południu gminy
- PLRW 20006211549 – Łękawka
- PLRW 20006211569 – Dankówka

Zgodnie z przyjętymi kryteriami oceną objęto JCWP badane w 2018 roku oraz w latach poprzednich, uwzględniając zasady dziedziczenia ocen (przenoszenia ocen z lat poprzednich: w przypadku monitoringu diagnostycznego oceny wykonane na podstawie tego monitoringu zachowują ważność przez okres 6 lat, w przypadku monitoringu operacyjnego i obszarów chronionych przez okres 3 lat).

Na potencjał/stan ekologiczny rzeki Pszczynka oraz rzeki Wisła duży wpływ mają czynniki zewnętrzne – są to główne odbiorniki oczyszczonych ścieków komunalnych oraz wód zasolonych z kopalń należących do Przedsiębiorstwa Górniczego Silesia oraz TAURON Wydobycie.

Z obszarów zabudowanych ścieki trafiają często do sieci hydrograficznej w sposób nieorganizowany powodując pogorszenie jakości wody. Na terenach rolniczych do zanieczyszczenia wód przyczyniają się spływy związków biogennych z pól uprawnych i łąk.

2.4.11.3 Jakość wód podziemnych

Południowo - zachodnia część Gminy Miedźna położona jest w obrębie Głównego Zbiornika Wód Podziemnych nr 346 Zbiornik Pszczyna, który jest utworem powstałym w czwartorzędzie w dolinach i pradolinach o łącznej powierzchni 96,12 km².

Na potrzeby drugiego cyklu planistycznego gospodarowania wodami na obszarze dorzeczy (2015-2021) zweryfikowano przebieg jednolitych części wód podziemnych. Nowa wersja podziału dzieli wody podziemne na terenie kraju na 172 jednolite części. Podział ten zawarty jest w aktualizacjach planów gospodarowania na obszarach dorzeczy i obowiązuje od 2016 roku.

W wyniku przeprowadzonych badań w punkcie pomiarowym uzyskanych w czasie monitoringu operacyjnego wiosną i jesienią wody poziome zaklasyfikowano jako wody niezadowolającej jakości (klasa IV), przy czym ze względu na przekroczone stężenia dopuszczalne żelaza i manganu, wody te pod względem właściwości fizyko -chemicznych sklasyfikowane były jako wody złej jakości (V klasa). Pod względem wskaźników organicznych wody zostały zaliczone do klasy I jako wody bardzo dobrej jakości.

Dla JCPWPd PLGW2000156 monitoring w 2018r. prowadzony był poza gminą Miedźna w miejscowości Piasek gm. Pszczyna, gdzie zgodnie z uzyskanymi wynikami zakwalifikowano wody podziemne do IV klasy jako wody niezadowolającej jakości, przy czym ze względu na przekroczone stężenia żelaza, manganu i amoniaku, wody te pod względem właściwości fizyko-chemicznych klasyfikowane były jako wody złej jakości (V klasa).

2.4.11.4 Klimat akustyczny

Dopuszczalne poziomy hałasu powinny odpowiadać wymaganiom rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 14 czerwca 2007 r. w sprawie dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku (Dz. U. Nr 120, poz. 826 ze zm.). Głównym źródłem hałasu i drgań w środowisku obszaru gminy jest transport drogowy, odbywający się samochodowymi szlakami komunikacyjnymi o relatywnie wysokim udziale transportu ciężkiego. Zagrożenia wibroakustyczne w otoczeniu dróg powodowane są znacznym natężeniem ruchu, strukturą i prędkością pojazdów oraz stanem nawierzchni. Obecnie odnotowywany wzrost wskaźnika motoryzacji niewątpliwie wpływa na dalsze pogarszanie warunków akustycznych w otoczeniu dróg. Najsilniejszym źródłem hałasu jest droga wojewódzka oraz drogi powiatowe, a w szczególności ich przebiegi przez centrum sołectwa Wola. Wzdłuż dróg powiatowych położona jest zabudowa mieszkaniowa, która stale narażona jest na podwyższone wartości hałasu. Jakość klimatu akustycznego uległa zmianie po oddaniu do użytkowania odcinka drogi ekspresowej S1, której przebieg planowany jest poza terenami istniejącej zwartej zabudowy.

Według planów GDDKiA polegających na budowie drogi ekspresowej S1 od węzła „Kosztowy II” w Mysłowicach do węzła „Suchy Potok” w Bielsku-Białej na terenie gminy Miedźna część trasy będzie odizolowana od istniejącej zabudowy mieszkaniowej ekranami akustycznymi.

Na analizowanym obszarze zlokalizowana jest na terenie po byłej KWK Piast – Ruch II bocznica kolejowa. Obecnie bocznica wykorzystywana jest na potrzeby dostaw kolejowych węgla do zakładu wzbogacania. Brak jest danych o występowaniu niekorzystnego wpływu hałasu kolejowego na tereny zlokalizowane w obrębie istniejących linii kolejowych.

Na przeważającej części terenu gminy Miedźna nie występuje hałas związany z lotnictwem. Najbliżej położone porty lotnicze to Port Lotniczy Katowice w Pyrzowice zlokalizowany w odległości 75 km oraz Port Lotniczy Kraków Balice położony w odległości 70 km. Przy południowo – zachodniej granicy gminy Miedźna zlokalizowany jest pas startowy w Kaniowie. Pas ten wykorzystywany jest na potrzeby testowania i oblatywania lekkich dwumiejscowych samolotów, jednak użytkowanie tych maszyn nie prowadzi do powstawania uciążliwości na obszarach zamieszkałych.

2.4.11.5 Jakość gleb

Gleby – ze względu na ich bardzo długi proces tworzenia – uznaje się za dobra nieodnawialne, wymagające szczególnej ochrony. Ich ochrona jest tym bardziej uzasadniona, gdyż nie wykazują one żadnych zdolności do ochrony przed przenikaniem do nich substancji zanieczyszczających. Zanieczyszczenia są dodatkowo kumulowane w glebie i praktycznie nie podlegają migracji. Zdolność do akumulacji zanieczyszczeń pozostających w glebie przez niektóre gatunki roślin sprawia, że zanieczyszczone gleby nie nadają się do produkcji pewnych grup roślin jadalnych i pastewnych.

Badania i obserwacje stanu gleby i ziemi dokonywane są także w ramach państwowego monitoringu środowiska, co wynika z zapisów art. 26 oraz art. 101b ustawy Prawo ochrony środowiska. Wprowadzenie standardów miało na celu stworzenie skutecznego instrumentu ochrony gleb przed degradacją w wyniku zanieczyszczeń substancjami chemicznymi pochodzącymi ze źródeł antropogenicznych oraz ustalenie prawnych podstaw do egzekwowania obowiązku przywrócenia właściwej jakości gleb w oparciu o wymierne wskaźniki docelowe. Z formalnego punktu widzenia przyjęte standardy wyznaczają docelowo stan jakości gleb poddawanych rekultywacji z uwzględnieniem różnych form użytkowania gruntów.

Gmina Miedźna położona jest w obrębie dwóch mezoregionów: Równiny Pszczyńskiej i Doliny Górnej Wisły, co ma istotny wpływ na warunki glebowe (patrz rozdział 2.6). Jak to już przedstawiono Gmina posiada bardzo dobre warunki do rozwoju rolnictwa, mimo że gleby zalegające na analizowanym terenie wymagają starannej uprawy i uregulowania stosunków wodnych.

Rolnictwo odgrywa istotną rolę w gospodarce gminy. Ogólna powierzchnia gminy Miedźna wynosi 5010 ha, z czego 3433 ha to użytki rolne stanowiące około 68% jej powierzchni. Grunty użytkowane rolniczo w gospodarstwach rolniczych zajmują średnio około 4 ha. Najliczniejszą grupę stanowią gospodarstwa małe o powierzchni do 5 ha. Najmniej jest gospodarstw o powierzchni powyżej 15 ha. Powierzchnię upraw zajmują głównie zboża stanowiące ponad 50% powierzchni, oraz ziemniaki i rzepak.

Na terenie gminy Miedźna gospodarstwa zajmują się także hodowlą zwierząt gospodarskich w tym:

- bydła,
- trzody chlewnej,
- koni,
- drobiu.

Dotychczasowe użytkowanie terenu gminy związanego z rolnictwem jest zgodne z uwarunkowaniami przyrodniczymi. W porównaniu do lat poprzednich (Spis Rolny 2010 r.) widoczna jest tendencja:

- do zaniechania działalności rolniczej przez mieszkańców gminy, zwłaszcza jeśli chodzi o małe gospodarstwa i działki rolne,
- zamiany sposobu utrzymania na cele nierolnicze w gminie Miedźna,
- umacniania się pozycji dużych gospodarstw rozwijających swoją produkcję.

Mieszkańcy przejawiają także tendencje do zmiany przeznaczenia gruntów rolnych na cele nierolnicze, głównie pod zabudowę mieszkaniową, dotyczy to szczególnie miejscowości Miedźna, w której w ostatnich latach przybyło zameldowanych mieszkańców.

Podstawowe zagrożenie gleb, a właściwie zasobów gruntów rolnych, na terenie gminy stanowi ich przeznaczania na cele nierolnicze i nieleśne. Chodzi tutaj zwłaszcza o presję urbanizacyjną i związane z tym przeznaczanie gruntów rolnych pod zabudowę. Zmiana przeznaczenia gruntów rolnych powoduje, że naturalne procesy ochronne i regeneracyjne nie funkcjonują prawidłowo i nie są w stanie ich ochronić.

Poprawa jakości gleb pozostających w rolniczym użytkowaniu może nastąpić poprzez stosowanie odpowiednich zabiegów agrotechnicznych, właściwe nawożenie oraz przeciwdziałanie zwiększaniu aktywności metali ciężkich. Ochronę gruntów rolnych przed zabudową mogą zapewnić zapisy planistyczne ograniczające prawo zabudowy na gruntach najlepszych klas bonitacyjnych, na terenach nieuzbrojonych w kanalizację sanitarną, bądź z dala od istniejącej zabudowy. W opracowywanym studium proponuje się więc kategorie obszarów chronionych przed zabudową, obejmujących również obszary rolne, jako równoważenie procesów urbanizacyjnych.

2.4.11.6 Pola elektromagnetyczne

Głównymi instalacjami emitującymi pola elektromagnetyczne są linie przesyłowe wysokiego, średniego i niskiego napięcia oraz stacje transformatorowe, instalacje radiokomunikacyjne, takie jak:

- stacje bazowe telefonii komórkowej,
- stacje radiowe i telewizyjne.

Przeprowadzona analiza widma pola elektrycznego wysokiej częstotliwości na terenie województwa śląskiego na potrzeby opracowania Programu Ochrony Środowiska dla Województwa Śląskiego w badanych punktach wykazała, że głównymi źródłami promieniowania elektromagnetycznego w przeważającej liczbie przypadków są stacje bazowe telefonii komórkowej.

Na terenie gminy Miedźna źródłem niejonizującego promieniowania elektromagnetycznego są głównie linie przesyłowe energii elektrycznej. Od linii wysokiego napięcia należy zachowywać odległości zgodne z przepisami odrębnymi.

W ramach działalności kontrolnej Wojewódzki Inspektorat Ochrony Środowiska w Katowicach corocznie prowadzi kontrole przedsiębiorstw w zakresie ograniczenia uciążliwości związanych z ponadnormatywnym promieniowaniem elektromagnetycznym, wyniki badań w województwie śląskim najczęściej nie wskazują na uchybienia w działalności stacji telefonii komórkowej czy linii wysokiego napięcia. Według informacji WIOŚ podobne kontrole będą prowadzone w kolejnych latach.

2.5 UWARUNKOWANIA WYNIKAJĄCE ZE STANU DZIEDZICTWA KULTUROWEGO I ZABYTEKÓW, DÓBR KULTURY WSPÓŁCZESNEJ ORAZ REKOMENDACJI I WNIOSKÓW ZAWARTYCH W AUDYCIE KRAJOBRAZOWYM LUB OKREŚLENIA W AUDYCIE KRAJOBRAZOWYM GRANIC KRAJOBRAZÓW PRIORYTETOWYCH

2.5.1 Zarys historii rozwoju gminy

Informacje dotyczące tego zagadnienia uzyskano z opracowania Program opieki nad zabytkami na terenie Gminy Miedźna – Gminna Ewidencja Zabytków na lata 2018-2022.

Początki osadnictwa w gminie Miedźna sięgają średniowiecza.

Obszar dzisiejszej gminy Miedźna historycznie jest bardzo zróżnicowany. Położony jest na pograniczu górnośląsko - małopolskim. Osadnictwo kształtowane było w strefie rubieży osiedleńczych, słabo zasiedlonych w okresie do XIII – XIV w., gdzie w wiekach średnich formowała się linia podziału pomiędzy Śląskiem i Ziemią Krakowską. W okresie wczesnego średniowiecza teren zajmowało, wzmiankowane przez tzw. geografa bawarskiego, słowiańskie plemię Gołeszyców. Dysponowało w VII-IX w. kilkoma grodami. Poza grodami obronnymi funkcjonowały w tym czasie także osady otwarte, które znajdowały się w strefie silnego oddziaływania, a być może i w granicach, najpierw Państwa Wielkomorawskiego, a następnie czeskiego księstwa Przemyślidów.

Okolo wieku X ziemie śląskie weszły w skład państwa pierwszych Piastów. Po 1138 r. Śląsk stanowił samodzielną dzielnicę podporządkowaną władzy senioralnej, a książęta śląscy dążyli do ponownego zjednoczenia państwa.

Najazd tatarski w połowie XIII w. spustoszył ziemie księstwa śląskiego, które pod rządami Henryków Brodatego i Pobożnego przeżywało okres znacznego ożywienia gospodarczego i wzrostu znaczenia politycznego. Liczne osady i niewielkie grody ulegają całkowitemu lub znacznemu zniszczeniu. Po śmierci księcia Henryka Pobożnego w bitwie pod Legnicą (1241r.) dochodzi do rozpadu „monarchii Henryków Śląskich” na mniejsze dzielnice.

Do połowy XIII w. obszar gminy znajdujący się w rękach książąt opolskich a następnie pod koniec XIII w. książąt raciborskich był słabo zaludniony. Po najazdach tatarskich, mimo postępującego rozdrobnienia politycznego, miał miejsce proces odbudowy gospodarczej kraju. Prowadzona była duża akcja osadnicza, w ramach której na przełomie XIII i XIV w. powstają nowe osady, a także „odbudowywane” zostały zniszczone w trakcie najazdu tatarskiego osiedla,

oraz ponawiano akty i przywileje lokacyjne. W tym też okresie powstają najstarsze, istniejące do dzisiaj, wsie z terenu obecnej gminy Miedźna. Wioski zakładano na zboczach dolin niewielkich cieków wodnych, po obu jego stronach. Oprócz zagród chłopskich istniały na ich terenie, jak mówią źródła pisane, stawy i młyny. Zasadźców osadzono na określonej ilości łąnów flamandzkich, w ramach których wzdłuż drogi rozmieszczono 1 łąnowe działki kmieci siedlaków (siodlaków). W centrum wsi znajdowały się 1 - 2 łąny przeznaczone pod kościół oraz rolę proboszczowską. Zasadźca (późniejszy sołtys) dysponował 5-6 łąnami dla własnych potrzeb.

Ustrój społeczny, prawny i gospodarczy był ściśle określony przez prawo i dokument lokacyjny. Organizacja osad powstających w tym okresie ukierunkowana była głównie na uprawę roli, wytwarzanie i przetwórstwo zbóż.

Wsie obecnej Miedźnej i Grzawy powstały w XIII w. W 1 połowie XIV w. były rozwiniętymi gospodarczo wsiami w których obok gospodarki rolnej prowadzona była hodowla ryb w co najmniej kilkunastu stawach cieszyły się książęcymi przywilejami.

Bezpośrednim impulsem do gospodarczego rozwoju obecnego obszaru gminy Miedźna była działalność księcia cieszyńskiego Kazimierza II. Książę kładł szczególny nacisk na rozwój działalności rybackiej opartej o hodowlę karpia. W bezpośrednim sąsiedztwie omawianego obszaru, w Bieruniu powstał największy istniejący w tamtym okresie w Europie sztuczny staw. Ten rejon księstwa cieszyńskiego, ze względu na występowanie bardzo licznych stawów i ich rolę gospodarczą nosił nazwę „żabiego kraju”.

Najstarszą wsią była Miedźna, której nazwa wywodzona jest od słowa *miedźwy* tzn. miodny. Równie starą metryką szczyti się wieś Grzawa, która prawdzie założona na nieco mniejszym obszarze i zamieszkiwana przez mniejszą liczbę osób miała własne wolne sołectwo, młyn, karczmę, a także w okresie nieco późniejszym wiatrak. Zapewne w podobnym okresie powstała też wieś Wola, która powstała i rozwijała się przy brodzie i przeprawie przez Wisłę. W XV w. we wsi należącej do parafii Miedźna, znajdował się szereg stawów, młyn i karczma. We wsi pobierane było myto od podążających tzw *Wielką Drogą* i korzystających z brodu. W północnej części gruntów wsi Wola ukształtowała się niewielka osada 2 zwana Wieżą. Znajdował się tam niewielki port – przystań oraz skład soli transportowanej z żup wielickich w dół Wisły, tą drogą też eksportowano hodowane na wielką skalę w okolicznych, stawach karpie. Z XV w. wywodzi swój rodowód wieś Góra. Najmłodszą wsią jest wieś Frydek, której powstanie jest związane z akcją zasiedlania niezamieszkałych terenów i zniszczonych obszarów, prowadzoną przez Zygryda Promnita w 1 połowie XVII w.

Pierwotnie zabudowa omawianej gminy aż do końca XIX w. była w większości drewniana. Były to budynki mieszkalne wznoszone w konstrukcji zrębowej na rzucie prostokąta, z dachem dwuspadowym pokryte strzechą bądź gontem. Dwa obiekty, które przetrwały do naszych czasów zostały przeniesione do skansenów, są to:

- chałupa z Frydka z 1852 r. - posadowiona na podmurówce z łupka wapiennego, składa się ze ścian z bali sosnowych węglowanych w narożach na jaskółczy ogon z ostatkami. Dach czterospadowy, o konstrukcji krokwiowo - jętkowej, kryty był schodkowo słomianą strzechą. Wnętrze składało się z izby głównej, izby paradnej oraz stajni;
- chata A. Czmajducha z Grzawy (d. dom nr 39) przeniesiona do Zagrody Wsi Pszczyńskiej – skansenu w Pszczynie. Obiekt wpisany został już w nowej lokalizacji w dniu 15 lipca

1976 r. do rejestru zabytków województwa śląskiego pod pozycją A-1219/76. Budynek pochodzi z 1831 r. i wzniesiony został w konstrukcji wieńcowej na fundamencie z łamanego kamienia na rzucie prostokąta jako szerokofrontowy. Chałupa przykryta jest dachem dwuspadowym z przydaszkami w ścianach szczytowych deskowanych w "jodełkę". Układ wnętrza dwutraktowy z sienią na przestrzał z dwoma izbami mieszkalnymi oraz izbą paradną i komórką.

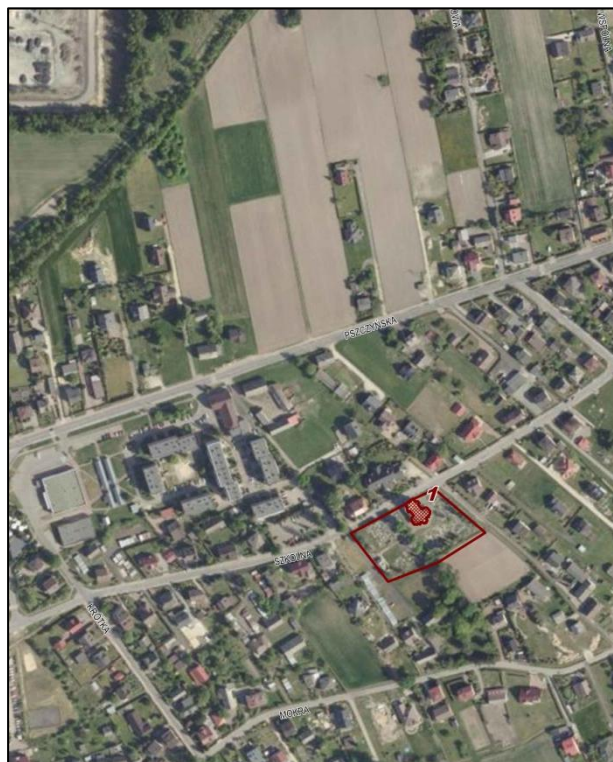
Jedynym budynkiem mieszkalnym funkcjonującym jeszcze na terenie gminy, jest drewniany dom przy ul. Wiejskiej 24 w Górze.

2.5.2 Obiekty zabytkowe wpisane do rejestru zabytków województwa śląskiego

Do rejestru zabytków województwa śląskiego na obszarze gminy Miedźna wpisane są następujące zabytki nieruchome:

- 1) Kościół Parafialny Parafii Rzymsko – Katolickiej pw. Św. Urbana z 2 połowy XIX w. ul. Szkolna 44, Wola. Nr rej. zab. A/514/65 z dnia 1966 r.; Elementy wyposażenia wnętrza wpisane indywidualnie do rejestru zabytków ruchomych pod pozycją B/348/72 z dnia 06.09.1972 r.
- 2) Kaplica Filialna, ob. Kościół Parafialny Parafii Rzymsko - Katolickiej pw. Św. Barbary z XVII w. ul. Kościelna 32, Góra. Nr rej. zab. A/435/60 z dnia 18 III 1960 r.; Elementy wyposażenia wnętrza wpisane indywidualnie do rejestru zabytków ruchomych pod pozycją B/338/72 decyzją dnia 22.09.1972 r.
- 3) Dwór (obecnie budynek mieszkalny) z 1884 r. ul. Rybacka 10, Góra. Nr Rej. zab. A/499/66 z dnia 20 I 1966 r.;
- 4) Kościół Parafialny Parafii Rzymsko - Katolickiej pw. Ścięcia Św. Jana Chrzciciela XVI/XVII w. ul. Kościelna 1, Grzawa. Nr rej. zab. A/437/65 z dnia 14 XII 1965 r.; Elementy wyposażenia wnętrza wpisane indywidualnie do rejestru zabytków ruchomych pod pozycją B/184/70 decyzją z dnia 28.12.1970 r. oraz B/185/70 z dnia 28.12.1970 r. oraz B/347/72 z dnia 06.09.1972 r.
- 5) Budynek mieszkalny z 1867 r. ul. Wiejska 7, Grzawa. Nr rej. zab. A/439/65 z dnia 14 XII 1965 r.;
- 6) Budynek mieszkalny wielorodzinny z połowy XIX w. ul. Wiejska 33, Grzawa. Nr rej. zab. A/441/65 z dnia 14 XII 1965 r.;
- 7) Kościół Parafialny Parafii Rzymsko - Katolickiej pw. Św. Klemensa Papieża z XVII w. ul. Wiejska 47, Miedźna. Nr rej. zab. A/450/65 z dnia 14 XII 1965 r.; Elementy wyposażenia wnętrza wpisane indywidualnie do rejestru zabytków ruchomych pod pozycją B/353/72 decyzją z dnia 21.09.1970 r.
- 8) Budynek mieszkalny z 1858 r. ul. Bierońska 4, Miedźna. Nr rej. zab. A/493/66 z dnia 20 I 1966 r.;
- 9) Budynek mieszkalno - gospodarczy z XIX w. ul. Wiejska 31, Miedźna. Nr rej. zab. A/491/65 z dnia 22 XII 1965 r.;
- 10) Budynek mieszkalny (przekształcony) z końca XIX w. ul. Wiejska 58, Miedźna. Nr rej. zab. A/492/66 z dnia 20. I. 1966 r.;
- 11) Budynek mieszkalno-gospodarczy z XIX w. ul. Wiejska 93, Miedźna. Nr rej. zab. A/495/66 z dnia 20. I. 1966 r.;
- 12) Budynek mieszkalno - gospodarczy (obecnie nieużytkowany) z 1856 r. ul. Wiejska 117, Miedźna. Nr rej. zab. A/497/66 z dnia 20 I 1966 r.

1. Kościół Parafialny ul. Szkolna 44, Wola.

2. Kaplica Ferialna,
ob. Kościół
Parafialny
ul. Kościelna 32,

3. Dwór,
ul. Rybacka 10, Góra.

5. Budynek mieszkalny z 1867 r. ul. Wiejska 7, Grzawa.

4. Kościół Parafialny
ul. Kościelna 1,
Grzawa

6. Budynek mieszkalny, ul. Wiejska 33, Grzawa.

7. Kościół parafialny, ul. Wiejska 47, Miedźna.

12. Budynek mieszkalno-gospodarczy, ul. Wiejska 117, Miedźna.

9. Budynek mieszkalno-gospodarczy, ul. Wiejska 31, Miedźna.

8. Budynek mieszkalny, ul. Bieruńska 4, Miedźna.

10. Budynek mieszkalny, ul. Wiejska 58, Miedźna.

11. Budynek mieszkalno-gospodarczy, ul. Wiejska 93, Miedźna.

2.5.3 Obiekty zabytkowe ujęte w gminnej ewidencji zabytków

Na podstawie tabeli zamieszczonej na str. 125 w opracowaniu Gminny Program Opieki nad Zabytkami Gminy Miedźna na lata 2018 - 2022, do gminnej ewidencji zabytków zaliczane są następujące zabytki:

BUDYNKI

1. zarządcówka - zabudowa folwarczna (obecnie budynek mieszkalny), ul. Cicha 7, Góra;
2. budynek mieszkalno-gospodarczy, ul. Długa 80, Góra;
3. budynek mieszkalny, ul. Długa 85, Góra;
4. budynek mieszkalny, ul. Długa 128, Góra;
5. obora - zabudowa folwarczna (obecnie budynek usługowo-handlowy), ul. Kościelna 29, Góra;
6. dawny budynek graniczny (obecnie budynek mieszkalny), ul. Nad Wisłą 23, Góra;
7. budynek mieszkalny, ul. Nad Wisłą 50, Góra;
8. dawne przedszkole (obecnie budynek mieszkalny), ul. Pszczyńska 11, Góra;
9. stodoła - zespół dworsko-parkowy (obecnie budynek usługowo-handlowy), ul. Rybacka 3, Góra;
10. spichlerz - zespół dworsko-parkowy (obecnie budynek mieszkalny), ul. Rybacka 6, Góra;
11. park dworski - zespół dworsko-parkowy, ul. Rybacka, Góra;
12. spichlerz - zabudowa folwarczna (obecnie kuźnia), ul. Topolowa 20, Góra;
13. budynek mieszkalny, ul. Topolowa 36, Góra;
14. budynek mieszkalno-gospodarczy, ul. Wiejska 22, Góra;
15. budynek mieszkalno-gospodarczy (obecnie nieużytkowany), ul. Kościelna 3, Grzawa;
16. dawna karczma (obecnie budynek usługowy), ul. Pszczyńska 29, Grzawa;
17. budynek mieszkalny, ul. Wiejska 3, Grzawa;
18. budynek mieszkalno-gospodarczy (obecnie nieużytkowany), ul. Wiejska 4, Grzawa;
19. budynek mieszkalny (obecnie nieużytkowany), ul. Wiejska 10, Grzawa;
20. budynek mieszkalno-gospodarczy, ul. Wiejska 19, Grzawa;
21. budynek mieszkalno-gospodarczy, ul. Wiejska 26, Grzawa;
22. budynek mieszkalno-gospodarczy, ul. Wiejska 37, Grzawa;
23. budynek mieszkalno-gospodarczy, ul. Wiejska 53, Grzawa;
24. dom pośła Jana Kędziory (obecnie nieużytkowany), ul. Wiejska 57, Grzawa;
25. budynek graniczny (obecnie budynek mieszkalny), ul. Zielonkówka 4, Grzawa;
26. budynek mieszkalny, ul. Bieruńska 6, Miedźna;
27. budynek usługowo - mieszkalny, ul. Wiejska 1, Miedźna;
28. spichlerz (obecnie nieużytkowany), ul. Wiejska 1, Miedźna;
29. budynek mieszkalno-gospodarczy, ul. Wiejska 22, Miedźna;
30. budynek mieszkalny, ul. Wiejska 25 a, Miedźna;
31. budynek mieszkalno-gospodarczy, ul. Wiejska 27, Miedźna;
32. budynek mieszkalny wielorodzinny, ul. Wiejska 45, Miedźna;
33. plebania, ul. Wiejska 47, Miedźna;
34. budynek mieszkalno-usługowy, ul. Wiejska 53, Miedźna;
35. budynek mieszkalny, ul. Wiejska 55, Miedźna;
36. budynek mieszkalny, ul. Wiejska 65, Miedźna;

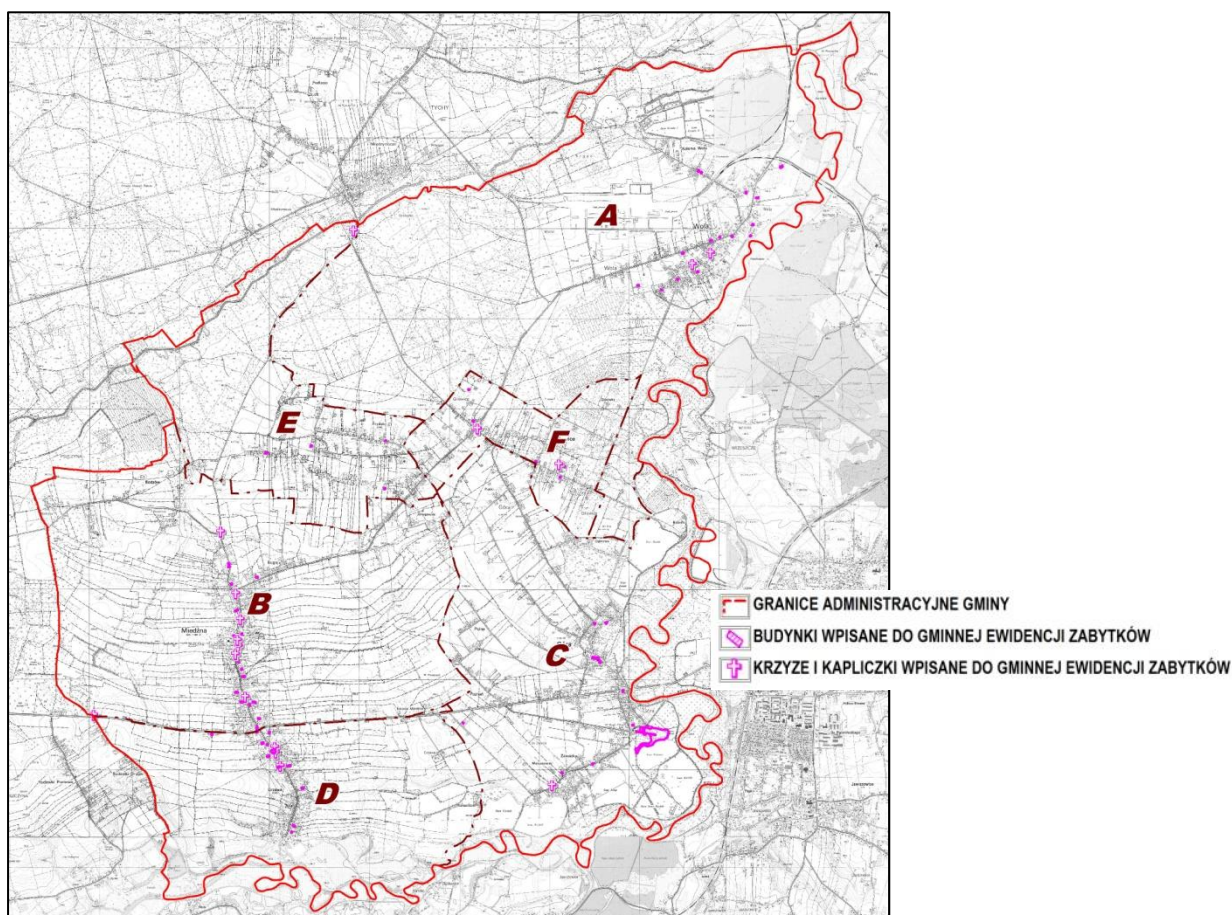

37. budynek gospodarczy, ul. Wiejska 65, Miedźna;
38. budynek mieszkalny, ul. Wiejska 80, Miedźna;
39. budynek mieszkalny, ul. Wiejska 90, Miedźna;
40. budynek mieszkalny wielorodzinny, ul. Wiejska 97, Miedźna;
41. budynek mieszkalny, ul. Wiejska 102-103, Miedźna;
42. budynek mieszkalny, ul. Wiejska 109, Miedźna;
43. budynek mieszkalno-gospodarczy (obecnie nieużytkowany), ul. Wiejska 111, Miedźna;
44. budynek mieszkalny, ul. Wiejska 119, Miedźna;
45. budynek mieszkalny, ul. Wiejska 121, Miedźna;
46. budynek mieszkalno-gospodarczy, ul. Wiejska 129, Miedźna;
47. budynek mieszkalny, ul. Krótka 11, Wola;
48. gajówka, ul. Międzyrzecka 5, Wola;
49. budynek mieszkalny, ul. Mokra 1, Wola;
50. budynek mieszkalny (przebudowany), ul. Mokra 40, Wola;
51. budynek mieszkalny (obecnie nieużytkowany), ul. Powstańców 4, Wola;
52. budynek mieszkalny, ul. Powstańców 29, Wola;
53. budynek mieszkalny, ul. Pszczyńska 112, Wola;
54. budynek mieszkalny, ul. Pszczyńska 145-147, Wola;
55. budynek mieszkalny, ul. Pszczyńska 152, Wola;
56. budynek mieszkalny, ul. Pszczyńska 153, Wola;
57. budynek mieszkalno-gospodarczy, ul. Pszczyńska 184, Wola;
58. budynek mieszkalny (obecnie nieużytkowany), ul. Pszczyńska 200, Wola;
59. dawny młyn, ul. Pszczyńska 212, Wola;
60. budynek mieszkalny (obecnie nieużytkowany), ul. Stawowa 5-7, Wola;
61. budynek mieszkalny, ul. Stawowa 42, Wola;
62. budynek mieszkalny wielorodzinny, ul. Szkolna 27, Wola;
63. budynek mieszkalny, ul. Szkolna 40, Wola;
64. budynek mieszkalno-gospodarczy (obecnie nieużytkowany), ul. Miodowa 151, Frydek;
65. budynek mieszkalny, ul. Nowa wieś 18, Frydek;
66. budynek mieszkalno-gospodarczy (obecnie nieużytkowany), ul. Potokowa 4, Frydek;
67. budynek mieszkalno-gospodarczy, ul. Stolarska 12, Frydek;
68. budynek mieszkalny, ul. Dębowa 4, Gilowice;
69. budynek mieszkalny (obecnie nieużytkowany), ul. Graniczna 34, Gilowice;
70. budynek mieszkalny, ul. Korfantego 22, Gilowice;
71. budynek mieszkalny, ul. Korfantego 25, Gilowice;
72. budynek mieszkalno-gospodarczy, ul. Korfantego 104, Gilowice;
73. budynek mieszkalny, ul. Leśna 1, Gilowice.

KRZYŻE I KAPLICZKI

1. krzyż kamienny, przy skrzyżowaniu ulic Leśna i Miodowa, Frydek;
2. kaplica architektoniczna, ul. Dębowa 4, Gilowice;
3. krzyż kamienny, przy skrzyżowaniu ulic Wojciecha Korfantego i Górniośląska, Gilowice;
4. **figurka Chrystusa Frasobliwego w kapliczce przydrożnej (niezachowana in situ)**
- B339/72, ul. Kościelna, Góra;

5. **figurka Chrystusa Frasobliwego w kapliczce przydrożnej drewnianej na słupie - B340/72, ul. Długa 17, Góra;**
6. krzyż kamienny, przy skrzyżowaniu ulic Długa 86 i Zbożowa, Góra;
7. krzyż kamienny - pasja, przy skrzyżowaniu ulic Kościelna 1 i Wiejska, Grzawa;
8. figura św. Jana Nepomucena, ul. Wiejska 9, Grzawa;
9. kapliczka domkowa, ul. Wiejska 28, Grzawa;
10. krzyż kamienny, przy skrzyżowaniu ulic Bieruńska 26 i Wiejska, Miedźna;
- 11. krzyż kamienny - B/352/72, ul. Wiejska 1, Miedźna;**
12. kapliczka słupowa, ul. Wiejska 24, Miedźna;
13. kaplica architektoniczna, ul. Wiejska 41, Miedźna;
- 14. figura Matki Boskiej - B353/72, ul. Wiejska 47, Miedźna;**
15. krzyż kamienny przydrożny przy kościele parafialnym pw. św. Klemensa Papieża, ul. Wiejska 47, Miedźna;
- 16. krzyż kamienny - pasja - B351/72, ul. Wiejska 55, Miedźna;**
17. kaplica architektoniczna, ul. Wiejska 66, Miedźna;
18. kaplica architektoniczna, ul. Wiejska 93 Miedźna;
- 19. krzyż kamienny - B/352/72, przy skrzyżowaniu ulic Szkolna 1 i Krótka, Wola;**
20. krzyż kamienny cmentarny, ul. Szkolna 44, Wola;
21. krzyż kamienny, ul. Szkolna i Wałowa, Wola.

Schemat Nr 22 - Obiekty wpisane do gminnej ewidencji zabytków

CMENTARZE

1. cmentarz rzymsko - katolicki z 2 poł. XX w. parafii kościoła pw. Świętego Urbana Papieża i Męczennika, ul. Szkolna, Wola;
2. cmentarz rzymsko - katolicki 2 poł. XIX w. przy kościele pw. Świętego Klemensa Papieża i Męczennika, ul. Wiejska, Miedźna;
3. cmentarz rzymsko - katolicki z 2 poł. XIX w. przy kościele pw. Męczeństwa Świętego Jana Chrzciciela, ul. Kościelna, Grzawa;
4. cmentarz rzymskokatolicki z XIX/XX w. przy kościele pw. Świętej Barbary, ul. Kościelna 32, Góra.

ZIELEŃ ZABYTEKOWA

1. zieleń przy kaplicy 2 poł. XIX w., ul. Gilowicka, Frydek;
2. zieleń przy kaplicy (aleja dębowa) 2 poł. XIX w., ul. Dębowa, Gilowice;
3. park dworski z 1 poł. XIX w., ul. Rybacka, Góra;
4. aleja 2 poł. XIX w., ul. Kasztanowa, Góra;
5. aleja 2 poł. XIX w. Góra, ul. Rybacka, Góra,
6. szpaler 2 poł. XIX w., ul. Rybacka, Góra;
7. zieleń opiekuńcza przy kapliczce Świętego Jana Nepomucena 2 poł. XIX w., ul. Kościelna, Grzawa;
8. szpaler 2 poł. XIX w., ul. Wiejska, Miedźna;
9. zieleń opiekuńcza przy krzyżu przydrożnym 1 poł. XIX w., przy skrzyżowaniu ulic Miodowa i Leśna, Miedźna;
10. zieleń opiekuńcza przy kaplicy 2 poł. XIX w., przy skrzyżowaniu ulic Wiejska i Topolowa, Miedźna.

Elementem krajobrazu kulturowego są pruskie kamienie graniczne, które wskazywały historyczny przebieg granicy wzdłuż rzeki Wisły z czasów prusko-austriackiego pogranicza (1772-1918). Na terenie gminy występowało pięć kamieni, jeden z nich - znak graniczny VII znajduje się w zakolu rzeki Wisły w okolicy miejscowości Wola niedaleko ul. Powstańców (na wysokości nieruchomości nr 27). Inne, trudno dostępne i położone na prywatnych działkach należałoby potwierdzić podczas badań terenowych. Ich lokalizacja jest możliwa do ustalenia na podstawie historycznych map z 1883 r. i 1936 r.

W sołectwie Miedźna przy kościele pod wezwaniem Świętego Klemensa, obok boiska sportowego, przy ulicy Wiejskiej znajduje się mogiła 42 ofiar przemarszu oświęcimsko-wodzisławskiego. 18 i 19 stycznia 1945 roku prowadzono przez Miedźną kolumny więźniów z ewakuowanego obozu koncentracyjnego w Oświęcimiu.

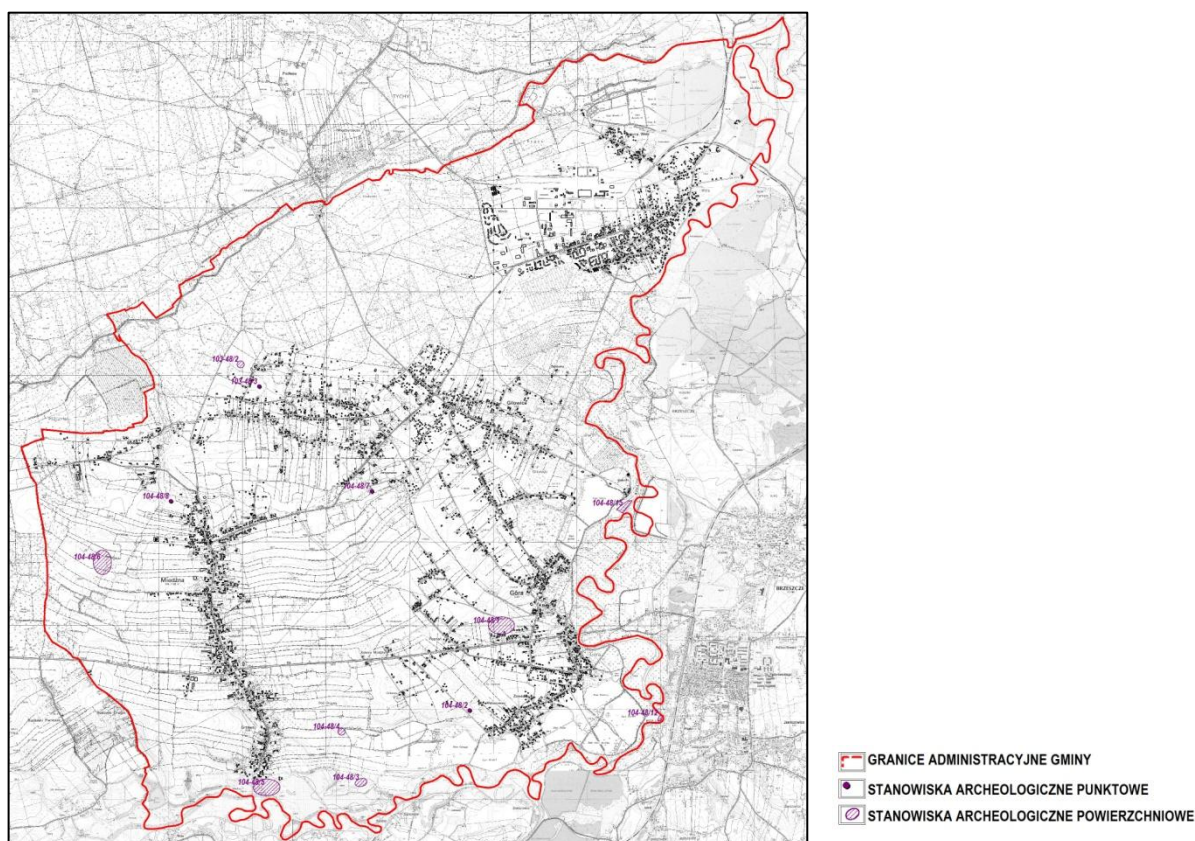
2.5.4 Archeologia

W granicach gminy Miedźna zidentyfikowano występowanie 12 stanowisk archeologicznych, głównie w rejonie sołectw Grzawa, Miedźna i Frydek. Odkryte zabytki archeologiczne pochodzą z różnych okresów chronologicznych, w tym z epoki kamienia, przełomu epoki brązu i żelaza (kultura łużycka), okresu średniowiecza i nowożytnego. Dodatkowo zewidencjonowane są fortyfikacje polowe z okresu II wojny światowej.

Tabela 8 - Stanowiska archeologiczne na terenie gminy Miedźna

Lp.	Miejscowość	Nr stanowiska w miejscowości	Nr obszaru AZP	Nr stanowiska na obszarze	Chronologia	Funkcja stanowiska
1	Frydek	1	103-48	2	epoka kamienia	śląd osadnictwa
2	Frydek	2	103-48	3	pradzieje	śląd osadnictwa
3	Frydek	3	104-48	7	pradzieje/okres nowożytny	śląd osadnictwa
4	Góra	1	104-48	1	okres nowożytny	osada
5	Grzawa	1	104-48	3	okres nowożytny	śląd osadnictwa
6	Grzawa	2	104-48	4	późne średniowiecze/okres nowożytny	śląd osadnictwa
7	Grzawa	3	104-48	5	późne średniowiecze/okres nowożytny	śląd osadnictwa/osada
8	Miedźna	1	104-48	6	okres nowożytny	śląd osadnictwa
9	Miedźna	2	104-48	8	późne średniowiecze/okres nowożytny	śląd osadnictwa
10	Zawadka	1	104-48	2	okres nowożytny	śląd osadnictwa
11	Góra	2	104-48	12	II wojna światowa	fortyfikacje polowe
12	Góra	3	104-48	15	II wojna światowa	fortyfikacje polowe

Schemat Nr 23 - stanowiska archeologiczne

2.5.5 Dobra kultury współczesnej i krajobrazy priorytetowe określone przez audyt krajobrazowy

Na obszarze gminy nie stwierdzono - zgodnie z obowiązującymi przepisami, występowania dóbr kultury współczesnej i krajobrazów priorytetowych określonych przez audyt krajobrazowy.

2.6 UWARUNKOWANIA WYNIKAJĄCE Z WARUNKÓW I JAKOŚCI ŻYCIA MIESZKAŃCÓW, W TYM OCHRONY ICH ZDROWIA

Analiza warunków i jakości życia mieszkańców obejmuje elementy demograficzne, infrastrukturalne, socjalne, a także wskaźniki dostępności określonych usług dla ludności gminy.

Dane statystyczne do analizy zostały zaktualizowane na podstawie Banku Danych Lokalnych (dane z 2019 r. dotyczące większości dziedzin obejmują okres do 2017 r.).

W gminie Miedźna w 2019 roku mieszkało 16 590 osób, gęstość zaludnienia wynosiła 331 mieszkańców na 1 km² (wartość ta jest dużo większa w porównaniu do całego powiatu pszczyńskiego, dla którego wartość wynosi 237 mieszkańców na 1 km²).

2.6.1 Rynek pracy, zatrudnienie, stan bezrobocia

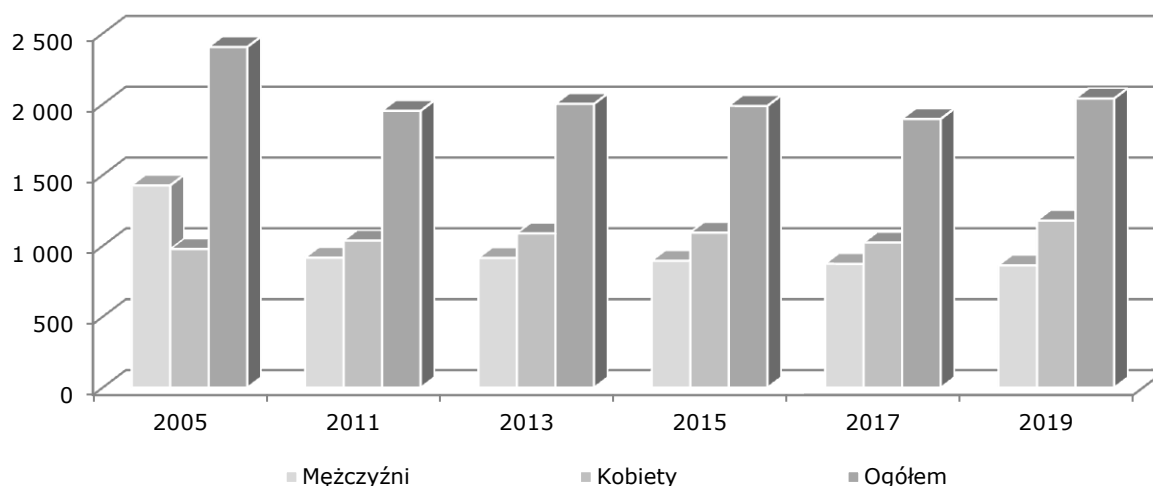
W gminie Miedźna zarejestrowano ogółem 2 040 pracujących, w tym 1 178 kobiet (wg faktycznego miejsca pracy i rodzaju działalności, bez podmiotów gospodarczych o liczbie pracujących do 9 osób oraz gospodarstw indywidualnych w rolnictwie). Stanowi to około 12,3 % ogółu mieszkańców gminy, co jest wskaźnikiem mniejszym w porównaniu z całym powiatem pszczyńskim (około 25,3 %).

W 2019 roku w gminie Miedźna zarejestrowanych było 143 osób bezrobotnych, w tym 96 kobiet. Stanowiło to około 1,9 % bezrobotnych zarejestrowanych w liczbie ludności w wieku produkcyjnym w gminie, co jest wartością niższą niż w przypadku całego powiatu pszczyńskiego.

Rynek pracy w gminie przedstawiają tabele Nr 9 i Nr 10.

Tabela 9 - Liczba ludzi pracujących na terenie gminy Miedźna i powiatu pszczyńskiego w okresie 2005–2019

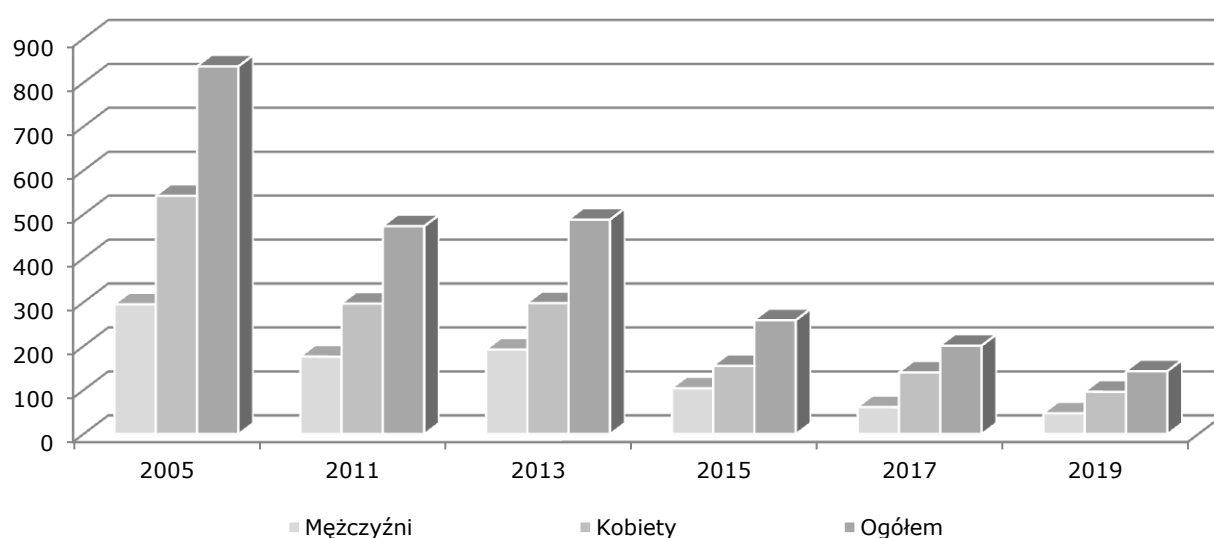
Liczba ludzi pracujących (wg Bank Danych Lokalnych stan na 20.01.2021 r.)								
Miejscowość	Kategoria	Jednostka	2005	2011	2013	2015	2017	2019
Gmina Miedźna	Mężczyźni	[osoba]	1 427	916	914	895	873	862
	Kobiety	[osoba]	977	1 037	1 088	1 093	1 023	1 178
	Ogółem	[osoba]	2 404	1 953	2 002	1 988	1 896	2 040
Powiat pszczyński	Ogółem	[osoba]	25 277	28 466	30 187	30 012	30 420	28 183

Wykres Nr 7 - Liczba ludzi pracujących na terenie gminy Miedźna

Tabela 10 - Liczba zarejestrowanych osób bezrobotnych na terenie gminy Miedźna i powiatu pszczyńskiego w okresie 2005–2019

Liczba zarejestrowanych osób bezrobotnych (wg Bank Danych Lokalnych - stan na 03.02.2021 r.)								
Miejscowość	Kategoria	Jednostka	2005	2011	2013	2015	2017	2019
Gmina Miedźna	Mężczyźni	[osoba]	295	176	192	104	61	47
	Kobiety	[osoba]	542	297	298	155	140	96
	Ogółem	[osoba]	837	473	488	259	201	143
Powiat pszczyński	Ogółem	[osoba]	5 063	2 997	3 321	2 268	1 581	1 189

Wykres Nr 8 - Liczba zarejestrowanych osób bezrobotnych na terenie gminy Miedźna

Analizując powyższe dane zawarte w tabelach i przedstawione na wykresach, można stwierdzić, że sytuacja na rynku pracy w powiecie pszczyńskim jest lepsza niż w gminie Miedźna. Na przestrzeni lat 2005-2019 liczba zatrudnionych zmalała o około 15,0 %, natomiast w powiecie pszczyńskim nastąpił wzrost zatrudnienia o 11,5 %. Z kolei procent zarejestrowanych bezrobotnych w okresie 2005-2019 spadł w gminie o 83,0 % (w powiecie pszczyńskim o 76,5%).

2.6.2 Dostępność infrastruktury technicznej

Mieszkania

W gminie występuje ciągły wzrost ilości budynków mieszkalnych, a co się z tym wiąże ilość mieszkań. Zwiększa się powierzchnia użytkowa mieszkań oraz powierzchnia użytkowa mieszkań przypadająca na 1 mieszkańca. Na podobnym poziomie utrzymuje się natomiast wskaźnik liczby osób na 1 mieszkanie. Sytuację tę przedstawia tabela Nr 11.

Tabela Nr 11 - Zmiana ilości budynków mieszkalnych, mieszkań i izb oraz powierzchni użytkowej mieszkań w latach 2005 – 2019

Liczba budynków mieszkalnych, mieszkań i izb oraz powierzchnia użytkowa mieszkań							
Kategoria	Jednostka	2005	2011	2013	2015	2017	2019
Budynki mieszkalne*	[-]	b.d.	2 353	2 405	2 467	2 554	2 728
Mieszkania**	[-]	4 268	4 537	4 603	4 666	4 760	4 886
Izby**	[-]	18 061	19 751	20 137	20 508	21 070	21 787
Powierzchnia użytkowa mieszkań**	[m ²]	353 217	391 057	400 615	410 126	425 455	444 230
Przeciętna powierzchnia użytkowa mieszkania na 1 osobę**	[m ² /1 osobę]	82,8	86,2	87,0	87,9	89,4	90,9
Przeciętna powierzchnia użytkowa 1 mieszkania**	[m ²]	22,9	24,3	24,9	25,4	26,0	26,8
Przeciętna liczba osób na 1 mieszkanie**	[-]	3,62	3,54	3,49	3,47	3,43	3,40

*(wg Bank Danych Lokalnych - stan na 01.07.2020 r.)

** (wg Bank Danych Lokalnych - stan na 11.02.2021 r.)

W 2019 roku liczba budynków mieszkalnych gminy wynosiła 2 728, w których liczba mieszkań wynosiła 4 886, co oznacza, że w porównaniu z rokiem 2017 nastąpił wzrost o 174 budynki mieszkalne i 126 mieszkań. Średnia powierzchnia użytkowa 1 mieszkania w gminie w 2019 roku wynosiła 90,9 m², w roku 2017 – 89,4 m², a roku 2005 – 82,8 m².

Na 1 osobę w roku 2019 w gminie średnio przypadło 26,8 m² powierzchni użytkowej mieszkania, co jest nieco niższym wskaźnikiem niż w całym powiecie pszczyńskim (29,9 m²). Liczba osób na 1 mieszkanie w 2019 roku wynosiła 3,4 i wartość ta jest praktycznie identyczna biorąc pod uwagę cały powiat pszczyński (3,37).

Infrastruktura techniczna

Na zakres pojęcia infrastruktury technicznej składa się sieć rozdzielcza wodociągowa, gazowa oraz sieć kanalizacyjna. Tabela Nr 12 przedstawia poszczególne dane dotyczące sieci infrastruktury technicznej.

Tabela Nr 12 - Zmiana wskaźników związanych z infrastrukturą techniczną w latach 2005 – 2019

Infrastruktura techniczna							
Kategoria	Jednostka	2005	2011	2013	2015	2017	2019
Długość czynnej sieci rozdzielczej - wodociągi*	[km]	119,1	124,4	124,4	124,4	127,7	128,4
Zużycie wody na 1 mieszkańca*	[m ³]	29,8	27,9	27,1	27,3	27,1	28,6
Ludność korzystająca z sieci wodociągowej*	[osoba]	15 227	15 877	15 864	16 160	16 332	16 575
Długość czynnej sieci kanalizacyjnej**	[km]	71,0	86,5	101,2	102,5	102,5	102,7
Ludność korzystająca z sieci kanalizacyjnej**	[osoba]	11 396	12 345	12 639	13 055	13 286	13 595
Długość sieci kanalizacyjnej w relacji do długości sieci wodociągowej**	[%]	24,9	21,9	20,0	19,2	18,6	18,0
Długość czynnej sieci gazowej***	[m]	b.d.	93 237	94 729	96 189	105 193	110 578
Zużycie gazu w tys. m ³ ****	[tys. m ³]	1087,7	873,8	811,6	850,1	-	-
Ludność korzystająca z sieci gazowej***	[osoba]	13 007	13 147	12 920	12 940	12 941	13 287
Procent ludności korzystających z instalacji - wodociągi*****	[%]	98,7	98,7	98,7	99,9	99,9	99,9
Procent ludności korzystających z instalacji - kanalizacja*****	[%]	73,8	76,8	78,7	80,7	81,3	81,9
Procent ludności korzystających z instalacji - gaz*****	[%]	84,3	81,8	80,4	80,0	79,2	80,1

*(wg Bank Danych Lokalnych - stan na 30.11.2020 r.)

**(wg Bank Danych Lokalnych - stan na 25.11.2020 r.)

***(wg Bank Danych Lokalnych - stan na 09.12.2020 r.)

****(wg Bank Danych Lokalnych - stan na 22.12.2020 r.)

Analizując powyższe dane można stwierdzić, że w gminie następuje ciągły rozwój infrastruktury technicznej, we wszystkich jej kategoriach (wodociągi, kanalizacja i gaz). Systematycznie od 2005 r. wzrasta długość sieci wodociągowych, kanalizacyjnych i gazowych oraz procent osób z nich korzystających (za wyjątkiem gazu, z którego od 2013 r. korzysta coraz mniej osób natomiast w 2019 r. znowu wzrosła ilość osób korzystających z sieci gazowej). W 2011 roku z sieci gazowej korzystało 13 147 osób, natomiast w 2017 roku liczba ta spadła do 12 941 osób. Zużycie gazu w latach 2009 - 2015 ulega ciągłym wahaniom, jednakże utrzymuje się na poziomie około 840 m³.

Liczba osób korzystająca z poszczególnych sieci w 2019 r. wzrosła w stosunku do lat poprzednich, w wyniku zwiększenia długości poszczególnych sieci i ogólnego przyrostu procentowego liczby ludności z nich korzystających.

Zużycie wody od roku 2011 w niewielkim stopniu, jednakże systematycznie wzrasta.

2.6.3 Dostępność komunikacji

Przez obszar gminy nie przebiegają ciągi komunikacyjne o znaczeniu krajowym. Głównym elementem komunikacyjnym jest droga wojewódzka DW 933 (relacja Rzuchów - Miedźna - Chrzanów). Droga wojewódzka biegnie ulicą Pszczyńską i stanowi oś powiązań z zachodu na wschód gminy.

Wewnętrzny układ drogowy gminy o znaczeniu ponadlokalnym uzupełniony jest drogami powiatowymi o następujących oznaczeniach:

- S 4140 – ul. Długa; Zawadka,
- S4133 – ul. Miodowa we Frydku do gr. m Miedźna; ul. Wiejska w Miedźnej do gr. m Grzawa; ul. Wiejska w Grzawie do gr. adm. Drogowej,
- S 4137 - ul. Pszczyńska w Woli do gr. m Gilowice; ul. Górnośląska w Gilowicach do gr. M Frydek; ul. Bieruńska we Frydku do gr. m Miedźna; ul. Bieruńska w Miedźnej do Skrzyżowania z drogą S 4133,
- S 4148 - ul. Topolowa, ul. J. Lompy w Górze do skrzyżowania z drogą S 4135,
- S 4136 - ul. W. Korfantego w Gilowicach do gr. m Wola; ul. Sportowa w Woli do gr. Pow. Bieruń-Lędziny,
- S 4134 - ul. Miodowa we Frydku do skrzyżowania z drogą S 4137,
- S 4132 - ul. Topolowa w Bodzowie do skrzyżowania z drogą S 4133,
- S 4135 - ul. Starorzeczna w Woli do gr. m Gilowice; ul. W. Korfantego w Gilowicach do skrzyżowania z drogą S4137,
- S 4138 - ul. Międzyrzecka w Miedźnej do skrzyżowania z drogą S4137.

Lokalny układ drogowy tworzony jest przez drogi gminne funkcjonujące jako drogi publiczne oraz poprzez drogi wewnętrzne.

Z analizy układu drogowego gminy wyprowadzono następujące wnioski:

- ciągi drogowe obsługują w głównej mierze ruch lokalny, którego natężenie na przestrzeni ostatnich kilku lat systematycznie wzrasta (głównie samochodami ciężarowymi). Wykonywane dla mniejszego natężenia ruchu i innych obciążeń drogi nie są przystosowane do bieżącego obciążenia ruchem, a zły stan nawierzchni obniża jego bezpieczeństwo,
- większy ruch samochodów ciężarowych powoduje uciążliwości w postaci m.in. hałasu dla zabudowy, głównie mieszkaniowej,
- układ jako całość jest niekorzystnie rozwiązany pod względem funkcjonalno-przestrzennym.

Niekorzystne elementy układu komunikacyjnego wymienione powyżej w pewnym stopniu poprawi planowana droga ekspresowa S-1, która powinna odciążyć w szczególności sołectwo Wola.

Komunikacja kolejowa

Gmina pozbawiona jest połączeń kolejowych, posiada jedynie na swym terenie krótkie odcinki bocznic kolejowych łączących kopalnię z siecią kolejową o znaczeniu regionalnym i krajowym.

Mieszkańcy gminy mogą korzystać z komunikacji kolejowej zlokalizowanych w sąsiednich gminach. Najbliżej położone stacje kolejowe znajdują się w Brzeszczach – Jawiszowicach w odległości około 2 km od sołectwa Góra oraz w Pszczynie odległej o niecałe 8 km od Miedźnej.

Stacje w Pszczynie i Oświęcimiu oraz w ograniczonym zakresie stacja w Brzeszczach – Jawiszowicach zapewniają możliwość uzyskania bezpośrednich połączeń z sąsiednimi głównymi węzłami komunikacyjnymi o znaczeniu krajowym i międzynarodowych, takich jak Katowice czy Kraków.

Komunikacja zbiorowa

Gmina posiada komunikację zbiorową, której operatorami są MZK Jastrzębie, MZK Oświęcim.

Gminę obsługują również przewoźnicy prywatni, łącząc ją z Pszczyną, Tychami i Jawiszowicami.

Komunikacja rowerowa

Aktualnie przez obszar gminy przebiegają trzy trasy rowerowe:

Lokalna Trasa Rowerowa – Osiedle Wola I – Góra Staw Parkowy, szlak biegnący dolina rzeki Wisły do Torfowiska „Zapadź” i dalej nad Staw Parkowy, łączna długość trasy to około 8,5 km;

Międzynarodowa Trasa Rowerowa „Greenways” Kraków – Morawy – Wiedeń. Na terenie gminy Miedźna trasa ma długość około 11,6 km i rozpoczyna się w Bodzowie na ul. Topolowej i biegnie w kierunku wschodnim;

Wiślana Trasa Rowerowa – na odcinku w gminie Miedźna biegnie od ul. Topolowej w Bodzowie w kierunku Leśniczówki „Wola” (trasa pokrywa się z MTR „Greenways”. Długość WTR na terenie gminy Miedźna to około 8,2 km.

Ilość tras rowerowych na terenie gminy jest niewystarczająca (trasy te nie obejmują centrum gminy oraz nie łączą poszczególnych sołectw). Ponadto część tych tras jest w złym stanie technicznym. W związku z czym, rozbudowa oraz modernizacja infrastruktury rowerowej powinna być jednym z priorytetów rozwoju gminy.

2.6.4 Dostępność telekomunikacji

Dostęp do telekomunikacji w gminie jest dobry. Mieszkańcy mogą korzystać z oferty różnych firm świadczących usługi telekomunikacyjne, takie jak: w zakresie dostępu do Internetu, telewizji satelitarnej oraz telefonii komórkowej.

2.6.5 Dostępność oświaty

W gminie znajdują się:

- Przedszkola:
 - 1) Gminne przedszkole publiczne nr 1 z oddziałem integracyjnym im. Juliana Tuwima w Woli, ul. Brzozowa,
 - 2) Gminne Przedszkole Publiczne nr 2 im. W. Chotomskiej w Woli, ul. Górnicza,
 - 3) Gminne Przedszkole Publiczne nr 3 im. Kubusia Puchatka w Woli, ul. Górnicza,
 - 4) Gminne Przedszkole Publiczne „Bajka” we Frydku, ul. Sportowa 2,
 - 5) Oddziały Zamiejscowe Gminnego Przedszkola Publicznego „Bajka” we Frydku, ul. Korfantego,
 - 6) Gminne Publiczne Przedszkole im. Marii Kownackiej w Miedźnej, ul. Wiejska,
 - 7) Punkt Przedszkolny w Miedźnej, ul. Szkolna,
 - 8) Gminne Przedszkole Publiczne im. J. Brzechwy w Górze, ul. Kręta,
 - 9) Zespół „Kubusiowe Maluchy” w Woli w skład którego wchodzi klub dziecięcy oraz żłobek, ul. Górnicza,
- Szkoły podstawowe:

- 1) Szkoła Podstawowa im. Powstańców Śląskich w Miedźnej, ul. Szkolna,
 - 2) Szkoła Podstawowa nr 1 im. Bronisława Malinowskiego, ul. Górnicza,
 - 3) Szkoła Podstawowa nr 2 z Oddziałami Integracyjnymi im. Jana Pawła II w Woli, ul. Lipowa,
 - 4) Szkoła Podstawowa im. St. Hadyny we Frydku, ul. Miodowa,
 - 5) Szkoła Podstawowa im. J. Korczaka w Górze, ul. Pszczyńska,
- Szkoła średnia - Liceum Ogólnokształcące im. prof. Zbigniewa Religi w Gilowicach, ul. Wojciecha Korfantego,
 - Zespół Oświaty i Wychowania w Miedźnej z siedzibą w Woli, ul. Poprzeczna.

Tabela Nr 13 - Zmiana wskaźników związanych z oświatą w latach 2005 – 2019

Dostępność oświaty								
Kategoria		Jednostka	2005	2011	2013	2015	2017	2019
Żłobki i kluby dziecięce	Liczba żłobków*	[ob.]	b.d.	b.d.	1	1	1	1
	Liczba klubów dziecięcych*	[ob.]	b.d.	b.d.	1	1	1	1
	Dzieci przebywające w żłobkach i klubach dziecięcych*	[osoba]	b.d.	b.d.	44	48	48	48
Przedszkola	Liczba przedszkoli*	[ob.]	6	6	6	6	6	6
	Ilość miejsc*	[msc.]	554	515	550	568	549	525
	Ilość dzieci*	[osoba]	464	508	540	550	541	603
Szkoły podstawowe	Liczba szkół*	[ob.]	5	5	5	5	5	5
	Uczniowie*	[osoba]	1 292	942	955	1 119	1 209	1 491
	Nauczyciele pełno i niepełnozatrudnieni w przeliczeniu na etaty*	[etat]	b.d.	70,63	72,17	83,85	93,63	108,61
Gimnazja	Liczba szkół**	[ob.]	3	3	3	3	0	-
	Uczniowie**	[osoba]	904	555	491	467	275	-
	Nauczyciele pełno i niepełnozatrudnieni w przeliczeniu na etaty**	[etat]	b.d.	47,89	46,05	44,21	27,65	-
Szkoły ogólnokształcące	Liczba szkół***	[ob.]	b.d.	3	3	3	3	1
	Uczniowie***	[osoba]	b.d.	231	181	170	182	181
	Nauczyciele pełno i niepełnozatrudnieni w przeliczeniu na etaty***	[etat]	b.d.	14,15	14,57	13,24	13,03	15,66

*(wg Bank Danych Lokalnych - stan na 07.02.2021 r.)

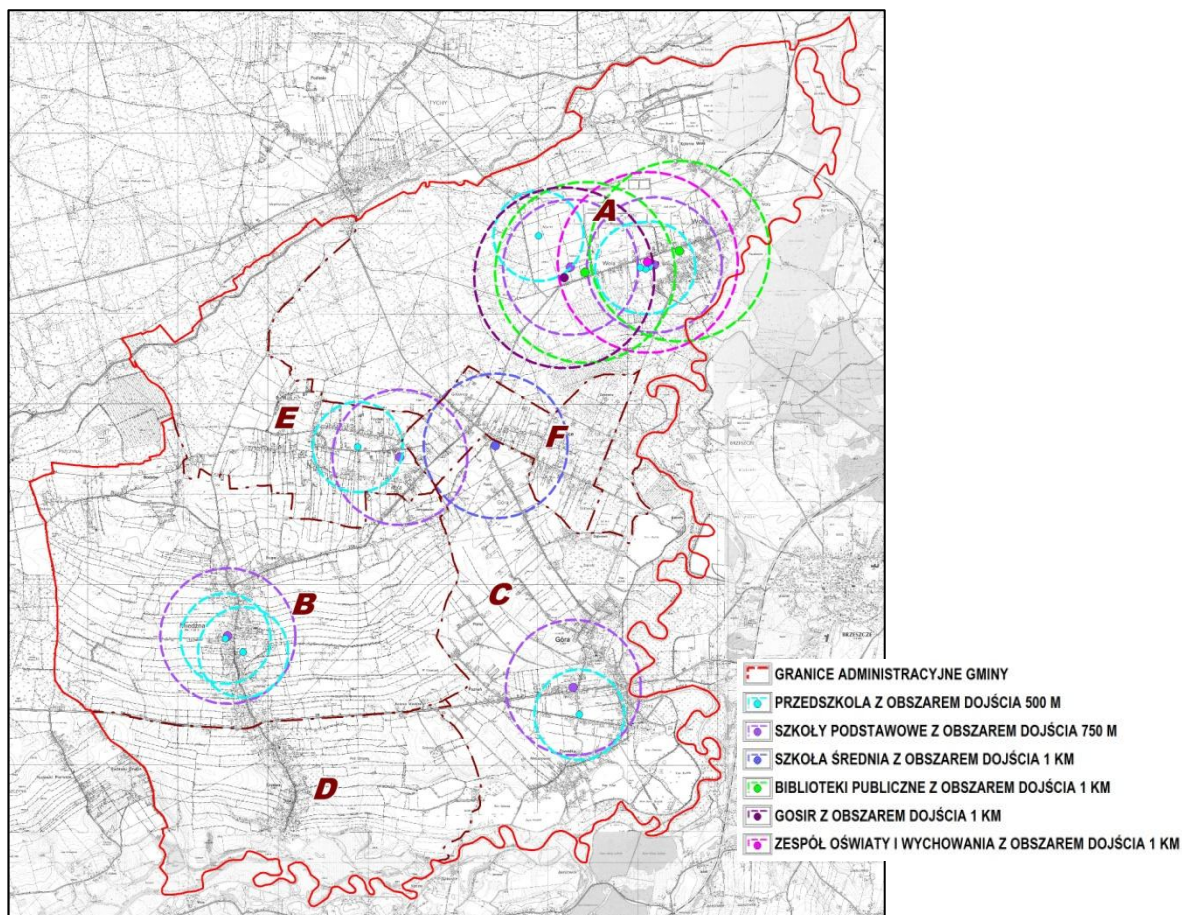
**(wg Bank Danych Lokalnych - stan na 05.02.2021 r.)

***(wg Bank Danych Lokalnych - stan na 12.01.2021 r.)

W sumie w gminie Miedźna w 2019 roku 48 dzieci uczęszczało do żłobka, 603 dzieci do przedszkoli, 1 491 uczniów do szkół podstawowych oraz 181 uczniów do szkół

ogólnokształcących. 275 uczniów uczęszczało do gimnazjów w 2017 (był to ostatni rocznik dzieci, które kończą gimnazjum, z uwagi na reformę systemu oświaty).

Liczba dzieci uczęszczających do przedszkoli i szkół podstawowych na przestrzeni lat 2005-2019 systematycznie wzrastała, natomiast liczba uczniów uczęszczających do szkół ogólnokształcących wahała się utrzymując się na poziomie około 180 uczniów.

Schemat Nr 24 - Obiekty oświaty ze strefami dojazdu

2.6.6 Dostępność usług medycznych

Tabela Nr 14 przedstawia poszczególne dane dotyczące usług medycznych.

Tabela Nr 14 - Zmiana wskaźników związanych z usługami medycznymi w latach 2005 – 2018

Dostępność usług medycznych Bank Danych Lokalnych - stan na 07.02.2021 r.							
Kategoria	Jednostka	2005	2011	2013	2015	2017	2019
Podmioty ambulatoryjne (przychodnie)	[ob.]	11	14	14	12	11	10
Przychodnie na 10 tys. ludności	[ob.]	7	9	9	7	7	6
Liczba aptek	[ob]	2	1	4	4	5	5
Ludność na aptekę ogólnodostępną	[osoba]	7 717	16 073	4 017	4 044	3 269	3 318
Liczba łóżek w szpitalach ogólnych (powiat pszczyński)	[-]	485	531	611	455	461	410

Dostępność usług medycznych od 2015 uległa pogorszeniu w zakresie ilości łóżek szpitalnych (dostępnych na terenie powiatu pszczyńskiego - 611 łóżek w 2013 r., 410 łóżek w 2019 r.).

W 2019 r. na terenie gminy funkcjonowało 10 przychodni oraz 5 aptek. W 2019 r. na jedną przychodnię przypadało 3 318 osób oraz udzielono 4,8 porad podstawowej opieki zdrowotnej na jednego mieszkańca.

2.6.7 Świadczenia socjalne

Tabela Nr 15 przedstawia poszczególne dane dotyczące świadczeń socjalnych.

Tabela Nr 15 - Zmiana wskaźników dotycząca świadczeń socjalnych w latach 2000 – 2018

Świadczenia socjalne (wg Bank Danych Lokalnych - stan na 06.02.2021 r.)							
Kategoria	Jednostka	2005	2011	2013	2015	2017	2019
Placówki stacjonarnej pomocy społecznej wraz z filiami	[ob.]	b.d.	1	1	1	1	1
Gospodarstwa domowe korzystające ze środowiskowej pomocy społecznej	[gosp.]	b.d.	236	216	203	159	114
Osoby korzystające ze środowiskowej pomocy społecznej	[osoba]	b.d.	722	708	623	442	315
Liczba dzieci, na które rodzice otrzymują zasiłek rodzinny	[osoba]	b.d.	361	304	272	344	322
Liczba dzieci, na które rodzice otrzymują świadczenie z programu rodzina 500+	[osoba]	-	-	-	-	-	1675

Udział gospodarstw korzystających ze środowiskowej pomocy społecznej w 2019 wynosił 114, natomiast liczba osób korzystających ze środowiskowej pomocy społecznej wynosiła 315 (stanowi to około 2,0 % ludności zamieszkującej gminę). Wartość ta od 2011 r. do 2019 r. systematycznie spada (w 2011 procent ludności korzystającej ze środowiskowej pomocy społecznej wynosił 4,4 %). Wydatki gminy na pomoc społeczną i pozostałe zadania w zakresie polityki społecznej w 2017 r. wynosiły 8 319,5 tys. zł.

W 2017 r. z programu „500+” korzystało 1 675 dzieci. Gmina na w/w program wydała 14 918,6 tys. zł.

2.7 UWARUNKOWANIA WYNIKAJĄCE Z ZAGROŻENIA BEZPIECZEŃSTWA LUDNOŚCI I JEJ MIENIA

Zagrożenie bezpieczeństwa ludności gminy i jej mienia wynikają z następujących uwarunkowań:

- występowanie zakładu o podwyższonym ryzyku wystąpienia poważnej awarii,
- zagrożeń powodziowych oraz zagrożeń wynikających ze stanu środowiska przyrodniczego, w tym szczególnie zanieczyszczeń powietrza, wód powierzchniowych i natężenia hałasu,
- występowania obszarów wymagających rewitalizacji.

W gminie nie występuje żaden zakład o podwyższonym ryzyku wystąpienia poważnej awarii, gdyż kopalnia KWK „Czeczott” została zlikwidowana w 2008 roku.

Zgodnie z pismem PO.RPP.610.110.2019.IB Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie z dnia 8 marca 2019 r. na terenie studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Miedźna znajdują się:

- obszary, na których prawdopodobieństwo wystąpienia powodzi jest wysokie i wynosi raz na 10 lat ($Q=10\%$),
- obszary, na których prawdopodobieństwo wystąpienia powodzi jest średnie i wynosi raz na 100 lat ($Q=1\%$),
- obszary, na których prawdopodobieństwo wystąpienia powodzi jest niskie i wynosi raz na 500 lat ($Q=0,2\%$),
- obszary obejmujące tereny narażone na zalanie w przypadku zniszczenia lub uszkodzenia wału przeciwpowodziowego.

Obszary szczególnego zagrożenia powodzią wskazano w części tekstowej studium w pkt 2.16 i 3.11 dokumentu.

Obszary szczególnych zagrożeń powodziowych określone zostały również na rysunkach studium.

Na podstawie opracowanego dla gminy Lokalnego Programu Rewitalizacji na lata 2017 - 2023 można wskazać, że na obszarze sołectwa Woła występują zagrożenia dla ludności tego obszaru wynikające z występowania wykluczenia społecznego i długotrwałego bezrobocia. Mieszkańcy obszaru rewitalizacji znajdują się w szczególnie trudnej sytuacji społecznej, zagrożeni są depryzacją materialną, mają ograniczony dostęp do usług społecznych, przez co obserwuje się wśród nich niski poziom integracji społecznej.

W planowaniu rozwoju przestrzennego gminy należy uwzględnić zapisy dotyczące wizji i celów strategicznych zapisanych w Lokalnym Programie Rewitalizacji na lata 2017 - 2023 dotyczących centralnego obszaru gminy.

Zagrożenia wynikające ze stanu środowiska przyrodniczego w zakresie czystości powietrza, wód powierzchniowych i hałasu ocenione zostały w pkt 2.4 niniejszego dokumentu.

2.8 UWARUNKOWANIA WYNIKAJĄCE Z POTRZEB I MOŻLIWOŚCI ROZWOJU GMINY

2.8.1 Analiza sytuacji ekonomicznej, środowiskowej i społecznej

Sytuację ekonomiczną gminy można przeanalizować poprzez porównanie danych dotyczących dochodów i wydatków gminy w porównaniu z innymi gminami powiatu pszczyńskiego.

Tabela Nr 16 - Dochody i wydatki gmin

Gmina	Dochody*			Wydatki*		
	[zł]					
	2011	2015	2019	2011	2015	2019
Miedźna	48 795 409,91	48 392 601,99	82 038 351,54	45 231 677,85	46 382 814,03	78 008 821,19
miasto i gmina Pszczyna	130 080 164,62	164 543 678,35	267 889 669,95	129 445 831,69	155 049 139,44	272 947 501,30
Kobiór	16 746 666,42	16 376 861,69	26 901 835,84	18 454 807,38	16 082 892,93	26 931 139,80
Pawłowice	84 141 570,00	52 726 408,24	116 687 605,64	70 935 121,27	61 451 922,15	102 491 004,66
Suszec	45 960 196,39	34 342 520,46	64 048 596,51	36 001 045,94	40 340 963,91	60 509 413,99

*(wg Bank Danych Lokalnych - stan na 05.01.2021 r.)

Dochody i wydatki budżetu gminy w 2020 r. wg uchwały budżetowej (uchwała XVI/121/2019 Rady Gminy Miedźna z dnia 30 grudnia 2019 r.) wynoszą:

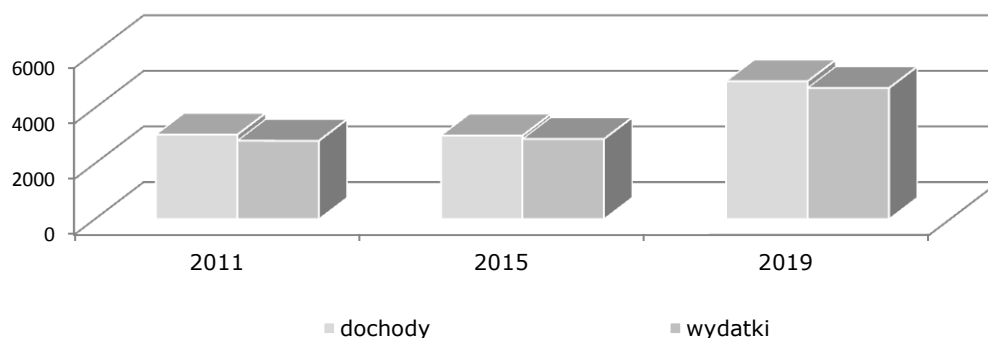
- dochody - 86 272 995,63 zł,
- wydatki - 89 366 044,68 zł.

Tabela Nr 17 - Dochody i wydatki budżetów gmin na 1 mieszkańca

Gmina	Dochody*			Wydatki*		
	[zł]					
	2011	2015	2019	2011	2015	2019
Miedźna	3 040,40	3 006,50	4 958,80	2 818,35	2 881,64	4 715,23
miasto i gmina Pszczyna	2 554,15	3 178,42	5 090,35	2 541,69	2 995,02	5 186,45
Kobiór	3 428,88	3 347,00	5 501,40	3 778,63	3 286,92	5 507,39
Pawłowice	4 683,90	2 915,64	6 421,64	3 948,74	3 398,14	5 640,36
Suszec	3 978,55	2 857,59	5 194,11	3 116,43	3 356,71	4 907,10

*(wg Bank Danych Lokalnych - stan na 07.02.2021 r.)

Wykres Nr 9 - Zmian dochodów i wydatków gminy Miedźna na 1 mieszkańca

Tabela Nr 18 - Struktura dochodów i wydatków budżetu gminy według działów

Dział klasyfikacji podatkowej	Dochód [%]			Wydatki [%]		
	2017	2018	2019	2017	2018	2019
Rolnictwo i łowiectwo	1,0	0,2	0,5	1,5	0,4	1,3
Transport i łączność	0,0	0,1	0,1	6,7	6,3	3,0
Gospodarka mieszkaniowa	0,9	0,8	1,7	0,6	1,8	1,6
Administracja publiczna	0,8	0,7	0,2	8,1	7,9	6,9
Bezpieczeństwo publiczne i ochrona przeciwpożarowa	0,0	0,1	0,4	0,3	0,6	1,3
Różne rozliczenia	31,8	31,7	27,9	-	-	0,2
Oświata i wychowanie	4,5	4,7	5,4	40,9	39,9	39,5
Pomoc społeczna	2,1	2,0	2,0	3,9	3,8	3,8
Pozostałe zadania w zakresie polityki społecznej	0,0	-	-	0,0	-	-
Edukacyjna opieka wychowawcza	0,1	0,1	0,1	1,3	1,2	1,2
Rodzina	22,0	20,2	24,5	22,5	21,8	26,5
Gospodarka komunalna i ochrona środowiska	2,5	4,1	4,7	4,4	7,0	6,1

Dział klasyfikacji podatkowej	Dochód [%]			Wydatki [%]		
	2017	2018	2019	2017	2018	2019
Kultura i ochrona dziedzictwa narodowego	0,0	0,0	0,0	3,4	3,1	2,9
Kultura fizyczna	1,8	1,9	1,3	5,5	4,9	4,6
Dochody od osób prawnych, od osób fizycznych i od innych jednostek nieposiadających osobowości prawnej	32,3	32,9	31,1	-	-	-
Działalność usługowa	-	-	-	0,1	0,1	0,1
Ochrona zdrowia	-	-	-	0,4	0,7	0,5
Pozostałe	0,2	0,5	0,1	0,4	0,5	0,5

Jak wynika z powyższych zestawień:

- w 2019 r. całkowity dochód gminy Miedźna wyniósł około 82,3 mln zł, wydatki 89,4 mln zł,
- w 2019 r. dochody w przeliczeniu na 1 mieszkańca wyniosły 4,9 tys. zł a wydatki 4,7 tys. zł. Są to najniższe wartości spośród wszystkich gmin powiatu pszczyńskiego (np. w gminie Pawłowice dochody i wydatki na 1 mieszkańca wyniosły około 6 tys. zł.),
- w porównaniu z rokiem 2014 dochód na jednego mieszkańca w 2019 r. wzrósł o 65,0 %, natomiast wydatki wzrosły o 63,6 %. Są to z kolei jedne z niższych wartości w porównaniu z innymi gminami w powiecie pszczyńskim. Dla porównania w gminie Pawłowice dochody i wydatki na 1 mieszkańca wzrosły odpowiednio 120,0 % i 66,0 %, a w gminie Suszec odpowiednio 81,8 % i 46,2 %.

Największe wydatki budżetu gminy w 2019 r. to wydatki związane z oświatą i wychowaniem (39,5 %), rodziną (26,5 %), gospodarką komunalną i ochroną środowiska (6,1 %) oraz administracją publiczną (6,9 %).

Sytuacja środowiskowa gminy Miedźna określona została w części graficznej opracowania na rysunku studium Nr 2 oraz opisowej w pkt 2.4, 2.10-2.13 niniejszego opisu.

Sytuacja społeczna gminy pod względem charakterystyki ludności przedstawiona została w pkt 2.1 i pkt 2.6 niniejszego opisu.

2.8.2 Prognozy demograficzne

Zgodnie z ustawą o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym w określaniu zapotrzebowania na nową zabudowę należy uwzględniać perspektywę nie dłuższą niż 30 lat. W niniejszym dokumencie przyjęto, że będzie to rok 2050. Prognozy demograficzne dla gminy Miedźna sporządzono w oparciu o dane zaczerpnięte z Banku Danych Lokalnych.

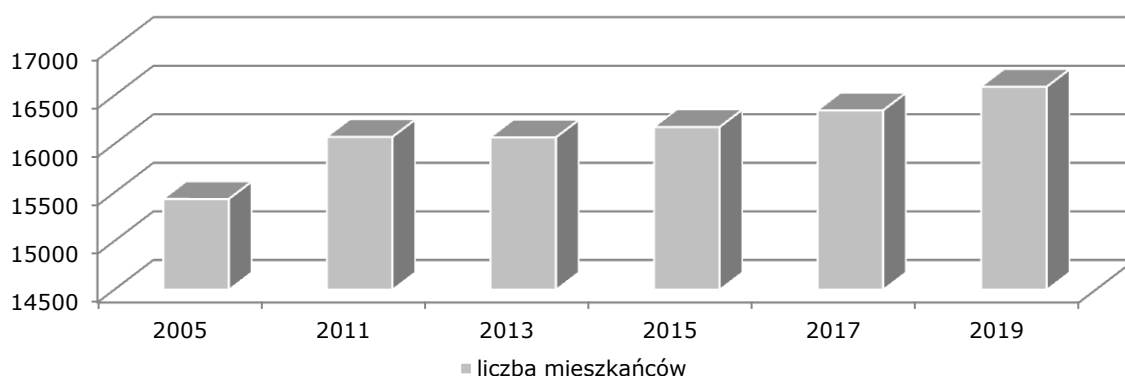
Prognozę demograficzną dla wyliczenia potrzeb terenowych dla nowej zabudowy sporządzono na podstawie poniższych zestawień dotyczących gminy Miedźna, powiatu pszczyńskiego i województwa śląskiego.

Tabele Nr 19 -22 przedstawiają zmiany danych dotyczących liczby ludności w gminie Miedźna, powiecie pszczyńskim oraz województwie śląskim na przestrzeni lat 2005-2019.

Tabela Nr 19 - Zmiana liczby ludności w latach 2005 – 2019 w gminie Miedźna, powiecie pszczyńskim oraz województwie śląskim

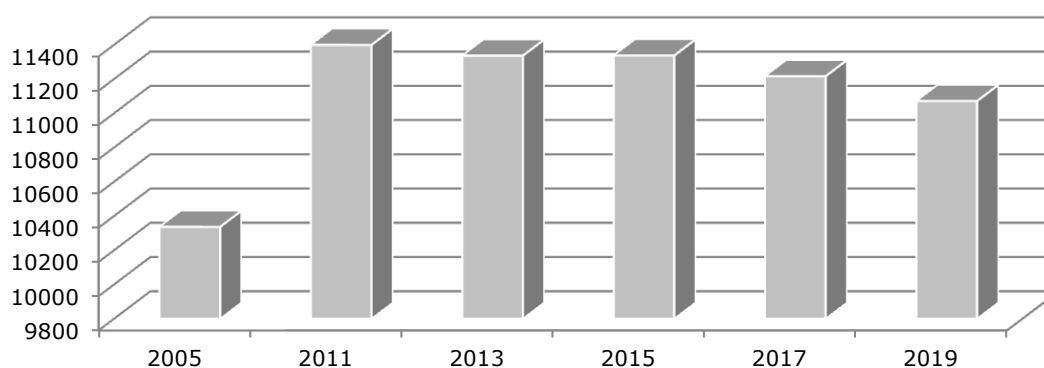
Liczba mieszkańców (wg Bank Danych Lokalnych - stan na 08.06.2020 r.)								
Region	Kategoria	Jednostka	2005	2011	2013	2015	2017	2019
Miedźna	Kobiety	[osoba]	7 670	7 965	7 996	8 041	8 172	8 310
	Mężczyźni		7 764	8 108	8 073	8 134	8 175	8 280
	Ogółem		15 434	16 073	16 069	16 175	16 347	16 590
Powiat pszczyński	Kobiety		53 230	55 061	55 522	56 043	56 533	57 008
	Mężczyźni		51 240	53 181	53 388	53 809	54 093	54 531
	Ogółem		104 470	108 242	108 920	109 852	110 626	111 539
Województwo śląskie	Kobiety		2 421 969	2 392 413	2 379 656	2 365 877	2 355 267	2 340 340
	Mężczyźni		2 263 806	2 233 944	2 219 791	2 204 972	2 192 913	2 177 295
	Ogółem		4 685 775	4 626 357	4 599 447	4 570 849	4 548 180	5 517 635

Wykres Nr 10 - zmiany liczby ludności w gminie Miedźna

Tabela Nr 20 - Zmiana struktury ludności w latach 2000 – 2017 w gminie Miedźna, powiecie pszczyńskim oraz województwie śląskim

Liczba ludności w wieku przedprodukcyjnym (0-17), produkcyjnym i poprodukcyjnym (wg Banka Danych Lokalnych – stan na 26.11.2020 r.)								
Region	Kategoria	Jednostka	2005	2011	2013	2015	2017	2019
Miedźna	Przedprodukcyjny	[osoba]	3 973	3 299	3 239	3 215	3 284	3 393
	Produkcyjny		10 336	11 399	11 336	11 337	11 216	11 071
	Poprodukcyjny		1 125	1 375	1 494	1 623	1 847	2 126
Powiat pszczyński	Przedprodukcyjny		24 454	22 436	22 337	22 456	22 730	23 020
	Produkcyjny		67 597	71 369	71 224	70 954	70 031	69 282
	Poprodukcyjny		12 419	14 437	15 349	16 442	17 865	19 237
Województwo śląskie	Przedprodukcyjny		885 181	790 680	776 393	767 533	770 744	772 668
	Produkcyjny		3 063 102	2 998 142	2 934 496	2 858 648	2 776 870	2 694 162
	Poprodukcyjny		737 492	837 535	888 558	944 668	1 000 566	1 050 805

■ liczba mieszkańców w wieku produkcyjnym

Wykres Nr 11 - Zmiany liczby ludności w wieku produkcyjnym w gminie Miedźna

Tabela Nr 21 - Zmiana liczby ludności w latach 2005 – 2019 w gminie Miedźna w zależności od wieku

Liczba ludności wg wieku (wg Bank Danych Lokalnych - stan na 08.06.2020 r.)							
Kategoria	Jednostka	2005	2011	2013	2015	2017	2019
0-4	[osoba]	703	971	969	958	988	1 053
5-9		921	767	870	994	993	970
10-14		1 275	918	817	767	821	950
15-19		1 862	1 169	1 007	881	829	763
20-24		1 612	1 581	1 389	1 172	1 013	928
25-29		997	1 718	1 706	1 662	1 534	1 330
30-34		933	1 163	1 341	1 552	1 671	1 661
35-39		1 136	959	972	1 082	1 222	1 437
40-44		1 762	1 080	1 014	960	956	1 042
45-49		1 611	1 569	1 328	1 101	1 014	960
50-54		846	1 658	1 724	1 597	1 400	1 150
55-59		502	891	1 111	1 429	1 580	1 608
60-64		302	548	665	773	904	1 191
65-69		374	298	342	441	576	646
70-74		289	323	312	265	283	328
75-79		164	237	268	280	266	244
80-84		100	144	156	164	188	212
85 i więcej		45	79	78	97	109	117

Tabela Nr 22 - Liczba urodzeń i zgonów oraz przyrost naturalny w latach 2000 – 2017 w gminie Miedźna, powiecie pszczyńskim oraz województwie śląskim

Liczba urodzeń, zgonów oraz przyrost naturalny (wg Bank Danych Lokalnych - stan na 02.07.2021 r.)								
Region	Kategoria	Jednostka	2005	2011	2013	2015	2017	2019
Miedźna	Urodzenia na 1000 ludności	[-]	7,56	10,16	11,80	13,61	13,94	13,36
	Zgony na 1000 ludności		5,64	5,92	6,15	7,39	6,51	7,37
	Przyrost naturalny na 1000 ludności		1,92	4,24	5,65	6,21	7,43	5,98
Powiat pszczyński	Urodzenia na 1000 ludności		10,08	12,15	12,00	12,00	12,49	11,50
	Zgony na 1000 ludności		6,94	7,34	8,29	8,35	8,26	9,00
	Przyrost naturalny na 1000 ludności		3,15	4,28	3,72	3,65	4,24	4,50
Województwo śląskie	Urodzenia na 1000 ludności		8,69	9,68	9,30	9,09	9,88	8,95
	Zgony na 1000 ludności		9,87	10,30	10,67	11,01	11,29	11,44
	Przyrost naturalny na 1000 ludności		-1,18	-0,63	-1,37	-1,92	-1,41	-2,49

Tabela Nr 23 - Migracje na pobyt stały w latach 2000 – 2017 w gminie Miedźna, powiecie pszczyńskim i województwie śląskim

Migracje na pobyt stały (wg Bank Danych Lokalnych - stan na 02.07.2021 r.)								
Region	Kategoria	Jednostka	2005	2011	2013	2015	2017	2019
Miedźna	Zameldowania	[osoba]	206	172	186	-	213	217
	Wymeldowania		263	199	295	-	190	243
	Saldo migracji		-57	-27	-109	-	23	-26
Powiat pszczyński	Zameldowania		1 471	1 462	1 569	-	1 292	1 428
	Wymeldowania		1 419	1 452	1 684	-	1 225	1 427
	Saldo migracji		52	10	-115	-	67	1
Województwo śląskie	Zameldowania		45 546	45 898	46 798	39 709	41 802	46 650
	Wymeldowania		54 244	51 570	56 116	44 265	46 048	51 367
	Saldo migracji		-869	-5 672	-9 318	-4 556	-4 246	-4 717

Analizując powyższe zestawienie stwierdza się, że:

- całkowita liczba ludność gminy Miedźna w latach 2005 - 2019 wzrosła o 1 156 osób, tj. o około 7,5 % (w powiecie pszczyńskim liczba ludności w tym samym przedziale czasowym również wzrosła o 6,8 %),
- można przyjąć, że średni statystyczny wzrost liczby ludności gminy Miedźna w latach 2005 - 2019 wynosił około 83 osoby rocznie,

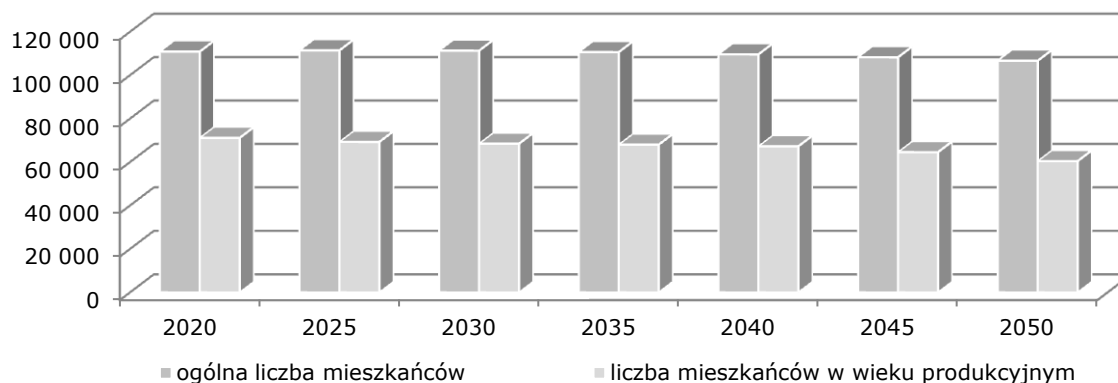
- w latach 2005 - 2019 w gminie Miedźna nastąpił:
 - spadek liczby ludności w wieku przedprodukcyjnym (0-17 lat) - o 580 osób tj. 14,6 %,
 - od roku 2005 systematyczny wzrost liczby ludności w wieku produkcyjnym do roku 2019, o 735 osób tj. 7,1 % (lekki spadek nastąpił pomiędzy rokiem 2017 a 2019),
 - znaczny wzrost liczby ludności w wieku poprodukcyjnym - o 1 001 osoby tj. o 89 %,
- liczba urodzeń w roku 2019 wzrosła w stosunku do roku 2005, z kolei liczba zgonów jest na podobnym poziomie w analizowanym przedziale czasowym. Przyrost naturalny w każdym analizowanym roku jest dodatni,
- w latach 2005 - 2019 bilans migracji jest ujemny. Najwięcej osób wymeldowało się z gminy Miedźna w roku 2013 niż się zameldowało, natomiast w roku 2017 nastąpił zdecydowany wzrost liczby zameldowań i liczba ta jest podobna w roku 2019, aczkolwiek w roku 2019 wzrosła znowu liczba wymeldowań. Oznacza to, że przy ogólnym wzroście liczby mieszkańców gminy saldo migracji w latach 2005 – 2019 jest ujemne w związku z większą liczbą osób wymeldowanych niż zameldowanych,
- w przypadku prognozy liczby ludności gminy Miedźna na rok 2050 opartej wyłącznie na trendzie w latach 2005 - 2019 teoretycznie można założyć, że liczba ludności gminy wzrośnie i mogłaby wynieść około 19 163 osoby.

Podsumowując powyższe, można stwierdzić, że poszczególne zmiany dotyczące liczby ludności w gminie Miedźna mają charakter zbliżony do sytuacji mającej miejsce w powiecie pszczyńskim oraz całym województwie śląskim (spadek ludności w wieku przedprodukcyjnym oraz wzrost w wieku poprodukcyjnym, dodatni przyrost naturalny w gminie i powiecie, ujemne saldo migracji, itd.). W gminie Miedźna zmiany te są jednak intensywniejsze niż w powiecie pszczyńskim.

Prognozy demograficzne dla gminy Miedźna, powiatu pszczyńskiego i województwa Śląskiego w latach 2020 - 2050

Tabela Nr 24 - Prognozowana liczba ludności w powiecie pszczyńskim w latach 2020 - 2050

Prognoza demograficzna dla powiatu pszczyńskiego (wg Bank Danych Lokalnych - stan na 20.04.2015 r.)								
Kategoria	Jednostka	2020	2025	2030	2035	2040	2045	2050
Ogółem	[osoba]	110 875	111 427	111 289	110 623	109 583	108 251	106 652
Miasto		25 935	25 773	25 602	25 529	25 523	25 550	25 604
Wieś		84 940	85 654	85 687	85 094	84 060	82 701	81 048
Przedprodukcyjny		22 382	22 072	20 289	18 983	18 084	17 677	17 466
Produkcyjny		71 151	69 280	68 445	68 002	67 234	64 544	60 423
Poprodukcyjny		17 342	20 075	22 555	23 638	24 265	26 030	28 760

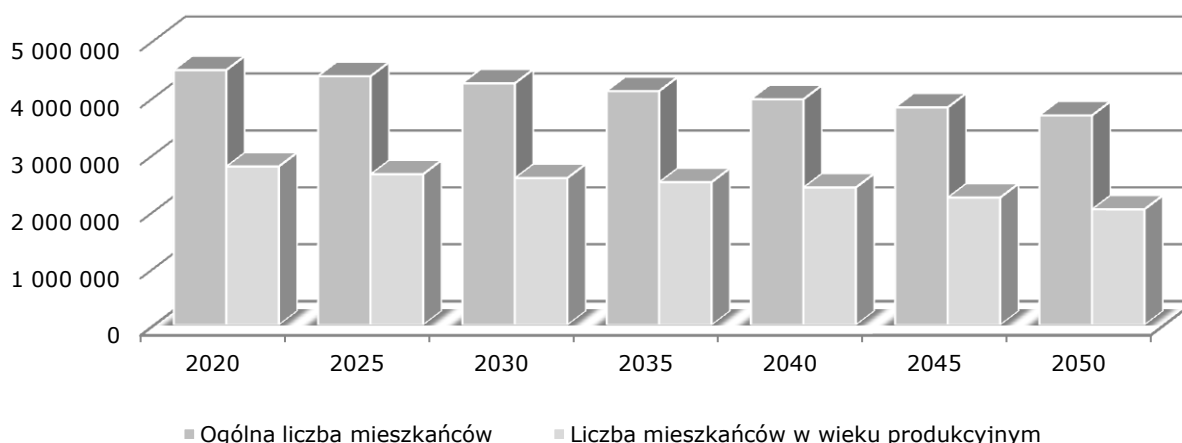
Wykres Nr 12 - Zmiany prognozowanej całkowitej liczby ludności oraz prognozowanej liczby ludności w wieku produkcyjnym w powiecie pszczyńskim

Analizując powyższe zestawienie stwierdza się, że:

- w latach 2020 - 2050 prognozowane jest zmniejszenie się całkowitej liczby ludności powiatu pszczyńskiego na terenach wiejskich o około 4,6 % na poziomie około 110 000 mieszkańców, zmniejszenie się liczby ludności w wieku przedprodukcyjnym o 4 916 osób (około 22,0 %), zmniejszenie się liczby ludności w wieku produkcyjnym o 10 728 osób (około 15,1 %) oraz zwiększenie się liczby ludności w wieku poprodukcyjnym o 11 418 osób (około 65,8 %),
- ogółem w latach 2020 - 2050 prognozowany jest nieznaczny spadek ludności na terenach miejskich powiatu (o 331 osób, tj. ok. 1,3 %) oraz większy spadek na terenach wiejskich powiatu (o 3 892 osób, tj. ok. 4,6 %),
- ilość ludności w 2020 r. zamieszkałej w miastach powiatu stanowić będzie około 23,4 %, a na terenach wiejskich około 79,6 %. Proporcje te prognozowane na rok 2050 przedstawiają się następująco - ilość ludności zamieszkałej w miastach powiatu stanowić będzie około 23,1 %, a na terenach wiejskich około 76,0 %.

Tabela Nr 25 - Prognozowana liczba ludności w województwie śląskim w latach 2020 - 2050

Prognozy demograficzna dla województwa śląskiego (wg Bank Danych Lokalnych - stan na 19.04.2015 r.)								
Kategoria	Jednostka	2020	2025	2030	2035	2040	2045	2050
Ogółem	[osoba]	4 477 678	4 369 747	4 245 178	4 107 861	3 964 581	3 821 464	3 680 615
Miasto		3 424 955	3 312 810	3 189 490	3 059 135	2 926 611	2 796 359	2 670 136
Wieś		1 052 723	1 056 937	1 055 688	1 048 726	1 037 970	1 025 105	1 010 479
Przedprodukcyjny		749 793	718 972	646 230	597 159	560 786	539 706	525 435
Produkcyjny		2 783 556	2 647 696	2 581 037	2 508 736	2 415 010	2 237 800	2 032 058
Poprodukcyjny		944 329	1 003 079	1 017 911	1 001 966	988 785	1 043 958	1 123 122

Wykres Nr 13 - zmiany prognozowanej całkowitej liczby ludności oraz prognozowanej liczby ludności w wieku produkcyjnym w województwie śląskim

Analizując powyższe zestawienie stwierdza się, że:

- w latach 2020 - 2050 prognozowane jest zmniejszenie się całkowitej liczby ludności województwa śląskiego o 797 063 osób (około 17,8 %), zmniejszenie liczby ludności w wieku przedprodukcyjnym o 224 358 osób (około 29,9 %), zmniejszenie się liczby ludności w wieku produkcyjnym o 751 498 osób (około 27,0 %) oraz zwiększenie się liczby ludności w wieku poprodukcyjnym o 178 793 osób (około 18,9 %),
- ogółem w latach 2020 - 2050 prognozowany jest dużo większy ubytek ludności na terenach miejskich województwa (o 754 819 osób, tj. ok. 22,0 %) niż na terenach wiejskich województwa (o 42 244 osób, tj. ok. 4,0 %),
- ilość ludności w 2020 r. zamieszkałej w miastach województwa stanowić będzie około 76,5 %, a na terenach wiejskich około 23,5 %. Proporcje te prognozowane na rok 2050 przedstawiają się następująco - ilość ludności zamieszkałej w miastach województwa stanowić będzie około 72,5 %, a na terenach wiejskich około 27,5 %.

Podsumowanie

Na podstawie powyższych zestawień dotyczących powiatu pszczyńskiego oraz województwa śląskiego można założyć następujące zjawiska charakteryzujące prognozę demograficzną gminy:

- liczba ludności w latach 2020-2050 w gminie Miedźna może się zmniejszyć zgodnie z aktualnym trendem, podobnie jak w powiecie pszczyńskim i województwie śląskim. Można wnioskować, że będzie to spadek istotny, biorąc pod uwagę prognozy dla miejscowości wiejskich powiatu pszczyńskiego na rok 2050,
- przyjmując prognozę udziału ludności w wieku produkcyjnym w powiecie pszczyńskim i województwie śląskim w roku 2050 zakłada się, że wskaźnik ilości osób w wieku produkcyjnym w gminie Miedźna, podobnie jak w przypadku ogólnej liczby ludności, spadnie (będzie to spadek większy niż w przypadku w powiatu i województwa z uwagi na trend większego spadku liczby ludności na terenach wiejskich powiatu i województwa).

Biorąc pod uwagę prognozę liczby ludności na terenach wiejskich powiatu pszczyńskiego (około 4,6 %) i na terenach wiejskich województwa (spadek o 4,0 %) można założyć, biorąc pod uwagę dotychczasowe trendy demograficzne gminy Miedźna, spadek ludności gminy będzie mniejszy i będzie wynosił około 2,0 %, czyli, szacunek potrzeb terenowych dla nowej zabudowy w gminie, należy prognozować dla liczby mieszkańców około **16 300 osób**.

2.8.3 Bilans terenów przeznaczonych pod zabudowę

Bilans terenów przeznaczonych pod zabudowę przeprowadzono po założeniu maksymalnych w skali gminy potrzeb na nową zabudowę wyrażonych w ilości powierzchni użytkowej oraz całkowitej zabudowy i w podziale na funkcję mieszkaniową, usługową i produkcyjną.

Następnie przeprowadzono szacunki chłonności obszarów (rozumianej jako możliwość lokalizowania nowej zabudowy, wyrażonej w ilości powierzchni użytkowej oraz całkowitej zabudowy, w podziale na funkcję mieszkaniową, usługową i produkcyjną):

- w obszarach o w pełni wykształconej zwartej strukturze funkcjonalno-przestrzennej w granicach jednostki osadniczej,
- w obszarach przeznaczonych pod zabudowę w planach miejscowych oraz w studium (poza granicami jednostki osadniczej).

Obszar położony w granicach terenów stanowiących jednostkę osadniczą gminy Miedźna wyznaczony wg zasad określonych w pkt 2.2.4 wynosi **754,44 ha.**

Przeprowadzono również ocenę możliwości wykonania infrastruktury technicznej i społecznej w zakresie zadań własnych gminy związanej z wyliczonymi potrzebami.

2.8.3.1 Zapotrzebowanie na nową zabudowę

Zgodnie z przyjętą metodą sporządzania studium jako dokumentu strategicznego, określającego politykę przestrzenną samorządu, która powinna być uszczegółowiona w planach miejscowych zagospodarowania przestrzennego wyliczono zapotrzebowania na następujące funkcje zabudowy na okres około roku 2050:

- mieszkaniową, jako podstawową funkcję jednostki osadniczej gminy,
- usługową, jako funkcję zaspokojenia potrzeb mieszkańców i tworzącą miejsca pracy mieszkańców,
- aktywności gospodarczej w formie zabudowy produkcyjnej i magazynowej, jako podstawę ekonomicznego rozwoju gminy i tworzenie miejsc pracy.

Zabudowa mieszkaniowa

W wyliczeniach maksymalnego zapotrzebowania na zabudowę mieszkaniową założono następujące wskaźniki na rok 2050:

- liczba mieszkańców gminy – 16 300,
- liczba mieszkań na 1000 mieszkańców – 370,
- średnia powierzchnia użytkowa 1 mieszkania (zabudowa jednorodzinna i wielorodzinna) – 100,0 m²,
- średnia powierzchnia użytkowa mieszkania na 1 mieszkańca – 36,0 m²,
- % ubytków mieszkaniowych substancji istniejącej planowanej do odtworzenia na nowych terenach – 10 %,
- zwiększenie zapotrzebowania na mieszkania o 30 % w związku z niepewnością procesów rozwojowych.

Aktualnie (2020 rok) wskaźniki w gminie prezentują się następująco:

- liczba mieszkańców gminy – 16 590,
- całkowita liczba mieszkań w gminie – 4 886,

- liczba mieszkań na 1000 mieszkańców – 294,5,
- średnia powierzchnia użytkowa 1 mieszkania – 90,91 m²,
- średnia powierzchnia użytkowa mieszkania na 1 mieszkańca – 26,8 m².

Aby uzyskać zakładany powyżej standard na rok 2050 teoretyczny niedobór w ilości mieszkań w porównaniu ze stanem obecnym wynosi 76 mieszkań na 1000 mieszkańców (370 mieszkań w 2050 r. minus 294,5 mieszkań obecnie) i 9,09 m² powierzchni użytkowej każdego mieszkania (100 m² mieszkania w 2050 r. minus 90,91 m² mieszkania obecnie).

Biorąc pod uwagę spadek liczby ludności gminy do prognozowanych w 2050 roku liczby 16 300 mieszkańców oraz zwiększenie standardu mieszkaniowego do wartości określonych powyżej, ilość potrzebnych nowych mieszkań w gminie wynosiła będzie około **1 727,4 mieszkań** (488,6 + 1 238,8, jako 10 % ubytków powierzchni istniejącej planowanej do odtworzenia na nowych terenach).

Łącznie zapotrzebowanie gminy na nową zabudowę mieszkaniową biorąc pod uwagę zwiększenie wartości o wskaźnik 30 %, w ilości mieszkań wynosi około **2 245,62 mieszkania**.

Prognozowana całkowita powierzchnia użytkowa mieszkań w gminie przy zachowaniu standardu określonego na rok 2050 będzie wynosić **332 543,7 m²** (44 413,7 m² - zwiększenie powierzchni użytkowej istniejących mieszkań do założonych 100 m² + 288 130,0 m² - powierzchnia nowych mieszkań).

Tabela Nr 26 - Zapotrzebowanie na nową zabudowę w 2050 r.

Zapotrzebowanie na nową zabudowę				
Wskaźnik	Jednostka	2019	2050	Różnica
Liczba mieszkańców	[osoby]	16 590	16 300	- 290
Liczba mieszkań	[szt.]	4 886	6 613	+ 1 727
Liczba mieszkań na 1000 mieszkańców	[szt.]	294,5	370,0	+ 76
Przeciętna powierzchnia użytkowa 1 mieszkania	[m ²]	90,9	100,0	+ 9,09
Przeciętna powierzchnia użytkowa mieszkania na 1 osobę	[m ² /1 osobę]	26,8	36,0	+ 9,2
Ubytek 10 % substancji mieszkaniowej planowanej do odtworzenia na nowych terenach (2050 r.)	[szt.]	-	200,3	-
Liczba nowych mieszkań przy zwiększeniu zapotrzebowania o 30 % w związku z niepewnością procesów rozwojowych (2050 r.)	[szt.]	-	1 727,4	-
Powierzchnia użytkowa mieszkań (zwiększenie powierzchni istniejącej i nowe mieszkania w 2050 r.)	[m ²]	-	332 543,7	
Całkowita powierzchnia użytkowa mieszkań	[m ²]	444 137,4	776 681,1	+ 332 543,7

Zabudowa usługowa oraz produkcyjna i aktywności gospodarczej

Wyliczenie maksymalnego zapotrzebowania na zabudowę usługową i produkcyjną oparto na następujących danych i prognozach:

- danych Urzędu Statystycznego w Katowicach dla gminy Miedźna na rok 2018/2019:
 - ludność gminy w wieku produkcyjnym – 11 071 osób (około 66,7 % ogółu ludności zamieszkałej w gminie),
 - podmioty gospodarcze w rejestrze Regon – 1 273 osób,
 - pracujący (bez podmiotów gospodarczych o liczbie pracujących do 9 osób oraz gospodarstwa indywidualne) – 2 040 osób (około 18,4 % ludności w wieku produkcyjnym),
 - ilość bezrobotnych - 143 osób,
- prognoza liczby ludności gminy w 2050 roku wg studium – **16 300 osób**,
- prognoza ludności w wieku produkcyjnym w roku 2050 wg studium – **9 853 osób** tj. około 60 % ogółu ludności zamieszkałej w gminie w 2050 r. (założono spadek o 11,0 % obecnej liczby ludności w wieku produkcyjnym na podstawie aktualnych trendów występujących w powiecie i województwie - w przypadku powiatu i województwa spadek ten wynosi odpowiednio 15,1 % i 27,0 %).

Założono, że do roku 2050 dla potrzeb mieszkańców gminy oraz dla potrzeb rozwoju gminy wskazane byłoby utworzenie około 2 500 nowych miejsc pracy (około 25 % prognozowanej liczby ludności w wieku produkcyjnym) w podziale na 60 % w działalności usługowej i 40 % w produkcji i innej aktywności gospodarczej), tj. 1 500 miejsc w usługach i 1 000 miejsc w produkcji i aktywności gospodarczej.

Dla wyliczenia prognozowanych ilości powierzchni użytkowych budynków usługowych i produkcyjnych założono:

- wskaźnik 20 miejsc pracy/1000 m² powierzchni użytkowej budynku usługowego,
- wskaźnik 10 miejsc pracy/1000 m² powierzchni użytkowej budynku produkcyjnego i innej działalności gospodarczej.

Oznacza to, że w perspektywie najbliższych 30 lat zapotrzebowania na powyższy rodzaj zabudowy mogą wynieść:

- **75 000 m²** powierzchni użytkowej obiektów usługowych,
- **100 000 m²** powierzchni użytkowej obiektów produkcyjnych i innych działalności gospodarczych.

2.8.3.2 Szacunek chłonności obszarów

W gminie Miedźna obowiązują 3 miejscowe plany zagospodarowania przestrzennego, które obejmują tylko 41,9 ha co stanowi około 0,8 % obszaru gminy.

Powierzchnia terenów pokryta miejscowymi planami zagospodarowania przestrzennego w przybliżeniu wynosi:

- dla zabudowy mieszkaniowo-usługowej – **6,27 ha**,
- dla zabudowy usługowo - produkcyjnej – **20,89 ha**,
- pozostałe tereny rolnicze oraz komunikacji kołowej – **14,74 ha**,

Z kolei powierzchnia terenów wyznaczona w studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy (Uchwała Nr XXIV/193/2000 Rady Gminy Miedźna z dnia 11 lipca 2000 r.), dla obszarów, gdzie nie obowiązują miejscowe plany zagospodarowania przestrzennego w przybliżeniu wynosi:

- dla zabudowy mieszkaniowej, mieszkaniowo-usługowej i usługowej – **764,13 ha**,
- dla zabudowy produkcyjnej i działalności gospodarczej – **201,80 ha**,

Tabela Nr 27 - Zestawienie terenów w ramach jednostki o w pełni zwartej strukturze funkcjonalno-przestrzennej w granicach jednostki osadniczej i poza jednostką

	Wyznaczone w SUIKZP w ramach jednostki o w p.z.s.f-p [ha]	Wyznaczone w SUIKZP poza jednostką o w p.z.s.f-p [ha]	Ogólna powierzchnia terenów wyznaczonych w SUIKZP [ha]	Tereny zabudowane w ramach jednostki o w p.z.s.f-p [ha]	Tereny zabudowane poza jednostką o w p.z.s.f-p [ha]	Ogólna powierzchnia terenów zabudowanych w gminie w ramach terenów wyznaczonych w SUIKZP [ha]	Powierzchnia terenów wyznaczona w planach miejscowych [ha]
MN	556,34	246,48	802,82	301,16	73,85	375,01	6,27
U	32,87	7,30	40,17	18,33	1,45	19,78	
P	49,76	153,38	203,14	23,10	20,62	43,72	

W poniższych zestawieniach wyliczono chłonność obszarów niezabudowanych w obszarach o w pełni wykształconej zwartej strukturze funkcjonalno-przestrzennej w granicach jednostki osadniczej.

Powyżej opisany sposób obliczenia chłonności terenów wynika z wymogów zapisanych w ustawie o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym.

Przy obliczaniu założono następujące wskaźniki:

- powierzchnia działki budowlanej - zabudowa mieszkaniowa jednorodzinna - 1000,0 m²,
- powierzchnia działki budowlanej - zabudowa mieszkaniowa wielorodzinna - 200,0 m²
- powierzchnia użytkowa 1 mieszkania - 100,0 m²,
- powierzchnia użytkowa 1 budynku usługowego na hektar terenu - 800,0 m²,
- powierzchnia użytkowa 1 budynku produkcyjnego na hektar terenu - 1000,0 m²,
- powierzchnię całkowitą nowej zabudowy założono jako 120 % powierzchni użytkowej.

Tabela Nr 28 - Analiza chłonności obszarów niezabudowanych w obszarach o w pełni wykształconej zwartej strukturze funkcjonalno-przestrzennej w granicach jednostki osadniczej

Chłonność obszarów przeznaczonych w MPZP i SUiKZP dla nowej zabudowy w ramach obszarów o w pełni wykształconej zwartej strukturze funkcjonalno-przestrzennej w granicach jednostki osadniczej						
Funkcje zabudowy		Powierzchnia terenów przeznaczonych pod zabudowę	Powierzchnia terenów zabudowanych	Powierzchnia terenów niezabudowanych (powierzchnia terenów dla nowej zabudowy)	Powierzchnia użytkowa nowej zabudowy mogąca powstać na terenach niezabudowanych	Powierzchnia całkowita nowej zabudowy mogąca powstać na terenach niezabudowanych
		[ha]			[m ²]	
Zabudowa mieszkaniowa, w tym:	Zabudowa wielorodzinna	18,8100	18,8100	0	0	0
	Zabudowa jednorodzinna	556,3400	301,1600	255,1800	255 180,00	306 216,00
SUMA ZABUDOWY MIESZKANIOWEJ		575,1500	319,9700	255,1800	255 180,00	306 216,00
Zabudowa usługowa, w tym:	Zabudowa usługowa	32,8400	18,3700	14,5000	11 600,00	13 920,00
Zabudowa produkcyjna, w tym:	Zabudowa produkcyjna	49,7600	23,1000	26,6600	26 660,00	31 920,00
SUMA ZABUDOWY MIESZKANIOWEJ, USŁUGOWEJ I PRODUKCYJNEJ		657,7500	361,1400	296,3400	41,1600	38 260,00

Z tabeli powyżej można wyciągnąć następujące wnioski:

- w obszarach o w pełni wykształconej zwartej strukturze funkcjonalno-przestrzennej w granicach jednostki osadniczej wyznaczono około **575,15 ha** terenów przeznaczonych pod zabudowę mieszkaniową, z czego niezabudowanych jest około **255,18 ha**. Chłonność dla 255,18 ha terenów przy powyższych założeniach wynosi około **306 216,00 m²** powierzchni całkowitej budynków,
- w obszarach o w pełni wykształconej zwartej strukturze funkcjonalno-przestrzennej w granicach jednostki osadniczej - wyznaczono około **32,84 ha** terenów przeznaczonych pod zabudowę usługową, z czego niezabudowanych jest około **14,50 ha**. Chłonność dla 14,50 ha terenów przy powyższych założeniach wynosi około **13 920,00 m²** powierzchni całkowitej budynków,
- w obszarach o w pełni wykształconej zwartej strukturze funkcjonalno-przestrzennej w granicach jednostki osadniczej - wyznaczono około **49,76 ha** terenów przeznaczonych pod zabudowę produkcyjną, z czego niezabudowanych jest około **26,66 ha**. Chłonność dla 26,66 ha terenów przy powyższych założeniach wynosi około **31 920,00 m²** powierzchni całkowitej budynków,

2.8.3.3 Porównanie zapotrzebowania na nową zabudowę z szacunkami chłonności obszarów przeznaczonych pod zabudowę

W tabeli Nr 30 przedstawiono bilans potrzeb terenów z podziałem na funkcje oraz chłonność obszarów w obszarach o w pełni wykształconej zwartej strukturze funkcjonalno-przestrzennej w granicach jednostki osadniczej.

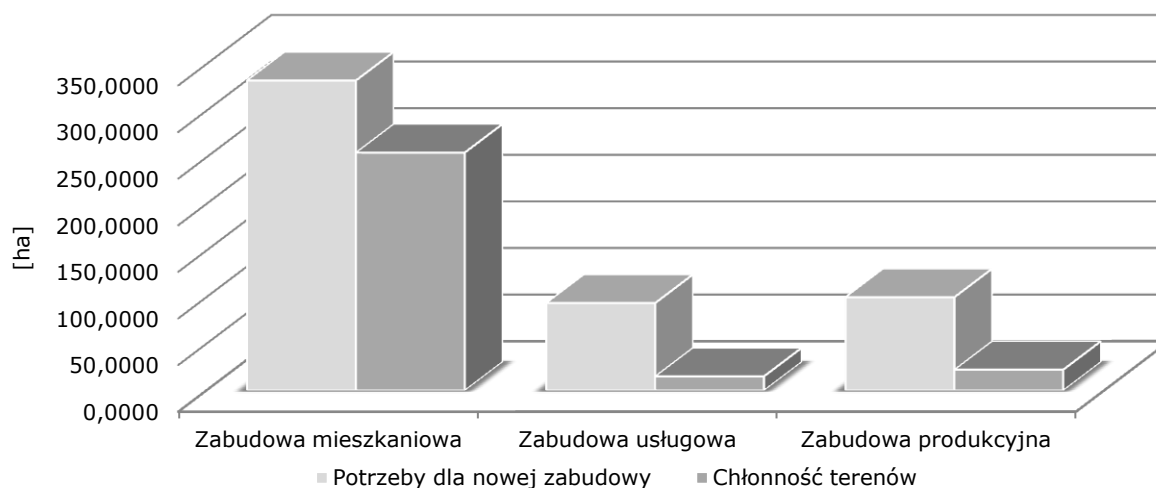
W celu wyliczenia potrzeb terenowych dla powyższych rodzajów zabudowy, które określone zostały w pkt 2.8.3.1 w wielkościach m² powierzchni użytkowej, w poniższym zestawieniu dokonano szacunkowych wyliczeń, przyjmując:

- dla zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej chłonność - **1200,0 m² pow. całkowitej/hektar terenu** (10,0 mieszkań/hektar x 100 m² powierzchni użytkowej/mieszkanie). 10 mieszkań na hektar wynika z przyjętego założenia powierzchni jednej działki budowlanej wynoszącej 1000,0 m²,
- dla zabudowy usługowej chłonność - **960,0 m² powierzchni całkowitej/hektar terenu**,
- dla zabudowy produkcyjnej chłonność - **1200,0 m² powierzchni całkowitej/hektar terenu**.

Tabela Nr 29 - Bilans potrzeb terenów z podziałem na funkcje w ramach obszarów o w pełni wykształconej zwartej strukturze funkcjonalno-przestrzennej w granicach jednostki osadniczej

Bilans terenów przeznaczonych do zabudowy w obszarach o w pełni wykształconej zwartej strukturze funkcjonalno-przestrzennej w granicach jednostki osadniczej						
Funkcja zabudowy	Wyliczone potrzeby dla nowej zabudowy (powierzchnia użytkowa budynków)	Wyliczone potrzeby dla nowej zabudowy (powierzchnia całkowita budynków)	Wyliczone potrzeby dla nowej zabudowy (powierzchnia terenu)	Chłonność terenów niezabudowanych w obszarach o w pełni wykształconej zwartej strukturze funkcjonalno-przestrzennej w granicach jednostki osadniczej i terenów niezabudowanych w SUIKZP (powierzchnia całkowita budynków/powierzchnia terenu)		Wynik bilansu
	[m ²]		[ha]	[m ²]	[ha]	[ha]
Zabudowa mieszkaniowa	332 543,7	399 052,4	332,5437	306 216,0	255,1800	77,3637
Zabudowa usługowa	75 000,0	90 000,0	93,7500	14 500,0	15,1042	78,6458
Zabudowa produkcyjna	100 000,0	120 000,0	100,0000	26 660,0	22,2167	77,7833

Wykres Nr 14 - Potrzeb terenów dla nowej zabudowy oraz chłonność terenów wyznaczonych w ramach obszarów o w pełni wykształconej zwartej strukturze funkcjonalno-przestrzennej w granicach jednostki osadniczej

Analizując powyższe dane stwierdza się, że:

- dla zabudowy mieszkaniowej, przy założonej średniej chłonności, prognoza potrzeb terenowych dla nowej zabudowy wynosi około **332,54 ha**, podczas gdy w obszarach o w pełni wykształconej zwartej strukturze funkcjonalno-przestrzennej w granicach jednostki osadniczej oraz w obszarach przeznaczonych w studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego pod zabudowę wskazano dla tej formy nowej zabudowy około **575,15 ha**. Oznacza to, że niedobór terenów pod zabudowę mieszkaniową wynosi około **77,36 ha**.
- dla zabudowy usługowej potrzeby wyliczono na około **93,75 ha**, podczas gdy w obszarach o w pełni wykształconej zwartej strukturze funkcjonalno-przestrzennej w granicach jednostki osadniczej oraz w obszarach przeznaczonych w studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego pod zabudowę wskazano dla tej formy nowej zabudowy około **32,84 ha** terenów. Oznacza to, że niedobór terenów pod zabudowę usługową wynosi około **78,65 ha**.
- dla zabudowy produkcyjnej potrzeby wyliczono na około **100,00 ha**, podczas gdy w obszarach o w pełni wykształconej zwartej strukturze funkcjonalno-przestrzennej w granicach jednostki osadniczej oraz w obszarach przeznaczonych w studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego pod zabudowę wskazano dla tej formy nowej zabudowy około **49,76 ha** terenów. Oznacza to, że niedobór terenów pod zabudowę usługową wynosi około **77,78 ha**.

Podsumowanie i wnioski

- Niedobór powierzchni terenów przeznaczonych pod zabudowę mieszkaniową w odniesieniu do wyliczonych potrzeb w ramach całej gminy wynosi około **77,36 ha**. Część terenów zabudowanych na podstawie wydanych decyzji o warunkach zabudowy położona jest poza obszarami o w pełni wykształconej zwartej strukturze funkcjonalno-przestrzennej w granicach jednostki osadniczej, co dodatkowo zwiększa obszar urbanizacji gminy.

Zgodnie z interpretacją przepisów przez Ministerstwo Infrastruktury i Budownictwa (pismo do wojewodów nr DPP.621.1.2016.RR, NK: 66198/16 z dnia 29 kwietnia 2016 r.), pomimo przeszacowania terenów pod zabudowę w aktualnie obowiązujących miejscowych planach oraz SUIKZP gmin, nie jest konieczne ich zmniejszenie w ramach prac nad nową edycją SUIKZP gminy. Uznając jednak, że przy zaspokojeniu potrzeb terenów dla nowej zabudowy gminy należy ograniczyć intensywny rozwój jednostek położonych w południowej części gminy otoczonych terenami rolnymi, które stanowią strefę żywicielską gminy.

2. Obliczono niedobór powierzchni terenów usługowych na poziomie około **78,65 ha**.
Zwiększenie powierzchni terenów usługowych można zrealizować poprzez wskazanie terenów do zabudowy mieszkaniowo-usługowej lub usługowej kosztem niektórych terenów wskazanych tylko do zabudowy mieszkaniowej oraz poprzez zlokalizowanie terenów usługowych poza obszarami o w pełni wykształconej zwartej strukturze funkcjonalno-przestrzennej wskazanych w obowiązującym studium gminy.
3. Obliczono niedobór powierzchni terenów usługowych na poziomie około **77,78 ha**. Część terenów przeznaczonych w SUIKZP pod zabudowę usługowo - produkcyjną, które jeszcze nie zostały zabudowane i nie zostały przeznaczone w planach miejscowych można wyłączyć z urbanizacji, uzyskując nowe powierzchnie terenów dla aktywności gospodarczych w obszarach o korzystniejszym, pod względem ochrony środowiska, położeniu.
4. Planując rozwój gminy należy poza decyzjami lokalizacyjnymi wynikającymi z powyższych szacunków i prognoz, przewidywać możliwości rozwoju obszarów, przy dopuszczeniu nie wykluczających się funkcji (np. mieszkaniowej i usługowej, produkcyjnej i usługowej). Pozwoli to na etapie sporządzania planów miejscowych na dokonanie faktycznego wyboru przeznaczenia terenów biorąc pod uwagę występujące uwarunkowania terenowe i formalno-prawne.

2.8.3.4 Możliwość finansowania wykonania sieci komunikacyjnej i infrastruktury technicznej, a także infrastruktury społecznej służących realizacji zadań własnych gminy związanych z lokalizacją nowej zabudowy – potrzeby inwestycyjne wynikające z konieczności realizacji tych zadań

W analizowanych możliwościach finansowych budżetu gminy prognozowane są wydatki związane z inwestycjami obsługującymi tereny nowej zabudowy dotyczące realizacji sieci zaopatrzenia w wodę i odprowadzenia ścieków, dróg gminnych i infrastruktury społecznej związanej z oświatą i ochroną zdrowia.

Zadania własne gminy i możliwości ich finansowania prognozuje się dla terenów przeznaczonych w planach miejscowych do zabudowy, które jeszcze nie zostały zainwestowane. W obliczeniach nie wzięto pod uwagę terenów przeznaczonych w studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy do zabudowy, ponieważ dopiero na etapie realizacji planu miejscowego tereny te uzyskają prawo do zabudowy. Tabela Nr 31 przedstawia powierzchnie w/w terenów w podziale na funkcje.

Tabela Nr 30 - Powierzchnia terenów przeznaczonych w studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego pod zabudowę

Powierzchnia terenów przeznaczonych w studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego pod zabudowę					
Funkcje zabudowy		Powierzchnia terenów wyznaczonych w SUIKZP	Powierzchnia terenów zabudowanych w SUIKZP	Powierzchnia terenów niezabudowanych w SUIKZP (powierzchnia terenów dla nowej zabudowy)	Powierzchnia użytkowa nowej zabudowy mogąca powstać na terenach niezabudowanych
		[ha]			[m2]
Zabudowa mieszkaniowa, w tym:	Zabudowa wielorodzinna	18,8100	18,8100	0	0
	Zabudowa jednorodzinna	782,3900	356,0200	427,8100	427 810,00
SUMA ZABUDOWY MIESZKANIOWEJ		802,8200	375,0100	427,8100	427 810,00
ZABUDOWA USŁUGOWA		40,1700	19,7800	20,4700	20 470,00
ZABUDOWA PRODUKCYJNA		203,1400	43,7200	159,4200	159 420,00
SUMA ZABUDOWY MIESZKANIOWEJ, USŁUGOWEJ I PRODUKCYJNEJ		1 045,6100	438,5100	607,7000	607 700,00

Budżet gminy i wieloletnia prognoza finansowa (WPF)

Szczegółowo sytuację finansową gminy opisano w pkt 2.8.1.

Możliwości finansowania przez gminę inwestycji w przyszłych latach wynikają z zapisów Wieloletniej Prognozy Finansowej. Dokument ten na lata 2021 - 2029 został podjęty zarządzeniem Nr OR.0050.206.2020 Wójta Gminy Miedźna z dnia 12 listopada 2020 r. Wyliczone w WPF wydatki majątkowe w latach 2021 - 2029 przedstawia tabela Nr 32.

Tabela Nr 31 - Prognozowana wysokość wydatków majątkowych w latach 2019-2024

Prognozowana wysokość wydatków majątkowych w latach 2021 - 2029									
Rodzaj wydatków	Rok								
	2021	2022	2023	2024	2025	2026	2027	2028	2029
Wydatki majątkowe [tys. zł.]	18 619	15 992	10 884	13 297	4 076	4 729	5 257	5 652	6 151

WPF na lata 2021 - 2029 zakłada wysokość wydatków majątkowych na średnim poziomie około 10 mln zł/rok. Największe wydatki planuje się na okres 2021 - 2023. Jest to związane z realizacją w tych latach takich inwestycji jak: wymiana systemów grzewczych na systemy ekologiczne oraz zmniejszenie niskiej emisji poprzez budowę instalacji solarnych na budynkach usług publicznych i innych. Dodatkowo w latach tych zaplanowanych jest wiele inwestycji związanych z budową i modernizacją dróg oraz poprawą ich bezpieczeństwa.

Inwestycje należące do zadań własnych gminy wynikające z ustaleń obowiązującego miejscowego planu.

W analizowanych możliwościach finansowych budżetu gminy dotyczących powyższych potrzeb, prognozowane są wydatki związane z inwestycjami obsługującymi tereny nowej zabudowy

dotyczące realizacji sieci zaopatrzenia w wodę i odprowadzenia ścieków, dróg gminnych i infrastruktury społecznej związanej z oświatą i ochroną zdrowia.

Koszt budowy drogi wraz z oświetleniem i oznakowaniem przyjmuje się na poziomie około 200-300 zł/m² (w zależności od szerokości drogi w liniach rozgraniczających oraz od jej kategorii).

Realizacja nowej zabudowy oraz nowych dróg wiąże się również z rozbudową infrastruktury technicznej (głównie sieć wodociągowa i kanalizacyjna). Do obliczenia tych kosztów przyjmuje się następujące założenia:

- koszty wyposażenia w sieci zaopatrzenia w wodę:
 - terenów zabudowy mieszkaniowej - około 25 000 zł/ha,
 - terenów zabudowy usługowej - około 15 000 zł/ha,
 - terenów zabudowy produkcyjnej - około 20 000 zł/ha,
- koszty wyposażenia w sieci kanalizacyjne - około 35 000 zł/ha.

Rozwój infrastruktury społecznej dla nowych terenów przeznaczonych do zabudowy szacuje się na poziomie około 20,0 mln zł.

Podsumowanie:

Prognozuje się, że będą ponoszone koszty związane z w/w zadaniami, które można założyć następująco:

- koszty wyposażenia w sieci zaopatrzenia w wodę:
 - terenów zabudowy mieszkaniowej - ok. 20 000 zł/ha
 - terenów zabudowy usługowej - ok. 10 000 zł/ha
 - terenów zabudowy produkcyjnej i działalności gospodarczej - ok. 5000 zł/ha
- koszty wyposażenia w sieci kanalizacyjne:
 - zabudowy produkcyjnej i działalności gospodarczej - ok. 25 000 zł/ha
- koszty realizacji dróg gminnych - ok. 80 000 zł/ha
- koszt budowy obiektów oświaty i podstawowej opieki zdrowotnej - 20,0 mln zł.

W sumie koszty związane z realizacją nowej zabudowy mogą wynosić:

- dla terenów zabudowy mieszkaniowej - ok. 200 tys. zł/ha
- dla terenów zabudowy usługowej - ok. 60 tys. zł/ha
- dla terenów zabudowy produkcyjnej i działalności gospodarczej - ok. 30 tys. zł/ha

Prognoza potrzeb inwestycyjnych wynika z analizy poszczególnych terenów przeznaczonych do zabudowy i założeń teoretycznego układu dróg i sieci infrastruktury technicznej. Prognoza potrzeb inwestycyjnych w zakresie oświaty i zdrowia przyjęta została na podstawie projektu Krajowych przepisów urbanistycznych dotyczących minimalnych ilości miejsc w obiektach usług oświaty i podstawowej opiece zdrowotnej w odniesieniu do programu mieszkaniowego.

Przy powyższych założeniach prognoza kosztów finansowania zadań własnych związanych z lokalizacją nowej zabudowy wynosi odpowiednio:

- zabudowa mieszkaniowa – 82,0 mln zł
- zabudowa usługowa – 5,6 mln zł
- zabudowa produkcyjna i działalności gospodarczej – 3,0 mln zł
- budowa obiektów oświaty i podstawowej opieki zdrowotnej – 20,0 mln zł

Powyższe wydatki związane z zadaniami własnymi gminy dla lokalizacji nowej zabudowy łącznie mogą wynieść około **110,6 mln zł**.

Według WPF w okresie 2021 - 2029 wydatki majątkowe gminy będą wynosić około 10,0 mln zł/rok, a w okresie 2021 - 2024 około 15,0 mln/rok. W związku z tym, że w kwotach tych w dużej mierze założone są wydatki związane z budową i modernizacją infrastruktury komunikacyjnej i technicznej, można założyć, że realizacja inwestycji wynikających z ustaleń SUiKZP w wyliczonej kwocie około 110,6 mln zł może zostać zrealizowana w perspektywie 14-15 lat (przyjmując, że około 8,0 mln zł z 15,0 mln zł w wydatkach majątkowych zostanie przeznaczone na w/w inwestycje).

W związku z powyższym, oceniając możliwości finansowania przez gminę wykonania sieci komunikacyjnej i infrastruktury technicznej, a także infrastruktury społecznej, służących realizacji zadań własnych gminy w kontekście zobowiązań wynikających z przeznaczenia terenów w studium stwierdza się, że w perspektywie planistycznej 2050 r. gmina posiada rezerwy finansowe na realizację założonych inwestycji.

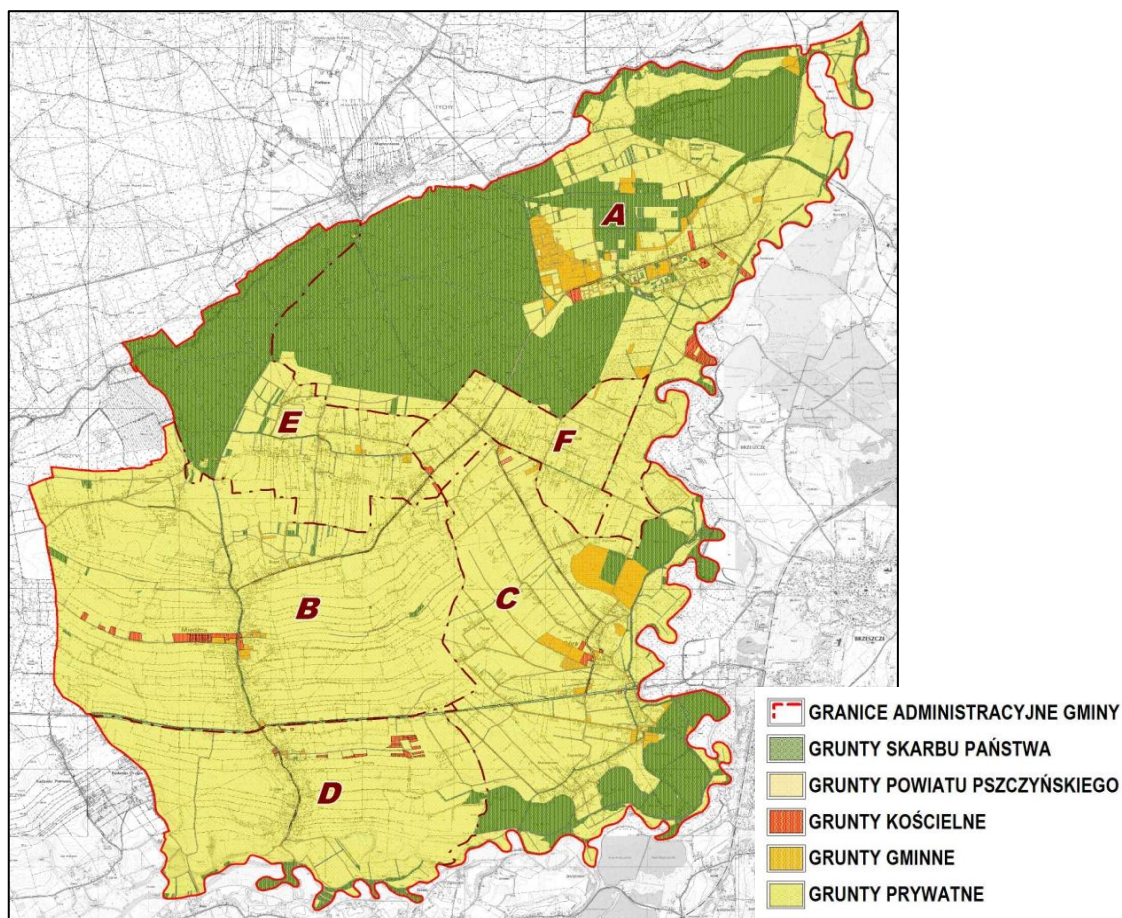
2.9 UWARUNKOWANIA WYNIKAJĄCE ZE STANU PRAWNEGO GRUNTÓW

Na załączonym schemacie graficznym Nr 25 (na podstawie danych Starostwa Powiatowego w Pszczynie) pokazano układ ogólny struktury własności gruntów w podziale na:

- grunty Skarbu Państwa,
- grunty Gminy Miedźna,
- inne formy własności gruntów nieprywatnych w tym grunty kościelne,
- grunty prywatne.

Z analizy powierzchni i rozmieszczenia różnych form własności gruntów w gminie wynikają następujące wnioski:

- w strukturze własności gruntów w gminie zdecydowanie przeważa własność prywatna, która stanowi ok. 67,2 % powierzchni gminy (ok. 3373,4 ha),
- znaczny jest udział gruntów własności Skarbu Państwa, które obejmują około 27,4 % powierzchni gminy (ok. 1375,5 ha),
- grunty Gminy Miedźna obejmują około 3,5 % powierzchni gminy (ok. 175,7 ha),
- własność kościelna stanowi ok. 0,5 % powierzchni gminy (ok. 25,1 ha),
- inne nieprywatne formy własności obejmują ok. 1,4 % powierzchni gminy (ok. 70,3,2 ha),
- znaczącą część powierzchni gruntów będących własnością Skarbu Państwa stanowią tereny lasów usytuowane w północnej części gminy,
- grunty Gminy Miedźna koncentrują się w obszarze centrum gminy oraz w środkowej części przebiegu południowej obwodnicy gminy.

Schemat Nr 25 - Struktura własności gruntów w gminie Miedźna

2.10 UWARUNKOWANIA WYNIKAJĄCE Z WYSTĘPOWANIA OBIEKTÓW I TERENÓW CHRONIONYCH NA PODSTAWIE PRZEPISÓW ODRĘBNYCH

Na podstawie przepisów odrębnych w gminie chronione są następujące obiekty i tereny:

- na podstawie ustawy o ochronie przyrody:
 - "Obszar Natura 2000 Stawy w Brzeszczach",
 - Użytek ekologiczny „Zapadź”,
 - Pomnik przyrody - dąb szypułkowy *Quercus robur*.

Opis powyższych elementów znajduje się w pkt 2.4.9 dokumentu studium.

- na podstawie ustawy o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami:
 - zabytki nieruchome wpisane do rejestru zabytków województwa śląskiego,
 - zabytki wpisane do Gminnej Ewidencji Zabytków,
 - zabytki archeologiczne.

Opis powyższych elementów znajduje się w pkt 2.5.2 - 2.5.4 dokumentu studium, a zasady ich ochrony zapisano w pkt 3.4.1 - 3.4.4 dokumentu studium.

- na podstawie ustawy Prawo geologiczne i górnicze:
 - udokumentowane złoża kopalin:

- ID Midas 300 „Międzyrzecze” - węgle kamienne,
 - ID Midas 326 „Brzeszcze” - węgle kamienne,
 - ID Midas 334 „Silesia” - węgle kamienne,
 - ID Midas 383 „Czeczott” - węgle kamienne,
 - ID Midas 4415 „Wola” - kruszywa naturalne,
 - ID Midas 5501 „Silesia Głęboka” - metan pokładów węgla,
 - ID Midas 6296 „Dankowice” - węgle kamienne,
 - ID Midas 7386 „Ćwiklice” - węgle kamienne,
 - ID Midas 8601 „Czeczott-Wschód” - węgle kamienne,
 - ID Midas 17700 „Studzienice 1” - węgle kamienne;
- na podstawie ustawy Prawo wodne:
 - obszar ochrony i kształtowania zasobów wodnych Główny Zbiornik Wód Podziemnych nr 346 Pszczyna,
 - ujęcie wód powierzchniowych i podziemnych,
 - na podstawie Ustawy o ochronie gruntów rolnych i leśnych:
 - lasy ochronne i lasy,
 - gleby klasy II - III.

Powyższe elementy środowiska gminy tworzą uwarunkowania, które należy uwzględnić w planowaniu rozwoju przestrzennego gminy.

2.11 UWARUNKOWANIA WYNIKAJĄCE Z WYSTĘPOWANIA OBSZARÓW NATURALNYCH ZAGROŻEŃ GEOLOGICZNYCH

Na terenie gminy występują:

- osuwiska,
- tereny zagrożone ruchami masowymi,
- obszary predysponowane do występowania ruchów masowych.

Szczegółowo uwarunkowania te zostały opisane w pkt 2.4.6.1 Ukształtowanie terenu, zjawiska osuwiskowe.

2.12 UWARUNKOWANIA WYNIKAJĄCE Z WYSTĘPOWANIA UDOKUMENTOWANYCH ZŁOŻ KOPALIN ORAZ ZASOBÓW WÓD PODZIEMNYCH ORAZ UDOKUMENTOWANYCH KOMPLEKSÓW PODZIEMNEGO SKŁADOWANIA DWUTLENKU WĘGLA

Udokumentowane złoża kopalin zostały opisane w rozdziale 2.4.7 Zasoby Naturalne, a zasoby wód podziemnych w rozdziale 2.4.4 Wody Podziemne.

2.13 UWARUNKOWANIA WYNIKAJĄCE Z WYSTĘPOWANIA TERENÓW GÓRNICZYCH WYZNACZONYCH NA PODSTAWIE PRZEPISÓW ODRĘBNYCH

Na terenie gminy występują:

- obszar górniczy „Brzeszcze II”, teren górniczy „Brzeszcze IV”,
- obszar górniczy „Czechowice II”, teren górniczy „Czechowice II”.

Eksploracja górnicza prowadzona jest w obszarze górniczym "Czechowice II". Obszary i tereny górnicze zostały opisane w rozdziale 2.4.6.1.

2.14 UWARUNKOWANIA WYNIKAJĄCE Z STANU SYSTEMÓW KOMUNIKACJI I INFRASTRUKTURY TECHNICZNEJ, W TYM STOPNIA UPORZĄDKOWANIA GOSPODARKI WODNO-ŚCIEKOWEJ, ENERGETYCZNEJ ORAZ GOSPODARKI ODPADAMI

2.14.1 Komunikacja

System komunikacyjny w gminie Miedźna tworzony jest przez komunikację drogową i rowerową. Komunikacja drogowa na obszarze gminy realizowana jest drogą wojewódzką DW933, drogami powiatowymi, gminnymi i wewnętrznymi.

Powiązania komunikacyjne gminy w układzie krajowym realizowane są poprzez połączenia z drogą krajową Nr 1 oraz drogę wojewódzką Nr DW931.

Problemem gminy wynikającym z układu drogowo-ulicznego jest tranzyt potoków ruchu samochodowego (w tym ciężarowego) w ciągu DW933 przez środek centrum gminy oraz w ciągu drogi powiatowej na obszarze sołectwa Wola. Planowany przebieg drogi S1 powinien odciążyć tę część gminy. Połączenie planowanej drogi z istniejącym układem komunikacji odbywać się będzie poprzez skrzyżowanie bezkolizyjne z ulicą Pszczyńską.

Powiązania komunikacyjne gminy zrealizowane są jako skrzyżowania w poziomie terenu.

W strategii Rozwoju Gminy Miedźna na lata 2016-2023 również oceniono, że jest: "Słabo rozwinięta komunikacja zbiorowa z sąsiednimi gminami". Z ankiety przeprowadzonej wśród mieszkańców gminy wynika, że mieszkańcy oceniają bardzo źle komunikację zbiorową w gminie (linie autobusowe, przystanki itp.).

Gmina pozbawiona jest połączeń kolejowych, posiada jedynie na swym terenie krótkie odcinki bocznic kolejowych łączących kopalnię z siecią kolejową o znaczeniu regionalnym i krajowym.

Komunikacja rowerowa funkcjonuje w różnych częściach gminy jako drogi i ścieżki rowerowe.

Elementy te nie tworzą jeszcze powiązanego ze sobą systemu zarówno jako systemu powiązań komunikacyjnych jak i stanowiący element rekreacyjno-turystyczny.

Przez gminę przechodzą lub biorą początek następujące turystyczne szlaki rowerowe:

- Lokalna Trasa Rowerowa – Osiedle Wola I – Góra Staw Parkowy,
- Międzynarodowa Trasa Rowerowa „Greenways” Kraków – Morawy – Wiedeń.
- Wiśłana Trasa Rowerowa – na odcinku w gminie Miedźna biegnie od ul. Topolowej w Bodzowie w kierunku Leśniczówki „Wola” (trasa pokrywa się z MTR „Greenways”).

Powyższe szlaki powinny, poza istniejącymi już w gminie drogami i ścieżkami rowerowymi elementami kształtowania modelu komunikacji rowerowej w gminie.

2.14.2. Zaopatrzenie w wodę

Gmina Miedźna korzysta z lokalnych zasobów wody, tak dla potrzeb mieszkańców jak i przemysłu czy usług. Pobór wody ze studni głębinowych zapewnia dostawę wody niemniej istnieje możliwość uzupełniającego poboru z sieci Górnośląskiego Przedsiębiorstwa Wodociągów z wodociągu o dużej średnicy, przecinającego Gminę z południa na północ. Pobór wody z kilku ujęć na terenie gminy, wyposażenie sieci w zbiorniki wody zapasowej o retencyjnym lub przepływowym charakterze i połączenie sieci w jeden układ umożliwia jej bezawaryjną pracę i równoczesne sterowanie przepływem w przypadku zmian odbioru. Wydajność ujęć zapewnia obecne zapotrzebowanie na wodę do celów pitnych i spożywczych. Pobierana woda kierowana jest na stacje uzdatniania w Gilowicach i w Woli, gdzie jej jakość jest monitorowana. Woda wymaga odżelazienia stąd na SUW Gilowice zamontowano nową kolumnę filtracyjną. Sieć wodociągowa ze względu na łączenie kilku sołectw ma charakter liniowy stąd trwają prace nad rozbudową układów pierścieniowych co zwiększa pewność dostawy i zapewnia wyrównywanie ciśnienia. Systematycznie trwają też prace modernizacyjne na sieci. Na obszarze gminy występują stawy rybne okresowo zaopatrywane w wodę z ujęć powierzchniowych.

2.14.3. Gospodarka ściekowa

Ścieki z terenu gminy odprowadzane są na dwie oczyszczalnie poprzez dwa wyodrębnione układy sieci. Tereny bardziej oddalone muszą być kanalizowane poprzez przepompownie, co zwiększa koszty transportu ścieków. Starsza część sieci wybudowana była jako sieć ogólnospławna, nowsza jako sieć rozdzielcza. Gminy określają zasięg kanalizacji na podstawie tzw. „aglomeracji” określającej uzasadniony ekonomicznie teren do skanalizowania. Rozporządzenie określa warunki, które bierze się pod uwagę przy planowanej budowie sieci kanalizacyjnej na obszarze aglomeracji z doprowadzeniem do oczyszczalni albo końcowego punktu zrzutu ścieków komunalnych, przy czym wskaźnik koncentracji nie może być mniejszy niż 120 (a w szczególnych przypadkach 90) stałych mieszkańców aglomeracji i osób czasowo przebywających w aglomeracji na 1 km planowanej do budowy sieci kanalizacyjnej.

Z terenów położonych poza aglomeracją ścieki należy gromadzić w zbiornikach bezodpływowych, okresowo opróżnianych lub oczyszczać w przydomowych oczyszczalniach ścieków zgodnie z przepisami odrębnymi.

Analiza utrzymania dwóch oczyszczalni na terenie gminy wykazała celowość likwidacji oczyszczalni „OŚ Lemna” w aglomeracji Miedźna i budowa w jej miejsce pompowni ścieków, poprzez którą ścieki kierowane będą rurociągiem tłocznym do przebudowanej oczyszczalni „OŚ Promlecz” w aglomeracji Miedźna-Wola. W wyniku tych działań obie, aktualnie funkcjonujące na terenie gminy Miedźna aglomeracje (Miedźna i Miedźna-Wola), zostaną połączone w jedną aglomerację. Wymaga to przebudowy oczyszczalni „OŚ Promlecz” w aglomeracji Miedźna-Wola, likwidacji oczyszczalni „OŚ Lemna” oraz wykonania pompowni ścieków w aglomeracji Miedźna i budowy rurociągu tłocznego łączącego projektowaną pompownię z przebudowaną oczyszczalnią „OŚ Promlecz”.

Po przebudowie oczyszczalni „OŚ Promlecz” będzie posiadała przepustowość średnią dobową $Q_{\text{śrd}} = 3\,880 \text{ m}^3/\text{d}$, wydajność 18 183 RLM i znajdzie się w grupie oczyszczalni PUB2

(oczyszczalnia biologiczna z podwyższonym usuwaniem związków azotu (N), fosforu (P) spełniającą standardy odprowadzanych ścieków dla aglomeracji < 100 000 RLM).

Warunkiem prawidłowej pracy sieci grawitacyjno-pompowej jest stała kontrola pompowni i sieci, jej czyszczenie, konserwacja urządzeń i ich modernizacja co wymaga rezerwacji nakładów na te cele na kolejne lata.

2.14.4 Zaopatrzenie w energię elektryczną

Gmina posiada rozwiniętą sieć najwyższych (220 kV), wysokich (110 kV) i średnich napięć (15 kV). Sieć najwyższych napięć powiązana była z zlikwidowaną kopalnią węgla kamiennego. Sieć wysokiego napięcia jedynie obrzeżnie narusza obszar Gminy. Sieć średniego napięcia zasilana z sąsiedniej gminy ze względu na wydłużony charakter może ulegać awariom, szczególnie w skrajnych warunkach pogodowych (wichury, oblodzenia) stąd należy pozostawić swobodny dojazd do sieci jak i stacji transformatorowych. Linie kablowe w większości występujące w miejscowości Wola są mniej narażone na awarie. Wzajemne powiązania pomiędzy stacjami transformatorowymi zwiększają pewność zasilania jak i łagodzą spadki napięć.

Wraz ze wzrostem zapotrzebowania na energię elektryczną może wystąpić konieczność rozbudowy układu linii średnich napięć i wymiana transformatorów na jednostki o większej mocy lub budowa nowych stacji.

Odrębnym od zapewnienia dostawy prądu uwarunkowaniem dla linii przebiegających tranzytem przez Gminę jest oddziaływanie napowietrznych sieci elektroenergetycznych na otoczenie, w tym na zabudowę mieszkaniową i miejsc dostępnych dla ludności oraz ograniczeń użytkowania terenu bezpośrednio pod linią. Dla linii 220 kV i 110 kV występujących na terenie gminy właściciel sieci powinien sprawdzić dotrzymywanie dopuszczalnych poziomów pól elektromagnetycznych w stosunku do występującego zagospodarowania terenu.

W planach rozwojowych krajowej sieci przesyłowej planowana jest przebudowa linii 220 kV na linię trzytorową 2 x 400 + 220 kV jako część planowanego ciągu Byczyna-Podborze (schemat „Sieci uwarunkowania”).

Firma Tauron w odpowiedzi na zawiadomienie o sporządzaniu „Studium...” zaleciła zachowanie pasów ochrony funkcyjnej wzdłuż projektowanych i istniejących linii elektrotechnicznych dystrybucyjnych, w poziomie nie mniejszych niż:

- dla linii napowietrznych WN - 110 kV - 22,0 m (po 11,0 m po każdej stronie od osi linii),
- dla linii napowietrznych SN - 14,0 m (po 7,0 m po każdej stronie od osi linii),
- dla linii napowietrznych nN - 0,4 kV - 7,0 m (po 3,5 m po każdej stronie od osi linii),
- dla linii kablowych WN - 1,0 kV - 22,0 m (po 0,5 m po każdej stronie od osi linii),
- dla linii kablowych S i nN (0,4 kV) - 0,5 m (po 0,25 m po każdej stronie od osi linii).

Polskie Sieci Elektroenergetyczne, właściciel sieci 220 kV poinformował, że w pasie technologicznym o szerokości 25,0 m od osi linii licząc poziomo i prostopadłe do osi nie należy budować budynków mieszkalnych i lokalizować terenów na stały pobyt ludzi. Pas ten w przypadku przebudowy linii 220 kV na układ 2 x 400 + 220 kV zwiększy się do 35,0 m od osi linii w każdą stronę.

Bezpośrednio pod liniami 110 kV i 10,0 m od skrajnego przewodu linii 220 kV oraz w obrębie pasów technologicznych:

- nie należy sadzić zieleni wysokiej,
- należy wystąpić o indywidualne uzgodnienie z właścicielem linii warunków lokalizacji obiektów budowlanych (innych niż mieszkalne),

- należy wystąpić o zaopiniowanie przez właściciela linii wszelkich zmian w kwalifikacji terenu oraz zalesienia terenów rolnych,
- zakaz zwiększania rzędnych terenu (hałdy, nasypy).

Na obszarze gminy rozwija się również fotowoltaika w postaci paneli montowanych na dachach zabudowy głównie jednorodzinnej lub w ogrodach przydomowych.

2.14.5 Zaopatrzenie w gaz

Przez południową część gminy z zachodu na wschód przebiega gazociąg wysokiego ciśnienia stanowiący główne źródło dostawy gazu ziemnego dla gminy. Odbiór odbywa się poprzez stację 1° i powiązanie gazociągiem średnioprężnym z miejscowością Wola, co zapewnia pokrycie zapotrzebowania na gaz w zasięgu pracy sieci. Część gminy nie objęta siecią korzysta z gazu ciekłego propan-butan.

Gazociąg wysokoprężny może wywoływać negatywny wpływ na otoczenie, dlatego określono strefę kontrolowaną, w której nie należy wznosić obiektów budowlanych, urządzać stałych składów i magazynów. Istniejący gazociąg wybudowany został przed 2001 r. stąd szerokość strefy kontrolowanej wynosi przykładowo dla:

- zespołów wiejskich budynków mieszkalnych o zwartej zabudowie	2 x 20,0 m,
- budynków użyteczności publicznej i zamieszkania zbiorowego	2 x 25,0 m,
- budynki mieszkalne zabudowy jedno i wielorodzinnej	2 x 20,0 m.

Należy nadmienić, że szerokość tej strefy w przypadku przebudowy gazociągu w nowej technologii wynosi jedynie 2 x 3,0 m. Przebieg gazociągu wysokiego ciśnienia pokazano na schemacie „zaopatrzenie w gaz”).

2.14.6 Zaopatrzenie w ciepło

Uwarunkowania zaopatrzenia gminy w ciepło należy rozważyć w zależności od sposobu lub źródła zasilania w ciepło odbiorców grupowych i indywidualnych.

Podstawową grupą jest zabudowa wielorodzinna zaopatrywana z sieci zdalaczynnej i zabudowa usługowa położona blisko tej sieci a zaopatrywana w ciepło z ciepłowni. Przyjmując dalszą pracę ciepłowni sieci i węzłów ciepłych przy niezbędnych modernizacjach i remontach funkcjonowanie układu ocenia się jako stabilne.

Obiekty usługowe oddalone od sieci w miejscowości Wola i położone w innych sołectwach posiadają układy ciepłownicze oparte o własne źródła zasilania.

Trzecią grupą są odbiorcy indywidualni posiadający indywidualne źródła zasilania, w coraz większym stopniu zróżnicowane pod względem czynnika grzewczego od paliw stałych począwszy poprzez paliwa płynne, gazowe, elektryczność, pompy ciepła czy kolektory słoneczne.

Ogólnym uwarunkowaniem na obszarze województwa śląskiego jest ograniczenie w zakresie eksploatacji instalacji, w których następuje spalanie paliw w szczególności w kotłach, kominkach i piecach, tak by zmniejszyć emisję szkodliwych substancji do atmosfery.

Należy kontynuować programy pomocowe finansujące tak modernizację instalacji jak i docieplenie budynków poprzez wymianę stolarki okiennej i drzwiowej, ocieplenie poddaszy, stropodachów i ścian.

2.14.7 Telekomunikacja

Dla zaspokojenia wciąż rosnącego popytu na usługi telekomunikacyjne wymagany jest stały rozwój infrastruktury z nimi związanej, leży to w interesie operatorów poszczególnych sieci telekomunikacyjnych jak i internetowych. Konkurencja w zakresie sprzedaży usług zapewnia rozbudowę i modernizację systemów dostawy. Szczegółowo warunki budowy sieci określa ustawa Prawo telekomunikacyjne.

2.14.8 Odpady komunalne

Gmina Miedźna z uwagi na położenie na terenie województwa śląskiego obowiązane jest przestrzegać zapisów Planu Gospodarki Odpadami Województwa Śląskiego przyjętego uchwałą sejmiku nr V/37/7/2017 z dnia 24 kwietnia 2017 roku.

Od 2015 r. odbiorem odpadów komunalnych w Gminie Miedźna zajmuje się Zakład Usług Komunalnych Sp. z o. o. z Oświęcimia.

Zakład Usług Komunalnych prowadzi także Punkt Selektywnej Zbiórki Odpadów Komunalnych w gminie.

Na terenie gminy Miedźna w sołectwie Gilowice znajduje się Punkt Selektywnej Zbiórki Odpadów.

2.14.9 Urządzenia wytwarzające energię z odnawialnych źródeł energii o mocy przekraczającej 100 kW

Na obszarze gminy aktualnie nie występują urządzenia wytwarzające energię z odnawialnych źródeł energii o mocy przekraczającej 100 kW.

2.15 UWARUNKOWANIA WYNIKAJĄCE Z ZADAŃ SŁUŻĄCYCH REALIZACJI PONADLOKALNYCH CELÓW PUBLICZNYCH

Zgodnie z pismem Urzędu Marszałkowskiego Województwa Śląskiego Nr PP-RPP.KW-51/19 z dnia 29.02.2019 r. do zadań samorządowych służących realizacji celu publicznego w dokumentach przyjętych przez Sejmik Województwa Śląskiego znajdują się następujące inwestycje:

- budowa drogi ekspresowej S-1,
- przebudowa drogi wojewódzkiej DW 933,

Ponadto do obszaru gminy mogą odnosić się inwestycje celu publicznego postulowane przez samorząd województwa i zależne od podmiotów innych niż samorząd województwa, takie jak:

- budowa sieci/dróg rowerowych,
- budowa centrów przesiadkowych,
- budowa stacji i linii 400/220 kV.

Powyższe zadania, jako ponadlokalne cele publiczne należy uwzględnić w wskazaniach kierunków rozwoju gminy.

2.16 UWARUNKOWANIA WYNIKAJĄCE Z WYMAGAŃ OCHRONY PRZECIWPOWODZIOWEJ

Uwarunkowania wynikające z wymagań ochrony przeciwpowodziowej zostały opisane w rozdziale 2.4.3 Wody powierzchniowe i zagrożenie powodziowe.

CZĘŚĆ B - III. KIERUNKI ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO**3.1 KIERUNKI ZMIAN W STRUKTURZE PRZESTRZENNEJ GMINY ORAZ W PRZEZNACZENIU TERENÓW - Warianty koncepcji projektu studium**

Kierunki zmian w strukturze przestrzennej gminy oraz w przeznaczeniu terenów zmierzały będą do osiągnięcia założonej wizji rozwoju przestrzennego.

Wizja rozwoju przestrzennego to uogólniony obraz stanu i zmian zagospodarowania gminy, jaki przewiduje się w okresie najbliższych 30 lat.

Określa się następującą wizję rozwoju gminy:

GMINA
WYKORZYSTUJĄCA SVOJE POŁOŻENIE
DLA AKTYWIZACJI ROZWOJU STREFY NOWYCH AKTYWNOŚCI GOSPODARCZYCH
ORAZ STREFY MIESZKANIOWEJ
CHRONIĄCA WARTOŚCI PRZYRODNICZE, KULTUROWE I KRAJOBRAZOWE
DLA POPRAWY JAKOŚCI ŻYCIA MIESZKAŃCÓW

Założeniem koncepcji rozwoju gminy było wskazanie obszaru, który będzie przekształcany w faktyczne centrum gminy, oraz wskazanie obszarów, które stanowiły będą obszar wyłączony z urbanizacji jako obszarów użytkowania przyrodniczego i lokalnych korytarzy ekologicznych. Są to jednocześnie w większości również obszary wchodzące w skład klinów napowietrzających gminę, które decydują o jakości klimatu w gminie.

Charakterystyka założeń jest następująca:

- obszar funkcjonalny centrum gminy wskazano w centrum sołectwa Wola oraz w centralnej części sołectwa Miedźna przy skrzyżowaniu ulic Pszczyńskiej i Wiejskiej. Są to obszary, na których istnieją i rozwijane będą funkcje usług publicznych oraz obszar świadczący o wizerunku gminy,
- tereny intensywnej zabudowy mieszkaniowej wskazano w rejonach istniejących zespołów zabudowy wielorodzinnej w Woli,
- wyznaczono rejony lokalizacji zespołów aktywności gospodarczych jako działalności w produkcji, usługach, centrach logistycznych, bazach, składach i magazynach. Są to rejony byłej kopalni KWK "Czeczott" oraz rejon ulic Pszczyńskiej, Starorzecznej i Korfantego w Woli, rejon ulic Topolowej i Wiejskiej w Miedźnej,
- południową część gminy pozostawiono jako rolniczą strefę żywicielską gminy,
- wskazano zespoły usług edukacji, sportu i rekreacji w poszczególnych sołectwach,
- wskazano lokalizacje 5 cmentarzy,
- w zaplanowanym układzie komunikacyjnym, poza istniejącymi już ciągami komunikacyjnymi wyznaczono ślad nowej drogi ekspresowej S1,

- na wszystkich terenach stref funkcjonalnych aktywności gospodarczych jakie wskazane zostaną w projekcie studium, należy dopuścić możliwość lokalizacji urządzeń wytwarzających energię z odnawialnych źródeł energii o mocy przekraczającej 100 kW, za wyjątkiem urządzeń uzyskujących taką energię z wiatru.

Biorąc pod uwagę określoną powyżej wizję rozwoju gminy, zakłada się następujące strategiczne cele przestrzennego rozwoju gminy:

C 1

Rewitalizacja i poprawa wizerunku centrum gminy

C 2

Rozwój terenów rekreacyjnych poprzez wykorzystanie lokalnych wartości środowiska przyrodniczego

C 3

Rozwój nowych stref aktywności gospodarczych w północnej części gminy z wykorzystaniem drogi ekspresowej S1

C 4

Ochrona i wzmocnienie środowiska kompleksów i enklaw leśnych w północnej części gminy

C 5

Zachowanie pasma obszarów rolnych w sołectwach Miedźna, Grzawa i Góra

Największymi i istotnymi przekształceniami dotychczasowego układu funkcjonalno-przestrzennego gminy w najbliższych 30 latach, przy realizacji powyższych celów strategicznych będą:

- zmiany w zagospodarowaniu obszaru centrum gminy polegające na zdecydowanym zmniejszeniu uciążliwości komunikacyjnych wynikających z ruchu tranzytowego, oraz poprawa jakości i funkcjonalności przestrzeni publicznych jako systemu ciągłego,
- rozwój ogólnogminnych i lokalnych ośrodków oraz zespołów rekreacyjnych w oparciu o już istniejące ośrodki oraz w oparciu o występujące wartości środowiska przyrodniczego gminy,
- budowa nowoczesnych obiektów działalności gospodarczych na terenach przy byłej kopalni w sołectwie Wola, przy drodze ekspresowej S1 oraz powstanie zespołów instalacji OZE o mocy powyżej 100 kW na terenach aktywności gospodarczych,
- wykluczenie możliwości zabudowy na terenach wyznaczonych w studium korytarzy ekologicznych gminy (które tworzone są przez jednostki urbanistyczne R2, Z1, Z2, Z3 i DW) obejmujących obszar około 3 785,4 ha, co pozwoli na zachowanie między innymi ich funkcji „klinów napowietrzających” gminę,
- ograniczenie możliwości „rozlewania się” sołectw na przylegające obszary rolnicze i ukierunkowanie rozwoju na uzupełnienie istniejących terenów zabudowanych przy dopuszczeniu uzupełnienia zabudowy również w rejonach zwartej zabudowy,
- pozostawienie południowego obszaru gminy dla pełnienia funkcji życiowych,
- realizacja obiektów użyteczności publicznej oraz infrastruktury drogowej i technicznej.

Kierunki zmian w poszczególnych sołectwach będą następujące:

a) sołectwo Wola:

- wyznaczenie terenów kształtowania centrum sołectwa w z wyznaczeniem obszaru przestrzeni publicznej,
- wyznaczenie przebiegu drogi ekspresowej S1,

- wyznaczenie jednostek aktywności gospodarczych w ramach terenów po byłej kopalni KWK "Czeczott" oraz przy planowanej drodze ekspresowej S1,
 - powiększenie terenów usługowych w rejonie istniejących już usług publicznych,
 - możliwość uzupełnienia jednostek struktury urbanistycznej w ciągu istniejących ulic,
 - utrzymanie jednostek urbanistycznych zabudowy mieszkaniowej wielorodzinnej,
 - utrzymanie terenów przyrodniczych,
- b) sołectwo Miedźna:
- wyznaczenie terenów kształtowania centrum sołectwa w centralne części sołectwa z wyznaczeniem obszaru przestrzeni publicznej,
 - utrzymanie terenów aktywności gospodarczych,
 - rozwój pasma zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej z zagrodową w obszarze przy ulicy Wiejskiej, przy czym rozwój zabudowy w tym obszarze organizowany będzie z uwzględnieniem etapowania przyrostu terenów przeznaczonych do zabudowy,
 - możliwość uzupełnienia jednostek struktury urbanistycznej w ciągu istniejących ulic,
 - zachowanie istniejącego cmentarza przy ulicy Wiejskiej,
 - utrzymanie obszarów z możliwością kształtowania pasm bioklimatycznych i utrzymania terenów rolniczych dla ochrony gleb klasy III w zachodniej i wschodniej części sołectwa, szczególnie pozostawiając pas wolny od zabudowy wzdłuż drogi wojewódzkiej DW 933,
- c) sołectwo Góra:
- wyznaczenie obszaru jednostki urbanistycznej usługowej dla kształtowania usług oświaty, sportu i rekreacji,
 - możliwość uzupełnienia zabudowy mieszkaniowej tworzącej obecną strukturę urbanistyczną z możliwością realizacji usług w ramach jednostki urbanistycznej M2,
 - możliwość uzupełnienia jednostek struktury urbanistycznej w ciągu istniejących ulic,
 - utrzymanie obszarów z możliwością kształtowania pasm bioklimatycznych i utrzymania terenów rolniczych dla ochrony gleb klasy III,
- d) sołectwo Grzawa:
- rozwój pasma zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej z zagrodową w obszarze przy ulicy Wiejskiej, przy czym rozwój zabudowy w tym obszarze organizowany będzie z uwzględnieniem etapowania przyrostu terenów przeznaczonych do zabudowy,
 - możliwość uzupełnienia jednostek struktury urbanistycznej w ciągu istniejących ulic,
 - zachowanie istniejącego cmentarza przy ulicy Wiejskiej,
 - utrzymanie obszarów z możliwością kształtowania pasm bioklimatycznych i utrzymania terenów rolniczych dla ochrony gleb klasy III w zachodniej i wschodniej części sołectwa, szczególnie pozostawiając pas wolny od zabudowy wzdłuż drogi wojewódzkiej DW 933,
- e) sołectwo Frydek
- rozwój zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej z uwzględnieniem etapowania przyrostu terenów przeznaczonych do zabudowy,
 - utrzymanie usług edukacji i kultu religijnego,
 - utrzymanie obszarów z możliwością kształtowania pasm bioklimatycznych,
- f) sołectwo Gilowice
- wyznaczenie przebiegu drogi ekspresowej S1,
 - rozwój zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej z uwzględnieniem etapowania przyrostu terenów przeznaczonych do zabudowy,
 - utrzymanie usług edukacji i kultu religijnego,
 - wskazanie jednostki urbanistycznej aktywności gospodarczych przy ulicy Starorzecznej,
 - utrzymanie obszarów z możliwością kształtowania pasm bioklimatycznych i ochrona cennych przyrodniczo terenów.

3.2 KIERUNKI I WSKAŹNIKI DOTYCZĄCE ZAGOSPODAROWANIA ORAZ UŻYTKOWANIA TERENÓW, W TYM TERENY PRZEZNACZONE POD ZABUDOWĘ ORAZ TERENY WYŁĄCZONE SPOD ZABUDOWY - OBSZARY URBANIZACJI ORAZ POZA OBSZARAMI URBANIZACJI

Rozwój gminy w najbliższych 30 latach zaplanowany został poprzez określenie jego przyszłej struktury w strefach funkcjonalnych jako elementów struktury o podobnej funkcji, wydzielających się z układu przestrzennie i funkcjonalnie.

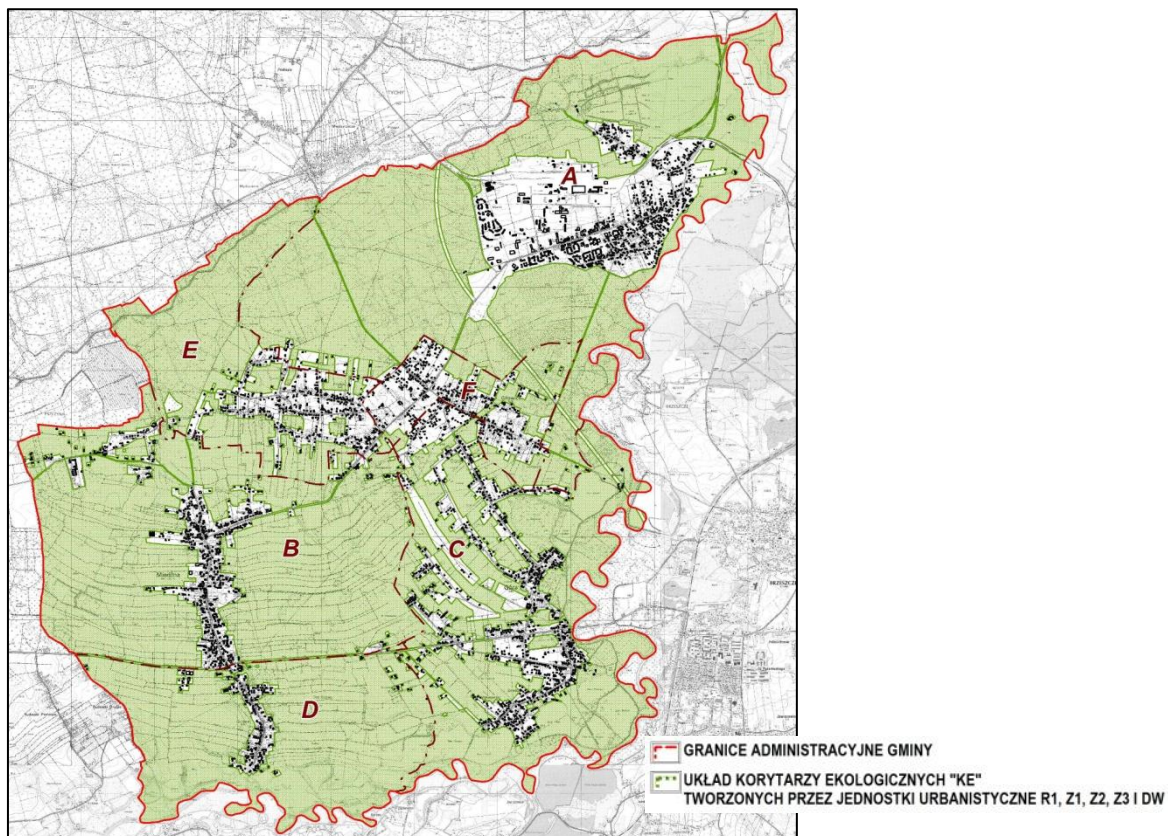
Zakłada się, że wybór kierunku funkcji wiodącej w danej strefie nie będzie wykluczał możliwości realizacji innych nie kolizyjnych funkcji uzupełniających.

Ustala się następujący podział obszaru gminy na jednostki urbanistyczne:

- w obszarach urbanizacji:
 - M1 - jednostki mieszkaniowe wielorodzinne,
 - M2 - jednostki mieszkaniowe jednorodzinne,
 - M3 - jednostki mieszkaniowe jednorodzinne z zabudową zagrodową,
 - U1 - jednostki usługowe,
 - AG - jednostki aktywności gospodarczych,
 - R1 - jednostki rolnicze z zabudową rozproszoną,
 - Z3 - jednostki zieleni urządzonej,
 - Z4 - jednostki cmentarzy,
 - IT - jednostki infrastruktury technicznej,
- poza obszarami urbanizacji:
 - R2 - jednostki rolnicze bez zabudowy,
 - Z1 - jednostki lasów,
 - Z2 - jednostki niskiej zieleni nieurządzonej,
 - DW - jednostki dolin rzek i zbiorników wodnych.

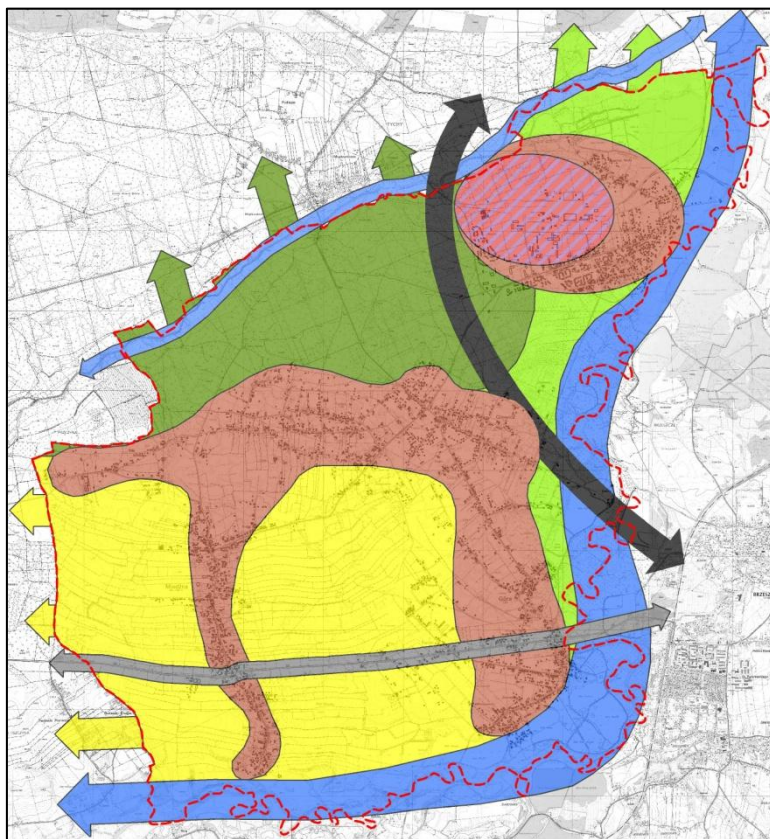
Niezależnie od powyższych stref funkcjonalnych na obszarze gminy wydzielono tereny stanowiące korytarze ekologiczne dolin rzek i potoków, jako strefy funkcjonalne o symbolu KE, dla których ustalono dodatkowe zapisy dotyczące zasad ich ochrony i zagospodarowania przestrzennego. Strefa ta wchodzi w skład obszaru korytarzy ekologicznych gminy, który tworzony jest przez powyższe jednostki urbanistyczne R2, Z1, Z2 i DW znajdujące się poza obszarem wskazanym w studium do urbanizacji. Układ korytarzy ekologicznych gminy pokazany na schemacie tworzony przez strefy funkcjonalne wyłączone z zabudowy obejmuje powierzchnię 3 785,4 ha.

Uzasadnieniem szczególnego traktowania w tym układzie strefy „KE” - "korytarzy ekologicznych dolin rzek i potoków" jest ich szczególne znaczenie dla wentylacji gminy, odbioru wód opadowych i roztopowych oraz rozwiązywania problemów zagrożeń powodziowych.

Schemat Nr 26 - układ korytarzy ekologicznych

Wskazanie w przestrzeni gminy wydzielenia jednostek urbanistycznych określa model rozwoju przestrzennego gminy pokazany na schemacie.

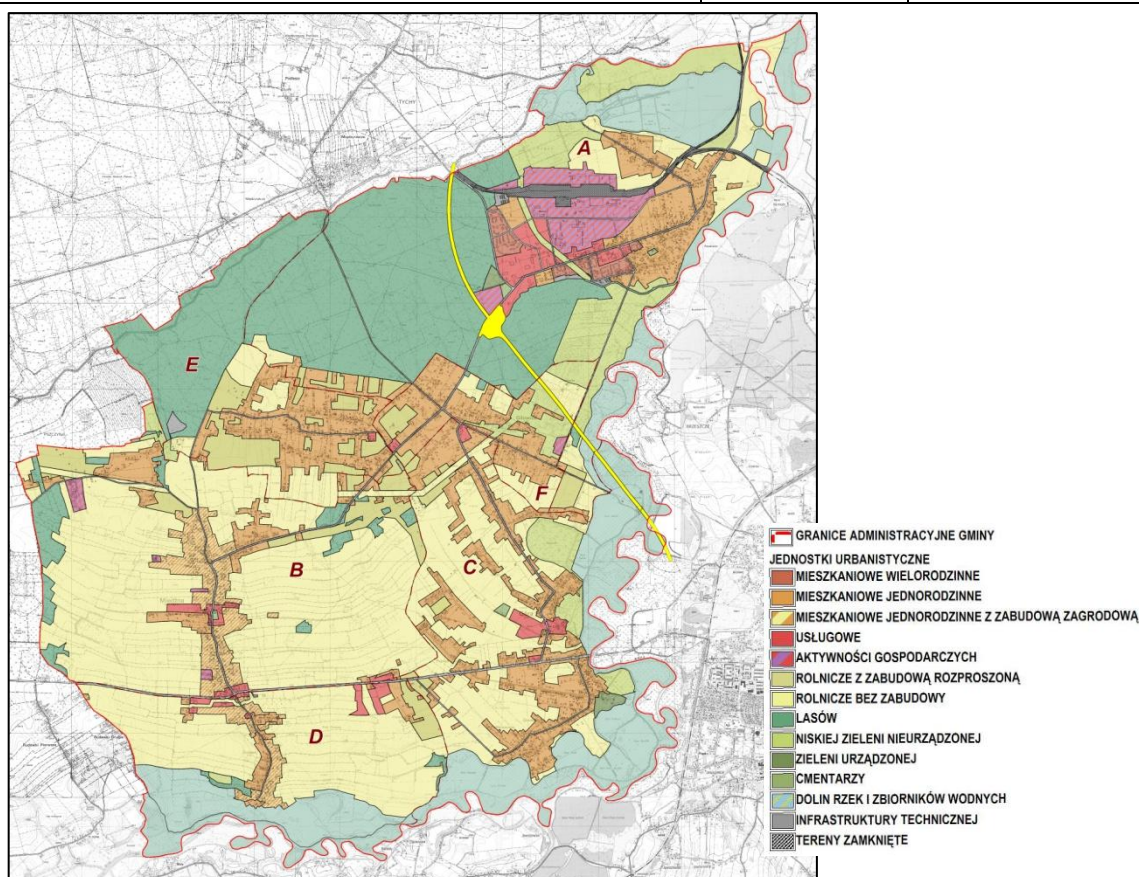

Schemat Nr 27 - model rozwoju gminy Miedźna

W układzie całej gminy powyższe jednostki urbanistyczne obejmują następujące powierzchnie terenów:

Jednostki urbanistyczne	Powierzchnia [ha]	[%] powierzchni ogólnej gminy
M1 - mieszkaniowe wielorodzinne	27,63	0,55
M2 - mieszkaniowe jednorodzinne	734,36	14,60
M3 - mieszkaniowe jednorodzinne z zabudową zagrodową	113,46	2,26
U1 - usługowe	86,95	1,73
AG - aktywności gospodarczych	97,32	1,94
R1 - rolnicze z zabudową rozproszoną	204,32	4,07
R2 - rolnicze bez zabudowy	1690,96	33,66
Z1 - lasów	895,72	17,83
Z2 - niskiej zieleni nieurządzonej	291,35	5,80
Z3 - zieleni urządzonej	9,81	0,20
Z4 - cmentarzy	4,64	0,09
DW - dolin rzek i zbiorników wodnych	718,56	14,30
IT - infrastruktury technicznej	8,29	0,17
Jednostki komunikacyjne	105,16	2,10
Tereny zamknięte	35,31	0,70
Razem	5023,84	100,00

Schemat Nr 28 - układ wydzielenia jednostek urbanistycznych

3.2.1 Ustalenia ogólne dotyczące kierunków i wskaźników zagospodarowania oraz użytkowania terenów

Niezależnie od ustalonych w studium kierunków rozwoju gminy oraz zasad zagospodarowania w poszczególnych jednostkach urbanistycznych, w polityce przestrzennej samorządu, na etapie sporządzenia planów miejscowych stosowane będą następujące ustalenia ogólne:

- U01** Dopuszcza się przy tworzeniu regulacji w miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego dokonywanie uszczegółowień i modyfikację granic wydzielenia poszczególnych stref funkcjonalnych, jeżeli jest to uzasadnione warunkami i potrzebami lokalnymi, wydzieleniami na mapach zasadniczych i ewidencyjnych oraz cechami terenów, pod warunkiem, że korekta granic wydzielenia strefy dotyczyła będzie kierunku ustalonego dla jednej z sąsiadujących ze sobą stref funkcjonalnych.
- U02** Ustalenia studium odzwierciedlają dalekosiężną wizję zagospodarowania gminy. Dlatego zakłada się etapową realizację ustaleń studium poprzez możliwość utrzymania w planach miejscowych istniejącego sposobu zagospodarowania terenów oraz etapowe, kolejne przeznaczanie terenów do zabudowy, jako przeciwdziałanie dla jej rozpraszania.
- U03** Wskazany w studium wewnętrzny planowany układ drogowo-uliczny może być korygowany na etapie sporządzenia miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego w zakresie korekt przebiegu poszczególnych elementów wynikających z wydzielenia własnościowego terenów oraz warunków terenowych.
- U04** W przypadkach projektowanych dróg wskazanych w studium ustala się ich kierunek przebiegu. Dopuszcza się możliwość uszczegółowienia przebiegu ich tras i wlotów do istniejącego układu drogowo-ulicznego z tolerancją do 80,0 m w stosunku do tras i wlotów pokazanych na rysunku studium.

3.2.2 Ustalenia dotyczące przeznaczeń i wskaźników zagospodarowania i użytkowania terenów poszczególnych obszarów stref funkcjonalnych

W poniższych tabelach zestawiono kierunki zagospodarowania poszczególnych jednostek urbanistycznych wyrażające koncepcję rozwoju przestrzennego gminy Miedźna.

Poza wskazaniem dotyczącym wiodącego, przeważającego kierunku zagospodarowania i użytkowania terenów w poszczególnych jednostkach wskazano możliwość przeznaczeń uzupełniających oraz określono podstawowe wskaźniki urbanistyczne jako wytyczne do miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego. Wybór przeznaczenia terenu we wskazanym w jednostce urbanistycznej kierunku nastąpi w planach zagospodarowania przestrzennego przy uwzględnieniu warunków i potrzeb lokalnych oraz uwzględnieniu zapisów dokumentu studium dotyczących występujących uwarunkowań i potrzeb ochrony wartości przyrodniczych i kulturowych gminy.

W ramach poszczególnych jednostek urbanistycznych zakłada się możliwość zachowania dotychczasowego przeznaczenia, użytkowania i zagospodarowania terenów.

Symbol i nazwa jednostki urbanistycznej	M1 - mieszkaniowe wielorodzinne
I. Kierunki zagospodarowania struktury przestrzennej gminy - przeznaczenia terenów	Ustala się mieszkaniowy kierunek zagospodarowania przestrzennego z przewidywanymi przeznaczeniami terenów: - dominujący: • zabudowa mieszkaniowa wielorodzinna, - uzupełniający: • zabudowa mieszkaniowo-usługowa, • zabudowa usługowa, • zielenie urządzone, • sport i rekreacja, • drogi, parkingi i garaże, • place, ciągi piesze, drogi rowerowe, • obiekty i urządzenia infrastruktury technicznej, • zabudowa mieszkaniowa jednorodzinna jako uzupełnienie istniejących zespołów zabudowy jednorodzinnej.
II. Parametry i wskaźniki zagospodarowania oraz użytkowania terenów	Maksymalna wysokość zabudowy - 20,0 m Minimalny procent powierzchni biologicznie czynnej - 20 % Maksymalny procent powierzchni zabudowy - 50 %.
III. Zasady kształtowania ładu przestrzennego	- w terenach istniejącej zabudowy nową zabudowę należy kształtować w powiązaniu do istniejących układów urbanistycznych, w tym do wysokości zabudowy, - przy lokalizacji nowej zabudowy należy uwzględnić oraz kształtować zespoły i enklawy zieleni urządzonej oraz ogólnodostępną przestrzeń publiczną w formie placów, ciągów pieszych oraz innych elementów systemu komunikacji pieszej, - w zagospodarowaniu istniejących i planowanych zespołów mieszkaniowych należy uwzględniać możliwości realizacji ulic współdzielonych*, - należy wykluczyć lokalizację jednokondygnacyjnych budynków handlowych i preferować lokalizację usług w parterach budynków mieszkalnych, - w zagospodarowaniu jednostek należy uwzględnić uwarunkowania wynikające z potrzeb ochrony i kształtowania środowiska kulturowego i przyrodniczego wskazane w niniejszym dokumencie studium, - zapewnienie miejsc parkingowych zgodnie z pkt 3.5.1 dokumentu studium.

Symbol i nazwa jednostki urbanistycznej	M2 - mieszkaniowe jednorodzinne
I. Kierunki zagospodarowania struktury przestrzennej gminy - przeznaczenia terenów	Ustala się mieszkaniowy kierunek zagospodarowania przestrzennego z przewidywanymi przeznaczeniami terenów: - dominujący: • zabudowa mieszkaniowa jednorodzinna, - uzupełniający: • zabudowa usługowa i mieszkaniowo-usługowa, • zabudowa mieszkaniowa zwarta lub wielorodzinna w formie zespołu budynków w ramach jednostki o symbolu A1M2, • zieleń urządzone, • sport i rekreacja, • drogi, parkingi i garaże, • place, ciągi piesze, drogi rowerowe, • obiekty i urządzenia infrastruktury technicznej, • istniejąca zabudowa zagrodowa, • budynki rekreacji indywidualnej.
II. Parametry i wskaźniki zagospodarowania oraz użytkowania terenów	Maksymalna wysokość zabudowy: - budynki z dachem płaskim - 9,0 m - budynki z dachem spadzistym - 12,0 m - przy przebudowie dachów istniejących na spadziste - 12,5 m - budowle na terenach zabudowy zagrodowej - 25,0 m Minimalny procent powierzchni biologicznie czynnej: - dla zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej - 30 % - dla zabudowy budynkami rekreacji indywidualnej - 70 % Maksymalny procent powierzchni zabudowy: - dla zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej - 40 % - dla zabudowy budynkami rekreacji indywidualnej - 30 %
III. Zasady kształtowania ładu przestrzennego	- nową zabudowę należy kształtować w nawiązaniu do istniejących układów urbanistycznych, szczególnie w strefach zabudowy istniejącej, - nową zabudowę należy w jak największym stopniu realizować w formie zespołów budynków, - obiekty usługowe powinny towarzyszyć zabudowie mieszkaniowej i nawiązywać gabarytami do budynków mieszkalnych, - w poszczególnych zespołach zabudowy mieszkaniowej należy dążyć do wskazania przestrzeni wspólnych, jako terenów rekreacyjnych i służących integracji mieszkańców, - zapewnienie miejsc parkingowych zgodnie z pkt 3.5.1 dokumentu studium, - w zagospodarowaniu jednostek należy uwzględnić uwarunkowania wynikające z potrzeb ochrony i kształtowania środowiska kulturowego i przyrodniczego wskazane w niniejszym dokumencie studium.

* ulica współdzielona - to ulica, której przestrzeń współdzielona jest dla ruchu pieszego, rowerowego, samochodowego i parkowania samochodów, przy czym priorytet na powierzchni tych ulic ma ruch pieszy i rowerowy.

Symbol i nazwa jednostki urbanistycznej	M3 - mieszkaniowe jednorodzinne z zabudową zagrodową
I. Kierunki zagospodarowania struktury przestrzennej gminy - przeznaczenia terenów	Ustala się mieszkaniowy kierunek zagospodarowania przestrzennego z przewidywanymi przeznaczeniami terenów: - dominujący: • zabudowa mieszkaniowa jednorodzinna, • zabudowa zagrodowa, - uzupełniający: • zabudowa usługowa i mieszkaniowo-usługowa, • usługi rzemiosła i drobnej* wytwórczości o nieuciążliwym oddziaływaniu na tereny sąsiednie, • zieleni urządzonej, • sport i rekreacja, • drogi, parkingi i garaże, • place, ciągi piesze, drogi rowerowe, • obiekty i urządzenia infrastruktury technicznej, • istniejąca zabudowa zagrodowa, • budynki rekreacji indywidualnej.
II. Parametry i wskaźniki zagospodarowania oraz użytkowania terenów	Maksymalna wysokość zabudowy: - budynki z dachem płaskim - 9,0 m - budynki z dachem spadzistym - 12,0 m - przy przebudowie dachów istniejących na spadziste - 12,5 m - budowle na terenach zabudowy zagrodowej - 25,0 m Minimalny procent powierzchni biologicznie czynnej: - dla zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej - 30 % - dla zabudowy budynkami rekreacji indywidualnej - 70 % - dla zabudowy zagrodowej - 25 % Maksymalny procent powierzchni zabudowy: - dla zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej - 40 % - dla zabudowy budynkami rekreacji indywidualnej - 30 % - dla zabudowy zagrodowej - 50 %
III. Zasady kształtowania ładu przestrzennego	- nową zabudowę należy kształtować w nawiązaniu do istniejących układów urbanistycznych, szczególnie w strefach zabudowy istniejącej, - nową zabudowę należy w jak największym stopniu realizować w formie zespołów budynków, - zabudowa w sąsiedztwie terenów rolnych powinna być kształtowana na większych działkach z dużym udziałem zieleni z dopuszczeniem zabudowy zagrodowej, - obiekty usługowe powinny towarzyszyć zabudowie mieszkaniowej i nawiązywać gabarytami do budynków mieszkalnych, - nową zabudowę budynkami rekreacji indywidualnej dopuszcza się wyłącznie, gdy będzie stanowiła zespół, co najmniej 6 budynków, - nowa zabudowa zagrodowa może być realizowana wyłącznie na podstawie miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego, - w poszczególnych zespołach zabudowy mieszkaniowej należy dążyć do wskazania przestrzeni wspólnych, jako terenów rekreacyjnych i służących integracji mieszkańców, - zapewnienie miejsc parkingowych zgodnie z pkt 3.5.1 dokumentu studium, - w zagospodarowaniu jednostek należy uwzględnić uwarunkowania wynikające z potrzeb ochrony i kształtowania środowiska kulturowego i przyrodniczego wskazane w niniejszym dokumencie studium.

* SŁOWNIK PWN:

- "drobna wytwórczość" - wytwórczość prowadzona na małą skalę

- "wytwórczość" - wytwarzanie czegoś dla potrzeb człowieka

Symbol i nazwa jednostki urbanistycznej	U1 - usługowe
I. Kierunki zagospodarowania struktury przestrzennej gminy - przeznaczenia terenów	Ustala się usługowy kierunek zagospodarowania przestrzennego z przewidywanymi przeznaczeniami terenów: - dominujący: • obiekty usługowe, ochrony zdrowia, oświaty, kultury, handlu i inne obsługujące mieszkańców, • obiekty użyteczności publicznej o znaczeniu ogólnogminnym, w tym budynki kultu religijnego, administracji, oświaty, kultury, sportu i rekreacji, wypoczynku, - uzupełniający: • istniejąca zabudowa mieszkaniowa oraz uzupełnienie zabudowy istniejącej, • istniejące budynki usługowe, • ulice, place i pasáže handlowe, • drogi, parkingi, • nowe garaże wyłącznie w formie wbudowanej do obiektów usługowych lub mieszkaniowych, • zieleń urządzona, parki, • ciągi piesze, ulice współdzielone* • obiekty i urządzenia infrastruktury technicznej,
II. Parametry i wskaźniki zagospodarowania oraz użytkowania terenów	Maksymalna wysokość zabudowy 20,0 m, z dopuszczeniem dominant przestrzennych pod warunkiem nie przekraczania wysokości 30,0 m, Minimalny procent powierzchni biologicznie czynnej - 10 % Maksymalny procent powierzchni zabudowy - 75 %
III. Zasady kształtowania ładu przestrzennego	- zabudowę należy traktować jako "zabudowę śródmiejską" w rozumieniu definicji Rozporządzenia Ministra Infrastruktury w sprawie warunków technicznych jakim powinny odpowiadać budynki i ich usytuowanie, - należy dążyć do ukształtowania ciągłego systemu przestrzeni publicznej tworzonej przez place i ciągi piesze oraz system zieleni parkowej, - dążyć do wydzielenia w jak największym stopniu ulic współdzielonych* oraz dążyć do wprowadzania usług na parterach budynków mieszkalnych, - poza uzupełnieniem istniejącej zabudowy mieszkaniowej w lukach budowlanych, wykluczyć lokalizację budynków o wyłącznej funkcji mieszkaniowej, które powiększyłyby istniejący obszar terenów o funkcji mieszkaniowej poza tereny luk budowlanych, - dążyć do kształtowania zwartych ciągów zabudowy tworzących pierzeje ulic, placów i ciągów pieszych, - w przekształceniach jednostek należy uwzględniać potrzeby miejsc parkingowych zgodnie z pkt 3.5.1 dokumentu studium, - w zagospodarowaniu jednostek należy uwzględnić uwarunkowania wynikające z potrzeb ochrony i kształtowania środowiska kulturowego i przyrodniczego wskazane w niniejszym dokumencie studium.

* ulica współdzielona - to ulica, której przestrzeń współdzielona jest dla ruchu pieszego, rowerowego, samochodowego i parkowania samochodów, przy czym priorytet na powierzchni tych ulic ma ruch pieszy i rowerowy.

Symbol i nazwa jednostki urbanistycznej	AG - aktywności gospodarczych
I. Kierunki zagospodarowania struktury przestrzennej gminy - przeznaczenia terenów	Ustala się produkcyjno-usługowy kierunek zagospodarowania przestrzennego z przewidywanymi przeznaczeniami terenów: - dominujący: • zabudowa przemysłowa i produkcyjna, • zabudowa usługowa, • centrum logistyczne, bazy, składy i magazyny, - uzupełniający: • zieleń izolacyjna i urządzona, • obiekty i urządzenia infrastruktury technicznej, • drogi, parkingi, garaże, tereny, • zabudowa mieszkaniowa istniejąca i mieszkaniowa funkcjonalna związana z prowadzoną działalnością gospodarczą, • urządzenia wytwarzające energię z odnawialnych źródeł energii o mocy przekraczającej 100 kW, których granice pokrywają się z granicami stref ochronnych związanych z ograniczeniami w zabudowie i zagospodarowaniu terenów, z wyłączeniem możliwości lokalizacji elektrowni wiatrowych, • możliwość wstępnego magazynowania odpadów przez ich wytwórcę oraz możliwość gospodarowania odpadami.
II. Parametry i wskaźniki zagospodarowania oraz użytkowania terenów	Maksymalna wysokość zabudowy - 15,0 m z dopuszczeniem obiektów budowlanych, które ze względów technologicznych muszą mieć wysokość wyższą - do 35,0 m. Minimalny procent powierzchni biologicznie czynnej - 15 % Maksymalny procent powierzchni zabudowy - 75 %
III. Zasady kształtowania ładu przestrzennego	- na terenach aktywności gospodarczych zakazuje się lokalizacji nowych zakładów o dużym lub zwiększonym ryzyku wystąpienia poważnej awarii przemysłowej oraz składowisk odpadów i złomowisk, - tereny nowych aktywności gospodarczych należy oddzielić od terenów mieszkaniowych pasami zieleni izolacyjnej, - należy dążyć do kształtowania jednolitych pod względem przestrzennym i architektonicznym zespołów zabudowy produkcyjnej, usługowej i innej stanowiącej wiodący kierunek zagospodarowania strefy funkcjonalnej, - zachowanie istniejącej zabudowy mieszkaniowej oraz lokalizacja nowej zabudowy o tej funkcji wymaga uwzględnienia w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego, - w przekształceniach jednostek należy uwzględnić potrzeby miejsc parkingowych zgodnie z pkt 3.5.1 dokumentu studium, - w zagospodarowaniu jednostek należy uwzględnić uwarunkowania wynikające z potrzeb ochrony i kształtowania środowiska kulturowego i przyrodniczego wskazane w niniejszym dokumencie studium, - w granicach udokumentowanego złoża kruszywa naturalnego "Wola" zagospodarowanie przeznaczenia dominującego lub uzupełniającego powinno nastąpić po uprzednim wyeksploatowaniu złoża.

Symbol i nazwa jednostki urbanistycznej	R1 - rolnicze z zabudową rozproszoną
I. Kierunki zagospodarowania struktury przestrzennej gminy - przeznaczenia terenów	Ustala się rolniczy kierunek zagospodarowania przestrzennego z przewidywanymi przeznaczeniami terenów: - dominujący: • uprawy rolne, - uzupełniający*: • istniejąca zabudowa mieszkaniowa jednorodzinna, • zabudowa zagrodowa, • obiekty związane z produkcją rolną, • gospodarstwa rolne, ogrodnice, • gospodarstwa hodowlane o obsadzie zwierząt 40 - 150 DJP, • sieci i urządzenia infrastruktury technicznej, w tym możliwość rozmieszczenia urządzeń wytwarzających energię z odnawialnych źródeł energii o mocy przekraczającej 100 kW, których granice pokrywają się z granicami stref ochronnych związanych z ograniczeniami w zabudowie i zagospodarowaniu terenów, z wyłączeniem możliwości lokalizacji elektrowni wiatrowych, w ramach terenów wyznaczonych na rysunku ustaleń studium opisanych w podrozdziale 3.5.9, • drogi dojazdowe do gruntów rolnych z możliwością ich wykorzystania dla ścieżek rowerowych, • zadrzewienia śródpolne, • stawy i cieki wodne, <i>* wyłącznie poza obszarem Natura 2000 - "Stawy w Brzeszczach" oraz korytarzami ekologicznymi K/LPK-LM/2</i>
II. Parametry i wskaźniki zagospodarowania oraz użytkowania terenów	Maksymalna wysokość zabudowy: - budynki z dachem płaskim - 9,0 m - budynki z dachem spadzistym - 12,0 m - przy przebudowie dachów istniejących na spadziste - 12,5 m - budowle na terenach zabudowy zagrodowej i w gospodarstwach rolnych - 25,0 m Minimalny procent powierzchni biologicznie czynnej: - dla zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej - 50 % - dla zabudowy budynkami rekreacji indywidualnej - 70 % - dla zabudowy zagrodowej - 30 % Maksymalny procent powierzchni zabudowy: - dla zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej - 30 % - dla zabudowy budynkami rekreacji indywidualnej - 30 % - dla zabudowy zagrodowej - 40 %
III. Zasady kształtowania ładu przestrzennego	Możliwość rozbudowy istniejącej zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej oraz zagrodowej. Możliwość uzupełnienia istniejącej zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej. W ramach jednostki F 1R1 możliwość lokalizacji punktu zbiórki odpadów komunalnych.

Symbol i nazwa jednostki urbanistycznej	R2 - rolnicze bez zabudowy
I. Kierunki zagospodarowania struktury przestrzennej gminy - przeznaczenia terenów	Ustala się rolniczy kierunek zagospodarowania przestrzennego z przewidywanymi przeznaczeniami terenów: - dominujący: • uprawy rolne, - uzupełniający*: • istniejąca zabudowa mieszkaniowa jednorodzinna, • sieci i urządzenia infrastruktury technicznej, w tym możliwość rozmieszczenia urządzeń wytwarzających energię z odnawialnych źródeł energii o mocy przekraczającej 100 kW, których granice pokrywają się z granicami stref ochronnych związanych z ograniczeniami w zabudowie i zagospodarowaniu terenów, z wyłączeniem możliwości lokalizacji elektrowni wiatrowych, w ramach terenów wyznaczonych na rysunku ustaleń studium opisanych w podrozdziale 3.5.9, • drogi dojazdowe do gruntów rolnych z możliwością ich wykorzystania dla ścieżek rowerowych, • tymczasowe obiekty związane z produkcją rolną, • zadrzewienia śródpolne, • stawy i cieki wodne, <i>* wyłącznie poza obszarem Natura 2000 - "Stawy w Brzeszczach" oraz korytarzami ekologicznymi K/LPK-LM/2</i>
II. Parametry i wskaźniki zagospodarowania oraz użytkowania terenów	Maksymalna wysokość zabudowy - 15,0 m z dopuszczeniem wysokości budowli związanych z produkcją i obsługą produkcji rolnej do 25,0 m. Minimalny procent powierzchni biologicznie czynnej w ramach siedliska gospodarstwa rolnego - 20 %. Maksymalna powierzchnia zabudowy w ramach siedliska gospodarstwa rolnego - 30 %.
III. Zasady kształtowania ładu przestrzennego	Zakaz lokalizacji nowych budynków niezwiązanych z rolnictwem i zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej.

Symbol i nazwa jednostki urbanistycznej	Z1 - lasów
I. Kierunki zagospodarowania struktury przestrzennej gminy - przeznaczenia terenów	Ustala się leśny kierunek zagospodarowania przestrzennego z przewidywanymi przeznaczeniami terenów: - dominujący: • lasy, - uzupełniający: • łąki, stawy na terenach gruntów leśnych, • drogi dojazdowe do gruntów leśnych, • tereny rolne, łąki i pastwiska, • sieci i urządzenia infrastruktury technicznej, • obiekty, których lokalizacja dopuszczona jest w ustawie o lasach oraz istniejąca zabudowa z możliwością uzupełnienia w obszarach zwartej zabudowy zgodnie z przepisami odrębnymi.
II. Parametry i wskaźniki zagospodarowania oraz użytkowania terenów	Maksymalna wysokość zabudowy: - obiektów infrastruktury elektroenergetycznej - 65,0 m, - obiektów, których lokalizacja dopuszczona jest w ustawie o lasach - 6,0 m, - dopuszcza się obiekty związane z zabezpieczeniami przeciwpożarowymi lasów przy nie przekraczaniu ich wysokości do 40,0 m.
III. Zasady kształtowania ładu przestrzennego	Nie ustala się.

Symbol i nazwa jednostki urbanistycznej	Z2 - niskiej zieleni nieurządzonej
I. Kierunki zagospodarowania struktury przestrzennej gminy - przeznaczenia terenów	Ustala się przyrodniczy kierunek zagospodarowania przestrzennego z przewidywanymi przeznaczeniami terenów: - dominujący - zieleń niska, - uzupełniający: • zadrzewienia istniejące i ich uzupełnienie, • rolnicze użytkowanie gruntów na obszarach w południowej części gminy w sąsiedztwie terenów jednostek R1, • drogi dojazdowe do gruntów rolnych, • stawy, oczka i ciekі wodne, • poldery przeciwpowodziowe, • ścieżki rowerowe i spacerowe, • terenowe urządzenia sportowo-rekreacyjne poza obszarami korytarzy ekologicznych dolin rzek i potoków (KE), • obiekty i urządzenia infrastruktury technicznej, • sieci infrastruktury technicznej.
II. Parametry i wskaźniki zagospodarowania oraz użytkowania terenów	Wysokość urządzeń sportowo-rekreacyjnych nie może przekraczać 6,0 m Wysokość obiektów infrastruktury technicznej nie może przekraczać 65,0 m.
III. Zasady kształtowania ładu przestrzennego	- zakaz lokalizacji nowych budynków i możliwość zachowania budynków istniejących, bez zwiększania ich powierzchni zabudowy i kubatury, - nowe zadrzewienia należy realizować w taki sposób, aby nie stanowiły barier w przemieszczaniu się mas powietrza wzdłuż wyznaczonych jednostek, - w zagospodarowaniu jednostek należy uwzględnić uwarunkowania wynikające z potrzeb ochrony i kształtowania środowiska kulturowego i przyrodniczego wskazane w niniejszym dokumencie studium.

Symbol i nazwa strefy funkcjonalnej	Z3 - zieleni urządzonej
I. Kierunki zagospodarowania struktury przestrzennej gminy - przeznaczenia terenów	Ustala się komunalny kierunek zagospodarowania przestrzennego z przewidywanymi przeznaczeniami terenów: - dominujący: • tereny zieleni parkowej, - uzupełniający: • ogrody działkowe • obiekty małej architektury, • drogi, parkingi, ciągi piesze, • obiekty rekreacyjne, budynki usług gastronomii, • wody powierzchniowe, w tym wody związane z retencją wód opadowych i zagospodarowaniem wód powodziowych, • obiekty i urządzenia infrastruktury technicznej.
II. Parametry i wskaźniki zagospodarowania oraz użytkowania terenów	Maksymalna wysokość zabudowy - 6,0 m, Minimalny procent powierzchni biologicznie czynnej - 85 % Maksymalny procent powierzchni zabudowy - 10 %
III. Zasady kształtowania ładu przestrzennego	- tereny parkowe, skwery i zieleńce należy w jak największym stopniu powiązać z terenami przestrzeni publicznej, - tereny związane z retencjonowaniem wód opadowych i powodziowych mogą być powiązane lub stanowić tereny rekreacyjne bez budynków, - w architekturze altan i budynków towarzyszących ogrodów działkowym należy dążyć do stosowania podobnych form w skali całego ogrodu lub w skali poszczególnych zespołów tworzących ogród, - dopuszcza się zmianę funkcji ogrodów działkowych na funkcję zieleni parkowej, - w zagospodarowaniu jednostek należy uwzględnić potrzeby miejsc parkingowych zgodnie z pkt 3.5.1 dokumentu studium, - w zagospodarowaniu stref należy uwzględnić uwarunkowania wynikające z potrzeb ochrony i kształtowania środowiska kulturowego i przyrodniczego wskazane w niniejszym dokumencie studium.

Symbol i nazwa strefy funkcjonalnej	Z4 - cmentarzy
I. Kierunki zagospodarowania struktury przestrzennej gminy - przeznaczenia terenów	Ustala się komunalny kierunek zagospodarowania przestrzennego z przewidywanymi przeznaczeniami terenów: - dominujący: • cmentarze, - uzupełniający: • budynki związane z obsługą komunalną cmentarza, • budynki kultu religijnego, • parkingi dla obsługi odwiedzających cmentarze.
II. Parametry i wskaźniki zagospodarowania oraz użytkowania terenów	Maksymalna wysokość zabudowy - 18,0 m, Minimalny procent powierzchni biologicznie czynnej - 10 % poza terenami pól grzebalnych, Maksymalny procent powierzchni zabudowy - 10 %
III. Zasady kształtowania ładu przestrzennego	- w zagospodarowaniu terenów otaczających cmentarze należy uwzględnić przepisy odrębne dotyczące ograniczeń w odległości do 50,0 m, do 150,0 m i do 500,0 m, - w zagospodarowaniu jednostek należy uwzględnić potrzeby miejsc parkingowych zgodnie z pkt 3.5.1 dokumentu studium, - w zagospodarowaniu jednostek należy uwzględnić uwarunkowania wynikające z potrzeb ochrony i kształtowania środowiska kulturowego i przyrodniczego wskazane w niniejszym dokumencie studium.

Symbol i nazwa jednostki urbanistycznej	DW - dolin rzek i zbiorników wodnych
I. Kierunki zagospodarowania struktury przestrzennej gminy - przeznaczenia terenów	Ustala się przyrodniczy kierunek zagospodarowania przestrzennego z przewidywanymi przeznaczeniami terenów: - dominujący: • wody powierzchniowe, • zieleń niska i zadrzewienia, • stawy, rzeki i potoki, - uzupełniający*: • poldery przeciwpowodziowe, • drogi i dojazdy, • tereny i urządzenia sportowo-rekreacyjne, ścieżki i trasy rowerowe, ścieżki i szlaki piesze, • urządzenia i sieci infrastruktury technicznej oraz urządzenia wodne, • mosty dla przebiegu dróg oraz sieci infrastruktury technicznej, • mostki dla kontynuacji przebiegu ścieżek rowerowych i spacerowych. * wyłącznie poza obszarem Natura 2000 - "Stawy w Brzeszczach" i proponowanym użytkowaniem ekologicznym "Jary w Grzawie"
II. Parametry i wskaźniki zagospodarowania oraz użytkowania terenów	Nie ustala się.
III. Zasady kształtowania ładu przestrzennego	- zakaz lokalizacji budynków, - zakaz lokalizacji budowli za wyjątkiem dróg i dojazdów, ale poza planowanym obszarem Natura 2000 " Stawy w Brzeszczach ", - zakaz zmian ukształtowania terenów, o ile nie są związane z budową stawów lub elementów układu drogowego gminy.

Symbol i nazwa jednostki urbanistycznej	IT - infrastruktury technicznej
I. Kierunki zagospodarowania struktury przestrzennej gminy - przeznaczenia terenów	Ustala się komunalny kierunek zagospodarowania przestrzennego z przewidywanymi przeznaczeniami terenów: - dominujący: • obiekty i urządzenia infrastruktury technicznej związane z obsługą gminy z zakresu elektroenergetyki (ITE), kanalizacji (ITK), gazownictwa (ITG) i ujęć wód, - uzupełniający: • dojazdy, dojścia, parkingi, garaże wolnostojące oraz wielopoziomowe, • zabudowa towarzysząca, • zieleń urządzone i izolacyjna.
II. Parametry i wskaźniki zagospodarowania oraz użytkowania terenów	Maksymalna wysokość zabudowy - nie ustala się Minimalny procent powierzchni biologicznie czynnej - 30 % Maksymalny procent powierzchni zabudowy - 60 %
III. Zasady kształtowania ładu przestrzennego	- parametry i wskaźniki zabudowy i zagospodarowania przestrzennego należy w jak największym stopniu określać na podstawie ustaleń miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego, - uciążliwość oddziaływania obiektów i urządzeń nie może obejmować terenów przeznaczonych dla zabudowy mieszkaniowej oraz związanych ze stałym lub czasowym pobytem dzieci i młodzieży, - w zagospodarowaniu stref należy uwzględnić potrzeby miejsc parkingowych zgodnie z pkt 3.5.1 dokumentu studium, - w zagospodarowaniu stref należy uwzględnić uwarunkowania wynikające z potrzeb ochrony i kształtowania środowiska kulturowego i przyrodniczego wskazane w niniejszym dokumencie studium.

Symbol i nazwa jednostki urbanistycznej	KD - komunikacji drogowej
I. Kierunki zagospodarowania struktury przestrzennej gminy - przeznaczenia terenów	Ustala się komunikacyjny kierunek zagospodarowania przestrzennego z przewidywanymi przeznaczeniami terenów: - dominujący: • drogi publiczne, - uzupełniający: • drogi i trasy rowerowe, • chodniki, • zieleń urządzone.
II. Parametry i wskaźniki zagospodarowania oraz użytkowania terenów	Nie ustala się.
III. Zasady kształtowania ładu przestrzennego	Minimalizacja barier architektonicznych dla osób niepełnosprawnych.

3.3 OBSZARY ORAZ ZASADY OCHRONY ŚRODOWISKA I JEGO ZASOBÓW, OCHRONY PRZYRODY, KRAJOBRAZU, W TYM KRAJOBRAZU KULTUROWEGO

Ochrona przyrody i krajobrazu

W zakresie ochrony przyrody i krajobrazu w miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego należy:

- przeciwdziałać rozpraszaniu zabudowy w celu ochrony kompleksów rolnych i leśnych,
- zaplanować rozwój przestrzenny w zespołach i kompleksach uporządkowanych przestrzennie,
- chronić przed zabudową tereny stanowiące korytarze ekologiczne (doliny cieków, pola i łąki, tereny leśne, parki),
- zachować istniejące i tworzyć nowe zadrzewienia i zakrzewienia śródpolne.

Ochrona zasobów wód podziemnych i powierzchniowych

W zakresie ochrony systemu wód powierzchniowych i podziemnych ustala się:

- ograniczanie zabudowy w bezpośrednim sąsiedztwie systemu wód powierzchniowych bez uregulowanej gospodarki ściekowej,
- ograniczanie funkcji rolniczej w zakresie upraw rolniczych w bezpośrednim sąsiedztwie systemu wód powierzchniowych na rzecz użytków zielonych,
- zachowanie oraz odtworzenie integralnej sieci cieków wodnych,
- wprowadzanie zapisów oraz kształtowanie struktury funkcjonalno-przestrzennej w sposób ograniczający stopień regulacji cieków i zbiorników wodnych,
- wprowadzanie zapisów przeciwdziałających zanieczyszczeniu wód powierzchniowych i podziemnych na terenach nie posiadających kanalizacji,
- wprowadzanie zapisów oraz kształtowanie struktury funkcjonalno-przestrzennej umożliwiającej w sposób optymalny rozbudowę systemu kanalizacji deszczowej i rowów odwadniających,
- preferowanie rozwiązań technicznych służących do podczyszczania wód opadowych,
- zwiększenie retencji wód,
- egzekwowanie obowiązku systematycznego opróżniania zbiorników bezodpływowych na terenach nie objętych systemem kanalizacji,
- ograniczanie zabudowy w dolinach cieków,
- usprawnienie systemów melioracyjnych.

Ochrona powietrza

Na etapie sporządzania miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego należy ustalić:

- zapisy gwarantujące stosowanie proekologicznych wysokosprawnych źródeł energii cieplnej, charakteryzujących się brakiem lub niską emisją substancji do powietrza,
- wprowadzanie zapisów umożliwiających realizację termomodernizacji budynków,

- kształtowanie struktury funkcjonalno-przestrzennej ograniczającej nadmierny ruch samochodowy na terenach zabudowanych, w szczególności z funkcją mieszkalną oraz usług sportu i rekreacji,
- kształtowanie struktury funkcjonalno-przestrzennej oraz systemu komunikacyjnego w sposób ograniczający skutki związane z ruchem tranzytowym.

Ochrona przed hałasem, wibracjami i promieniowaniem niejonizującym

Ochrona przed hałasem, wibracjami i promieniowaniem niejonizującym wymaga podjęcia następujących działań:

- określanie standardów akustycznych zgodnie z przepisami odrębnymi dla poszczególnych kategorii terenów,
- strefowanie zabudowy, tj. w sąsiedztwie źródeł ponadnormatywnego oddziaływania akustycznego lokalizowanie funkcji, dla których nie zostały ustalone standardy akustyczne zgodnie z przepisami odrębnymi lub będzie możliwe ich dotrzymanie,
- lokalizowanie zabudowy mieszkaniowej w odległościach od ciągów komunikacyjnych zapewniających ograniczenie uciążliwości przez nie generowanych,
- stosowanie barier i przegród akustycznych od ciągów komunikacyjnych, ograniczających generowane przez nie uciążliwości,
- planowanie zieleni stanowiącej izolację na styku funkcji konfliktowych pod względem akustycznym,
- planowanie ciągów komunikacyjnych w sposób umożliwiający realizację nawierzchni generującej minimalną uciążliwość akustyczną,
- kształtowanie funkcji w sposób eliminujący lokalizowanie zabudowy w granicach pól elektromagnetycznych od linii wysokiego napięcia i stacji elektromagnetycznych,
- nowe anteny telefonii bezprzewodowych należy lokalizować w granicach samodzielnych działek lub na obiektach w miejscach nie eksponowanych przy zachowaniu wszystkich wymogów lokalizacyjnych i formalno-prawnych,
- uwzględnienie zjawisk związanych z promieniowaniem niejonizującym.

Ochrona walorów krajobrazowych

- utrzymanie historycznej kompozycji krajobrazu kulturowego: zwartości zabudowy poszczególnych sołectw, dominacji rolniczej przestrzeni produkcyjnej,
- utrzymanie układu komunikacyjnego stanowiącego powiązanie wsi oraz gminy z układem komunikacyjnym zewnętrznym, z dopuszczeniem rozwiązań usprawniających komunikację poszczególnych wsi poprzez budowę ich obwodnic,
- ochrona obszarów o wysokich walorach krajobrazowych, różnorodności biologicznej poprzez racjonalne utrzymanie dotychczasowej formy użytkowania (poza obszarami zabudowy i aktywności gospodarczych, z zastrzeżeniem przedsięwzięć związanych z ochroną przeciwpowodziową i przeciwpożarową oraz związanych z infrastrukturą techniczną i komunikacyjną), z dopuszczeniem funkcji sportowo – rekreacyjnych.

Złoża kopalin i warunki ich eksploatacji

1. Zgodnie z ustawą Prawo górnicze i geologiczne w studium ujawniono następujące udokumentowane złoża, obszary i tereny górnicze:

Tabela Nr 32. Udokumentowane złoża na terenie gminy Miedźna

ID Midas	Kopalina	Złoże/ Powierzchnia [ha]/Zasoby geologiczne bilansowe	Obszar Górniczy/ Teren górniczy/ Powierzchnia [ha]	Stan zagospodarowania/uwagi
326	Węgiel kamienny	Brzeszcze / 2690,5 ha/ 594654 tys. t	OG „Brzeszcze II” TG „Brzeszcze IV” 2690,5 ha	Złoże zagospodarowane. Użytkownik: Tauron Wydobycie S.A. Koncesja 12/2004 wydana przez Ministra Środowiska z terminem ważności do 23 września 2040 r.
383	Węgiel kamienny	Czczott / 2850,8 ha/ 535950 tys. t		Złoże rozpoznane szczegółowo Użytkownik: Polska Grupa Górnicza S.A. Koncesja 164/94 wydana przez Ministra Środowiska z terminem ważności do 31 sierpnia 2020 r. Wyznaczono obszar górniczy „Wola I”. Eksploatacja złoża zaniechana w 2005 r.
8601	Węgiel kamienny	Czczott-Wschód/ 2908,3 ha/ 434914 tys. t		Złoże rozpoznane szczegółowo
7386	Węgiel kamienny	Ćwiklice / 3900,0 ha/ 499332 tys. t		Złoże rozpoznane szczegółowo
6296	Węgiel kamienny	Dankowice / 307,0 ha/ 54882 tys. t		Złoże rozpoznane szczegółowo
300	Węgiel kamienny	Międzyrzecze / 1792 ha/ 368683 tys. t		Złoże rozpoznane wstępnie
334	Węgiel kamienny	Silesia / 2184,8 ha/ 489299 tys. t	OG „Czechowice II” TG „Czechowice II” 2135,8 ha	Złoże zagospodarowane. Użytkownik: Przedsiębiorstwo Górnicze „SILESIA” Sp. z o.o. Koncesja 162/94 wydana przez Ministra Środowiska z terminem ważności do 31 sierpnia 2044 r. Wyznaczono obszar górniczy „Czechowice II”
5501	Metan pokładów węgla	Silesia Głęboka / 1745 ha/ 2791,15 mln m ³		Eksploatacja złoża zaniechana
17700	Węgiel kamienny	Studzienice 1 / 3490,2 ha/ 1335563 tys. t		Złoże rozpoznane szczegółowo
4415	Kruszywa naturalne	Wola / 79,20 ha/ 14790 tys. t		Złoże rozpoznane szczegółowo

2. W miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego należy ujawniać udokumentowane złoża kopalin oraz uwzględniać aktualne czynniki geologiczno-górnicze związane z eksploatacją prowadzoną w obszarach i terenach górniczych.
3. Eksploatacja kopalin nie może naruszyć przeznaczenia terenu określonego w miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego.

Prawne formy ochrony wartości przyrodniczych

1. W myśl ustawy o ochronie przyrody z dnia 16 kwietnia 2004 roku na terenie gminy utworzono następujące formy ochrony przyrody:
 - Obszar Specjalnej Ochrony PLB120009 „Stawy w Brzeszczach” wyznaczony 14 listopada 2008 r. rozporządzeniem Ministra Środowiska z dnia 27.10.2008 r. zmieniającym rozporządzenie w sprawie obszarów specjalnej ochrony ptaków Natura 2000 (Dz.U. z 2008 r., nr 198, poz. 1226). Obszar obejmuje kompleks kilkunastu starych stawów rybnych o powierzchni sumarycznej około 160 ha (24% powierzchni) położony w dolinie Wisły (odcinek o charakterze naturalnym). Stawy otaczają lasy (3% obszaru), łąki i pastwiska (35%) oraz pola (33% powierzchni). Roślinność wodna i bagienna składa się z 260 gatunków roślin naczyniowych (w tym grązel żółty, grzybień biały, paproć salwina), w rzadkim zbiorowisku łąk ostrożeńiowych występują: ostrożeń łąkowy, storczyki, bluszcz pospolity. Stawy są ważną ostoją ptaków, w tym ślepowrona, bączka, rybitwy białowąsej. Na terenie ostoi występuje 14 gatunków ptaków z Załącznika I Dyrektywy Ptasiej oraz 6 gatunków ptaków cennych i zagrożonych (nie wymienione w Dyrektywie). Plan zadań ochronnych został wprowadzony Zarządzeniem Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Krakowie i Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Katowicach z dnia 29 sierpnia 2014 r. w sprawie ustanowienia planu zadań ochronnych dla obszaru Natura 2000 Stawy w Brzeszczach PLB120009 (Dz.Urz. Woj. Śląskiego z dnia 2 września 2014 r., poz. 4431; Dz.Urz. Woj. Małopolskiego z dnia 2 września 2014 r., poz. 4786) i zmieniony Zarządzeniem z dnia 30 stycznia 2017 r. zmieniające zarządzenie w sprawie ustanowienia planu zadań ochronnych dla obszaru Natura 2000 Stawy w Brzeszczach PLB120009 (Dz. Urz. Woj. Małopolskiego z dnia 31 stycznia 2017 r., poz. 861; Dz. Urz. Woj. Śląskiego z dnia 31 stycznia 2017 r., poz. 632);
 - Użytek ekologiczny „Zapadź” ustanowiony Rozporządzeniem Nr 58/04 Wojewody Śląskiego z dnia 8 września 2004 r. w sprawie ustanowienia użytku ekologicznego torfowiska pod nazwą „Zapadź” w gminie Miedźna. Cele ochrony: zachowanie ze względów przyrodniczych, naukowych, dydaktycznych i krajobrazowych ekosystemu torfowiska ze stanowiskami regionalnie rzadkich i ustępujących gatunków roślin;
 - Pomnik przyrody - dąb szypułkowy o obwodzie 701 cm ustanowiony Rozporządzeniem Nr 53/06 Wojewody Śląskiego z dnia 5 października 2006 r. w sprawie ustanowienia pomnika przyrody -drzewa gatunku dąb szypułkowy (*Quercus robur*) rosnącego na terenie Nadleśnictwa Kobiór.
2. W miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego należy respektować ograniczenia nałożone przez rozporządzenia powołujące te formy ochrony przyrody.
3. Gmina Miedźna posiada duży potencjał przyrodniczy związany głównie z dolinami Wisły i Pszczyнки. Zaleca się wyznaczenie obszarowych form ochrony przyrody w celu ochrony najcenniejszych obszarów gminy:
 - Dolina Wisły jako zespół przyrodniczo-krajobrazowy,
 - Dolina Pszczyнки jako zespół przyrodniczo-krajobrazowy,
 - Jary w Grzawie jako użytek ekologiczny,
 - Pola w Miedźnej i Grzawie jako zespół przyrodniczo-krajobrazowy,
 - Dolina Dopływu spod Rudawek jako zespół przyrodniczo-krajobrazowy.
4. Chronić przed zabudową należy w szczególności te siedliska, o których jest mowa w Rozporządzeniu Ministra Środowiska z dnia 14 sierpnia 2001 r. w sprawie określenia

rodzajów siedlisk przyrodniczych podlegających ochronie (Dz. U. z 2001 r. nr 92 poz. 1029) oraz te, które wypełniają ustawową definicję użytku ekologicznego.

3.4 OBSZARY I ZASADY OCHRONY DZIEDZICTWA KULTUROWEGO I ZABYTEKÓW ORAZ DÓBR KULTURY WSPÓŁCZESNEJ

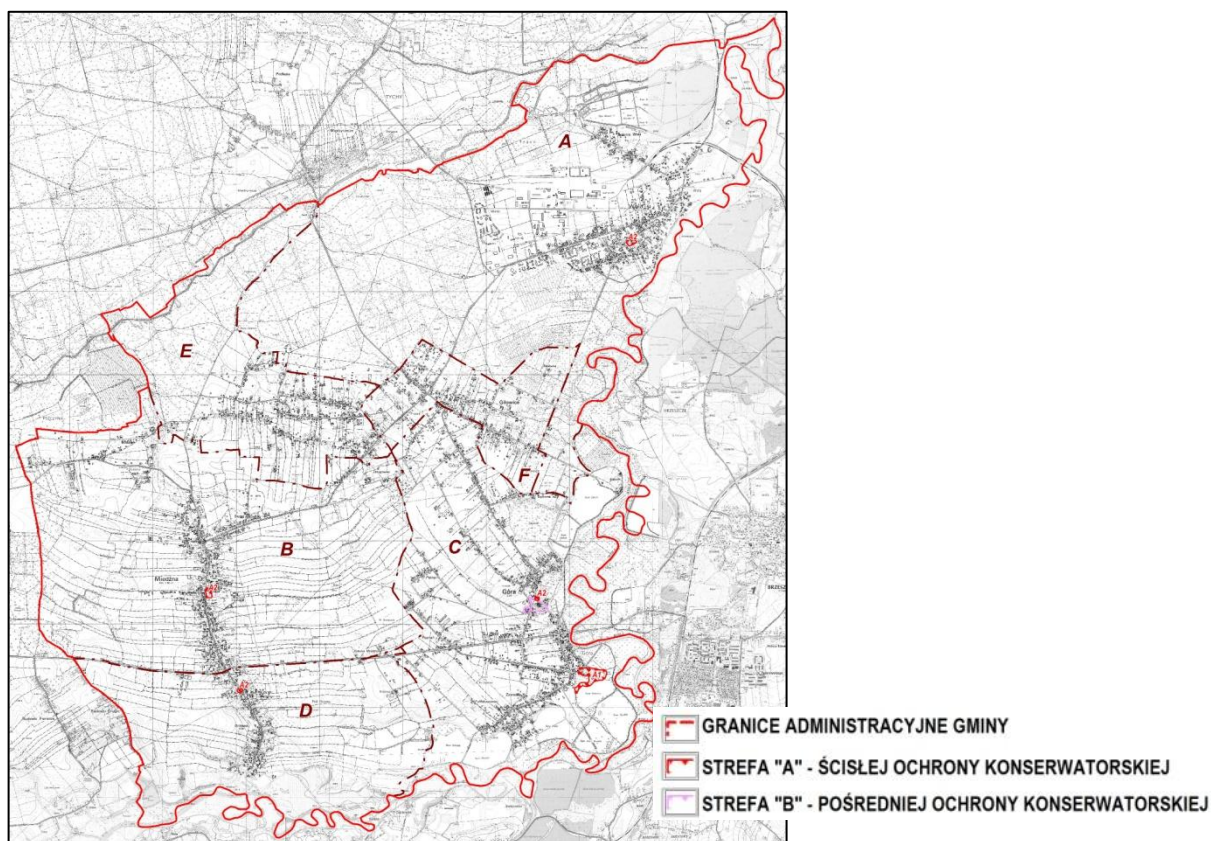
3.4.1 Strefy ochrony konserwatorskiej

Wskazuje się następujące strefy ochrony konserwatorskiej, w ramach których chronione będą elementy środowiska kulturowego gminy o wysokich wartościach historyczno-kulturowych:

- strefa "A1" - ścisłej ochrony konserwatorskiej, która obejmuje założenie dworskie w Górze przy ulicy Rybackiej. Strefa obejmuje dwór, park oraz dawny spichlerz i stodołę.
- strefa "A2" - ścisłej ochrony konserwatorskiej, która obejmuje tereny przykościelne w granicach ogrodzenia kościołów w Górze, Grzawie, Miedznej i Woli.

Ustala się ochronę założeń i obiektów w strefie konserwatorskiej "A" polegającą na realizacji poniższych zasad i zaleceń:

- przedmiotem ochrony jest historyczny układ założenia oraz obiekty zabytkowe tworzące i uzupełniające ten układ,
- celem ochrony jest zachowanie, rewitalizacja oraz aktywizacja zabytkowych obiektów i założeń,
- w strefie ustala się:
 - dopuszcza się remont i modernizację obiektów,
 - istniejący układ zieleni należy chronić, utrzymywać oraz w miarę możliwości uzupełniać,
 - zakazuje się realizacji samodzielnych konstrukcji i urządzeń reklamowych przesłaniających obiekty zabytkowe,
 - wszelkie zamierzenia inwestycyjne oraz remont, modernizację lub przebudowę obiektów należy uzgadniać z wojewódzkim konserwatorem zabytków,
 - zakazuje się lokalizacji nowej zabudowy kubaturowej i usuwania starodrzewu,
 - utrzymanie rozplanowania cmentarzy, historycznych ogrodzeń oraz bram,
 - wymóg zachowania "in situ" historycznych nagrobków,
 - zakaz usuwania starodrzewu za wyjątkiem drzew chorych nie rokujących szans na przeżycie i zagrażających bezpieczeństwu, przy obowiązku uzupełniania zieleni rodzimymi zasadniczo gatunkami drzew i krzewów.
- strefa "B" - pośredniej ochrony konserwatorskiej, która obejmuje teren zespołu folwarcznego w Górze przy ulicach Kościelnej, Cichej i Topolowej, w ramach której ustala się:
 - zachowanie zasadniczych elementów historycznego rozplanowania,
 - wymóg utrzymania dóbr kultury figurujących w rejestrze zabytków i w ewidencji zabytków w ich tradycyjnej formie budowlanej z zachowaniem gabarytów i formy obiektów, kształtów, spadków i rodzaju pokrycia dachów, wystroju i detali architektonicznych, stolarki okiennej i drzwiowej - kształt, wielkość i podziały z zachowaniem rysunku profili i materiału. Rekonstrukcja elewacji na podstawie dostępnych materiałów archiwalnych,
 - dostosowania nowej zabudowy do historycznej kompozycji przestrzennej w zakresie skali i formy bryły zabudowy, przy założeniach harmonijnego współistnienia elementów,
 - ochrony zieleni historycznej i drzewostanu,
 - ochrony strefy ekspozycji zespołu.

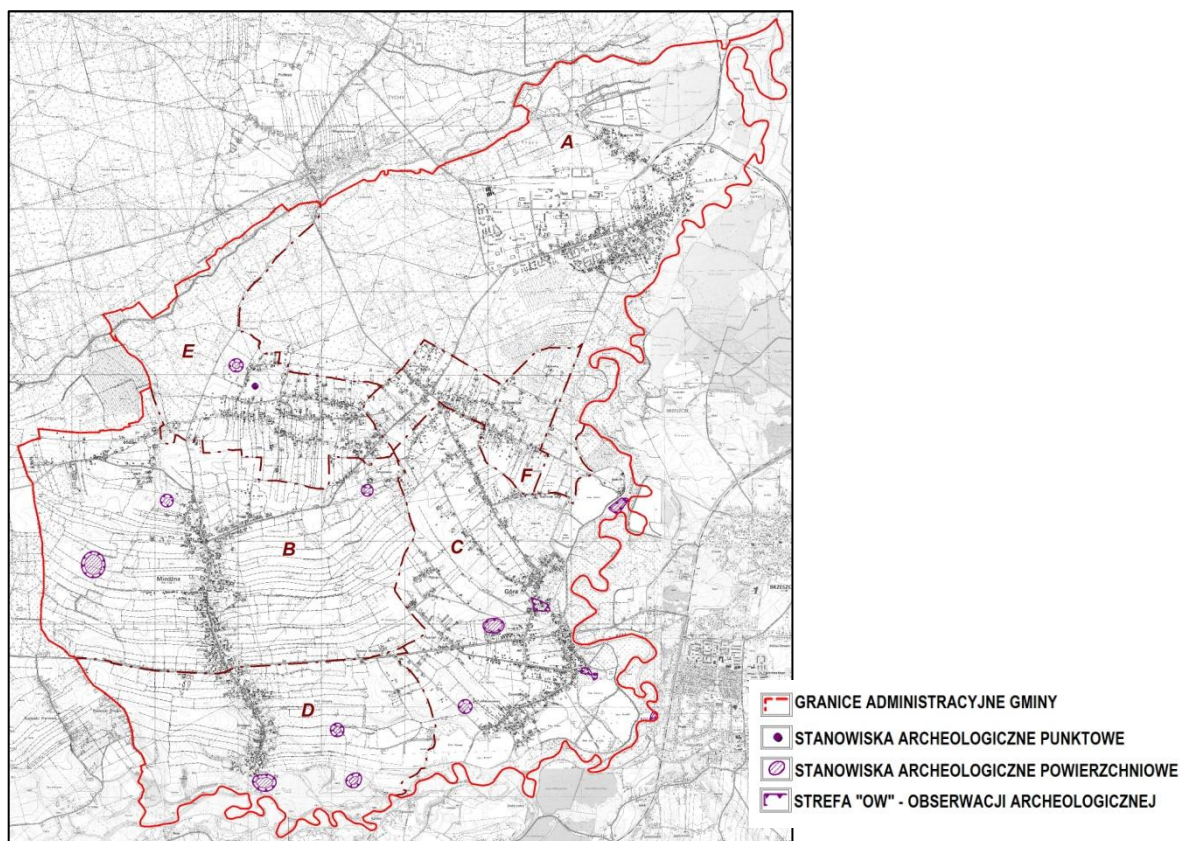
Schemat Nr 29 - strefy ochrony konserwatorskiej

- strefy "OW" - obserwacji archeologicznej obejmujące obszary o domniemanej, na podstawie badań lub innych wskazówek zawartości reliktywów archeologicznych - w ramach których prowadzenie wszelkich działań inwestycyjnych z naruszeniem gruntów musi być dokonywane zgodnie z przepisami odrębnymi z zakresu ochrony zabytków.

Na rysunkach studium pokazano następujące obszary objęte strefą "OW":

- o strefa "OW1" - obszar zlokalizowany wokół zewidencjonowanych stanowisk archeologicznych w formie okręgu o promieniu 40,0 m,
- o strefa "OW2" - obszar zlokalizowany wokół stanowiska "osada" w formie okręgu o promieniu 20,0 m,
- o strefa "OW3" - obszar zlokalizowany wokół stanowiska "Fortyfikacje polowe" wyznaczona została w odległości 20,0 m od linii okopów.,
- o strefa "OW4" - założenie folwarczne w Górze przy ulicy Kościelnej , Topolowej i Cichej,
- o strefa "OW5" - założenie folwarczne w Górze przy ulicy Rybackiej.

W tych strefach obowiązują przepisy ustawy z dnia 23 lipca 2003 r. o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami.

Schemat Nr 30 - ochrona archeologiczna

3.4.2 Zasady ochrony obiektów wpisanych do rejestru zabytków

W pkt 2.5.2 dokumentu studium wyszczególniono 13 obiektów, wpisanych do rejestru zabytków województwa śląskiego. Lokalizację obiektów pokazano na rysunku studium Nr 2. Zakres ochrony konserwatorskiej tych obiektów i obszaru wynika z ustawy z dnia 23 lipca 2003 r. o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami.

Dla obiektów wpisanych do rejestru zabytków ustala się:

- nakaz zachowania historycznej formy obiektu i detali stylowych, cech stylowych i wartości historycznych zabytku;
- nakaz ochrony zieleni komponowanej, drzewostanu oraz układu kompozycyjnego i przestrzennego;
- nakaz działań rewaloryzacyjnych, zapewnienie właściwej ekspozycji obiektów zabytkowych i zachowanie dominant historycznych, ważnych osi widokowych;
- prowadzenie wszelkich prac, robót i badań przy zabytku wpisanym do rejestru, wymaga pozwolenia konserwatora zabytków na podstawie obowiązujących przepisów odrębnych;
- wszelkie działania inwestycyjne w zakresie przebudowy, rozbudowy i remontów, instalacji nośników reklamowych, a także zmiany funkcji obiektu wymagają uzgodnienia z Wojewódzkim Konserwatorem Zabytków;
- forma graficzna nośników reklamowych powinna być dostosowana do charakteru obiektu i uzgodniona z Wojewódzkim Konserwatorem Zabytków.

Ponadto ochrona tych obiektów polega na:

- zachowaniu i konserwacji obiektów i ich wystroju architektonicznego,
- zakazie przekształceń brył obniżających indywidualne walory,

- zakazie wprowadzania funkcji kolidujących mogących stanowić uciążliwości (m. in. działalność produkcyjna i usługowa mogąca pogorszyć stan środowiska, powodująca hałas, wibracje, drażniącą woń itp.),
- zakazie wprowadzania dominant, w tym wysokich urządzeń technicznych, mostów itp.,
- zachowaniu starodrzewu, utrzymaniu zieleni komponowanej oraz ochronie układu kompozycyjnego szpalerów i alei drzew.

3.4.3 Zasady ochrony obiektów wpisanych do Gminnej Ewidencji Zabytków

W pkt 2.5.3 dokumentu studium wyszczególniono obiekty wpisane do Gminnej Ewidencji Zabytków, które wymagają ochrony w miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego.

Zakres ochrony tych obiektów obejmuje bryły budynków, spadki dachów, detal architektoniczny i historyczną stolarkę z możliwością jej wymiany przy złym stanie technicznym na analogiczną.

Przy remontach tych obiektów wymagane jest stosowanie materiałów tradycyjnych, takich jak: drewno, kamień, cegła, dachówka ceramiczna. Obowiązuje zakaz stosowania sidingów, blach trapezowych, blach falistych, dociepleń zewnętrznych, okładzin z płytek gresowych.

Dopuszcza się lokowanie reklam w formie szyldów wyłącznie na poziomie parteru i w sposób harmonizujący z zabudową. W planach miejscowych należy ustalić zakaz wieszania billboardów na powyższych obiektach.

Nowa zabudowa lokalizowana w otoczeniu obiektów wymienionych w pkt 2.5.3 winna nawiązywać wysokością, linią zabudowy i spadkami połączy dachowych do zabudowy zabytkowej. Należy również chronić zieleni komponowaną istniejącą w otoczeniu obiektów zabytkowych.

W przypadku podejmowania budowy i robót budowlanych, rozumianych w myśl ustawy Prawo budowlane oraz pozostałych działań inwestycyjnych i remontowo-budowlanych, w tym: termorenowacji, wymiany okien i drzwi zewnętrznych, zmiany kolorystyki elewacji, umieszczania elementów informacyjno-reklamowych małego gabarytu i oświetlenia, zmian w zagospodarowaniu terenu, ustala się obowiązek uzyskania opinii Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków;

Zakaz przekształceń obiektów oraz ich bezpośredniego otoczenia w sposób mogący obniżyć ich wartość historyczną i architektoniczną.

Zakaz nadbudowy budynków, rozbudowy deformującej bryłę budynku, stosowania jako materiałów elewacyjnych wszelkiego rodzaju listew plastikowych oraz blach falistej, trapezowej i innych, malowania farbami kryjącymi ceglanych i kamiennych detali, elewacji i cokołów.

Nakaz utrzymania i ochrony obiektów z zachowaniem ich cech stylowych, ochronie podlegają: forma, skala i gabaryty, geometria dachu oraz wystrój architektoniczny elewacji (rodzaj użytych materiałów wykończeniowych, rozmiar, kształt i rozmieszczenie otworów, podziały okien, detale).

Nakaz w zagospodarowaniu działki budowlanej - utrzymania dominującej roli i charakteru obiektu chronionego.

Nakaz ochrony i restauracji krzyży i kapliczek przydrożnych oraz figur, a w przypadku modernizacji lub przebudowy dróg – wymuszających zmianę ich lokalizacji – nowa lokalizacja winna być jak najbliższej lokalizacji pierwotnej,

Dopuszcza się podwyższenie standardu użytkowego i przebudowę (np. zadaszenie wejść, doświetlanie poddaszy oknami połaciowymi, itd.) z zastrzeżeniem zachowania elementów podlegających ochronie.

Dopuszcza się ewentualne wyburzenie i wymianę kubatury w przypadkach uzasadnionych złym stanem technicznym lub klęską żywiołową, po wykonaniu dokumentacji pomiarowo-zdjęciowej i po uzyskaniu opinii Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków.

W formie zalecenia wymianę istniejących pokryć dachowych z blachy na dachówkę ceramiczną. Na historycznych cmentarzach ochronie podlegają: układ kompozycyjny, zieleń komponowana i krzyże oraz figury.

3.4.4 Zasady ochrony zieleni zabytkowej, alei i szpalerów

Ochronie podlega układ kompozycyjny alei i szpalerów. Starodrzew w alejach i szpalerach należy pielęgnować, a powstające ubytki uzupełnić zgodnie z doбором gatunkowym historycznego drzewostanu. Starodrzew w otoczeniu budynków, krzyży, figur i kapliczek przydrożnych ujętych w Wojewódzkiej Ewidencji zabytków należy chronić i poddawać pielęgnacji, w przypadku konieczności usunięcia drzew należy wprowadzić nasadzenia zastępcze z uwzględnieniem tradycyjnego doboru gatunkowego.

3.4.5 Dobra kultury współczesnej i krajobrazy priorytetowe

Zgodnie z ustawą o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym krajobrazy priorytetowe wskazuje się w audycie krajobrazowym sporządzonym dla obszaru województwa nie rzadziej niż raz na 20 lat. Aktualnie województwo śląskie nie posiada audytu krajobrazowego, stąd na obszarze gminy nie można wskazać krajobrazów priorytetowych.

Obiekty stanowiące dobra kultury współczesnej zdefiniowane są w ustawie o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, jako niebędące zabytkami dobra kultury, będące uznanym dorobkiem współcześnie żyjących pokoleń, jeżeli cechuje je wysoka wartość artystyczna lub historyczna.

W obowiązującym planie zagospodarowania przestrzennego województwa śląskiego w aneksie nr 4 zamieszczono katalog dóbr kultury współczesnej w województwie, w którym znajdują się 34 obiekty. Nie wskazano występowania takich obiektów na obszarze gminy Miedźna.

3.5 KIERUNKI ROZWOJU SYSTEMÓW KOMUNIKACJI I INFRASTRUKTURY TECHNICZNEJ

3.5.1 Komunikacja - wskaźniki miejsc parkingowych

Zgodnie z przepisami odrębnymi dotyczącymi zakresu projektu studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy (Rozporządzenie Ministra Infrastruktury z dnia 28 kwietnia 2004 r.) ustalenia dotyczące kierunków rozwoju systemów komunikacji zawierają w szczególności wytyczne do określania w planach miejscowych wykorzystania i rozwijania potencjału już istniejących systemów oraz koordynacji lokalnych i ponadlokalnych zamierzeń inwestycyjnych. Tworzenie warunków stymulujących mobilność mieszkańców opartą na przemieszczaniu się po mieście z wykorzystaniem komunikacji publicznej, rowerów oraz pieszo, w tym minimalizacja barier architektonicznych dla osób niepełnosprawnych.

Planuje się, że systemy komunikacji w gminie funkcjonowały będą w następujących układach i elementach:

- układ komunikacji drogowej,
- układ komunikacji rowerowej.

Układ komunikacji drogowej tworzyły będą:

- droga krajowa S1 - Pyrzowice - Zwardoń,
- droga wojewódzka nr 923 – Racibórz – Wodzisław Śl.,
- drogi powiatowe:

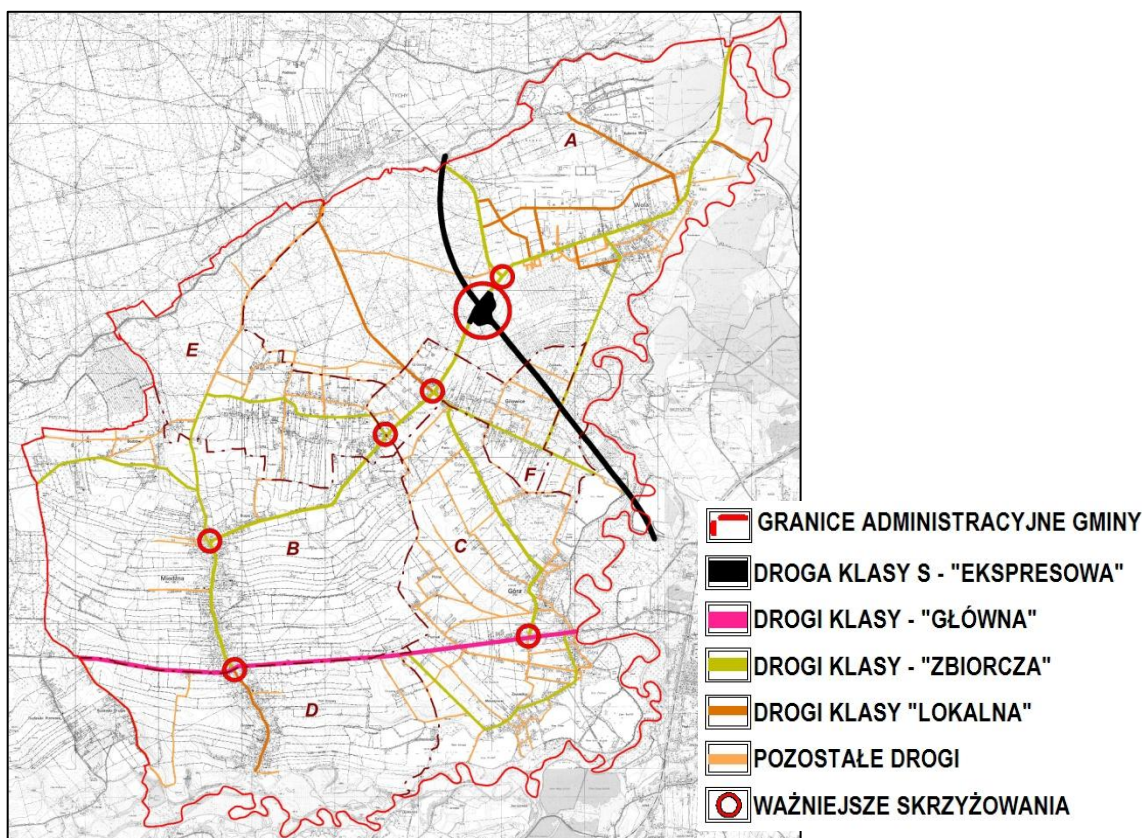

- S 4140 – ul. Długa; Zawadka,
- S4133 – ul. Miodowa we Frydku do gr. m Miedźna; ul. Wiejska w Miedźnej do gr. m Grzawa; ul. Wiejska w Grzawie do gr. adm. Drogowej,
- S 4137 - ul. Pszczyńska w Woli do gr. m Gilowice; ul. Górnośląska w Gilowicach do gr. M Frydek; ul. Bieruńska we Frydku do gr. m Miedźna; ul. Bieruńska w Miedźnej do Skrzyżowania z drogą S 4133,
- S 4148 - ul. Topolowa, ul. J. Lompy w Górze do skrzyżowania z drogą S 4135,
- S 4136 - ul. W. Korfatego w Gilowicach do gr. m Wola; ul. Sportowa w Woli do gr. Pow. Bieruń-Lędziny,
- S 4134 - ul. Miodowa we Frydku do skrzyżowania z drogą S 4137,
- S 4132 - ul. Topolowa w Bodzowie do skrzyżowania z drogą S 4133,
- S 4135 - ul. Starorzeczna w Woli do gr. m Gilowice; ul. W. Korfatego w Gilowicach do skrzyżowania z drogą S4137,
- S 4138 - ul. Międzyrzecka w Miedźnej do skrzyżowania z drogą S4137.
- drogi gminne klasy L - lokalna, D - dojazdowa i publiczne ciągi pieszo-jezdne,
- drogi wewnętrzne.

W planach miejscowych zagospodarowania przestrzennego należy uwzględnić następujące wytyczne studium wynikające z przepisów odrębnych dotyczących dróg publicznych wg klas ustalonych na rysunku studium Nr 3:

- minimalna odległość budynków i budowli od krawędzi jezdni:
 - dla dróg klasy S - "ekspresowa" - 20,0 m na terenach zabudowy i 40,0 m poza terenami zabudowy,
 - dla dróg klasy G - "główna" - 10,0 m na terenach zabudowy i 25,0 m poza terenami zabudowy,
 - dla dróg klasy Z - "zbiorcza" - 8,0 m na terenach zabudowy i 20,0 m poza terenami zabudowy,
 - dla dróg klasy L "lokalna" - 6,0 m na terenach zabudowy i 15,0 m poza terenami zabudowy.

Obsługa komunikacyjna terenów przyległych do drogi ekspresowej S1 jednostek urbanistycznych aktywności gospodarczej odbywać się będzie poprzez istniejące drogi zbiorcze. Zakazuje się lokalizacji reklam skierowanych do uczestników ruchu drogowego drogi ekspresowej S1.

Schemat Nr 31 - układ komunikacji

W planowaniu rozwoju gminy niezbędne będzie zabezpieczenie **miejsc parkingowych** dla nowych inwestycji z uwzględnieniem niedoborów wynikających ze stanu istniejącego.

W planach miejscowych zagospodarowania przestrzennego oraz w ich zmianach należy uwzględniać następujące **wskaźniki służące wyliczeniu minimalnej ilości miejsc parkingowych w zależności** od programów inwestycji:

- 1,5 miejsce na 1 mieszkanie,
- dla obiektów handlowych 20 miejsc na 1000 m² powierzchni sprzedaży,
- dla obiektów usługowych 30 miejsc na 1000,0 m² powierzchni użytkowej lub 30 miejsc na 100 użytkowników,
- 12 miejsc na 100 miejsc w obiektach usług gastronomii,
- 30 miejsc na 100 miejsc w obiektach sportu i rekreacji,
- 4 miejsca na 10 miejsc w hotelach,
- 35 miejsc na 100 zatrudnionych w urzędach i biurach,
- 30 miejsc na 100 zatrudnionych w zakładach produkcyjnych,
- 40 miejsc na 1000 m² powierzchni obiektów w centrach logistycznych,
- 1 miejsce na 10 miejsc siedzących w kościołach,
- 0,3 miejsca na 1000 m² powierzchni cmentarza,
- 3 miejsca na 1 stanowisko obsługi w warsztatach samochodowych,
- 3 miejsca na 10 zatrudnionych w szkołach i przedszkolach,
- 2 miejsca na każdy gabinet w przychodniach lekarskich.

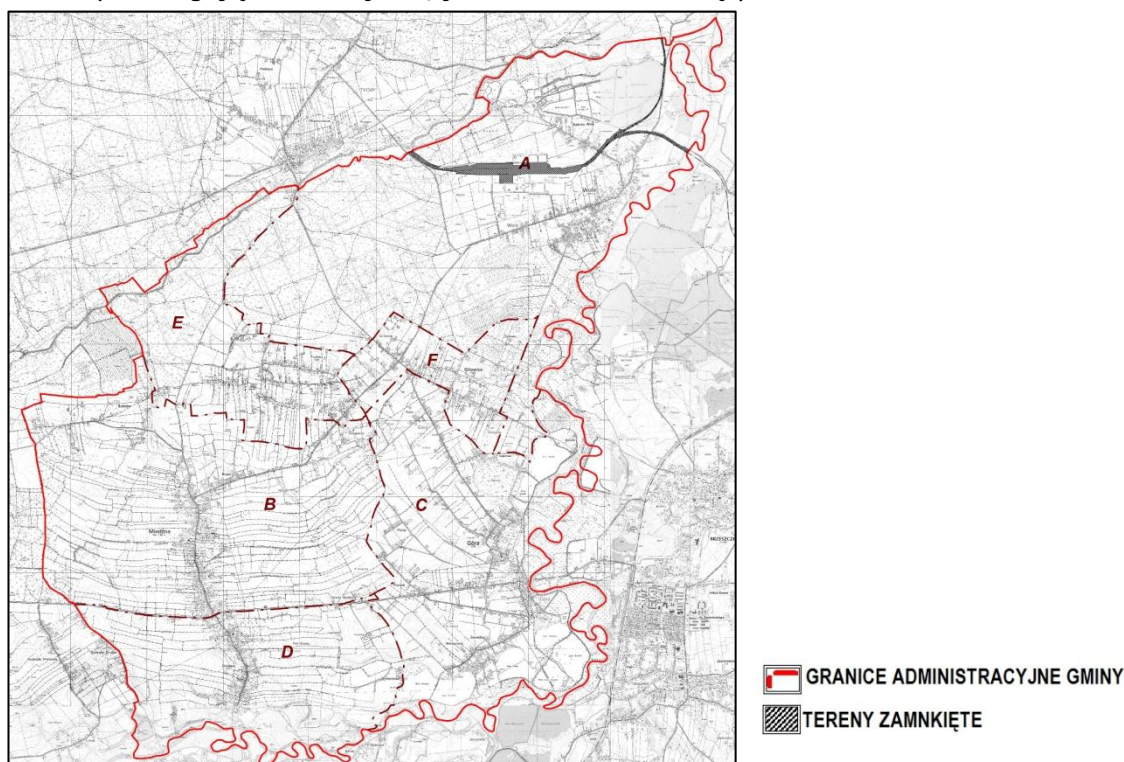
W ramach poszczególnych parkingów niezbędne jest zapewnienie miejsc parkingowych przeznaczonych na parkowanie pojazdów zaopatrzonych w kartę parkingową w ilości nie mniejszej niż 1 miejsce na każde rozpoczęte 12 miejsc parkingowych.

Na terenach stref funkcjonalnych, na których występuje znaczna intensywność zabudowy, ustala się możliwość korygowania powyższych wskaźników i zastosowanie indywidualnych wynikających z stanu faktycznego rozwiązań w zakresie zapewnienia miejsc parkingowych.

W ramach wyliczonych parkingów należy zabezpieczyć miejsca przeznaczone na parkowanie pojazdów zaopatrzonych w kartę parkingową w ilościach nie mniejszych niż:

- 2 miejsca przy liczbie miejsc na parkingu do 15 miejsc,
- 4 miejsca przy liczbie miejsc na parkingu od 15 do 30 stanowisk.

Część terenów, na których istnieją linie kolejowe są terenami zamkniętymi zgodnie z Decyzją Nr 3 Ministra Infrastruktury i Rozwoju z dnia 24 marca 2014 r. w sprawie ustalenia terenów, przez które przebiegają linie kolejowe, jako terenów zamkniętych.

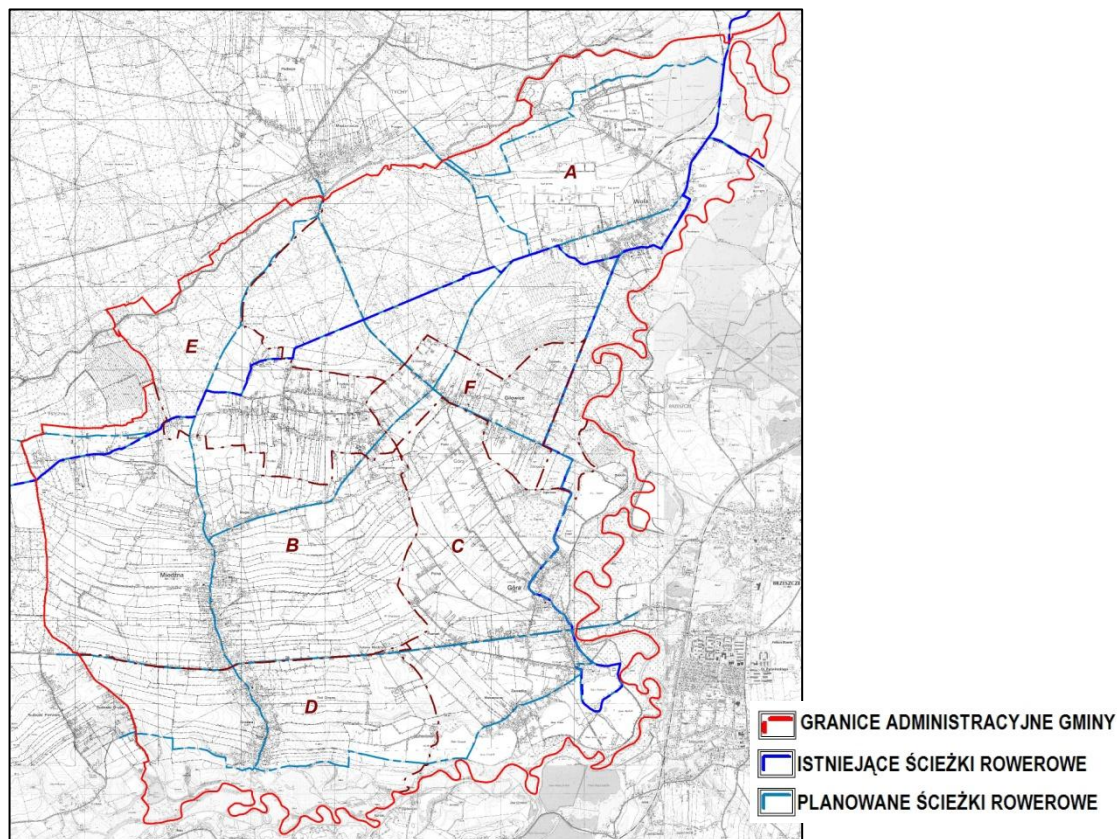
Schemat Nr 32 - układ terenów zamkniętych

Układ komunikacji rowerowej oparto na istniejących szlakach rowerowych:

- "Lokalna Trasa Rowerowa",
- Międzynarodowa Trasa Rowerowa „Greenways” Kraków – Morawy – Wiedeń,
- "Wiśłana Trasa Rowerowa".

1. Przewiduje się wzrost liczby podróży rowerem, w tym zwłaszcza o funkcji komunikacyjnej. Zakłada się konieczność rozbudowy systemu dróg i tras rowerowych – ukształtowania kompleksowego systemu, umożliwiającego ciągłość podróży rowerem oraz stworzenie odpowiedniej infrastruktury, w tym parkingów dla rowerów, m.in. zintegrowanych z głównymi przystankami komunikacji zbiorowej. Układ tras rowerowych powinien zapewniać możliwość swobodnego poruszania się rowerem w celach rekreacyjnych, z zasady z ominięciem głównych dróg. Należy wskazać miejsca infrastruktury tj. przystanki rowerowe, wiaty oznakowane i połączenia tras z lokalnymi atrakcjami. Atrakcyjność gminy można podnieść poprzez wskazanie miejsc noclegowych, wypożyczalni rowerów, punktów małej gastronomii. Bogata w lokalne zasoby, zarówno historyczne jak i przyrodnicze, gmina będzie atrakcyjna dla turystów, poprzez połączenia zabytków i tradycji z elementami przyrody w formie szlaków turystycznych.

2. System dróg i tras rowerowych należy kształtować zgodnie ze standardami projektowymi i wykonawczymi lub innymi aktualnymi, specjalistycznymi dokumentami i opracowaniami.
3. Drogi rowerowe (wydzielony pas terenu [ciąg komunikacyjny] przeznaczony dla ruchu rowerowego) można wyznaczać w planach miejscowych odpowiednio do potrzeb w obrębie wszystkich obszarów, jeśli nie będzie to sprzeczne z przepisami powszechnie obowiązującymi lub z lokalnymi uwarunkowaniami, w tym także z możliwością wykorzystania na ten cel wałów przeciwpowodziowych.
4. Ciekawe ukształtowanie obszaru gminy, jak i walory krajobrazowe predysponują gminę dla rozwoju turystyki rowerowej. System tras rowerowych może być rozbudowany pod kątem tworzenia warunków dla rekreacji mieszkańców okolicznych jednostek administracyjnych.

Schemat Nr 33 - układ ścieżek rowerowych

3.5.2 Zaopatrzenie w wodę

Występujący na obszarze gminy system zaopatrzenia w wodę polegający na poborze wody z ujęć głębinowych i rozprowadzeniu siecią dzielnicową i rozdzielczą opartą o zbiorniki wody zapasowej spełnia swoje zadania zaopatrzenia ludności w wodę i winien być kontynuowany. Pracujące stacje uzdatniania wody winny być modernizowane i dostosowywane do oczyszczania wody pobieranej z ujęć do poziomu określonego w wymogach sanitarnych dla wody pitnej. Dodatkowym źródłem dostawy wody może być wodociąg Górnośląskiego Przedsiębiorstwa Wodociągów przecinający gminę z północy na południe.

Sieć główna łącząca poszczególne sołectwa winna również być modernizowana, remontowana, a jej średnica dostosowywana do potrzeb.

Drugim kierunkiem działań będzie uzbrajanie nowych terenów mieszkaniowych w sieć rozdzielczą zasilaną ze zmodernizowanego układu sieci zasilającej, stacji i zbiorników opisanych powyżej. Dotyczy to również podłączania do sieci mieszkań na wypełniających się zabudową istniejących

terenach rozwojowych gminy, przy czym ze względu na wydłużony charakter sieci rozdzielczej należy dążyć do tworzenia sieci pierścieniowej.

Odrębnym zagadnieniem jest pobór wody przez zakłady przemysłowe i usługowe posiadające własne studnie głębinowe. Jakkolwiek decyzje o pracy tych ujęć zależą od inwestorów to odciążają one sieć miejską, zapewniając dostawę wody do produkcji. Kierunek ten należy kontynuować jako korzystny dla gminy jak i inwestora.

Wspomagającym źródłem dostawy wody są ujęcia powierzchniowe tak dla przemysłu jak i gospodarki rybackiej funkcjonujące również zgodnie z pozwoleniami wodno prawnymi wydanymi na kilkanaście lat, co tworzy ich kierunkowy charakter dostawy.

Utrzymuje się też możliwość indywidualnego poboru wody ze studni pod warunkiem spełnienia określonych warunków sanitarnych w zależności od celu poboru wody z wyłączeniem lokalizacji studni w strefach cmentarzy, o których to warunkach stanowią przepisy odrębne.

3.5.3 Gospodarka ściekowa

Gmina posiada dwie oczyszczalnie ścieków zlokalizowane w północnej części gminy i dwa układy sieci kanalizacji sanitarnej z nimi związane. Ze względu na znaczne odległości system transportu wspomagany jest przez przepompownie ścieków. Analiza utrzymania dwóch oczyszczalni na terenie gminy wykazała celowość likwidacji oczyszczalni „OŚ Lemna” w aglomeracji Miedźna i budowę w jej miejsce pompowni ścieków, poprzez którą ścieki kierowane będą rurociągiem tłocznym do przebudowanej oczyszczalni „OŚ Promlecz” w aglomeracji Miedźna-Wola. W wyniku tych działań obie, aktualnie funkcjonujące na terenie gminy Miedźna aglomeracje (Miedźna i Miedźna-Wola), zostaną połączone w jedną aglomerację. Wymaga to przebudowy oczyszczalni „OŚ Promlecz” w aglomeracji Miedźna-Wola, likwidacji oczyszczalni „OŚ Lemna” oraz wykonania pompowni ścieków w aglomeracji Miedźna i budowy rurociągu tłoczego łączącego projektowaną pompownię z przebudowaną oczyszczalnią „OŚ Promlecz”. Te zmiany pociągają za sobą konieczność opracowania nowych granic połączonych aglomeracji.

Poza obszarami aglomeracji rozwiązaniem unieszkodliwiania ścieków jest budowa przydomowych oczyszczalni ścieków lub ich gromadzenie w szczelnych zbiornikach i wywożenie na oczyszczalnię do przygotowanego w tym celu punktu zlewniowego. Oczyszczalnia przygotowana jest do odbioru ścieków komunalnych, czyli mieszaniny ścieków bytowych, przemysłowych i wód opadowych pod warunkiem spełniania szczególnie przez ścieki przemysłowe parametrów opisanych w przepisach odrębnych. Stąd zakłady produkcyjne nie mogące spełnić warunków wprowadzania ścieków do kanalizacji miejskiej winny oczyszczać lub podczyszczać ścieki na własnych oczyszczalniach. Zabrudzone wody opadowe z terenów utwardzonych winny być podczyszczone zgodnie z przepisami odrębnymi, pozostałe mogą być odprowadzane do wód lub do ziemi.

Odrębnym zagadnieniem jest gospodarka wodami zasolonymi kopalń „Piast” i „Ziemowit” zlokalizowanych poza granicami gminy wtłaczanych do wyrobiska „Ruch II”, gdzie utworzono zbiornik o pojemności 1,9 mln m³. Wypompowywane wody przy wyższych stanach rzeki Gostyni są do niej dozowane rurociągiem wód słonych tak, by nie przekraczać dopuszczalnego stężenia chlorków i siarczanów. Utrzymanie układu dozowania wód słonych wymaga stałego monitoringu stopnia rozcieńczenia.

3.5.4 Zaopatrzenie w gaz

Utrzymuje się dostawę gazu z gazociągu biegnącego przez południową część gminy z gazociągu wysokiego ciśnienia stanowiącego główne źródło dostawy gazu ziemnego. Odbiór odbywa się poprzez stację 1° i powiązanie gazociągiem średnioprężnym z miejscowością Wola co zapewnia pokrycie zapotrzebowania na gaz w zasięgu pracy sieci. Część gminy nie objęta siecią korzysta z gazu ciekłego propan-butan.

Tego typu powiązanie zapewnia pokrycie potrzeb gminy obsługiwane przez dwie stacje redukcyjno-pomiarowe gazu, z których pobór może być regulowany w przypadku zmieniającego się zapotrzebowania. Ten sposób dostawy gazu może być utrzymany w przyszłości. Sieć gazowa winna być rozbudowywana tak w terenach istniejącej zabudowy jak i w terenach urbanizowanych. Zapotrzebowanie na gaz może rosnać wraz ze wzrostem ilości instalacji ciepłowniczych ogrzewających budynki czy przygotowujących ciepłą wodę użytkową poszerzając tradycyjny pobór gazu dla potrzeb przygotowania posiłków. W terenach położonych poza zasięgiem sieci przewiduje się zaopatrzenie w gaz płynny propan-butan pobieranych z butli lub indywidualnych zbiorników.

W przypadku potwierdzenia opłacalności eksploatacji gazu z pokładów węgla zakłada się możliwość utworzenia dodatkowego źródła dostawy gazu.

3.5.5 Zaopatrzenie w ciepło

Rozwój gospodarki cieplnej obszaru gminy to działania polegające z jednej strony na rozwoju systemów grzewczych z drugiej strony na zmniejszaniu zapotrzebowania na ciepło istniejących obiektów poprzez ich termomodernizację oraz budowę nowych obiektów w technologiach zapewniających energooszczędność budynków.

Utrzymuje się działanie istniejących urządzeń grzewczych zaopatrujących zabudowę mieszkaniową wielorodzinną i obiekty użyteczności publicznej z sieci zdalaczynnej. Utrzymanie sprawności ciepłowni, sieci i obiektów na niej zabudowanych wymaga działań modernizacyjnych i konserwacyjnych, natomiast rozbudowa sieci winna następować w miarę wzrostu gęstości cieplnej obszaru lub zgłoszenia zapotrzebowania przez potencjalnych odbiorców. Modernizacja ciepłowni może wiązać się z przebudową sposobu opalania z paliwa stałego na gazowe szczególnie w przypadku potwierdzenia się opłacalności eksploatacji lokalnych zasobów.

Praca indywidualnych ciepłowni i rozwój ciepłownictwa w zakładach przemysłowych dyktowane jest zapotrzebowaniem na ciepło poszczególnych zakładów, przy czym produkcja ciepła winna spełniać aktualne wymogi ochrony środowiska.

Rozwojowi budownictwa towarzyszy powstawanie kolejnych indywidualnych instalacji ciepłowniczych, w których spalanie paliw winno odbywać się zgodnie z wymogami określonymi w Uchwale Sejmiku Śląskiego wprowadzającego na obszarze województwa śląskiego ograniczenia w zakresie eksploatacji instalacji, w których następuje spalanie paliw.

Instalacje istniejące produkujące ciepło, a w szczególności takie jak kocioł, kominek i piec, w zależności od daty rozpoczęcia ich eksploatacji winny być dostosowane do wymogów zawartych w uchwale. Powyższe ograniczenia dotyczą spalania określonych paliw stałych wyłącznie z wyeliminowaniem z obrotu określonych ich rodzajów.

Rozwój systemów wytwarzających ciepło winien dotyczyć spalania niskoemisyjnych paliw płynnych i gazowych, czy też uzyskiwania ciepła z elektryczności, pomp ciepła i kolektorów solarnych oraz wraz z produkcją energii elektrycznej pozyskiwanie ciepła z urządzeń kogeneracyjnych.

Zmniejszenie zapotrzebowania na ciepło istniejącej zabudowy winno odbywać się poprzez termoizolację stropów, ścian i zastosowanie lepiej izolowanych termicznie drzwi i okien.

Działania służące pozyskiwaniu ciepła jak i termomodernizacji tak dla osób indywidualnych jak i podmiotów zbiorowych mogą być dofinansowywane z różnych źródeł i funduszy.

3.5.6 Zaopatrzenie w energię elektryczną

Utrzymuje się zaopatrzenie w energię elektryczną z sieci średnich napięć z GPZ zlokalizowanego poza granicami gminy. W rejonach zabudowy wielorodzinnej jest to sieć kablowa zaopatrująca głównie wbudowane stacje transformatorowe, na pozostałym obszarze są to głównie sieci napowietrzne zaopatrujące stacje słupowe. Zakłada się możliwość przebudowy sieci napowietrznych na kablowe jak również odtworzenie jej jako sieci napowietrznej. W miarę przyrostu zapotrzebowania na energię jak i poszerzania się obszarów zurbanizowanych winna nastąpić budowa nowych sieci i stacji transformatorowych, a tam gdzie to jest celowe wymiana jednostek na transformatory o większej mocy.

Dopuszcza się ponadto maksymalną wysokość zabudowy infrastruktury technicznej elektroenergetycznej dla linii wysokiego napięcia (110 kV, sieci i słupów elektroenergetycznych oraz infrastruktury telekomunikacyjnej na potrzeby elektroenergetyki) 45,0 m, natomiast dla linii średniego i niskiego napięcia (SN i nN) do 20,0 m.

Odrębnym działaniem w zakresie pozyskania energii elektrycznej jest kontynuacja zabudowy paneli fotowoltaicznych w oparciu o aktualne przepisy.

Rozwijającą się dziedziną pozyskiwania energii elektrycznej są instalacje fotowoltaiczne lub źródła kogeneracyjne o mocach ograniczonych przez przepisy odrębne.

W planach rozwojowych krajowej sieci przesyłowej planowana jest przebudowa istniejącej linii 220 kV na linię trzytorową 2x400+220 kV, jako część planowanego ciągu Buczyna-Podborze.

Utrzymuje się przebieg linii 110 kV dla której budowany jest aktualnie punkt odbioru energii Stacja Bojszowy.

3.5.7 Telekomunikacja

Utrzymuje się istniejący system telekomunikacyjny obejmujący telefonię i system informatyczny bezprzewodowy, przewodowy nadziemny i podziemny z dostępem wielu operatorów działających na wspólnym rynku. Kontynuowane będą działania polegające na wprowadzaniu nowych technologii, platform i systemów pod warunkiem spełniania norm określających dopuszczalne poziomy pól elektromagnetycznych w środowisku w tym szczególnie dla miejsc dostępnych dla ludności.

3.5.8 Gospodarka odpadami komunalnymi

Utrzymuje się kontynuację działań w zakresie gospodarki odpadami na terenie gminy w oparciu o uchwały Rady Gminy w sprawie szczegółowego sposobu i zakresu świadczenia usług w zakresie odbierania odpadów komunalnych od właścicieli nieruchomości z terenu gminy Miedźna i zagospodarowania tych odpadów.

Przyjęty przez gminę kierunek działania polegający na selektywnej zbiórce odpadów i ich wywozie przez firmę wybraną w przetargu na wytypowane do tego celu wysypiska, składowiska, punkty przetwarzania czy recyklingu należy kontynuować dostosowując działania do zmieniających się przepisów krajowych z jednej strony i możliwości odbioru odpadów tak przez składowiska jak i ich transportu przez wybranych przewoźników z drugiej strony.

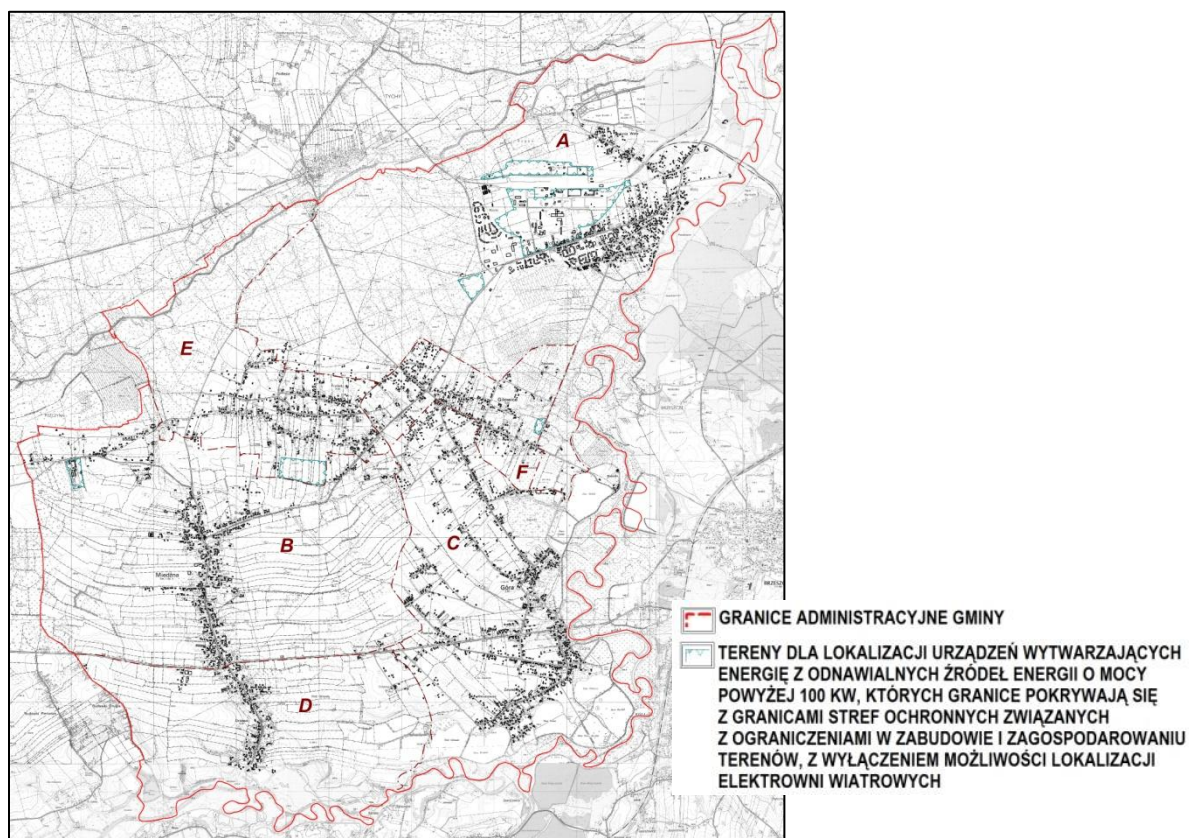
3.5.9 Obszary rozmieszczenia urządzeń wytwarzających energię z odnawialnych źródeł energii o mocy przekraczającej 100 kW oraz strefy ochronne związane z ograniczeniami w zabudowie oraz zagospodarowaniu i użytkowaniu terenu

W studium wyznaczono 6 obszarów, na których dopuszczono rozmieszczenie urządzeń wytwarzających energię z odnawialnych źródeł energii o mocy przekraczającej 100 kW, z wyłączeniem możliwości lokalizacji elektrowni wiatrowych. Granice rozmieszczenia tych urządzeń pokazane graficznie na rysunku studium Nr 4 pokrywają się ze strefami ochronnymi związanymi z ograniczeniami w zabudowie oraz zagospodarowaniu i użytkowaniu terenu jakie mogą występować przy oddziaływaniu urządzeń.

Ustala się, że na terenach stref funkcjonalnych wskazanych w studium dla lokalizacji farm lub innych urządzeń fotowoltaicznych mogą być sytuowane w poziomie terenu i na dachach budynków.

Wskazano następujące możliwości lokalizacji powyższych urządzeń o mocy przekraczającej 100 kW wytwarzających energię z odnawialnych źródeł energii:

- tereny jednostek aktywności gospodarczych w Woli na terenach byłej kopalni KWK "Czeczott" oraz przy ulicy Pszczyńskiej,
- teren jednostki aktywności gospodarczej w Gilowicach przy ulicy Statorzecznej,
- teren jednostek aktywności gospodarczej w sołectwie Miedźna w rejonie ulicy Topolowa
- teren jednostki rolniczej w sołectwie Frydek w okolicy ulicy Potokowej.

Schemat Nr 34 - obszary z możliwością realizacji instalacji OZE

3.6 OBSZARY, NA KTÓRYCH ROZMIESZCZONE BĘDĄ INWESTYCJE CELU PUBLICZNEGO O ZNACZENIU LOKALNYM

Obszarami przeznaczonymi dla lokalizacji celu publicznego o znaczeniu lokalnym będą:

- obszary wskazane dla zabudowy mieszkaniowej i usługowej wymagające realizacji dróg lokalnych, dojazdowych i ciągów pieszo-jezdnym oraz tereny realizacji nowych ciągów drogowych o znaczeniu lokalnym,
- obszary wskazane dla urbanizacji, na których wymagana jest realizacja obiektów i urządzeń stanowiących zadania własne samorządu,
- obiekty, na których planowana jest realizacja obiektów użyteczności publicznej, oraz związane z kształtowaniem przestrzeni publicznych i zwiększeniem udziału ruchu pieszego i rowerowego w centrum gminy i w centralnych rejonach poszczególnych jednostek urbanistycznych,
- tereny przeznaczone na lokalizację urządzeń infrastruktury technicznej – stacje transformatorowe, stacje redukcyjno - pomiarowe, przewody energetyczne – elektryczne, ciepłownicze, gazowe itp.,
- tereny przeznaczone na lokalizację urządzeń gospodarki wodno – ściekowej – oczyszczalnie, przepompownie, stacje uzdatniania wody, przewody wodne i kanalizacyjne itp.,
- tereny cmentarzy.

Planowany rozwój terenów usługowych w centralnym obszarze sołectwa Wola oraz Miedźna będzie impulsem dla ukształtowania przestrzeni publicznych, które będą inwestycjami celu publicznego o znaczeniu lokalnym. Wyznaczono obszary przestrzeni publicznych:

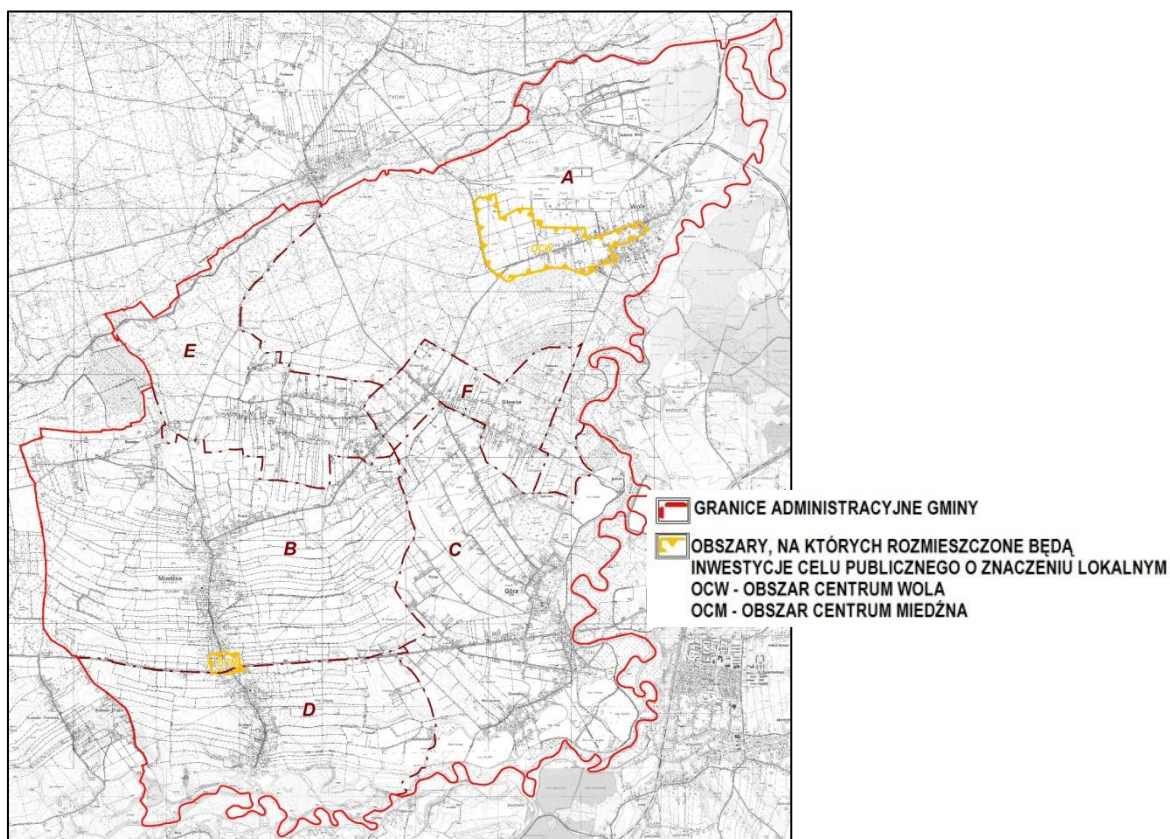
OCW - obszar centrum Wola, jako obszar rozmieszczenia inwestycji celu publicznego o znaczeniu lokalnym, obejmujący nieruchomości przy ulicy Międzyrzeckiej od skrzyżowania z ulicą Cisową do skrzyżowania z ulicą Pszczyńską, obszar przy ulicy Akacjowej i Przemysłowej, wzdłuż ulicy Pszczyńskiej do skrzyżowania z ulicą Wałową oraz obszar przy ulicy Szkolnej od skrzyżowania z ulicą Wałową do ulicy Krótkiej oraz przy ulicy Mokrej.

OCM - obszar centrum Miedźnej, jako obszar rozmieszczenia inwestycji celu publicznego o znaczeniu lokalnym obejmujący nieruchomości przy skrzyżowaniu ulic Pszczyńskiej i Wiejskiej.

Dla zapewnienia wysokiej jakości przestrzeni publicznych, w przyszłych planach miejscowych wyznaczone obszary należy potraktować szczególnie, w zakresie:

- 1) funkcji, gabarytów, formy i materiałów elewacyjnych budynków,
- 2) kształtowania terenów zieleni ogólnodostępnej i terenów rekreacyjnych,
- 3) kształtowania elementów małej architektury, ogrodzeń i nawierzchni,
- 4) zagospodarowania działek przylegających do terenów publicznie dostępnych,
- 5) lokalizacji form informacji wizualnej, w szczególności nośników reklamowych,
- 6) dostępności terenów dla osób niepełnosprawnych,
- 7) wprowadzenia ograniczeń w komunikacji samochodowej.

Szczegółowe zasady kształtowania elementów zagospodarowania przestrzeni publicznych, pozostawia się do określenia w planach miejscowych.

Schemat Nr 35 - obszary rozmieszczenia inwestycji celu publicznego

3.7 OBSZARY, NA KTÓRYCH ROZMIESZCZONE BĘDĄ INWESTYCJE CELU PUBLICZNEGO O ZNACZENIU PONADLOKALNYM, ZGODNIE Z USTALENIAMI PLANU ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO WOJEWÓDZTWA I USTALENIAMI PROGRAMÓW, O KTÓRYCH MOWA W ART. 48 UST. 1 USTAWY O PLANOWANIU I ZAGOSPODAROWANIU PRZESTRZENNYM

W studium wskazuje się następujące inwestycje celu publicznego o znaczeniu ponadlokalnym:

- budowa i przebudowa drogi wojewódzkiej DW 933,
- budowa centrum przesiadkowego w centrum gminy,
- budowa dróg rowerowych.

3.8 OBSZARY, DLA KTÓRYCH OBOWIĄZKOWE JEST SPORZĄDZENIE MIEJSCOWEGO PLANU ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO NA PODSTAWIE PRZEPISÓW ODRĘBNYCH, W TYM OBSZARY WYMAGAJĄCE PRZEPROWADZENIA SCALEŃ I PODZIAŁU NIERUCHOMOŚCI, A TAKŻE OBSZARY ROZMIESZCZENIA OBIEKTÓW HANDLOWYCH O POWIERZCHNI SPRZEDAŻY POWYŻEJ 2000 M² ORAZ OBSZARY PRZESTRZENI PUBLICZNEJ

Nie przewiduje się obowiązkowego sporządzenia miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego, jako konieczności wynikającej z przepisów prawa.

Na terenie gminy obowiązują trzy punktowe miejscowe plany zagospodarowania przestrzennego.

Są to następujące miejscowe plany zagospodarowania przestrzennego na podstawie uchwał Rady Gminy Miedźna:

- 1) miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego terenów położonych na północ od ul. Pszczyńskiej w sołectwach Miedźna i Grzawa - Uchwała Nr XLIII/361/2006 Rady Gminy w Miedźnej z dnia 6 czerwca 2006 r.
- 2) miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego terenów położonych na południe od ul. Pszczyńskiej we wschodniej części sołectwa Grzawa - Uchwała Nr XLIII/360/2006 Rady Gminy w Miedźnej z dnia 6 czerwca 2006 r.
- 3) miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego terenu położonego pomiędzy ul. Pszczyńską i Międzyrzecką w Woli - Uchwała Nr XLIII/359/2006 Rady Gminy w Miedźnej z dnia 6 czerwca 2006 r.

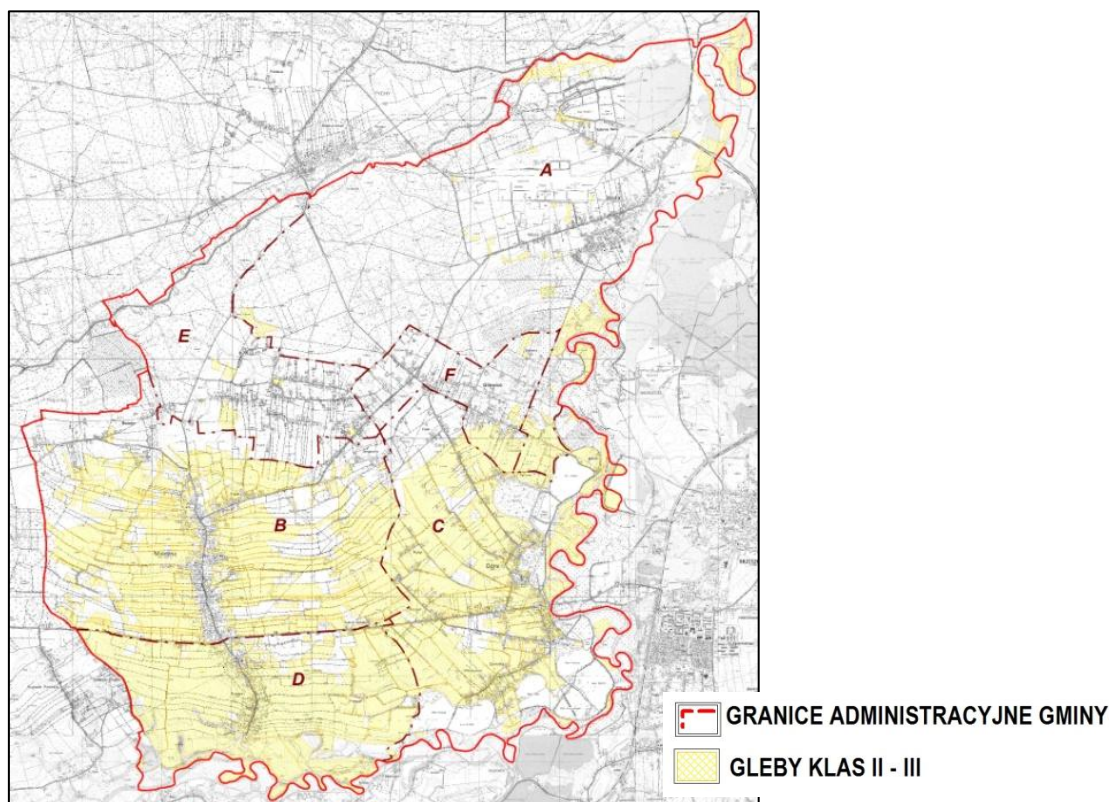
Dla pozostałych terenów wydawane są decyzje o warunkach zabudowy. Takie działania prowadzą do chaosu przestrzennego i rozpraszania zabudowy. Dlatego za wskazane uznaje się sporządzenie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego gminy Miedźna dla poszczególnych sołectw.

Na rysunku studium wskazuje się obszary mogące stanowić przestrzeń publiczną gminy.

W studium nie wyznacza się obszarów wymagających przeprowadzenia scaleń i podziału nieruchomości.

3.9 OBSZARY, DLA KTÓRYCH GMINA ZAMIERZA SPORZĄDZIĆ MIEJSCOWY PLAN ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO, W TYM OBSZARY WYMAGAJĄCE ZMIANY PRZEZNACZENIA GRUNTÓW ROLNYCH I LEŚNYCH NA CELE NIEROLNICZE I NIELEŚNE

Jak wynika z pkt 3.8 wskazane jest sporządzenie planu miejscowego zagospodarowania przestrzennego w granicach administracyjnych gminy. W związku z tym proponuje się, że poza już uzyskanymi zgodami (w ramach obowiązujących i sporządzanych planów miejscowych) potrzebne zmiany przeznaczenia terenów rolnych i leśnych na cele nierolnicze i nieleśne jako wymagające uzyskania zgody Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi oraz Ministra Klimatu i Środowiska, na takie przeznaczenie wyznacza się obszary, obejmujące grunty rolne klas I–III. Łączna powierzchnia tych obszarów wynosi blisko 206 ha.

Schemat Nr 36 - obszary chronionych klas gleb II-III

3.10 KIERUNKI I ZASADY KSZTAŁTOWANIA ROLNICZEJ I LEŚNEJ PRZESTRZENI PRODUKCYJNEJ

Zgodnie z zaplanowanym kierunkiem zagospodarowania przestrzennego gminy na najbliższy okres 30 lat rolniczą przestrzeń produkcyjną gminy stanowiła będzie powierzchnia około 1978 ha wskazana dla strefy funkcjonalnej R - rolniczej. Jest to głównie obszar obejmujący południową część gminy w sołectwach Miedźna, Grzawa i Góra.

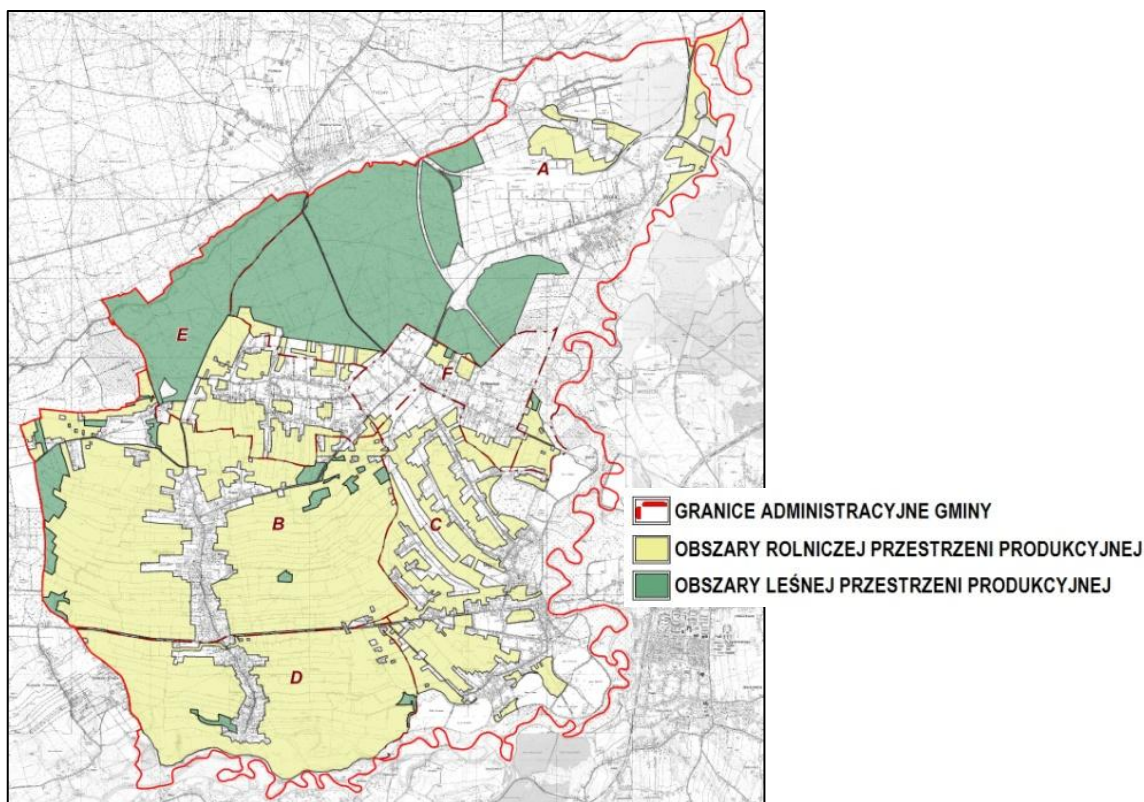
Istnieje możliwość wykorzystania tej rolniczej przestrzeni produkcyjnej dla prowadzenia gospodarki rolnej, która chroniona jest w studium poprzez zakaz zabudowy, poza wyjątkami jako uzupełnienie w obszarach zwartej zabudowy.

Wyznacza się tereny rolniczej przestrzeni produkcyjnej, obejmujące kompleksy użytków rolnych. Na tych terenach proponuje się następujące sposoby zagospodarowania i użytkowania terenów:

- prowadzenie zrównoważonej i ekologicznej gospodarki rolnej,
- utrzymanie łąk, pastwisk i zadrzewień,
- ochrona gleby i wód,
- tworzenie ciągów zadrzewień śródpolnych,
- tworzenie stref buforowych na styku z terenami przeznaczonymi do zabudowy.

Gospodarkę leśną na terenie gminy należy prowadzić według następujących zasad:

- powszechnej ochrony lasów,
- trwałości i ciągłości wykorzystania ich wielostronnych funkcji,
- powiększenia zasobów leśnych gminy,
- zachowania różnorodności biologicznej lasów,
- ochrony zasobów wodnych w lasach,
- utrzymania produkcyjnej zasobności lasów i żywotności ekosystemów leśnych.

Schemat Nr 37 - obszary rolniczej i leśnej przestrzeni produkcyjnej

3.11 OBSZARY SZCZEGÓLNEGO ZAGROŻENIA POWODZIĄ ORAZ OBSZARY OSUWANIA SIĘ MAS ZIEMNYCH

1. Na terenie gminy Miedźna występują tereny szczególnego zagrożenia powodzią wynikające z map zagrożenia powodziowego opracowanych przez Prezesa KZGW. Obszary te położone są w dolinie Wisły. W miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego dla obszarów szczególnego zagrożenia powodzią należy przyjąć rozwiązania wynikające z przepisów prawa wodnego, w tym tam, gdzie to możliwe, zakaz zabudowy. Zasady te należy również rozciągnąć na wszelkie inne doliny cieków, gdzie istnieje możliwość występowania lokalnych podtopień.
2. Na terenie gminy znajdują się również obszary, dla których prawdopodobieństwo wystąpienia powodzi jest niskie i wynosi raz na 500 lat. W celu ochrony dolin rzecznych, jak również ograniczenia zagrożeń dla ludności i jej mienia, w miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego należy zamieścić informacje o występującym zagrożeniu, a w szczególnych przypadkach określać również zasady zabudowy tych terenów m.in. uwzględniające możliwą głębokość zalewu.
3. Na terenie gminy Miedźna występują tereny zagrożone ruchami masowymi ziemi oraz tereny predysponowane do wystąpienia ruchów masowych ziemi. Tereny te winny być generalnie wyłączone z możliwości zabudowy, przed ewentualną zabudową należy przeprowadzić ocenę warunków geologicznych w oparciu o stosowne dokumenty wynikające z przepisów odrębnych. Należy prowadzić monitoring i obserwację terenów w gminie, procesy osuwiskowe mogą bowiem zachodzić również poza terenami wyznaczonymi w SOPO oraz mogą pojawiać się nowe tego typu tereny, gdyż budowa geologiczna gminy sprzyja ich rozwojowi.
4. Do przykładowych sposobów zabezpieczania zabudowy na terenach objętych ruchami masowymi ziemi należy:
 - ograniczenie lokowania zabudowy oraz wprowadzenie form architektonicznych, które zminimalizują starty materialne,
 - przekształcenie terenu jedynie w sposób zachowujący w maksymalnym stopniu naturalne ukształtowanie oraz nie generujący odtworzenia ruchów osuwiskowych,
 - nakaz stosowania rozwiązań technicznych i technologicznych zapewniających stabilność podłoża w szczególności przy realizacji inwestycji infrastrukturalnych i komunikacyjnych,
 - nakaz takiego kształtowania powierzchni terenu, który nie spowoduje stagnacji wód opadowych,
 - nakaz odprowadzania wód opadowych szczelnym systemem rowów,
 - zakaz wprowadzania wód opadowych i ścieków bezpośrednio do gruntu,
 - zagospodarowanie powierzchni biologicznie czynnej zielenią dobrze wiążącą grunt.

3.12 OBIEKTY LUB OBSZARY, DLA KTÓRYCH WYZNACZA SIĘ W ZŁOŻU KOPALINY FILAR OCHRONNY

1. Na terenie gminy nie ustanowiono filarów ochronnych. Na terenie gminy aktualnie nie występują formy eksploatacji kopalin, które powodowałyby konieczność wyznaczenia filarów ochronnych.
2. Plan terenu górniczego może w szczególności określić obiekty lub obszary, dla których wyznacza się filar ochronny, w granicach którego, ze względu na ochronę oznaczonych dóbr,

wydobywanie kopalin nie może być prowadzone albo może być dozwolone tylko w sposób zapewniający ochronę tych dóbr.

3.13 OBSZARY POMNIKÓW ZAGŁADY I ICH STREF OCHRONNYCH ORAZ OBOWIĄZUJĄCE NA NICH OGRANICZENIA PROWADZENIA DZIAŁALNOŚCI GOSPODARCZEJ, ZGODNIE Z PRZEPISAMI USTAWY Z DNIA 7 MAJA 1999 R. O OCHRONIE TERENÓW BYŁYCH HITLEROWSKICH OBOZÓW ZAGŁADY

Na obszarze gminy nie występują pomniki zagłady w rozumieniu ustawy z dnia 7 maja 1999 r. o ochronie byłych hitlerowskich obozów zagłady.

3.14 OBSZARY WYMAGAJĄCE PRZEKSZTAŁCEŃ, REHABILITACJI, REKULTYWACJI LUB REMEDIACJI ORAZ OBSZARY ZDEGRADOWANE

W studium na obszarze gminy wyznaczono obszary wymagające rewitalizacji w centrum sołectw Wola i Miedźna.

Na terenie gminy nie występują obszary wymagające przekształceń, rehabilitacji, rekultywacji lub remediacji oraz obszary zdegradowane.

3.15 GRANICE TERENÓW ZAMKNIĘTYCH I ICH STREF OCHRONNYCH

W granicach administracyjnych gminy występują tereny zamknięte wyznaczone decyzją Ministra Infrastruktury i Rozwoju.

Jako tereny zamknięte zostały wyznaczone tereny linii kolejowej, których wykaz działek znajduje się w załączniku do Decyzji Nr 3 Ministra Infrastruktury i Rozwoju z dnia 24 marca 2014 w sprawie ustalenia terenów, przez które przebiegają linie kolejowe, jako terenów zamkniętych (Dz.Urz.MInR.2014.25 z dnia 2014.03.27 ze zmianami). Granice tych terenów oznaczono graficznie na rysunku studium Nr 3.

3.16 INNE OBSZARY PROBLEMOWE ORAZ OBSZARY FUNKCJONALNE O ZNACZENIU LOKALNYM

Obszarami problemowymi w procesie rozwoju gminy będą te rejony, w których realizacja polityki rozwojowej napotykała będzie na bariery środowiskowe lub własnościowe.

Część obszaru objętego opracowaniem studium znajduje się w zasięgu powierzchni ograniczającej przeszkody dla lotniska Kaniów. Do takiego obszaru należy zaliczyć ograniczenia wynikające z funkcjonowania lotniska, a w szczególności:

- obiekty naturalne i sztuczne, w tym obiekty budowlane, położone w granicach powierzchni ograniczających przeszkody nie mogą być wyższe niż wysokości określone przez te powierzchnie,
- ograniczenie wysokości obejmuje także umieszczone na nim urządzenia, a w szczególności kominy, anteny, reklamy oraz inne urządzenia, a w przypadku dróg lub linii kolejowych - również ich skrajnie,

- zabrania się budowy lub rozbudowy obiektów budowlanych sprzyjających występowaniu zwierząt stwarzających zagrożenie dla ruchu statków powietrznych do 4 km od punktu odniesienia lotniska Kaniów.

Ograniczenia te należy uwzględnić w miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego.

Obszarami problemowymi w rozwoju gminy będzie realizacja nowej zabudowy mieszkaniowej przy braku akceptacji przez właścicieli nieruchomości budowy zbiorczych dróg dojazdowych, a nie służebności przejazdów.

Na obszarze gminy Miedźna można wyróżnić wiejski obszar funkcjonalny rozumiany jako obszar szczególnego zjawiska z zakresu gospodarki przestrzennej lub występowania konfliktów przestrzennych, stanowiący zwarty układ przestrzenny składający się z funkcjonalnie powiązanych terenów, charakteryzujących się wspólnymi uwarunkowaniami i przewidywanymi jednolitymi celami rozwoju.

Zgodnie z obowiązującym planem zagospodarowania przestrzennego województwa śląskiego (Plan 2020+) na powyższych obszarach ustalone są zasady zagospodarowania przestrzennego wiejskiego obszaru funkcjonalnego:

- utrzymania tradycyjnej skali i form zabudowy;
- kształtowanie oraz poprawa dostępności przestrzeni i obiektów publicznych z uwzględnieniem ograniczeń i potrzeb osób z różnymi dysfunkcjami, utrudniającymi poruszanie się w przestrzeni lub jej percepcję, osób starszych oraz osób sprawujących opiekę nad małymi dziećmi;
- wprowadzanie rozwiązań przestrzennych poprawiających bezpieczeństwo publiczne;
- ochrona obszarów o wysokim potencjale glebowym przed ich nierolniczym użytkowaniem;
- utrzymywanie i przywracanie mozaikowości krajobrazu rolniczego;
- zachowanie walorów przyrodniczych dolin potoków, w tym o charakterze zielonych użytków (m. in. łąki i pastwiska) oraz utrzymanie pełnionej funkcji korytarza ekologicznego;
- wprowadzanie stref ekotonowych cieków wodnych;
- stosowanie różnorodnych form retencji technicznej i nietechnicznej, w tym ochrona przed wpływem zanieczyszczeń do wód;
- prowadzenie efektywnych prac melioracyjnych na obszarach wiejskich uwzględniających wymagania ochrony środowiska;
- wykluczenie możliwości uprawy roślin energetycznych obcych gatunków inwazyjnych lub potencjalnie inwazyjnych, stanowiących zagrożenie dla różnorodności biologicznej, a w szczególności: słonecznika bulwiastego, rdestowca sachalińskiego i ostrokończystego, miskanta olbrzymiego i cukrowego, barszczu Sosnowskiego i Mantegazziego, ślazuwca pensylwańskiego, nawłoci kanadyjskiej i późnej, robinii akacjowej;
- kultywowanie lokalnych tradycji, w tym tworzenie markowych produktów turystycznych;
- ograniczanie niskiej emisji i minimalizowanie zapotrzebowania na energię oraz zmniejszanie emisji zanieczyszczeń.

Powyższe zasady, które zostały uwzględnione w niniejszym dokumencie studium wymagają również uwzględnienia przy innych działaniach organów mających wpływ na planowanie przestrzenne gminy Miedźna.

CZĘŚĆ C - IV. SYNTEZA USTALEŃ STUDIUM I UZASADNIENIE PRZYJĘTYCH ROZWIĄZAŃ

4.1 SYNTEZA USTALEŃ STUDIUM

Niniejszy dokument jest II edycją studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Miedźna i określa kierunki oraz zasady jego rozwoju przestrzennego w perspektywie najbliższych 30 lat.

Określono następującą wizję rozwoju gminy:

GMINA
WYKORZYSTUJĄCA SVOJE POŁOŻENIE
DLA AKTYWIZACJI ROZWOJU STREFY NOWYCH AKTYWNOŚCI GOSPODARCZYCH
ORAZ STREFY MIESZKANIOWEJ
CHRONIĄCA WARTOŚCI PRZYRODNICZE, KULTUROWE I KRAJOBRAZOWE
DLA POPRAWY JAKOŚCI ŻYCIA MIESZKAŃCÓW

Osiągnięcie powyższej wizji rozwoju gminy realizowane będzie poprzez następujące cele strategiczne:

C 1

Rewitalizacja i poprawa wizerunku centrum gminy

C 2

Rozwój terenów rekreacyjnych poprzez wykorzystanie lokalnych wartości środowiska przyrodniczego

C 3

Rozwój nowych stref aktywności gospodarczych w północnej części gminy z wykorzystaniem drogi ekspresowej S1

C 4

Ochrona i wzmocnienie środowiska kompleksów i enklaw leśnych w północnej części gminy

C 5

Zachowanie funkcji żywicielskiej pasma obszarów rolnych w sołectwach Miedźna, Grzawa i Góra

Rozwój gminy zaplanowano w 12 jednostkach urbanistycznych, jako elementów struktury o podobnej funkcji wydzielających się z układu gminy przestrzennie i funkcjonalnie.

Są to następujące strefy funkcjonalne:

- w obszarach urbanizacji:

- M1 - jednostki mieszkaniowe wielorodzinne,
- M2 - jednostki mieszkaniowe jednorodzinne,
- M3 - jednostki mieszkaniowe jednorodzinne z zabudową zagrodową,

- U1 - jednostki usługowe,
- AG - jednostki aktywności gospodarczych,
- R1 - jednostki rolnicze z zabudową rozproszoną,
- Z3 - jednostki zieleni urządzonej,
- Z4 - jednostki cmentarzy,
- IT - jednostki infrastruktury technicznej,
- poza obszarami urbanizacji:
 - R2 - jednostki rolnicze bez zabudowy,
 - Z1 - jednostki lasów,
 - Z2 - jednostki niskiej zieleni nieurządzonej,
 - DW - jednostki dolin rzek i zbiorników wodnych.

Ponadto wyznaczona została strefa funkcjonalna KE - "korytarzy ekologicznych dolin rzek i potoków", jako specjalna strefa ochrony wartości przyrodniczych i pełnienia funkcji ekologicznych oraz obszar przewietrzania gminy i miejsce spływu wód opadowych. Strefa ta jest częścią obszaru gminy wyłączanego w planowanym okresie z urbanizacji, który jest tworzony przez strefy funkcjonalne R2, Z1, Z2 i DW. Obszar ten tworzy faktyczne korytarze ekologiczne gminy.

Dla każdej z jednostek urbanistycznych ustalono, jako wytyczne do miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego - przeznaczenia terenów, parametry i wskaźniki zagospodarowania oraz użytkowania terenów, a także zasady kształtowania ładu przestrzennego.

Kierunki zagospodarowania terenów w poszczególnych jednostkach urbanistycznych ustalono w podziale na kierunek dominujący i kierunek uzupełniający, zastrzegając jednocześnie, że wybór przeznaczenia terenu w strefach funkcjonalnych nastąpi w planach zagospodarowania przestrzennego przy uwzględnieniu warunków i potrzeb lokalnych oraz przy uwzględnieniu zapisów dokumentu studium dotyczących występujących uwarunkowań i potrzeb ochrony wartości przyrodniczych i kulturowych gminy.

Ustalenia dla poszczególnych jednostek urbanistycznych poprzedzono ustaleniami ogólnymi dotyczącymi całego obszaru gminy. Ustalenia ogólne stanowią kodeks przepisów dotyczących tolerancji wydzielen poszczególnych jednostek urbanistycznych, etapowania realizacji wizji gminy, relacji do obowiązujących i nowych miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego oraz tolerancji wyznaczania tras nowych ciągów drogowo-ulicznych.

Dokument studium odnosi się również do zagadnień:

- ochrony dziedzictwa kulturowego i zabytków poprzez wyznaczenie stref ochrony konserwatorskiej "A" ścisłej, "B" pośredniej i "OW" obserwacji archeologicznej oraz zapisy odnoszące się do obiektów wpisanych do Wojewódzkiego Rejestru Zabytków i Gminnej Ewidencji Zabytków,
- ochrony środowiska i jego zasobów,
- rozwoju systemów komunikacji i infrastruktury technicznej, w tym rozmieszczenia urządzeń wytwarzających energię z odnawialnych źródeł energii o mocy przekraczającej 100 kW.

W studium określono również:

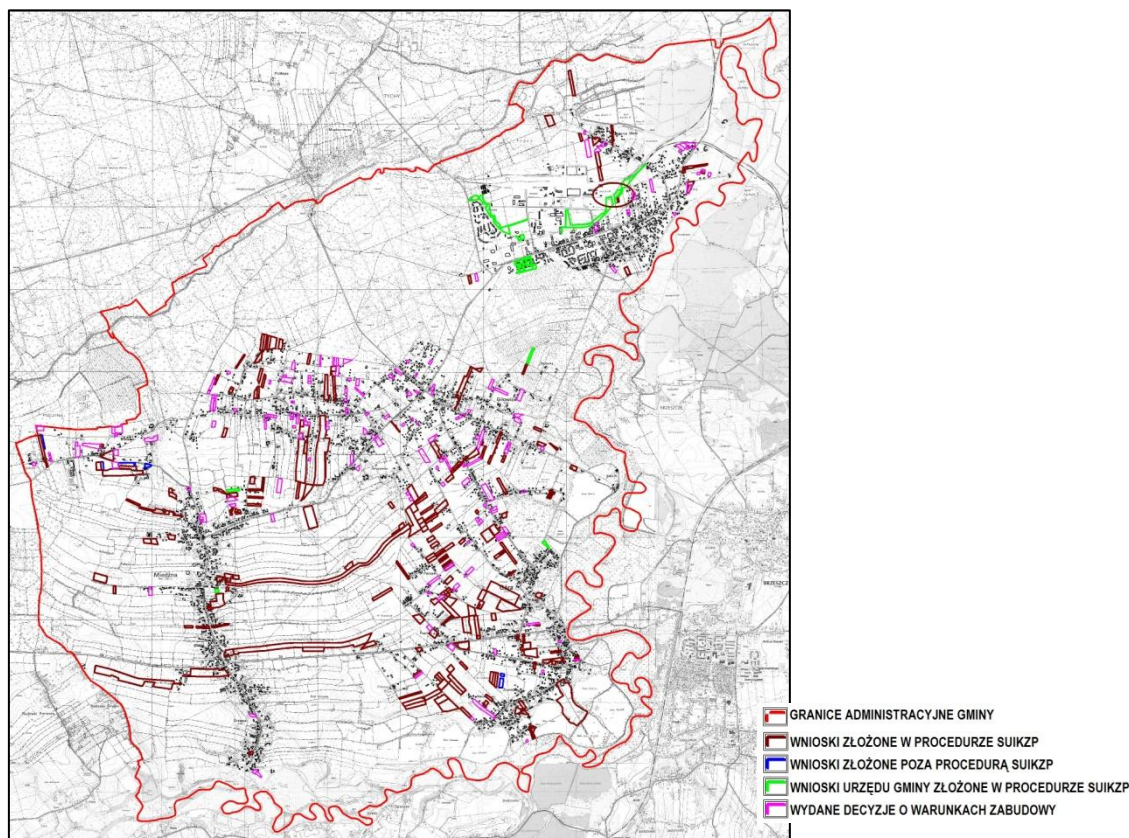
- obszary szczególnych zagrożeń powodziowych, które są zagrożeniami wysokimi (raz na 10 lat i średnimi (raz na 100 lat),
- tereny zamknięte będące terenami kolejowymi.

W studium wskazano również obszary przestrzeni publicznej w centrum sołectw Wola i Miedźna, jako obszar funkcjonalny o znaczeniu lokalnym, a jednocześnie obszar problemowy w rozwoju gminy.

W procedurze studium wpłynęło:

- 220 wniosków złożonych w procedurze SUIKZP, z których w całości uwzględniono 79 wniosków,
- 7 wniosków złożonych poza procedurą SUIKZP,
- wnioski Urzędu Gminy Miedźna.

Dodatkowo zostały przeanalizowane wydane decyzje o warunkach zabudowy.

Schemat Nr 38 - graficzne zestawienie wniosków do studium

Dokument studium ilustrowany jest rysunkami będącymi załącznikami do uchwały Rady Gminy Miedźna oraz licznymi ilustracjami i schematami w tekście dokumentu wyjaśniającymi występujące uwarunkowania oraz ustalone rozwiązania.

Rysunkami będącymi załącznikami do uchwały Rady Gminy są:

- Rysunek Nr 1 - Uwarunkowania rozwoju - stan istniejący użytkowania terenów, uwarunkowania infrastruktury komunikacyjnej i technicznej - skala 1:10 000,
- Rysunek Nr 2 - Uwarunkowania rozwoju - Uwarunkowania przyrodnicze - skala 1:10 000,
- Rysunek Nr 3 - Uwarunkowania rozwoju - Uwarunkowania kulturowe - skala 1:10 000 ,
- Rysunek Nr 4 - Ustalenia studium - skala 1:10 000.

W celu wyjaśnienia i uzasadnienia rozwiązań przyjętych w studium do tekstu załączono 32 tabele i 14 wykresów oraz przedstawiono 37 schematów graficznych.

4.2 UZASADNIENIE PRZYJĘTYCH ROZWIĄZAŃ

Poprawa wizerunku centrum gminy - jako strategiczny cel rozwoju gminy - nie będzie możliwa, jeżeli nie odciążą się głównej osi tego obszaru (ul. Pszczyńska) od znaczących obecnie uciążliwości komunikacyjnych wynikających z ruchu tranzytowego, w tym ciężarowego.

W studium wskazano przebieg odcinka drogi ekspresowej S1, na którą skierowany jest potok ruchu samochodowego w kierunku Bielska Białej i dalej na południe.

W studium ustalono również takie zapisy dla obszaru funkcjonalnego centrum sołectw Wola i Miedźna, które przeniesione do planów miejscowych mogą sprzyjać kształtowaniu tego obszaru jako wielofunkcyjnego obszaru identyfikującego się z atrakcyjną charakterystyczną przestrzenią gminy.

W zapisach studium dla tego obszaru wskazano celowość kształtowania tzw. "ulic współdzielonych", jako przestrzeni współdzielonej dla ruchu pieszego, rowerowego, samochodowego i parkowania samochodów, przy czym priorytet na powierzchni tych ulic powinien mieć ruch pieszey i rowerowy.

W studium wskazano obszar, o powierzchni około 7,0 ha w ciągu trasy drogi ekspresowej S1 dla kształtowania nowych aktywności gospodarczych.

W studium wskazano również możliwość rozwoju aktywności gospodarczych na bazie istniejących już zespołów, w tym terenów byłej kopalni KWK "Czeczott".

W celu ochrony środowiska przyrodniczego występujące w gminie obszary kompleksów rolnych i enklaw leśnych wskazane zostały tereny z możliwością zalesień łączące i wzmacniające istniejące środowisko leśne.

Obszary rolne przy drodze wojewódzkiej DW 933 wyłączone są z urbanizacji w celu ochrony środowiska przyrodniczego występujących w gminie kompleksów rolnych oraz przeciwdziałaniu "rozlewaniu się" zabudowy. W studium ustalono również możliwość uzupełnienia zabudowy istniejącej poprzez wypełnianie wolnych terenów w ramach obszarów zurbanizowanych.

Zaplanowany w studium układ rozwoju przestrzennego wskazany został na podstawie długookresowej prognozy, której spełnienie uzależnione jest od wielu czynników i zjawisk, które mogą się pojawić w najbliższych 30 latach, a mogą mieć znaczący wpływ na rozwój gminy. Sprawdzenie się prognoz studium zależne jest więc od wielu zmieniających się w czasie czynników. Stąd niezbędny jest stały monitoring rozwoju przestrzennego gminy i sprawdzania prawidłowości rozwiązań i prognoz określonych w niniejszym dokumencie studium.

V. BIBLIOGRAFIA

- Absalon D. i inni: „Mapa sozologiczna w skali 1:50000 Arkusz M-34-63-C „Oświęcim”. Przedsiębiorstwo „GEPOL”. Poznań, 1996 r.,
- Absalon D. i inni: „Mapa hydrologiczna w skali 1:50000 Arkusz M-34-63-C „Oświęcim”. Przedsiębiorstwo „GEPOL”. Poznań, 1996 r.,
- Bilans zasobów kopalin i wód podziemnych w Polsce wg stanu 31.XII.2018 r. MŚ, PIG, Warszawa 2019 r.,
- Biernat S., Kryszowska M., Szczegółowa Mapa Geologiczna Polski ark. Oświęcim, PIG, Warszawa, 1958 r., aktualizacja Wilanowski S., 2016 r.,
- Centralna Baza Danych Geologicznych – strona internetowa PIG, <http://baza.pgi.gov.pl/>,
- Chmura A. , Mapa Hydrogeologiczna Polski ark. Kęty, PIG, Warszawa, 2000 r.,
- Gatlik J., Mapa Hydrogeologiczna Polski ark. Oświęcim, PIG, Warszawa, 1997 r.,
- Gromadzki M., (red.) 2004: Ptaki. Poradniki ochrony siedlisk i gatunków, Natura 2000 – podręcznik metodyczny, Ministerstwo Środowiska, Warszawa,
- Gumiński R., Próba wydzielenia dzielnic rolniczo-klimatycznych w Polsce, Przegląd Meteorologiczny i Hydrologiczny, Warszawa, 1948 r.,
- <http://natura2000.gdos.gov.pl>, Standardowe formularze danych poszczególnych obszarów Natura 2000,
- Infogeoskarp – strona internetowa PIG, <http://baza.pgi.gov.pl/>,
- Jędrzejewski W., Nowak S., Stachura K., Skierczyński M., Mysłajek R. W., Niedziałkowski K., Jędrzejewska B., Wójcik J. M., Zalewska H., Pilot M., Górny M., Kurek R.T., Ślusarczyk R. Projekt korytarzy ekologicznych łączących Europejską Sieć Natura 2000 w Polsce. Zakład Badania Ssaków PAN, Białowieża 2011 r.;
- Kondracki J., 1998: Geografia regionalna Polski. PWN, Warszawa,
- Lasoń K.: Mapa Geośrodowiskowa Polski, 1 : 50000, ark. Chrzanów, PIG 2002 r.,
- Mapa geologiczna Polski 1 : 200000, ark. Kraków. Wydawnictwa Geologiczne, 1980 r.,
- Mapa geologiczna Polski 1 : 200000, ark. Bielsko-Biała. Wydawnictwa Geologiczne, 1979 r.,
- Mapa Hydrogeologiczna Polski 1 : 200000, ark. Kraków Wydawnictwa Geologiczne, 1980 r.,
- Mapa Hydrogeologiczna Polski 1: 200000 ark. Bielsko-Biała, Wydawnictwa Geologiczne, 1983 r.,
- Materiały do uzyskania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach zgody na realizację przedsięwzięcia pod nazwą Droga ekspresowa S1 odcinek węzeł Kosztowy II – węzeł Suchy Potok w Bielsku-Białej, Ekosound S.C. w Sosnowcu, grudzień 2007 r.,
- Matuszkiewicz W. [red], Potencjalna roślinność naturalna Polski – Mapa przeglądowa 1:300000 ark. 11, PAN, Warszawa , 1995 r.;
- Neścieruk P., Wójcik A., Szczegółowa Mapa Geologiczna Polski ark. Kęty, PIG, Warszawa, 2009 r. (rok wydania objaśnień 2016 r.),
- Parusel J. B. [red], Korytarze ekologiczne w województwie Śląskim – koncepcja do planu zagospodarowania przestrzennego województwa etap I, CDPGŚ, Katowice, 2007 r.
- Program Ochrony Środowiska dla gminy Miedźna, Eko – Team Konsulting, Bielsko-Biała, Październik 2017 r.(POŚ przyjęty Uchwałą Nr XLIII/248/2017 Rady Gminy Miedźna z dnia 28 listopada 2017 r. w sprawie przyjęcia "Programu ochrony środowiska dla Gminy Miedźna na lata 2017 - 2020 z perspektywą do roku 2023"),

- Przyroda województwa bielskiego. Stan poznania, zagrożenia i ochrona, Colgraf-Press, Poznań 1997 r.,
- Państwowa Służba Hydrogeologiczna – strona internetowa PIG, <http://www.psh.gov.pl>,
- Raport o stanie środowiska w województwie śląskim, WIOŚ, Kraków, dane z lat 2010 – 2019,
- Rozpoznanie terenów zagrożonych osuwaniem się mas ziemi wraz z programem wykonania prac terenowych oraz dokumentowania osuwisk na obszarze Powiatu Pszczyńskiego, PIG, Sosnowiec, 2011 r.
- Różkowski A. [red.], 1997: Mapa warunków występowania, użytkowania, zagrożenia i ochrony zwykłych wód podziemnych Górnośląskiego Zagłębia Węglowego i jego obrzeżenia; 1 : 100 000. PIG, Warszawa,
- Skrzypczyk L. [red], 2003: Mapa wstępnej waloryzacji Głównych Zbiorników Wód Podziemnych 1:800000, PIG, Warszawa,
- Strzemińska K i in.: Mapa Geośrodowiskowa Polski, 1 : 50 000, ark. Kęty, PIG 2004 r.,
- Strzemińska K, Formowicz R.: Mapa Geośrodowiskowa Polski, 1 : 50000, ark. Oświęcim, PIG 2002 r.,
- Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania gminy Miedźna uchwalone uchwałą nr XXIV/193/2000 Rady Gminy w Miedźnej z dnia 11 lipca 2000 r. opracowane przez Biuro Rozwoju Regionu w Katowicach;
- Śmieja A, Ledwoń M., Inwentaryzacja przyrodnicza wschodniej części Kotliny Oświęcimskiej, Oświęcim 2004 r.,
- www.wisliska.pl. – strona internetowa o starorzeczach Wisły Towarzystwa na Rzecz Ziemi
- Gminna Ewidencja Zabytków - 2018 r.;
- Gminny program opieki nad zabytkami gminy Miedźna 2018-2022.